SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yl: 13 / Sayı 152 / Ağustos 1994 / 4,- DM

PKK GENEL SEKRETERİ ABDULLAH ÖCALAN YOLDAŞIN SAVAŞAN HALKIMIZA YAPTIĞI ÇAĞRI:

ZAFERE KADAR SAVAŞ!

Yeniden dirilişi gerçekleştiren ve kurtuluş yolunda emin adımlarla yürüyen halkımıza 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yıldönümü kutlu olsun!

Sizler cesaretle düşmanın üzerine gidiyorsunuz. Yarın bu yürüyüşünüz daha da amansız olacak ve dünya bile birleşse sizi durduramayacaktır.

16. SAYFADA

11. YILDA

BÜYÜK KÜRDİSTAN'A DOĞRU!

Kürdistan'ı ve Kürt halknı yeniden diriltme, tarihin onlar hakkndaki hükmünü yrtp yeniden dünyaya kabul ettirme savaşı 10 ylnı tamamladı 15 Ağustos 1994 ylnda, halk tarihimizin en karanlk bir kesitinde atlan kurşunlarla başlatlan bu savaş maratonu 10. yldönümünde amaca fazlasyla ulaştı Tarihin çok az tank olduğu zorluklar ortamnda yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesi, yine benzeri görülmeyen büyük kazanmlar ortaya çkardı 10 ylda bin yllarn özlemini gerçekleşebilir kldı Bununla birlikte denilebilir ki, yüzyllk geleceği etkisi altna aldı çizgilerini belirledi, yön verdi. Bir Kürdistan ve bir halk yarattı Abdullah Öcalan yoldaşn deyimiyle, "şimdi sra kurtuluşta"dr.

15 Ağustos, Kürdistan, Türkiye ve Ortadoğu'da, hatta sorunla ilgili dünya devletlerinde hiç kimsenin inanamadğnı düşünemediğini gerçekleştirdi. Bu yönüyle "Büyük Kürdistan savaşi'nn başladğı gün olarak dünya tarihine geçti. Bunun, TC gibi dünyann en barbar gücüne karşı başlatlması ve başarlması diğer bir önemli özelliğidir.

Kürdistan ulusal kurtuluş savaşnn 10. yldönümünü geride brakp 11. ylna girerken, 10 yl öncesinin

Devamı22. sayfada

15 AĞUSTOS

Mezopotamya'da yeni insan tarihidir

"15 Ağustos 1984 koşullarında değil çıkış yapmak, onu akıldan geçirmek bile büyük cesaret gerektiriyordu. Nitekim 'Hakkari'ye ilk adımda yok olursunuz' diyenler, yine bu adımı 'çılgınlık' olarak değerlendirenler, gerçek PKK'liler dışında herkesti."

3. sayfada

15 AĞUSTOS'LU YILLAR

(PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan yoldaşn her yldönüme ilişkin yaptğı değerlendirmelerden...)

1985 - 1. YILDÖNÜMÜ

Partimizin silahlı direnişinin 8. ylı ve bunun üst bir evreye sçratlmş biçimi olan 15 Ağustos Atlmı'nn 1. ylnı geride brakmş bulunuyoruz. Tarihsel ve güncel somut gerçeklerimiz bu süreçte ileriye yönelik yaşanması gereken düşünce ve eylem ile, aşlması gereken, çürüyen yaplarn ne olduğunu her zamankinden daha parlak bir biçimde ortaya koymaktadr.

Son bir ylda PKK'nin şanlı direnişi zirveye çkarlarak dosta-düşmana karşı en mert bir tarzda temsil edilmiştir. Bunlar büyük gerçeklerdir; soylu gerçeklerdir; dost ve düşman tarafndan saygı duyulması gereken kutsal gerçeklerdir. TC'nin de kabul etmek zorunda kaldğı bu gerçeklik, kendisinin dayattğı özel savaşa karşı Kürdistan halknn yükselttiği kutsal direniş gerçekliğidir. Ve 15 Ağustos yklmadı Ardı arkasna yoğunlaştrlarak devam etti. Büyük bir olay bu. Bugün Temmuz aynı geride brakp 15 Ağustos'a yaklaştğmz şu sra görüyoruz ki, Temmuz Hayrilerin, Kemallerin, Akiflerin o soylu direnişlerinde somutlaşan halkmzn yaşam tutkuları büyük bir hesap soruşa dönüşerek, boydan boya tüm Kürdistan'da düşmana ses çıkarttrmayacak, onu susturacak gelişmelere tanklk etti.

Evet, bu ay içerisinde yalnzca Dersim'de 10'a yakn karakol, polis birimi basldı onlarca hain cezalandrldı Yalnzca Dersim katliamnn snrlı bir intikamı alnmakla kalnmadı aynı zamanda TC için çok anlamlı olması gereken bir direniş gösterildi. Tüm bu gelişmelere karşn sömürgecilerden tek bir ses yok! Ancak her şeye rağmen tüm halk bu gelişmelerden haberdardr. Kars'ta da aynı türden gelişmeler sürüyor. Tüm Kürdistan'da onlarca şehrin devrimcilerin direnişiyle çnlaması söz konusu. Fakat TC'den hiçbir ses yok. Yalnzca şurada "2 bölücü", burada "5 bölücü", yine orada "3 bölücü imha ettim" türünden haberler vermekle yetinmekte, gerçekleri

Devamı4. sayfada

DARALAN ÇEMBERDE KAYBOLAN İZ

"Sabaha doğru, tüm arkadaşlar donma tehlikesine karşı geniş bir çember oluşturarak halay çekmeye başladılar. İki saat dinlenildi. Şafakla birlikte tekrar yola koyuldu. Gündüz güneş de vardı ve donma tehlikesi ortadan kalkıyordu... Yolculuk devam ediyor. Yeniden zozanlara doğru tırmandık. Bu yürüyüş yolculuğumuzun en zoru ve uzunuydu. Hafif kar yağışı şiddetlendi. Sırttan aşağıya inmek yukarıya çıkmaktan daha zordu. Aşağıdaki uçurumlarda çığ tehlikesi vardı."

8. sayfada

11. YILDA
BÜYÜK KÜRDİSTAN'A DOĞRU!

Baştarafı 1. sayfada

rakıp 11. yılına girerken, 10 yıl öncesinin insanları, politikaları, partileri, kurumları vb. her şey ortadan kalkmış, yerine her yönüyle değişimi yaşayan gerçekler ortaya çıkmıştır. Ne eski Kürdistan ve ne de eski Kürt insanı; ne eski Türkiye ve ne de eski Türk insanı vardır. Bu, geçen 10 yılın büyük altüst oluşudur, devrimidir.

Ortadoğu'nun, Balkanların korkunç rüyası, baş belası Türk devleti bu yıllarda kendi tarihi boyunca almadığı büyük darbeleri aldı. Parça parça yıpratıldı. Egemenlik sisteminde gedikler açıldı. "Ordu" gibi, "Devlet" vb. gibi, "Misak-ı Milli" sınırlarında yaşayan halka "Dokunulmaz, kutsal tabular" olarak benimsetilen olguların katliamcı karakterleri gözler önüne serildi. 15 Ağustos Atılımı, 10 yılda, "yıkılmaz" olarak kafalara yerleştirilen Türkiye Cumhuriyeti'ne Kürdistan'ı kaybettirdi. Bu Kürdistan ki, TC'nin üzerinde tutunduğu bir dayanaktı, sağlam bir temeldi. Kaybedilen bu Kürdistan, kaybetmesi kesinleşen bir Türkiye'dir.

Kural, hukuk tanımayan, hatta bunu düşünecek zaman bile bulamayan Türk özel savaş rejimi, kaptırdığı Kürdistan'ı asıl sahiplerine bırakmamak için gücü neye yetiyorsa onu yapıyor. Bir yandan canlı varlıkları, hatta doğayı imha ve tahrip etme temelinde yeniden Kürdistan'ı işgal altına almaya çalışırken, diğer yandan Kürdistan ve Kürtlük gerçeğini topyekün yutmak, yok etmek istiyor. Özel savaşın Kürdistan'da günlük olarak dayattığı politika budur. Bunun dışında tutunacağı hiçbir şeyi kalmamıştır. Onun olan her şey, 10 yılda şiddetli sarsıntılar geçirdi, altüst oluşları yaşadı. Her şeyden çok önemlisi, sömürgeciliğe kendiliğinden hizmet eden, bu doğrultuda düşünen ve yaşayan Kürdistan halkı iç devrimini yaptı. İçselleşen Türk sömürgeciliğini dünyasından söküp attı. Eski yaşama; alışkanlıklarına, duygularına, özlemlerine bir daha dönülmemecesine PKK'nin şehitler kanıyla kutsadığı yeni yaşama sarıldı. Böyle bir durumda, bin yılların barbar geleneği olan Türk sömürgeciliğinin kaybetmediği hiçbir şey kalmıyor.

Bu anlamda 15 Ağustos'un 11. yılı, Kürdistan savaşında yeni bir süreçtir. Kürdistan'ın tam kurtuluşunun ikinci raundudur. Kesin bir Kürdistan'ın kurulacağı dönemin başlangıç yılıdır. Bağımsız ve özgür bir Kürdistan için bir 10 yılın daha geçmeyeceği, geçen 10 yıldan bellidir.

Sömürgeci Türk devleti tüm gücüyle Kürdistan'ı dağ taş demeden bombalıyor. Zaman zaman Güney Kürdistan içlerine kadar gidip savaş uçaklarıyla havadan operasyon yapıyor. Tabii ki, propaganda yapıldığı gibi ne PKK kampları yerle bir oluyor, ne de tek bir gerillanın burnu kanıyor. Sömürgeci medyanın haberleri, özel savaş yetkililerinin açıklamaları tamamen yalan ve psikolojik amaçlıdır. Son dönemlerin yoğunlaşan propagandaların merkezine, "Terörle mücadele"de mesafenin alındığı konusu yerleştiriliyor. "Hoşgeldin huzur" manşeti atılıyor; özel çekilmiş manzaralar yayınlanıyor. Bahsedilen huzur, Kürdistan'ın neresine gelmiştir! "Huzur"un bütün yolları Türk askerleriyle geçit vermez kadar doludur. Bu yollar üzerinde operasyona çıkmış konvoylar, tanklar ve panzerler hareket halindedir. Bu yollar yukarıda Kobra, Skorsky gibi savaş helikopterleriyle denetlenmeye çalışılıyor. Köylerde, şehirlerde her gün insanlar öldürülüyor, tutuklanıyor, işkenceden geçiriliyor, sakat bırakılıyor. Gerilla karşısındaki yenilginin intikamı halktan alınıyor. Kürdistan'ın hemen her yerinde özel savaş vahşeti ve bu vahşetin sonunu getirmek için bir halk savaşı yürütülüyor. Dağlarda, ovalarda, köylerde, şehirlerde, her yerde var olan ve etkileyen savaştır. Böyle bir durumda hangi huzuru kim yaşayabilir?

Bu "huzur", Türk ordusunun günümüzdeki vahşet boyutlarını gizlemesi hiçbir şekilde mümkün değildir. Buna ne iç kamuoyu ve ne de dış kamuoyu inanabilir. Sahte huzur tablolarıyla TC'nin "Güneydoğu"da yaşayan halkın huzura kavuşturulması amacında olduğunu kimse düşünemez. TC'nin nefret ettiği, her türlü insanlık dışı uygulamaya layık gördüğü Kürdistan halkına karşı yürüttüğü özel savaşın temel amaçlarından biri, onun hiçbir şekilde huzura kavuşmaması, bu temelde yıldırılması ve kendi kendine ihanet ettirilmesidir. Demek ki, burada yapılmak istenenin tersi yansıtılıyor.

Her an ölüm tehditi altında bulundurulan Kürdistan halkı, boyun eğmek bir yana, zorluklara daha fazla göğüs geriyor. Böyle bir vahşet gücünden her durumda bir beklentisinin olmaması gerektiğini görüyor. Daha fazla politikleşiyor, örgütleniyor, cepheleşiyor. Bu nedenle özel savaş güçleri tarafından köylerinden zorla alınıyor ve belirli yerlerde kurulan toplama kamplarında bir araya getiriliyor. Bu uygulama, sömürgeci özel savaş rejiminin gerilladan sonra halka karşı da savaşı kaybettiğini gösteriyor.

Tarihte, vahşet boyutları Kürdistan'daki kadar olmayan benzer örnekler daha çok nihai sonları yaklaşan güçler tarafından gerçekleştiriliyor. Olağanüstü Hal Valisi Ünal Erkan, yaptığı bir açıklamada, "Güneydoğu"da nüfusu kontrol altına alacaklarını, köyleri belirli merkezlerde toplayacaklarını, bütün yerleşim alanlarına ulaşımı kolaylaştıracaklarını belirtiyordu. Aslında bu açıklama irdelenirse, Kürdistan'da yaşanan sürecin özellikleri ortaya çıkar. Türk sömürgeciliğinin çıplak zoruyla da kontrolü sağlayamadığı, askeri alanın yanısıra siyasal ve sosyal alanlarda da bir devrimin yükseldiği görülüyor. Nüfusun kontrol altına alınma planlarının sosyal devrim boyutuyla ilişkisi vardır.

15 Ağustos'la başlayan sürecin en çarpıcı sonuçlarından biri de aile yapısında yarattığı devrimdir. 10 yıl boyunca devam eden savaşta baskı görmeyen, sömürgeci güçlerin zoruyla tanışmayan aile hemen hemen kalmamıştır. Yine Kürdistan'ın büyük bir bölümünde fertleri gerillaya katılmayan, gerillada şehit düşmeyen aile çok azdır. Kürdistan'da hemen herkesin akrabası, yakını, arkadaşı, tanıdığı, duyduğu ulusal kurtuluş mücadelesine katılmıştır. Her ailede mutlak anlamda konuşulan bu mücadele ve TC'nin vahşetidir. Yeni doğan çocuklar böyle bir ortamda büyüyorlar. Ulusal kurtuluş mücadelesinde şehit düşenlerin isimlerini alıyorlar. Şehitlerin kahramanlığını dinleyerek bir bilinç ediniyorlar. Bunun kültürüyle kişilikleri şekilleniyor. Ana ve babalar da, artık çocuklarını devlet kapısında memur olmaya teşvik etmiyorlar. Toplumda kahramanlar olarak anılan ve anlatılan gerillaya ana ve babalık yapmak istiyorlar. Sömürgeciler bu değişimi çok yakından görüyor ve korkuyorlar. Zaten Kürdistan'daki nüfus artışı normalin üstündedir. Dolayısıyla bu artış, sömürgecilik açısından kendisine düşmanın artışı anlamına geliyor. Her yeni doğan çocuk, Türk egemenliğine düşman bir ana ve babadan dünyaya geliyor.

Kürdistan'da şiddetli bir savaş vardır. Sömürgeci özel savaş rejimi bütün zamanını ve bütün gücünü bu savaşın imhasına vermiştir. Buna karşılık Kürdistan halkı TC'ye karşı bir itaatsizliği yaşıyor. En sert vahşete karşı bile geri adım atmıyor. Sömürgecilik tarafından dayatılan her şeyin tersini yapıyor. Türk egemenlik zorunun işlevi, yaptırım gücü kalmamıştır. Sosyal alanda ise sıradan bir etkinliği bile yoktur.

Son dönemlerde özel savaşın Sicra başları Kürdistan'a seferler düzenlediler. Başbakan Tansu Çiller, Başbakan Yardımcısı Murat Karayalçın, görevini yeni devreden Orgeneral Doğan Güreş üçlüsü, sözümona "Güneydoğu ya kalkınacak, ya kalkınacak" sloganıyla Kürdistan halkını meydanlara toplayıp kandırmak istedi. En yüz bulabileceklerini sandıkları şehirlere gittiler. Devletin karanlık güçlerinin en çok yoğunlaştığı Batman'da bile ancak 500 kişi toplayabildiler. Her şey yapmaya hazır olduklarını ama "PKK terörü"nün buna engel olduğunu tekrarlayıp durdular. Özel savaşın kuklası Çiller, "Güneydoğu" için "Ya kalkınacak, ya kalkınacak" sözlerinde sesini yükselterek alkış alacağını sandı. Hiçbir cevap alamadı; sinirlendi, yoruldu ve mikrofonu terk etmek zorunda kaldı. Sosyal demokrat maskeli Karayalçın ise tam hayal kırıklığına uğradı. Alkış yerine yuhalandı. Çiller belliydi, Karayalçın ise sözümona "Aslan sosyal demokrat"tı. Kürdistan halkı, dostunu ve düşmanını çok iyi tanıdığını özel savaşın bu kuklalarının gözüne batırıyordu. Her türlü soykırım ve katliam uygulamalarının sonuçlarını yerinde denetlemeye gidenler, gezdikleri Diyarbakır, Batman, Siirt, Dersim, Hakkari ve Kilis'te TC için birbirine benzer ürkütücü tablolarla karşılaştılar. Örneğin Çiller, Hakkari'de konuşurken gerillalar 2 helikopteri düşürüyorlardı.

Kürdistan halkına vaatlerde bulunulduğunda Türk savaş uçakları Kürdistan'a bombalar yağdırıyorlardı. Çiller de, Karayalçın da, Güreş de, bombaların düştükleri yerlerden gökyüzüne yükselen dumanları görmüyor değillerdi. Halk ise bir yandan bunların konuştuklarına bakarken, diğer yandan havalanan savaş uçaklarının bomba seslerini duyuyor ve yükselen dumanlara bakıyordu.

"15 Ağustos Atılımı, 10 yılda, "yıkılmaz" olarak kafalara yerleştirilen Türkiye Cumhuriyeti'ne Kürdistan'ı kaybettirdi. Bu Kürdistan ki, TC'nin üzerinde tutunduğu bir dayanaktı, sağlam bir temeldi. Kaybedilen bu Kürdistan, kaybetmesi kesinleşen bir Türkiye'dir."

Kürdistan Türk özel savaşı tarafından acımasızca yakılıyor, yıkılıyor. Kürdistan bir cehenneme dönüştürülmeye çalışılıyor. Tümüyle yaşanamaz hale getirilmesi hedefleniyor. Böylece TC'ye olmazsa, hiç kimseye de yaramaz bir toprak parçası olarak kalması için hiçbir çılgınlıktan çekinilmiyor. Bu yıkım savaşının düzeyi arttıkça aynı Çiller ve onun yardımcısı Karayalçın kamuoyuna açıklama yaparak, "Terörün belini kırıyoruz" diyorlar. Kürdistan kalkındırılacaksa neden yıkılıyor? "Güneydoğu"ya "kalkınacak" sözü verileceğine, neden yıkımın durdurulacağı sözü verilmiyor? Kaldı ki, "kalkınacak" sözü verildiğinde bile Kürdistan yıkılıyordu. Bu kadar ikiyüzlülük sergileniyorsa, halkın gözlerine baka baka yalan söyleniyorsa, bunu nasıl yorumlamak gerekiyor? Ya da yorum yapmaya gerek kalıyor mu? Hem Kürdistan'da kimse bu konuda muğlak değildir.

Kürdistan halkının her gün gördüğü nedir? Evinde, komşusunda, mahallesinde, tarlasında, köyünde, şehirde, dağda, yolda, yaşamın her sahasında tanık olduğu nedir? Türk ordusu insanları öldürmekle bile tatmin olmuyor. Katlettiklerinin kulaklarını, ayaklarını, kollarını kesiyor, kafalarını eziyor. Hayvan gibi bunların insan olduklarını düşünme gereğini bile duymuyor. Bu vahşetinden zevk alıyor. Yaşamı durduracağını sanarak kendini kandırıyor ve cesetleri ayakları altına alıp poz veriyor.

Çiller ve Karayalçın sadece bunda kullanılan iki kukladır; insan olarak düşünme inisiyatifine sahip olmayan iki özel savaş düşkünüdür. Tabii ki, kendi partilerini de temsil etmiyorlar. DYP ve SHP yoktur, sadece ve sadece özel savaş vardır. SHP'nin yapılan küçük kurultayında, delegelerin bazı anlamlı eleştirileri karşısında Karayalçın'ın yaptığı açıklama vardır. "Ne SHP, ne DYP kendi programını uyguluyor. Hükümet üzerinde uzlaşılan program uygulanıyor" diyerek, elinde hiçbir şey olmadığını, SHP'nin maske olmaktan öte bir işlevinin bulunmadığını dolaylı yoldan açıklamış ve itiraf etmiş oluyordu.

Şimdi özel savaşa paralel olarak koalisyon hükümeti de yukarıdan gelen talimatla imha hedefinin nasıl başarılacağı konusunda yoğunlaşıyor. Bunun bir parçası olarak devrimci-demokratların ve halkın eli kanlı, azılı katili Türkeş aktifleştirilmiştir. Çiller, katliam perspektiflerini Türkeş'ten alıyor. Açıktan yapılamadığı için Türkeş gizli ama asıl başbakan yapılmıştır.

Her şeye rağmen, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, bu tür taktik ve yönelimlerle durdurulamayacak kadar sağlam temellerde kökleşmiştir. Bunu Türk sömürgeciliği, emperyalizm ve tüm gericilik çok iyi görüyor. Kürdistan açısından her şey ne kadar yolundaysa, sömürgeci özel savaş rejimi için de o kadar yoldan çıkmıştır. Bunun sonucu TC'de iç çelişkiler, çatışmalar gittikçe yoğunlaşıyor. Bunlar türlü türlü yöntemlerle gizlenmeye çalışılmasına rağmen her gün biraz daha su yüzüne çıkıyor. Bu çelişkiler ve çatışmalar kendi çapında darbelerle bastırılmaya çalışılıyor. Askeri Şûra'nın yapıldığı dönemde Demirel'in bastırılması türünde hemen her gün egemen klik tarafından zorun ucu gösteriliyor. Aykırı ses çıkaranlar susturuluyor; daha ileri gidilirse ortadan kaldırılıyor. Bir sistem bu şekilde varlığını sürdüremez.

Halkımız; PKK önderliğinde ulusal kurtuluş savaşının 11. yılına her yıldan daha kararlı, güvenli ve coşkulu giriyor. Bin yılların özlemi, büyük umudu 15 Ağustos'un bu yıldönümünde daha fazla gerçekleşmeye yüz tuttuğunu görüyor ve daha fazla savaşma gereğini duyuyor. 10 yılın her bir kazanımının altında nefes nefese bir yoğunlaşma, büyük fedakarlık, eşsiz kahramanlık, şahadet ve bütün bunların temsilini yapan müthiş bir önderlik olduğunu daha iyi kavrıyor. 11. yılın mesajını bu temelde alıyor. Bu yılda tanklara, toplara, kurşunlara karşı daha cesaretlice özgürlük ve bağımsızlık yürüyüşünü sürdürecek ve zaferle sonuçlandırma kararını daha da keskinleştirecektir. 1994'te 15 Ağustos'un 10. yıldönümü böyle kutlanıyor. İkinci 10 yılın tamamlandığı 2004 yılında ise çoktan kurulmuş olan Bağımsız ve Özgür Kürdistan'da milyonlar 15 Ağustos'un 20. yıldönümünü bambaşka duygularla kutlayacaktır.

15 AĞUSTOS

MEZOPOTAMYA'DA YENİ İNSAN TARİHİDİR

15 Ağustos'u **“Bin yılları aşan tarihsel gelişimin en derli toplu uluslaşma ve ulusal kurtuluş adımı”** olarak tanımlayan PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan yoldaşla Özgür Ülke gazetesi kapsamlı ve hemen her temel soruna ilişkin bir röportaj yaptı ve kamuoyuna sundu.

“Kürdistan halkının ilk ve son kurtuluş şansı” olan 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yıldönümü vesilesiyle yapılan bu röportajda, bir halkın nereden nasıl diriliş maratonuna kalktığı bütün yönleriyle irdeleniyor. Şüphesiz çok yönlü sonuçlar ortaya çıkarılıyor.

15 Ağustos'un 10 yılı değişik yönleriyle, farklı perspektiflerle değerlendiriliyor. Bilim adamı İsmail Beşikçi'ye göre, “öncesi olmayan ve sonu olan” bir başlangıçtır. Her şeyden önce sadece tarihin bir karanlık döneminde sıkılan kurşunların sesi değildir. Bugünkü Kürdistan'dır, hatta barbarlık dışında geçmişiyle bağları kopartılan başka bir Türkiye'dir.

Abdullah Öcalan yoldaş, değerlendirmelerinde alınan mesafe için, **“Dirilişi başardık, şimdi sıra kurtuluş hamlesinde”** diyor.

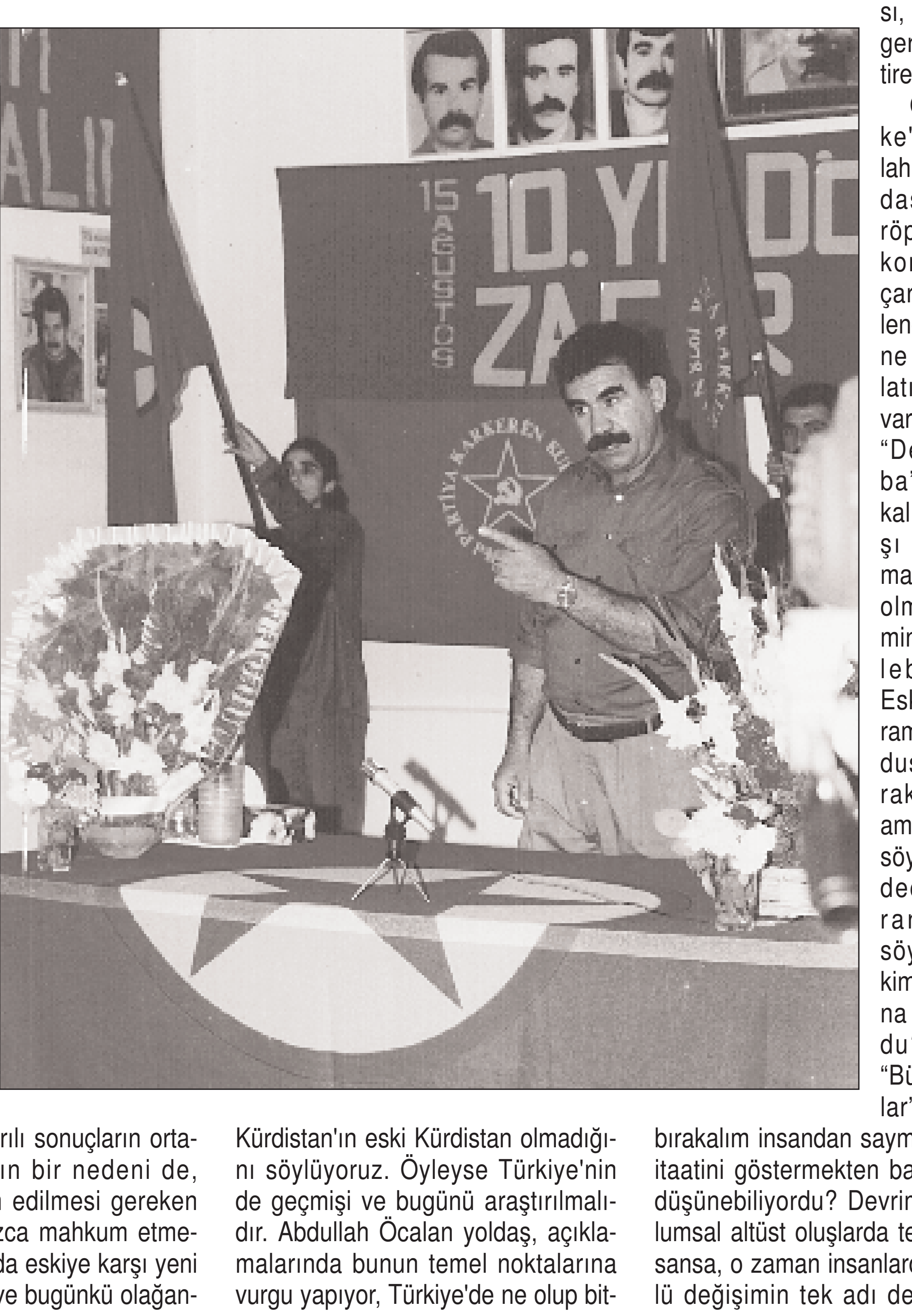
Bugünkü sonuçlara bakıp mevcut büyük değişimleri, hiçbir irdelemeye tabi tutmadan kendi başına yorumlamak yanılgıdır, 15 Ağustos'u hiç anlamamaktır. 15 Ağustos, tek başına, sömürgeci Türk devletine karşı başlatılan ve başarılan bir adım değildir. Burada bir olağanlık aramak ve olağan bakış açısıyla değerlendirmek gibi bir özelliğe sahip değildir.

15 Ağustos, halk arasında yaygın bir deyimle, ancak “Nereden nereye” sorusuna cevap verilerek anlaşılabilir. Bu adım atılırken, devrimin temel gücü olan halk yoktu. Bu “yok”un yaratıcısı TC sömürgeciliği her yerde vardı. Türkiye ve Kürdistan'da yaşayan her kişinin, yediden yetmişe kadar herkesin kafasında sıradan aykırı bir sesi bile ezen bir cunta olarak vardı. Nitekim 12 Eylül darbesinin en belirgin özelliği, onun gözler önünde gerçekleşip vahşet ve baskı boyutuyla gözlerin bulunduğu kafaların orta yerine yerleşmesiydi. Kürdün ve Türkün kafasında daha büyük karakolların kurulmasıydı. Kim nasıl düşünecek, nasıl hareket edecek, nasıl ve nereye kadar yaşayacak vb.'ne yön veren 12 Eylül'ün kurduğu bu karakollardı. Yani yaşam hakkı ortadan kaldırılmış, toplum tam bir ayaktaki ölülerden ibaret olarak yeniden şekillendirilmişti. Ölüleri oynamak istemeyenlere tanınan tek hak, ya anında ortadan kaldırılmak, ya da ölüm hücrelerinde çürütülmekti. Bu dönem kısa değerlendirmelere sığdırılamaz, geçmişten gelen barbarlık doruğunda bir tarihtir bugünler.

Abdullah Öcalan yoldaş, bu nedenle 15 Ağustos için, **“Yüzyılların köklü umutsuzluğunu yıktı”** diyor açıklamalarında.

15 Ağustos 1984 koşullarında değil çıkış yapmak, onu akıldan geçirmek bile büyük cesaret gerektiriyordu. Nitekim, “Hakkari'ye ilk adımda yok olursunuz” diyenler, yine bu adımı “çılgınlık” olarak değerlendirenler, gerçek PKK'liler dışında herkesti.

“Ölü” noktasına getirilen Kürt gerçekliğinden günümüze nasıl ulaşıldığını bir yönüyle şöyle değerlendiriyor Abdullah Öcalan yoldaş: **“Büyük bir öfkeyle saldırdık. PKK, lanetli, kabul edilmez duruma son vermenin ilk adımıdır. Bir vatana yönelme, bir ulusal kimliğe, ulusal özgürlüğe yürüme hareketidir. Savaş da bunu en etkili şekilde gerçekleştirme hareketidir. Tam bir cesaret, tek de olsa inadına bir direnme olayıdır. Şimdi çoğuna bunlar çok kolay gelebilir. Çoğu bugün 'Kürdüm' diyor. Kürtlük bugün en çok para eden bir meslektir, itibardır. Çünkü bu savaş, eski Kürt lanetliliğine, utanmazlığına, yoksullaşmasına, ihanetine, vatansızlığına ve köleliğine bir başkaldırıdır. Dolayısıyla koşan koşana. Ama sen önceki kaçışı gör... Modern Kürt tarihini anlamak istiyorsan, kendi tarihini, kimliksizliğinin hangi düzeyde olduğunu bileceksin ki, çıkışın sağlam olsun.”**

Özellikle geçmişte ve şimdi de Kürt gerçekliğini acımasızca mahkum ettiği, geçmiş direnişleri görmezden geldiği ve her şeyi kendinden başlattığı vb. biçimindedir. Tabii buradaki maksat ve çarpıtmayı bir kenara bırakmak gerekiyor. Gerçek şudur ki, 10 yıllık savaştan başarılı sonuçların ortaya çıkarılmasının bir nedeni de, PKK'nin mahkum edilmesi gereken her şeyi acımasızca mahkum etmesidir. Tersi durumda eskiye karşı yeni alternatif olamaz ve bugünkü olağanüstü başarıya ulaşamazdı.

Kürdistan halkına ve onun devrimine öncülük etmek ateşten gömlek giymekten daha şiddetli yakıcıdır. Bunun kişiliği ve yaşamı bütün yeryüzündeki kişilik ve yaşamlardan karşılaştırılamaz kadar ayrı olmak zorundadır.

Abdullah Öcalan yoldaş, 15 Ağustos'un sonuçlarını değerlendirirken, sadece Kürdistan somutuyla ele almıyor. Kürdün ülkesinde ve iç dünyasındaki değişimlerin büyüklüğünü ve niteliğini doğru anlamanın bir yolu da, bu gelişmelerin hangi engellerle boğuşularak, hangi güçler karşısında savaşılarak yaratıldığını görmekten geçiyor. Özellikle Türkiye gerçeğine en az Kürdistan gerçeği kadar bakmak gerekiyor. Bu, hiçbir şekilde birbirinden soyut olmayan iki gerçek, ya da bir gerçeği tamamlayan iki bölüm oluyor. Fakat Abdullah Öcalan yoldaşın tanımlamasıyla “Modern Kürt tarihi”ne kadar, bu gerçek Türk egemenlik gerçeğidir. İmha, inkar vd. yöntemlerle şekillendirilen gerçeklikte Kürdistan sağlam bir dayanak haline getirilmiştir. Bu anlamda 15 Ağustos'ta atılan adım, bu gerçek içinde acımasızca öldürülen Kürdistan gerçekliğini yaratma hareketidir. Kürdistan'ı yaratma hareketi güçlendirildikçe Türk egemenlik gerçeğinin temellerinde çürüme yaygınlaştı. Büyük kopuş olayı gerçekleşti.

Sonuç itibariyle Kürdistan yaratıldıkça, eski Türkiye yok oluşa doğru gitti ve yerine başka bir Türkiye filizlendi. Kürdistan eski Kürdistan değilse, Türkiye de eski Türkiye değildir. Geçmişle bugünü karşılaştırarak Kürdistan'ın eski Kürdistan olmadığını söylüyoruz. Öyleyse Türkiye'nin de geçmişi ve bugünü araştırılmalıdır. Abdullah Öcalan yoldaş, açıklamalarında bunun temel noktalarına vurgu yapıyor, Türkiye'de ne olup bittiğinin araştırılması gerektiğini belirtiyor.

Türkiye'de bu 10 yıl içinde varsa tek bir gelişme, o da barbarlıktır, vahşettir. Bu bir gelenektir ve Türk egemenliğinin çıkışından günümüze kadar terk edilmeyen bir silahtır. Ordu ise, bu geleneğin en dokunulmaz, en kutsal tabusudur. Bunun edebiyatı yapıldı, halka benimsetildi. Böylece dünyada belki de bir benzeri daha olmayan devlet-halk kopukluğu hiç yokmuş gibi gözlere perde çekildi. Bütün bunlara rağmen, şimdi Türkiye'de her şey değişmiş durumdadır. Hiçbir şey eskisi gibi değildir. Yine Türkiye ve Kürdistan'da yaşayan hiç kimse hiçbir şeye eskisi gibi bakmıyor. Bakamaz, çünkü eskiden gördüğü her şeyin yerinde şimdi bambaşka şeyler vardır. Materyalist bakış açısına göre düşünceyi madde yaratıyorsa, bu, kafalardaki mahpus duvarlarının yıkıldığı ve bu yıkıntıların ötesinde yeni dünyaların görüldüğü anlamına geliyor. Sadece Kürt'te değil, Türk'te de duygu ve düşünceler, bugün ve geleceğe ilişkin beklentiler, özlemler değişmiştir. Türkiye'de ciddi bir halk muhalefetinin olmaması, belirtilen bu gerçeği değiştiremez.

Özgür Ülke'nin Abdullah Öcalan yoldaşla yaptığı röportajda bu konuda çok çarpıcı değerlendirmeler, yine çok aydınlatıcı örnekler vardır. Eskiden “Devlet baba”dan, bırakalım ona karşı başkaldırmayı, şikayetçi olmak bile kimin aklına gelebiliyordu? Eskiden “Kahraman Türk ordusu”nun, bırakalım katliamcı olduğunu söylemeyi, sadece iyi davranmadığını söylemek bile kimin hafızasına sığabiliyordu? Eskiden “Büyük adamlar”ın önünde, bırakalım insandan saymamayı, köle itaatini göstermekten başka kim ne düşünebiliyordu? Devrimlerde, toplumsal altüst oluşlarda temel güç insansa, o zaman insanlardaki bu köklü değişimin tek adı devrimdir. Bu gerçek Kürdistan'da tamdır, Türkiye'de ise devrim denilebilecek bir çoğunluk düzeyindedir. Tarihten de biliyoruz ki, nitelik ve amaçları ne olursa olsun, bütün devrimler, insanların duygu ve düşünceleri dönüştürülerek gerçekleştirilmiştir. Önemli olan bunu başarmaktır. Bunun sonrasında ise her türlü zor'un hükmü geçersizdir.

Devrimsel gelişmenin yaşandığı Kürdistan ve Türkiye koşullarında çıplak zor uygulamaları dışında çok çeşitli olaylar gelişiyor. Tıkanmış, bitmiş siyasetler ve politikacılar maskelenerek ortaya sürülüyor. Özü başka, biçimi başka olan Kürtçülük yapılıyor. Dış görüntüden farklı olarak iç çelişkiler ve çatışmalar yaşanıyor. Her şey olduğundan değişik yansıtılıyor. Psikolojik ve özel savaş hayatın her gözeneğinde etkili kılınmaya çalışılıyor. Öyle ki TC özel savaş cephesinde gelişen ve uygulanan her şey, devrimin öngünlerini çağrıştırıyor.

Bunun 15 Ağustos'la başlayan sürecin sonuçları olduğu, buradan TC egemenlik sisteminin sonuna doğru ilerlediği Abdullah Öcalan yoldaş tarafından genişçe izah ediliyor. Sömürgeci özel savaş rejiminin açıklamalarında yansıtıldığı gibi bir durumun olmadığı nedenleriyle ortaya konuluyor. Müthiş öngörü ve güçlü değerlendirmelerle bundan sonra savaşın nasıl seyredeceği, kimlerin kazanacağı ve kaybedeceği, askeri veya siyasi çözümün nasıl olacağı konularında perspektifler çiziliyor. Kısacası, 15 Ağustos'un 10 yıllık tablosu ortaya konuluyor. Bu tabloda herkes öğrenmek istediği her şeyi arayıp bulabiliyor.

Çok önemli bir nokta ise, 10 yılda insan devriminin başında akıllara durgunluk veren bir sorumluluk ve çaba sahibi olan Abdullah Öcalan yoldaşın önderlik çizgisidir. Gerçekten “Kahraman Türk Ordusu”, PKK'ye kadarki tarih içinde Kürtlük adına başkaldırmak isteyen hiçbir şeye göz açtırmadı, adeta zevkle ezip geçti. PKK de aynı, ama daha da kötüleşen Kürdistan gerçekliğinde ortaya çıktı. Bugüne ulaşan çıkış için başka yerden insan toplamadı. “Ayaktaki ölüler”e açıldı. Fakat geçmiş isyanlar gibi ezilemedi. Çıkışının son bir şans olduğunu bilerek savaştı. Bunu nasıl başarabildi? İşte bunun ve diğer “nasıl”ların en açık cevabı Abdullah Öcalan yoldaşın yaşamı ve önderlik gerçeğidir. Yoksa bu 10 yıllık savaşın çeşitli kesitlerinde tehlikeleri görüldüğü gibi, PKK, sömürgeci-emperyalist-gerici özel savaş ittifak karşısında değil bir defa kırk bin defa yerle bir olabilirdi. Sadece PKK değil, onunla birlikte Kürtlük ve Kürdistan da son şansında bu kez tarihin dipsiz kuyusunda başaşağı inecekti.

Buradan da anlaşılacağı gibi, Kürdistan halkına ve onun devrimine öncülük etmek ateşten gömlek giymekten daha şiddetli yakıcıdır. Bunun kişiliği ve yaşamı bütün yeryüzündeki kişilik ve yaşamlardan karşılaştırılamaz kadar ayrı olmak zorundadır. Abdullah Öcalan yoldaş bunu temsil etmiş, bütün bir halka da mal etmeye çalışmış ve sonuçta başarmıştır. Kendisini özgürleştirerek özgürleştirmiş, kendisini kazanarak kazandırmıştır.

Röportajda, tarzına ilişkin sorulan bir soruya Abdullah Öcalan yoldaşın verdiği cevap şöyledir: **“Kendimi kandırmam. Tarzım başarıya gitmemişse kopmam, 40 bin defa adeta gezegenin güneş etrafında dönmesi gibi dönerim, ta başarana kadar.”** Günlük yaşama ilişkin soruya da, **“Ben günlük yaşamdan ziyade, anlık yaşayan birisiyim. Benim için anı yaşamak önemlidir. Fethedilemeyecek bir an söz konusu olamaz”** cevabını veriyor. “An”dan daha kısa zaman süresi yoktur. Abdullah Öcalan yoldaş, her anı fethettiğini söylüyor. Bu bütün zamanının mücadelesinde kazanmaktır. Başka bir çözümlemesinde **“Temel yaşam dersi, zafer dersidir”** diyor. Öyleyse 15 Ağustos'un diğer bir gerçeği, yaşam kazanılmadan hiçbir şeyin kazanılamayacağıdır. Nitekim Abdullah Öcalan yoldaşta temsil edilen yaşam devrimi, Kürdistan halkının yok oluşunu 20. yy.'da durdurmakla kalmamış, bir ülke ve bir halk yaratmıştır. **“SIRA KURTULUŞTA...”**

15 AĞUSTOS'LU YILLAR

Baştarafı 1. sayfada

bölücü", yine orada "3 bölücü imha ettim" türünden haberler vermekle yetinmekte, gerçekleri gizlemekte ve özellikle kendi kayıplarını vermekten ısrarla kaçınmaktadır. TC'nin bu kahpece suskunluğunun anlamı çok açık değil mi? İşler umduğu gibi gelişmedi. Neden bu! O Eylül, Ekim, Kasım ayları boyunca sıraladığı manşetleri ve tüm dünyayı ayağa kaldıran haberleri neden yok şimdi? Eylemler daha mı az? Açık ki hayır, aksine tüm ülke karış karış kaynıyor. Esas neden; gelişmelerin TC'nin aleyhine dönmesi ve işine gelmemesidir. Susuyor, çünkü gerillanın oyununa gelmek istemiyor. Susuyor, çünkü silahlı propagandanın etkisini kırmayı amaçlıyor ve böylece akıllı politika uyguladığını sanıyor.

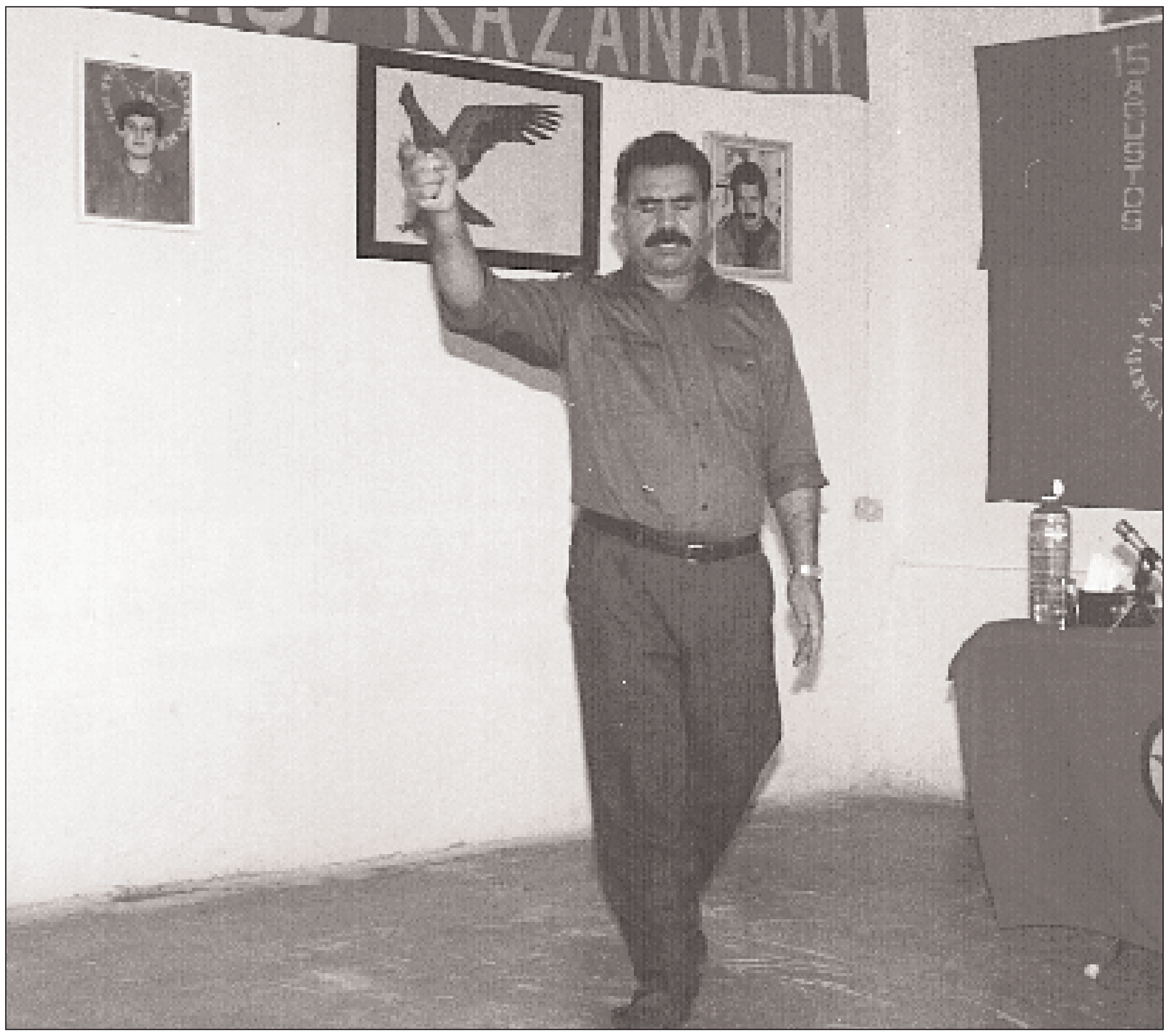
İşte, 15 Ağustos Atılımı'nın 1. yıldönümü böylece, en zayıf bir anında halkımızın susturulamayan dili ve yükselen direnişi ile görkemlice karşılanıyor. Kürdistan tarihinde ilk defa bir direniş bastırılamayarak dallanıp budaklanmakta, derinleşip genişlemektedir. Büyük umudu doğuran, birçok şeyin altının çizilmesini sağlayan, düşünce ve davranışı kökünden etkileyen ve bundan sonra da etkilemesi kaçınılmaz olan gerçeklik de budur. Hiçbir ukalanın örtbas edemeyeceği kadar açık olan bir gerçekliktir bu.

(...)

Biz sözümüzde durduk, sözümüzün eri olarak kalmayı bildik ve tüm bu gelişmeleri yarattık. Kahraman kadrolarımız birer çam gibi ülkemizin her tarafında devrilebilirler, ancak dökülen kanlar çok anlamlıdır ve gereklerine uyulmak zorundadır. Bunlar yeniden uluslaşmamızın ve özgürlüğe ulaşmamızın bin yıldan beri ödenmesi gereken faturalarıdır. Daha çok kan akıtacağız ve bundan en küçük bir şekilde "yanlış yapıyoruz, yenilebiliriz" diye korkakça bir tutuma girmeyeceğiz. Tam tersine, bir şehidimizi dahi zafer gerekçesi haline getirme şiarını ilan ettiğimiz gibi, bugün sayıları 500'ü aşan kahraman direniş şehitlerimizin zaferin artık çok uzak olmadığını kanıtlamak gibi bir armağanları da vardır. Halka bağlı olanlara öğrettikleri büyük ve derin gerçeklikler vardır. Kürdistan'ın altüst oluşunda, insanlıkla asla bağdaştırılamayacak ve insanı her gün her saat kahreden ortamında, bu kahramanlık kokan direniş yaşanacak, yaşatılacak değerlerin en özlüsü durumundadır. O direniş ki, ruhlarımızı aydınlatmakta, yüreklerimizi ferahlatmaktadır. Kısacası o, halkımızın makus talihinin yıkıldığının müjdecisidir.

(...)

15 Ağustos Atılımı ile başlayan ve 1. yıldönümüne dek uzanan süreç içinde partimizin doğru devrimci siyaseti parlak bir şekilde bir kez daha doğrulanmıştır. Evet, birçokları sayısız defa doğruluğu pratikte kanıtlanmış olan parti çizgimizin başarısızlığı için çok şey yaptılar. Çeşitli güçler ulusal ve uluslararası alanda görülmedik ölçülerde bir teşhir ve tecrit faaliyetini yürüttüler. Ama bütün bunlar sahiplerinin suçüstü yakalanmalarından başka bir sonuç yaratamadı. Devrimimiz tüm bu engelleri aşarak gelişiyor ve şunu kesin biçimde doğruluyor; eğer bir siyaset doğruysa yetersiz bir uygulaması bile büyük gelişmeler ortaya çıkarabilir. Yine eğer bir siyaset doğru ve buna uygun bir uygulamaya kavuşmuş ise, engeller ne denli çok olursa olsun, zafer yolunda yürüyebilir. 15 Ağustos ve sonrası atılımı bunu parlak bir biçimde doğrulamıştır...

1986 - 2. YILDÖNÜMÜ

15 Ağustos şanlı atılımının üçüncü yılına giriyoruz. Bugün direniş Kuzey-Batı Kürdistan'ın her vilayeti ve köyüne girmiştir. Bütün halk bunun heyecanı ile çalkalanmaktadır. Düşmana her gün darbe üstüne darbe indirmekteyiz.Toprağa düşen her şehidimiz bir direniş abidesi olarak dalgalanmaktadır. Bütün bunlar, Kürdistan'ı uyandırıyor; Kürdistan'da bir kahramanlık döneminin yaşandığını, boyun eğmezlik olayının ortaya çıktığını, "Ya ölüm, ya özgürlük" şiarının her tarafta yankılandığını ortaya koyuyor. Hiçbir karalama ve baskı sonuç vermedi. Demokrasi diye geliştirilmek istedikleri sahtekarlıklar, partimizi teşhir ve tecrit etmek için yurt içinde ve dışında geliştirilen olmadık çarpıtmalar ve görülmemiş boyutlar ile uygulanan özel savaş bizi boğmaya yetmedi. Genelde dokuz yıldır, özelde ise iki yıldır daha da geliştirilmiş olarak uygulanan bu savaşın sonucunda gelişen, yine direniş hareketimiz olmuştur. Partimiz, bugün küçük silahlı birimler biçiminde geride bıraktığı bu iki yılı, bütün hataları ve sevaplarıyla birlikte tarihimizde güçlü bir onur sayfası olarak ilan etmiştir. Bu dönemde birçok hata ve eksikliğin olduğunu kabul ediyoruz. Bu dönemde oportünizm vardır, sağcılık vardır, ihanet ve teslimiyet vardır. Ama aynı zamanda bu dönemde kahramanlıklar ve görkemli direnişler de vardır. Bu iki yıl, tarihimizde aydınlıkla karanlığın, direnişle boyun eğmenin, çirkinle güzelin ayrışmasının netleştiği, ara tabakanın nefes alamaz duruma getirildiği, tasfiyeye uğradığı, ya bazı kırıntılar biçiminde de olsa devrim saflarına gelerek olumlu bir rol oynadığı, ya da karşı-devrim saflarına savrulmasının gerçekleştiği bir dönemin adıdır. Tarihi bir dönem olması bu nedenledir.

Bu iki yıllık çetin mücadele pratiği özellikle üç noktada çok iyi kavranmalıdır. 15 Ağustos Atılımı'nın doğrudan sonuçları olan bu noktalardan birincisi; devrimin bir inanç sorunu olmaktan çıkıp, planlama ve eylem meselesi haline gelmiş olmasıdır. Daha önce düşüncede işlenen, şimdi pratik gerçeklik kazanmıştır. Halkımızın askeri ve siyasal cepheleşmesinin yaratılması için iki yıllık eylemlilik dönemi çok zengin bir birikim ortaya çıkarmıştır. Yüzyıllık kölelik-teslimiyet ruhu yıkılmış, modern kılıflar altında oportünist, reformist kesimlerin devrimi saptırma ve ruhsuzlaştırma çabaları yerle bir olmuştur. Gelişmeler bu tezlerin iflas ettiğini bütün berraklığıyla ortaya çıkarmıştır. En üst noktasını 15 Ağustos eylemliliğinde bulan devrimci düşüncenin pratik gerçeklikte doğrulanması tarihi açıdan çok ileri bir atılımdır. Bu her yönüyle kavranması gereken birinci önemli sonuçtur.

İkincisi; halk ve parti saflarında netleşmeyi sağlamıştır. Gerçek militanlar örgütünün oluşması sağlanmış, örgüt içindeki çürük bünyeleri açığa çıkarmış, bütün maskeleri düşürmüştür. Halkımız saflarında da yine direnişçi olanla olmayanı ayrıştırmış, direniş olgusunu halkımızın günlük yaşam biçimi haline getirmiştir.

Üçüncüsü; Türkiye'de solculuk adına yapılanların ne anlama geldiğini ortaya çıkarmıştır. Tasfiyeci solun maskesini düşürmüş, bunların kimin hizmetinde olduğunu açığa çıkarmıştır.

Kısacası, 15 Ağustos ve ardından yaşanan gelişmelerin, kara bir bela gibi toplumun üzerine çöreklenen, dayattığı ruh, felsefe ve uygulamalarıyla toplumu çürüten 12 Eylül rejimine karşı insanlık hanesine en büyük katkılardan biri güçlü enternasyonalist özelliğidir.

(...)

Şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın 3. yılında parti ve halk olarak mutlaka başarılması gereken görevlerle karşı karşıyayız. Bağımsızlık amaçları yolunda büyüyen devrim görevlerinden söz ediyoruz.

15 Ağustos Atılımı'nın 3. yılında ulusal kurtuluş savaşımız çoğu gücü şaşırtan boyutlara varmıştır. Düşmanımızın azgın sömürgeci-faşist saldırıları ile halkımızın PKK önderliğinde büyüyen direnişi her alanda karşı karşıyadır. Savaş giderek kızışmakta, hiçbir olgu kendisini bunun dışında tutamamaktadır. Sempati veya düşmanlık temelinde dışımızdaki güçlerin saflaşması da belirginleşmekte; gelişmeler artık bunu dayatmaktadır. Altında karşılıklı saflaşmanın yaşandığı iki bayrak vardır; biri, karşı-devrimin karanlık bayrağı; diğeri ise, devrimin aydınlatan kızıl bayrağı. Bunun anlamı iyi anlaşılmak zorundadır.

Gelinen aşama şöyle karakterize edilebilir: Kendini birinci derecede ordulaşma ile karakterize eden bu dönem savaşımız çok kapsamlı bir muhtevada ve çok zengin örgüt ve eylem biçimleriyle gelişecektir. Bu, ordulaşan bir halk ve bu ordunun komuta kademesinden ibaret olan bir parti haline gelmek demektir. Gerilla ordusu haline gelmiş bir halkla, bunu yöneten bir parti kurmayımız bu dönemin en belirgin özellikleri olacaklardır. Ordulaşmada somutlaşan militan bir yaşam dışında başka türlü bir yaşamı kabul etmiyoruz. Bu, yalnız öncü için değil, halk için de böyle olacaktır. Partimizin yürüttüğü mücadele ve tartışmalar kesinlikle bu gerçeğin daha iyi ortaya çıkması içindir. Halkımızı ordu haline getirmek, öncüyü hakiki bir genelkurmay düzeyine ulaştırmak için bize neyin gerekli olduğu sorusuna, yaşanan gelişmeler ışığında artık kesin bir cevap bulmak durumundayız...

1987 - 3. YILDÖNÜMÜ

1987'nin geçen yedi ayı Kürdistan'da büyük atılımlarla savaşın her bakımdan geniş boyutlarda gelişme kaydetme dönemi oldu. Faşist-sömürgeci düşman bilinen özel savaş yöntemleriyle savaşı sürdürmeye çalıştı ve devrimci kuvvetleri böylece işlemez kılacağını umut etti. III. Kongre değerlendirme, karar ve planlaması temelinde büyük bir inisiyatifle kış ve bahardan itibaren gerillayı tüm Kürdistan'a yayan devrimci güçler, ajan-milis çete örgütlenmesine öldürücü darbeler vurup dağıtarak, faşist ordu birliklerini bütünüyle hareket edemez hale getirerek, kontra birliklerinin birçoğunu da Kürdistan'a ayak basar basmaz imha ederek faşist-sömürgeci Türk devletinin özel savaşını bütünüyle yenilgiye uğrattılar. Türk faşizmini savaşı yeniden ele almak ve her bakımdan yeni stratejik ve taktik düzenlemeler (eğer bulabilirse) yapmak zorunda bıraktılar. Bu durum, savaşta alınan yenilgi, askeri-sivil, iktidar-muhalefet, işbirlikçi-uşak takımından, Türk burjuvazisinin bütün temsilcilerinin ağzından açıkça itiraf edildi ve hep birden yeni çareler aramaya başladılar. Genelkurmaylık olayı, askeri-sivil tartışması bu gelişmelerin bir sonucu, bunalımın ve çaresizliğin doruğu ve gelişmelerin düzeyinin en açık bir göstergesi oldu. "Sıkıyönetimin kaldırılması", "süper valilik", "özel kolordu" gibi umutsuz çabalar faşist-sömürgeciliğin bu gelişmeler karşısındaki çaresiz arayışları ve gerçekleri daha açık itiraf etmesi olarak ortaya çıktı. Ve bütün bu gelişmeler, artık gerillanın Kürdistan sathına bir daha sökülmemecesine oturduğunun somut kanıtları olarak hayat buldu...

1988 - 4. YILDÖNÜMÜ

Parti hareketimizin, ulusal direniş savaşımızın ve belki de halk tarihimizin en önemli dönemi olan 15 Ağustos Atılımı'nın 4. yılını da geride bıraktık. Her bakımdan derslerle dolu olan bu dönemin, gerek olumluluklarının ve gerekse de olumsuzlukların açığa çıkması anlamında iyi irdelenmesi ve bu derslerden gerekli olan sonuçların çıkarılması, geleceğe ilişkin olarak başarılarla dolu bir döneme girmeyi de mümkün kılacaktır. Yine ulusal kurtuluş devrimimizin zaferini garantileyecek gelişmeleri de, ancak bu görevlerin yetkince yerine getirilmesi ile sağlayabiliriz.

Bu dönem üzerine söylenebilecek çok şeyler vardır. Bu dönem hakkında yürütülebilecek eleştirilerin yanısıra, en önemlisi de çağdaş bir ulusal kurtuluş hareketinin gelişmesini mümkün kılacak doğru tezi ve pratiği ortaya çıkardığını da görmek gerekir. Bugün gerek halkın, gerek aydınların ve gerekse de toplumun diğer kesimlerinin ilgisini çekmede, 15 Ağustos Atılımı temel gündem maddesi olarak bütün sıcaklığıyla etkisini devam ettirmektedir. Birçok toplumda çok ender olarak görülen o yüzyılların karanlığı içindeki çözümsüzlüğünü, umutsuzluğunu parçalamada bu atılımımızın yol açtığı gelişmelerin rolü belirgindir. Yine, bu atılımımızın bu

dönemdeki tüm sorunların merkezini işgal etmesi de en önemli gelişmelerden birisi olarak görülmelidir. Eğer bir ideolojik-siyasal akım, kitle zemini onu özümseyecek bir durumda değilse, ne kadar iyi hazırlanmış olursa olsun bunun adeta bir sabun köpüğü gibi sönmesi işten bile değildir. Önemli olan, bu akımı özümseyecek olan bir toplumsal uyanışı ve hareketliliği sağlamaktır. 15 Ağustos Atılımı ile birlikte Kürdistan'da bu durumun önemli oranda ortaya çıktığını belirtebiliriz. Özellikle de, bu atılımın 12 Eylül faşizmi gibi gelişkin pasifikasyon harekatlarından birinin düzenlendiği döneme denk getirilmesinin önemi çok daha açıktır.

(...)

1986 yılında yaptığımız hazırlıklar, yine sağ-tasfiyeci bazı öğelerin engel oluşturma çabalarına rağmen, 1987 yılında meyvesini vererek büyük bir atılıma dönüştü. 1987 yılı eylemliliği etkili olarak, gelişmesini bütün ülke çapında sürdürdü. Eylemlerin sayısı gerek nitelik ve gerekse de nicelik olarak çok önemli bir boyuta ulaştı. Özellikle de kitlelerde, çok yeni olan bir durum ortaya çıkmaya başladı. Partinin eyleminin kesintisiz ve sürekli olacağına dair kanı güçlendi. Hemen belirtelim ki, kitleler ilk iki yıl içerisinde "bekle-gör" yaklaşımı içindeydiler. İlk adımda heyecanlı olan ve isyancı özellikleri ile harekete geçen kitleler, yoğun bir şekilde saflarımıza katılmak istediler. Ama daha sonra hareketimizin bir darboğazı yaşaması ve peş peşe darbelerle zor durumda kalması, kitleyi geriye çekilmeye ve yeniden atıl, durgun konuma itti.

1987 yılı eylemliliği, kitlede partiye güvenilmesi gerektiği inancını yeniden geliştirdi. Partinin ezilemeyeceği ve direnişi geliştirebileceği kanısı yeniden güçlendi. Bundan sonra da kitlelerin devrime atılımı yeniden gelişti ve güçlendi. Bu bakımdan tam istediğimiz sonuçlara ulaşmamış olsak da, 1987 yılı düşmanın beklentilerini boşa çıkardı ve önemli gelişmelere yol açtı.

(...)

1988 yılı düşman açısından bir ezme, tasfiye dönemi olarak ele alınıyor ve tedbirler buna göre geliştiriliyor. Tedbirler sadece askeri açıdan değil, müttefiklerini de devreye sokarak –NATO güçleri, özellikle de Almanya olmak üzere– saldırılara yöneldiler. Gücümüzün bir bölümünü bu alanlardan aldığımız da bilindiğinden, bu alanlarda da saldırılar 1988 yılı başlarında, diğerleri ile koordineli bir şekilde başlatıldı. TC ise pişmanlık yasasını yeniden uygulamaya koydu. Kitlelere daha geniş tavizler vererek, GAP'ı sahte bir biçimde daha fazla göz boyama aracı olarak kullanmaya başladı.

(...)

Bunlar öyle etkili önlemler değildir. Belirttiğimiz gibi, birliklerin hareket tarzını değiştirme, yüzlerce yeni karakol inşa etme, karargah sistemini oynak yapma, kontrgerilla sistemini geliştirme vb. gibi bir düzenlemeye gitme söz konusudur. NATO ve Amerika içerikli "dil-kültür özerkliği" biçiminde bir yaklaşımın bu sürede giderek TC'ye de dayatılması söz konusudur. Bu, tartışmaya açılarak aydınların vb. kesimlerin de yavaş yavaş bu tartışmalara çekilmeleri durumu gözleniyor. Böylece, soruna yaklaşımı yumuşatmanın çabaları içerisine girilerek bunun tedbirlerini önceden almayı da ihmal etmediler.

1988 yılını biz kritik bir yıl olarak değerlendirdik. Bütün belirtiler bunun böyle olduğunu gösteriyor. Evren-Özal kliği açısından böyle olduğu kadar, bizim açımızdan da bu böyledir.

(...)

Şüphesiz önümüzdeki dönem sadece öncü ile kazanılmayacaktır. Yine her zamankinden daha fazla önümüzdeki dönem halkın öz birliği olan cephe silahı geliştirilerek zafer kazanılacaktır. Ulusal kurtuluş cephesi, partimiz önderliğinde yeni ele alınan bir olay değildir. Daha başlangıçtan beri partimizin çıkışı ulusal direniş temelindedir. Bu temel, başlangıçta partinin geliştirilmesi ile iç içe bir şekilde sınırlı bir eylem ve propaganda ile yürütülerek, günümüze doğru savaşa daha fazla destek olma ile birlikte geliştirilip yakın dönemde bir programa, çizgiye kavuşturulan bir adımdır. Günümüzde kitlelerin uyanışını artırıp daha fazla saflara katılmalarına yol açan bu adımı, giderek pratik bir olgu haline getirme aşamasındayız. Bu gelişmeler, önümüzdeki dönemde ulusal kurtuluş cephesinin daha fazla ete kemiğe bürünmesini birlikte getirecektir.

Biz şimdiye kadar savaşı öncü ve kadrolar ile yürüttük. Bu aşamadan sonra halkın kendisi daha aktif olarak savaşacaktır. Halk kitleleri, ERNK etrafında birleşerek, daha fazla örgütlenerek, cephe silahı ile savaş yürütecektir. Cephede yer alan kitle birliklerinde, halk kitleleri daha fazla örgütlenerek savaşa aktif olarak katılacaktır.

Sömürgeciliğin halk kitleleri üzerinde uyguladığı her türlü politika, artık kolay bir şekilde zemin bulmayacaktır. Uyanan kitleler, sömürgeciliğin uygulamalarına sadece isyancı bir tepki göstermeyip, bunu da aşarak, daha fazla umutlanmış, kitle birliklerinde örgütlenmiş ve bunları ERNK'de birleştirmiş, daha savaşkan bir güç olarak ortaya çıkacaklardır.

Böyle bir görevi başarmış olan öncü ise, daha sağlam bir inşaya yönelebilecek ve giderek kendisini ayakta tutan, yalnız öncünün savaştığı bir durumdan onu kurtaran, dolayısıyla da öncüye ileri düzeyde daha fazla görev yükleyen bir duruma ulaşacaktır. Böylece, özellikle de siyasal görevleri kendisinin yürüttüğü bir savaşım aracı haline gelerek, önümüzdeki dönemi daha güçlü kazanacaktır.

(...)

Bu dönemin olumlu kazanımlarından bahsedeceksek, bunun şehitlerin kanı ile kazanıldığını unutmayacağız. Cezaevi direnişçileri insanlık onurunu, görülmemiş işkence ortamına rağmen, kazanmasını bilmişlerdir. Hiç kimse bu değerlerimizin büyük önemini gözardı edemez. Hele parti militanlarımız, nabızlarının atmasının, damarlarında dolaşan kanın bu direnişler sonucunda mümkün olduğunu unutmamalıdırlar. Yine iradi güçlerinin direnen iradelerin bir bileşkesi olduğunu da unutmamalıdırlar. Partimiz PKK'nin mayası bu temelde yoğrulmuştur. Bunları belirtirken hem bir gerçeği dile getiriyoruz ve hem de bu değerlere bağlılığın vazgeçilmez önemini ortaya koyuyoruz...

1989 - 5. YILDÖNÜMÜ

15 Ağustos Atılımı'nın 5. yıldönümü, Kürdistan devriminde nihai zafere ulaşmanın bütün olanaklarını ve yöntemlerini ortaya koyarak, başarı için doğru çalışma ve vuruş tarzımızın nasıl olması gerektiğini göstererek, ulusal egemenliğe ve toplumsal özgürlüğe ulaşmamızı emretmektedir. Çağdaş ulusal kurtuluş mücadelelerinde hiçbir atılım, gerek karşısında geliştirildiği düşman gücünün durumu ve gerekse ülke ve halkın içinde bulunduğu koşulların büyük dengesizliği bakımından, aradaki uçurumun bizdeki kadar büyük olduğu koşullarda gerçekleştirilmemiştir. Dolayısıyla umudun zayıflığı nedeniyle atılan adımların gereklerini tüm yönleriyle yerine getirmede ağır ve kararsız davranmanın yaygın olduğu, ama buna rağmen halkımızın sadece özgürlüğü için değil, varlığını korumak için de bundan başka hiçbir seçeneğinin olmadığı bir atılım olarak da değerlendirilebilir. Aynı zamanda çağdaş halk hareketlerinden hiçbirisi, çok az olanaklarla hedefler üzerine yürümede, umut ve inanç yoksunluğunu gidermede 15 Ağustos Atılımı kadar soylu değildir. Büyük bir inatla bu adımın üzerinde durarak ve işleyerek, bunun başarısı için her şey ortaya konularak, az da olsa en soylu insan çabası sergilenerek atılım bu aşamaya vardırılmıştır. 15 Ağustos, olumlu rolünü oynayabilmesi için bu denli üzerinde durulan, başarısı için tüm olanakların ortaya serildiği bir atılım değerine sahiptir. Dolayısıyla bu adım atıldığında dost ve düşmanın bu atılımı ciddi görmeme gibi esaslı bir tutum içine girmesi ve düşmanın, böyle olan bir atılımın sahiplerini çok kısa bir sürede yok edebileceğine kendini inandırması, bir anlamda onun gafil bir yaklaşım sergilemesidir. Bırakalım dostları, bu atılımın içinde yer alanlar bile, attıkları adımın başarı şansı elde edemeyeceği beklentisi içindeydiler; "tamam ezileceğiz, bu işin sonu gelecek" deyip sonlarını aynı gafletle bekleme ruhu içindeydiler.

(...)

5. yıldönümünü kutladığımız 15 Ağustos Atılımı'nı, bir anlamda soylu insan emeğinin büyük bir zaferi olarak değerlendirmek gerekir. 15 Ağustos Atılımı, alçaklığa, her türlü düşkünlüğe, namussuzluğa, kararsızlığa, ikircikliğe, her türlü yenilgiye, zulme karşı; tabii en başta da her türlü hafifliğe, soysuzluğa, kendine inançsızlığa, kimliğine ve insanlığına dürüstçe sahip çıkmamaya, kendini aldatmaya karşı bir zaferdir. Kökenleri insanlık tarihi kadar eski olan çağdışı bir zulüm düzenine körcesine tapan, onun politik uygulamalarına alet olan, bunun böyle olmadığını bize kabullendirmek için de sinsice hep kendileri ile oynamayı marifet bilen, gününü gün etmek için feda etmeyeceği değeri bulunmayanların utanmazlığına karşı da bir zaferdir. Aynı zamanda ölüm-kalım anlarında aşağılık her türlü davranışı sergileyen, anın emrettiği yaşam biçimi yerine, kendini en olmadık biçimde dayatan, hem de zevkle bunu kendine yediren, ama aynı zamanda çok kölece, çok duyarsızca bunu yaşayanlara karşı da bir darbedir.

15 Ağustos Atılımı'nın 5. yıldönümünde önümüzdeki yakın geleceğin atılımımızdan çok etkilenmesi durumu söz konusudur. Halkın bütün parçalarda ilgisinin daha fazla gelişmesi, giderek bunun desteğe dönüşmesi, gerilla savaşının doğru kullanılması temelinde gerilla ordusuna ulaşmanın hızlanması, gerillanın büyük bağımsızlaştırıcı, özgürleştirici etkisinin diğer parçalara da taşırılması ve onları umutsuzluğun, inançsızlığın en yaygın yaşatıldığı bir dönemde bile yeniden ayağa dikerek, inanç yoluna kavuşturarak doğru savaşım biçimlerine kavuşturması, büyük felaketin en erkenden önlenmesi ve büyük bir devrimci çabanın içine erkenden sokularak olumlu yönden çaba harcamaları, mücadele etmeleri söz konusu olacaktır ki, bu da en azından Türkiye'deki cephe kadar, devrimin besleneceği bir gelişme olması anlamına geliyor. Görülüyor ki, bu yakın dönemin olası gelişmeleri özellikle gerilla savaşımımızda daha iyi somutlaşacak ve çarpıcı siyasi gelişmelere yol açabilecektir. Gerçekten bu araca daha çok bu aşamada (yakın dönemde) rolünü oynatmamız söz konusudur. Şimdiye kadarki aşamayı bir hazırlık aşaması, gerillanın temellerinin atıldığı bir dönem olarak görmek gerekiyor. Başarıyla temellendiği söylenebilir. Silahlı mücadele için harcanan büyük çaba, her türlü sağsol yaklaşımlara karşı mücadele, büyük hazırlık ile büyük kararlılık, bugün artık bu adımın geriletilemeyeceğini, kök salmasının engellenemeyeceğini, kendisinden beklenen rolü layıkıyla yerine getirebileceğini açıkça ortaya koymuştur. Bütün belirtiler gerilla savaşımının gelişeceğini göstermektedir. Halihazırdaki güç durumumuz, alanlardaki vücut bulmamız, kazanılan tecrübe, kitlelerin gelişen ilgisi, uluslararası, bölgesel mevzilenmemiz bu savaşımın gelişeceğini açıkça göstermektedir. Nicelik ve nitelik yönüyle büyüyecektir. Daha şimdiden artık binlerle ifade edebileceğimiz bir niceliğe doğru tırmanıyoruz. Niteliksel olarak artık gerilla ordusunun kural ve kaidesiyle kuruluşu, işleyişi söz konusudur. Yönetmelik ve talimatlarla yürüyecek bir duruma doğru hızla tırmanıyoruz. Sadece parti çekirdeklerini eğiten, çelikleştiren bir savaş değil, halkın da bütün savaşçı güçlerini eğiten, geliştiren, özellikle köylüyü yurtseverleştiren, ordulaştıran bir özelliğe daha şimdiden ulaşılmıştır. Ve bu hızla tırmanacaktır. Artık gerilla ordusunun kuruluşuna büyük bir güvenle bakabiliriz. Ordumuzun şanlı bir kuruluş evresinden geçtiğinden övünçle bahsedebiliriz. Eğer çok ciddi hatalar yapılmazsa, perspektifler ve işleyiş esasları özenle, hem de sıradan bir özenle yerine getirilirse, bu ordu kuruluşunun başarı ile tamamlanması, nitelikçe ve özellikle de nicelikçe büyük bir tırmanışa (hem de çok yakın bir sürede) geçmesi, bir gelecek mesele-

"Sözümüzde durduk, sözümüzün eri olarak kalmayı bildik ve tüm bu gelişmeleri yarattık. Kahraman kadrolarımız birer çam gibi ülkemizin her tarafında devrilebilirler, ancak dökülen kanlar çok anlamlıdır ve gereklerine uyulmak zorundadır. Bunlar yeniden uluslaşmamızın ve özgürlüğe ulaşmamızın bin yıldan beri ödenmesi gereken faturalarıdır."

sinden öteye an be an sağlanan bir gelişmedir...

1990 - 6. YILDÖNÜMÜ

Öyle anlaşılıyor ki, 1990 baharında görülen halkların kalkışması, ayaklanma deneyimleri, bu son gelişmelerle birlikte hem genelleşecek ve hem de cesaretlenip alanlar üzerindeki etkinliğini kesinleştirecektir. Devlet denetimi tamamen silinmiş, askeri çıplak zordan başka bir etkiye yol bırakmadığı düzeye gelmiş ve daha da gelecektir. Bütün gelişmeler bunu gösteriyor.

Halkın çok yüksek bir kalkışması var. Bu ne demektir? Doğal olarak devletin siyasal etkinliğinin bitirilmesidir. Son seçimlerde ortaya çıkan olgular var. Deniliyor ki, iktidarı ve muhalefeti ile düzen partileri bitti. Doğrudur. Bu bitişi biz sağladık. Biliyorsunuz, Kürdistan'da başlatıldı ve şimdi Türkiye'ye de yayıldı bu süreç. Gerçekten iki icazetli parlamento partisi, ana muhalefet ve iktidar partileri düşüyor. Kürdistan'da özel savaş aygıtı altında bir güç vardır, onun dışında, güç tamamen partimizin denetimine geçiyor. Burjuva partileri tamamen bitmiş durumdadır. Bu bir anlamda devletin siyasal dayanağının yıkılması demektir. Yeni olan, çok büyük öneme haiz olan, halkın devlet denetiminden, onun sahte partilerinin denetiminden çıkmasıdır. Bu durum, ilk kez bu yıl bu denli kapsamlı gelişti. Bu ne demektir? Hem genişliğine, hem derinliğine halkın katılımının çok yükseldiği, devletin oldukça gerilediği, ulusal kurtuluş savaşımına katılan kitlenin büyük cesaret ve büyük yürek kazandığı anlamına gelmektedir. Ki son 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yıla girişi münasebetiyle yapılan kutlamada, burada bile halkın gerek ayaklanmaya, gerekse gerillaya katılımda çok yüksek bir istek ve irade belirlediği ortaya çıktı. Bu, bütün Kürdistan için geçerlidir, Kürdistan halkının ortak özelliklerini yansıtmaktadır. Yeter ki, önünde uygun bir ayaklanma ve gerilla örgütü olsun. Bu oldu mu gerçekten muazzam bir kararlılıkla ayağa kalkma ve kendi devrimini yapma, bu işin içine girme arzusu son derece yüksektir. Yani halkın savaşa katılması, tartışmasız çok ileri derecededir; ama onu savaşa çekecek gücün, öncünün durumunun da buna uygun olması şarttır. Öncünün tutucu bir konumda seyredip kendini bundan kurtaramazsa, engel durumuna düşeceği açıktır. Halkın güven duyacağı, önder olarak kabul edeceği öncüyü yaratmak için, yıllarca nasıl ve ne kadar çaba harcadığımız bilinir. Yine halk cephesinin, gerillanın yaratılması üzerindeki çabalar bilinmektedir.

Özellikle 1983'lerden beri yaptığımız askeri hazırlıklar, öncü gerilla dediğimiz olayı oluşturmak içindir ve onu da oluşturduk. Varmak istediğimiz diğer bir süreç, halk ayaklanmalarının yaratılmasıydı ki, o da kısmen sağlandı. O halde şimdi sorun nerede? Sorun, asıl devrimin gelişmesini belirleyecek olan ve asıl zafer yaratmada tayin edici öğe olan halkın gerek gerilla öncülüğü, gerekse de parti öncülüğü tarafından durdurulmaması gerektiğidir. Gerilla, özellikle komuta kademesi mevcut gücü büyütmez ve gereğince savaştırmazsa, bunun büyük çabası içinde olmaz da mevcut güçle yaşamayı yeğlerse çok açık ki, tutucu ve tasfiyeci bir konuma düşmüş olacaktır.

(...)

En önemli görevlerimizden birisi de, gerillanın derinliğine ve genişliğine büyümesine cevap olabilmektir. En çok üzerinde durduğumuz ve aşmakla mükellef olduğumuz, özel savaşın yırtılmasında en çok rol oynayacak savaşın bu gerilla savaşı olduğu çok somut olarak ortaya konulmuştur. Ama daha önemlisi, yeni devreye giren ve harekete geçen bir devrim kuvveti olarak serhildanı değerlendirdik. Bu yeni bir olgudur dedik ve son gösterilerde gördük ki, halk muazzam bir kararlılığa ulaşmıştır. Ayaklanmacı güç gerillaya katılım gücünden on kat daha fazladır. Olanakları ayaklanma için daha elverişlidir. Ama yine bir bakıyoruz ki, bunu sağlamakla görevli öncü örgüt, burada da yetersiz kalıyor. Neredeyse bizi bile acz içinde bırakacak kadar soru soruyorlar.

"Biz savaşa katılmak istiyoruz, bize görev verin; önümüzdeki bazı partililer engel oluyor" biçiminde halktan eleştiri ve şikayetler geliyor. Bu doğrudur. Onbinlerce halk yığınının bulunduğu şehirler ayaklanma gücüdür ve içlerinde doğru dürüst bir öncü güç çalışmıyor. Halk yığınlarının içinde sorumlu ayaklanma komiteleri bile yeterince yerleşmiş değildir. Fakat buna rağmen halk yine de partinin genel etkisiyle, partiye dayanarak, ona büyük bağlılıkla ve cesaretle öne çıkıyor. Bu her yerde böyledir.

Öncünün ciddi yetmezliklerine rağmen, halkın kalkışması çok ciddidir ve bu inanmış bir halkın katılımıdır. Bu noktayı iyi görmek gerekiyor. Kürt halkının bin yıllık uykusundan uyandığı, bununla da yetinmediği, ölümüne bir ayaklanmaya varım dediği bir noktaya gelmesi söz konusudur. Bu, gerçekten son derece önemli bir gelişmedir ve öyle kolay kolay gelinecek bir nokta değildir. Ulaşılması halinde birçok durum değişikliği söz konusudur. Yukarıda da belirtildiği gibi, özel savaşın temel başarısızlığı bu noktadadır. Sorun artık, öncü ne kadar ayaklanmaya kendini hazırlayacaktır, onun sorumluluğunu ne kadar alacaktır sorusuna gelip dayanmıştır. Bizde parti öncülerinden bir bölümünün kaçındığı bir çalışma da budur. Halkın kuyruğuna takılıyor veya başına despot kesiliyor. Bu gibi durumlar kendini zaman zaman ele vermektedir.

Oysa böylesine bir kitleye sahip olmak, gerçekten Ekim Devrimi'ne bile nasip olmamıştır. Gördüğünüz bu kitle Ekim Devrimi'nde bile yoktur ve gördük ki, yine kadroya rağmen gelişiyor. Halkın talepleri gerçekçi, haklı; fakat kadronun yaklaşımı çok tehlikeli ve sorumsuzca olup, çiğnenmeyi hak edecek kadar ezilecek bir durumu yaşıyor, farkında değil. Bu denli görkemli bir halk iradesi, ama bu kadar karmaşık, kendine düşkün, sadece emirvari hareket eden bir kadro! Aşılması halinde de Kürdistan, gerçekten daha şimdiden bir ayaklanma içindedir. Bir defa halkın, partinin yerel siyasal hattına katılması ve ona sınırsız bağlanması, güç verme anlamındadır. Ve ayaklanma içine de bu temelde çekilmiştir. Fakat pratik ayaklanmada şehir şehir, köy köy grupları katmada öncü gücün pratik hazırlığının olmaması ciddi bir eksikliktir. Bu anlamda da sorumsuzluk ve görevlere sahip çıkmama durumu söz konusudur. Bu zaafın aşılmasıyla birlikte ve aşılması halinde, düşmanın karşımızda durabilmesi gerçekten zordur. Kimyasal silahını, mevcut tekniğini asla kullanamayacaktır. Yüzbinlik kentlerin hangisine kimyasal silahları atabilir? Atarsa dünya da biter. Hangi uçakla bombalayabilir? Bombaladı mı kendisi biter. Tankı, topu kullanması, aynı şekilde zordur ve kullanamaz.

Dolayısıyla, özel savaşı gerçekten yıkıp yerle bir edecek ve zaferi getirecek bu ayaklanma sürecini mutlak örgütlemek gerekir. Örgütlenmesi halinde daha şimdiden devrimde zaferin ilan edilmesinin zor olmayacağı bir aşamada bulunuyoruz. İşte bundan sorumlu olan parti öncülerinin ne kadar hazır olduğunu belirttik. Gerillada parti öncülüğü, ayaklanmada parti öncülüğü sorununun ne denli yakıcı olduğu ortadadır.

Görülüyor ki, ulusal kurtuluşun objektif zemini, özel savaşın da körüklemesiyle birlikte çok kızgın bir hal almıştır. Son Körfez bunalımı her an olası bir patlamayla, Kürdistan'da bağımsızlığın hızla gelişmesini sağlayabilecektir. Türk dış politikası son bir yıldır zaten çok zorlanıyor. Doğu-Batı ilişkilerinde meydana gelen gelişmelerden ötürü öykündüğü Ortadoğu jandarmalığının boşa çıkması, onun tamamen tecritine ve Kürdistan'ı güçlü ittifaklarına kavuşmasına götürecektir. Böylece partinin özenle hazırladığı halk yığınları, parti politikasının içine çekilmiştir bile denilebilir.

En hızlı gelişmeler yaşanıyor. Gerillanın önemli aşamasında temel adımlar atılmıştır. Ayaklanmanın denemesine geçilmiştir. Öncü güç, bu anlamda en kritik evreyi veya en can alıcı bir dönemi, temel atma dönemini aslında başarmıştır. Olmayan nedir? Olmayan, artık pratik bir ayaklanma olgusunun gücü olabilmek ve gerillanın çığ gibi büyümesine yol açmaktır. Buna cesaret edilmiyor ya da buna güç getirilmiyor veya sağ tasfiyeci tutum kendini burada bir kez daha ele veriyor: İşte partinin en son üzerinde taktik önderliği oturtmak ve giderek ulusal kurtuluşun stratejik açılımına bu taktik oturtmayla birlikte işlerlik kazandırmak açısından yüklediği görevler bunlar olmaktadır. Her zamankinden daha fazla strateji ve taktiğin iç içe geçmesi, Kürdistan için gerçekten bağımsız bir siyasal-askeri stratejiyle taktiğin oldukça verimli ve dengeli tutturulması, işlerliğe kavuşturulması ve tüm bunların olağanüstü boyutlarda yürütülmesi söz konusu olmaktadır.

Olanaklar artmış, mevziler açılmış, yöntemler belirlenmiştir, geriye kalan yerine getirilmesi gereken görevdir, yürümeyi bilmektir.

1991 - 7. YILDÖNÜMÜ

15 Ağustos Atılımı, her şeyden önce Kürdistan tarihinin en çağdaş ve hatta bazı yönleriyle onu da aşan, sağlam, kararlı, kesintisiz, yenilgiye kapalı, sürekli yeniye giden, gittikçe daha da derinleşerek çözümlenen ve bu anlamıyla birçok ulusal ve toplumsal kurtuluş adımlarından farklı, Kürdistan somutunun derin ve doğru tahliline dayalı, Kürdistan halkı söz konusu edildiğinde onun en temel diriliş hamlesi ve biricik şansıdır. Bunun başarısı halinde tarih kurtuluş temelinde yürüyecek, aksi halde sadece önder bir partinin, hatta bir sınıfın yenilgisi değil, bir ulusun şahsında insanlığın da kaybı söz konusu olacaktır. Çok büyük çabayla hazırlanan iç ve dış karşı-devrimci saldırılara karşı çok az imkanla yürütülmeye çalışılan, eşine ender rastlanan bir fedakarlık ve cesaret örneği olarak, sadece Kürdistan halkının kurtuluş tarihinde değil, insanlığın tarihinde de daha şimdiden önemli bir yer kazanmaya doğru kendini kanıtlayan soylu bir insanlık eyleminin, ulusal kurtuluş savaşımının, toplumsal özgürlük hamlesinin adıdır, 15 Ağustos Atılımı.

Bizzat eyleme ilk adımını atanlar da dahil herkese, 7 yıl gibi bir süre hızından ve temposundan hiçbir şey kaybetmeyen bir gelişme olmak şurada kalsın, bir gün bile yürütülmesinin mucize gibi göründüğü, düşmanın gerçekten birkaç günde tamamen yeneceğine kendisini inandırdığı, dostların da, "taş çatlasa ömürleri 1-2 aydır" dedikleri ve bu anlamıyla fazla umut vaat etmez gibi görünen bir gelişme olarak 7 yılı aşarken, insanlığın tamamen dikkatini çeken ve mucize kabilinde değerlendirilen, bir halkı 7 yıl önce kendi adını bile kabul etmekten çekinen gerçekliğinden "mutlaka zafere ulaşırız ve hiçbir engel bizi durduramaz" biçiminde inanca ulaştıran ve bu anlamda da inanılmazı gerçekleştiren bir eylemin de adıdır. Son derece çelişkiler içindeki bir tarihin yeniden gözden geçirildiği, bin yılların kördüğümlerinin çözülmeye çalışıldığı, düşüren ve düşürülenin inceden inceye eleştiriye ve düzeltmeye tabi tutulduğu bir gerçeğin; "ölürüm de kalkmam, yürüyemem" diyen ve ortama egemen olanların bunun etkilerini sürekli öncüye de taşırdıkları, gerçekten başımızdaki talih denilebilecekten öteye her şeye benzeyen, ama asla insanlık vaat etmeyen tutuma karşı savaşın da adı oluyor. İddiasızlığın, olumlu değerlere layık olmamanın ardına kadar yaşandığı, kendisine en çok umut bağlanan ve başarı beklenen kendini rahatlıkla yere atmaktan çekinmediği, sorumluluk ve sağduyudan uzak, istese, elini sallasa çok işleri becerebilecekken oralı olmamanın ve inanılmaz derecede öncülükle oynamanın bolca sergilendiği, adeta sadistçe ve mazoşistçe davranan, yani kendi kendine işkence edenin konumuna da bolca düşüldüğü bir pratiğin, özellikle böylesi bir örgütsel pratiğin de adı oluyor. Her türlü çirkinliğin normal görüldüğü, provokasyon, komploculuk, düşkünlük, hırsızlık, velhasıl çok sınırlı bir gelişmeye her türlü inanılmaz olumsuz dayatmaların hadsiz hesapsız ortaya çıktığı ve ibret verici sahnelerin bol olduğu bir eylemin, bir savaşımın da adıdır. Bunun yanında, 15 Ağustos Atılımı, insan soyunda bitebilecek ve özellikle kendi ülke ve halk gerçekliğimizde son bir nefesle, çabayla gösterilmesi gereken cesaretin, fedakarlığın tarihte eşine ender rastlanan örneklerinin de bol bol ortaya çıktığı ve bu anlamda insanlığın çok şanlı bir ulusal-toplumsal kurtuluş hamlesinin adıdır.

(...)

15 Ağustos Atılımı'nın 7. yılının sonuna geldiğimizde, görkemli diyebileceğimiz yegane veya belli başlı hususlarından birisi de halkın verdiği karşılıktır. İnanılmaz bir şeydir; başlarken en umutsuz, en çekingen, en karşılık vermeyen bir konumda olan halk, bu 7. yılın sonunda dünyaya örnek teşkil edebilecek bir karşılık veriyor. Bu bizim için anlamlıdır. Biz bunu halka hitabımızda biraz açmaya çalıştık. Şunu söyledik ısrarla: Bu yıllar, artık bu coşkunuza tanık olduğundan sizin özgür yaşamınızın temel bir başlangıcı olmuştur; ayağa kalkmışsınız, yürüyüşe geçmişsiniz, savaşı kendiniz yaşamınızın bir parçası haline getirmişsiniz, bu bizim de amacımızdır. Bir öncülük rolü, bütün iç engellemelere rağmen, bu anlamda başarılmıştır. Ve şunu da söyledik: Dersler bizzat halkın dersleri olacaktır; halk artık savaşımının esasları üzerine düşünecek, kendi savaşımının örgütlenmesi ve yönetilmesi konusunda sorumluluk duyacaktır. Artık söz sahibi olan halktır; onun eylemi söz konusudur ve bu işin bizzat yürütücüleri halktan insanların kendileridir. Bu çağrımızın, hitabımızın temelinde bu gerçek yatıyor. Devreye bir halk girmiştir, halk fiili bir eylem gücü haline gelmiştir. Bu anlamıyla tarihin yegane söz sahibi, gücü olmuştur. Bir önder, bir parti çok doğru ve çok yaman işler de yapsa belki yenilebilir ama, böyle ayağa kalkan bir halkın yenilmesi zordur. Artık düşman engelleri aşılınca ve halk ayağa kalkınca, bizzat düşmanın da itiraf ettiği gibi, saldırılar halka yönelmiştir. Önder ve parti bir tarafa, halkın kendisi daha fazla savaşımın konusu yapılmak istenmektedir. Ve bunun için halka da dedik ki, görevlerinize sahip çıkın; işte bunun için, öz görtlenmeniz, cepheniz, savunma birlikleriniz oldukça geliştirilmelidir. Çok sayıda önder çıkarmalısınız. Bu işlerin en belli başlı sorumlusu olarak hareket etmelisiniz. Bizimki yine önderlik olsun, parti yine öncü olsun fakat, sizler de bambaşka bir dünyasınız.

(...)

Bu işler daha büyük bir başarıyla yürüyecektir. Bir halkın devreye girişi, gerillanın, partinin devreye girişinden çok daha önemlidir, daha sonuç alıcıdır. Yeni olan burasıdır. Hele de bunun kuzeyinin, güneyinin birleşmesi, gerillanın buna kemer teşkil etmesi, köprü teşkil etmesi, değerini daha da artırır. Uluslararası ortamın mevcut düzeyi de hiçbir zaman daha kötüsüne yol açmayacak kadar, engellemeyecek (ama, ne kadar lehimize dönüştürüleceğinin de fazla önem taşımadığı, kestirilemeyeceği) bir durumda seyrediyor.

Çok önemli olan şudur: Bizim bu savaşın 7. yıldönümünde özel savaş cephesi umutsuzdur, yorgundur, dağınıktır, bu haliyle kendini sürdürmesi zordur. Biz şöyle bir değerlendirme daha yapmıştık: Özel savaş tabiatı gereği çok kısa sürede sonuç verme-

"Ruhun zaferi , sevginin zaferi, devrimin zaferi hep bu yıllarda gerçekleşti. Sadece bir siyasal devrim değil, ruhsal devrimler yapıldı, bir sürü manevi devrim yapıldı, inanç devrimi yapıldı, irade devrimi yapıldı, azim devrimi yapıldı. Bunların hepsi büyük devrimdir ve bu yıllara sığdırılmıştır."

si gereken bir savaştır; bir yıl ya da iki yılda sonuç almak zorundadır, daha fazla uzattın mı süresini, o savaş kendi içinde çürür. Özel savaş hızlı sonuç alması gereken savaştır. Bunun birçok nedenleri vardır. Askeri niteliği, muazzam işkenceli ve masraflı yapısı, fazla uzaması halinde bir toplumun kabul edemeyeceği risklerle dolu gerçeği, uluslararası desteğin de aynı nedenle fazla uzun sürmeyeceği, ancak çok kısa bir zaman buna onay gösterileceği, içte ve dışta öyle yıllarca sürebilecek de yıpranmayacak gibi bir durumu asla yaşayamayacağı açıktır. Bu nedenlerden ötürü biz diyorduk ki; bu özel savaş uzun sürmesi halinde, bir çözüm aracı olmaktan öteye tam bir çözümsüzlük aracı, bir gelişme ve iktidar biçimi olmaktan öteye bir gerileme ve iktidarsızlaşma olayı biçiminde sonuç verecektir. Nitekim günümüzde doğrulanan da bu görüş oluyor. Bizim bile belirtmemize gerek yok ki; tükenmişlik üzerine, yozlaşma üzerine ve iktidarın ömrünün sayılı olduğu üzerine kendileri şunu söylüyor: "İktidardan kurtulmak istiyorlar!" Bu son erken seçim önerisine burjuva muhalefetin verdiği karşılık budur. "İktidardan bir an önce kaçıp kurtulmak istiyorlar" diyor muhalefet ve biraz da doğrudur.

(...)

Devrim yine kendi işlerini yürütmesini bilir. Şimdiye kadar yürütmüştür, bundan sonra da yürütür. Özel savaşın tüm engellemelerine rağmen yürütür. Bütün öncü içi engellemelere karşı yürütür. Bu temelde 7. yıl değerlendirmesinde bununla ilgili olarak dedik ki, çok ciddi bir kaza olmazsa veya kendi elimizle örgütün gelişmesini engellemezsek, bundan sonraki yıllar, 1992'den sonrası devrimin geliştiği yıllar olacaktır. Mevcut temel ve pratik hazırlık düzeyi birkaç yılı daha şimdiden gelişme biçiminde garantilemiştir. Dolayısıyla PKK'nin hazırlık düzeyi önümüzdeki yılları, hesapta olsun olmasın, iç ve dış, olumlu ve olumsuz bütün gelişmeleri dikkate alan, gelişme yönü ağır basan, bu temelde bir düzenlenişi garantiye alan, her zamankinden daha fazla planlı, planları da fazla soyut, olanakları olmayan bir biçimde değil, somut tecrübeye dayalı, olanaklar göz önüne getirilerek keşfedilen ve dolayısıyla başarı şansı her zamankinden daha fazla olan bir gelişme perspektifidir.

(...)

PKK şimdiye kadar biraz başarılı olmuşsa, çok büyük zorlamalara karşı kendi çizgisi dahilinde kalmasına ve biraz da bizim bu çizgiyi yürütme gücünü göstermemize bağlıdır. Hiç şüphesiz daha büyük başarı ve zafer sonuna kadar bu çizginin gereklerine bağlı devrimci militan olmakla mümkündür. 15 Ağustos Atılımı'nın bu 7. yıldönümündeki en büyük dersi budur. Bu ders ne kadar doğru kavranırsa, diğer bütün dersler o oranda gelişir. Çok iyi bir gerillanın teşkili, ayaklanmaların örgütlendirilip sürekli kılınması, uluslararası kamuoyunda daha da artan etkileme, itibar, güç kazanma, en önemlisi de hiç de hak etmediğimiz kayıpların önüne geçme dersleri, iyi bir öncü militan düzeyi tutturmakla mümkündür. Ve böylesine bir öncü örgüt olmaktan başka çaremiz de yoktur. Gelişmeyi hiçbir şey, bir militan öncünün rolü kadar bir rolün sahibi olarak yerine getiremez. Böylesine bir devrimci öncü tarihimizin bu aşamasında sadece daha önceki dönemlerin başarılarını korumakla kalmayacaktır. Evet, rol layıkıyla yerine getirilirse, geleceğin zaferinin, hem de öyle uzun süreli bir hayal değil, adım adım planlanıp gerçekleştirilecek bir aşamasının doğru gerçekleştirici gücü oluyor. Var olan PKK yapısı bu temelde küçümsenmeyecek bir tecrübeyle, eğitimle doğru halkayı yakalamıştır. Belki de geçmiş dönemlerde yetmezlikler, gafletler, çeşitli nedenlerden dolayı büyük yenilgilere götürmedi. Fakat, önümüzdeki dönem için aynı şeyi söylemek mümkün değildir, beklenmedik her şey olabilir. Bunların önüne geçmek ve hiç bir tesadüfe yer bırakmadan, gerekirse o tesadüfleri de zaferi daha güçlü kılmak için kullanmayı hesaplayan bir tutuma sahip olmak, tek çaremiz olduğu kadar, tüm gücümüzle ve coşkumuzla yüklenerek görev adamı olmamız gerektiği anlamına geliyor. Hiç olmazsa bundan sonra devrimci militanın görevlerini böylesine militan özelliklerle karşılayalım...

1992 - 8. YILDÖNÜMÜ

9. zafer yılına yürürken, 1992 hamlemizin 2. dönemine yönelirken taktik esaslara gerçekten ölümüne bağlı kalalım. Hele gerillaya çok üstün bir başarı imkanı vermeyi, bu dönemin, bu devrenin savaşçılığının tek tutkusu haline getirelim. Bunun anlam ve önemine tekrar değinmek istemiyorum; ne kadar altın değerinde ve kutsal olduğunu, ne kadar ilk defa böylesine bir imkanın yakalandığını tekrar anlatmak istemiyorum.

Dengeye doğru gidiyoruz. Bunlar Kürt tarihinde, Kürdistan'ın binlerce yıllık tarihinde hiç ulaşılamayan sonuçlardır. İlk defa biz bütün gücümüzü ortaya koyarak bunu başarabildik. Bu tarih bilinci kesinlikle gereklidir. Bu savaşın her şeyi kazanmak anlamına geldiği bellidir. Eğer temelde kavrayış böyle olursa, geriye kalan taktik hususlar zor değildir. Ama "aç kalmış", bilmem "bile bile kendisini tehlikeye itti, gitti yakalandı" deniliyor. En önemli alanlarda kayıplar veriliyor. Bunlar gafildir. Sen gerillasın, gerilla bir defa silahını ve kendisini kaptırmamak için şahin olur uçar, kurt olur koşar, sen gidiyorsun, kendini ölüme yatırıyorsun. Yakışır mı? Halbuki yemek mi yok? Gerektiğinde ihtiyaçlar binbir yoldan elde edilir. Nedir bu düşkünlük? Nedir bu kendi kendini imhaya götürme? Affedilir mi? Bir sigaradan bile vazgeçemiyorsan, özgürlüğe bağlılığın ne kadar; özgürlüğün canı çıkarken, insan ufak alışkanlıklardan vazgeçmemezlik eder mi? Biz burada özgürlüğe yol açmak için yaşamı durdurduk, ayıp mı oldu, kendime haksızlık mı ettim? Özgürlük en yüce değerdir ve doğru olan da budur; onun için bunları vurguluyorum. Hepiniz için geçerli olan tek doğru duruş, yaşam şekli budur. Yapmayın diyoruz, yani yaşamda ve çalışma tarzında taktik dışılığa düşmeyin.

(...)

Bütün savaşçılarımızın, militanlarımızın ve 15 Ağustos Atılımı'nın 8. yıldönümü nedeniyle her sahada parti okulundan mezun olanların 9. zafer yılına katılması bu çerçevede olmalıdır. Bu yıla bütün yıllardan daha çok zaferi sığdırmayı amaçlamalıyız. Eğer bu gerçekleştirilirse, hakkı verilmiştir, üzerinize düşeni yapmışsınız deriz. Ve onaylanan biricik tutum da budur deriz.

Halkımız da büyük bir yürüyüş ve savaşım içindedir. Halkımıza sesleniyoruz: Özellikle son yıllar halkımızın da belki gerilladan daha fazla kendini savaşa kattığı yıllardır. Halkımız milisleşiyor, halkımız serhildanlaşıyor, silahlı-silahsız savaşıyor. Partiye hiç şüphesiz düşen görevler vardır; eğitir-örgütler-yön verir. Kendini halkın yerine koymaz, halkın yapacağı işi halka yaptırır, ama halkımız da kendi işini yapar. Biraz örgütleme ve eğitimle safları sıklaştırır ve "düşmanı öyle vur, şöyle milis ol, şöyle kalk gösteri yap" diye gerilla da biraz görevini yapsa, onlarla birleşse, büyük savaşıma kesin yürürüz.

Demek ki, 15 Ağustos Atılımı'nın 8. yılı aynı zamanda halkımızın da hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar kendi savaşımına nicelik ve nitelik olarak katıldığı bir süreçtir. Yurt dışında da böyledir, yurt içinde de böyledir. Bu geçen yılda Newroz dolayısıyla en küçük bir halk parçamız bile tankların-topların üstüne kahramanca yürümüştür. Ve biz bu temelde başta Cizre, Şırnak, Nusaybin halkı olmak üzere, yürüyen bütün Kürdistan halkını selamlıyoruz. Yine yurt dışında en büyük yürüyüşlerimizi Avrupa'da halkımızla yaptık: Newroz kutlamaları gerçekleşti, Avrupa'da 20 bin, 30 bin kişilik yürüyüşler, 50 binlik, 60 bin kişilik kutlama geceleri gerçekleşti. Bunların hepsi zirvesel gelişmelerdir. Ve yine gerilla bizzat düşmanın itirafıyla, karakol sökme eylemlerinde oldukça çok sayıda başarıyla yönelme gücünü gösterdi. Bunun karşısında düşman ordusunun ve tespit ettiğimiz bütün özel savaş kollarının nefes alamaz duruma getirildiği ve savaşta var olanla yetinmeyi neredeyse kabul ettiği görüldü.

Bütün bunlar bizim için savaş gerçeğimizin artık istikrarlı bir dengeye kavuşacağının işaretidir. Savaş gelişerek sürecek, düşmanı dağıtarak sürecek, salt bir direnme savaşı değil, bir denge savaşı olarak kendini pekiştirecektir. Bu gelişmelerin anlamı budur. Ve en temel olanı da halkın savaşta yerini tutmasıdır. Direnme savaşı gerilla savaşıdır, denge savaşı halkın katıldığı savaştır. Mevcut Demirel-İnönü hükümetinin aşmak istediği durum buydu, ama başaramamıştır. Özel savaşın o görülmemiş bütün etkinliklerine, uluslararası müttefiklerini ve işbirlikçilerini kullanarak engelleme çabalarına rağmen, ne halkın desteğini kesebildi, ne gerillanın çok kapsamlı ülkeye dağılmasını, güç büyütmesini, nitelik kazanmasını önleyebildi. Dolayısıyla dengeye doğru hızla yaklaşıyoruz. Dengenin sorunları var. Bütün gerilla cephelerinde sorunları var. Bütün halk ve örgüt eylemliliğinde sorunlar var. Bunlar konulmuştur, görmüşsünüzdür, çözmek için yola çıkıyorsunuz. Savaşa yeni bir aşama, ivme kazandırmak için katılıyorsunuz. Halkımız hiç şüphesiz bu gerçekler temelinde savaşın gerçek sahibi olarak, kendi tarihini özgürce yazmak için daha fazlasıyla savaşa katılmak istiyor. Öncü yetersiz kalabilir, hatta çoğu yerde bürokratlaşabilir de. Ama yine de halk savaşa daha fazla yürüyebilmelidir. Halkımızın böyle bir savaş dönemini yakalayabilmesi büyük bir şanstır. Halkımız için bu büyük bir fırsattır. Kendini tanıyor, birleşiyor, yürüyor. Kuzey'den Güney'e, Doğu'dan Batı'ya, her taraftan kavuşuyor birbirine. İlk defa tarihte bu gerçekleşiyor. Halkımız uluslaşıyor, savaşarak uluslaşıyor, uluslaşarak insanileşme, enternasyonalleşme yönüne doğru saygıdeğer adımlar atıyor. Kendisini dosta da, düşmana da bu çerçevede kabul ettiriyor. Kutlanması ve başta yer verilmesi gereken, halkımızın bu özgürlük yürüyüşüdür. Eşit ve özgür temellerde insanlığa atılmasıdır; kendi hakkına, kendi savaşımıyla karşılık vermeye başlaması, sahip çıkmasıdır.

Dostlarımız da bizi gördüler, bizi tanıdılar, savaştıkça daha çok değer veriyorlar. İlerici, özgür insanlık bakıyor ki, adeta yeni bir halk diriliyor. Lügatte yeri olmayan yeni bir kimlik doğuyor. Bunun karşısında emperyalisti de, özgürlükçüsü de düşünüyor ve yorum yapmaya çalışıyor. Bu aynı zamanda 21. yüzyıla doğru giderken kendimize bu dünyada özgürce yol açmanın artık bir sorun teşkil ettiğini ve dünyanın da bize artık yer vermekten başka bir çaresinin kalmadığını anlamaya başlaması demektir. Şimdi bu konuda tartışma vardır, giderek anlayacaklardır ve bu kararlaştırılacaktır da. Bunu biz kararlaştırdık, biz bir öz güç savaşı olarak cesaret ettik, yürüttük. Bu şimdi dünyaya açılıyor. Onlara düşen de kendi kanunları, kendi gerçekleri çerçevesinde bu gerçekliğe yer vermekt. Sen zorlarsan hak-hukuk için yer bulursun. Gelinen diğer bir tarihi gerçekleşme de budur. Aynı zamanda insanlık bizim bu özgürleşmemizden büyük yarar görecektir.

Bu geçen ve içine gireceğimiz savaş yılları Ortadoğu halklarının özgürleşmesinde gerçekten belki de asırlarla ölçülebilecek bir dönemin temel kazanımlarından birisi olabilir. Bu, çok düşmüş ve düşürülmüş Ortadoğu halklarına kendi tarihlerine yaraşırcasına yeniden sahip çıkma ve yücelmenin imkanını kazandırabilir. Ve bu aynı zamanda emperyalizmin "yeni dünya düzeni"ne vereceğimiz en soylu insanlık dersi olabilir. Emperyalizmin yeni nizamı, haksızlıkları ve zulmü kaldırmıyor. İnsanlığın üzerinde bu temel tehlikeler vardır. Emperyalizm dünyayı kirletmiştir. İnsanlığın sorunlarına çözüm getirmek şurada kalsın, bunlara dev boyutlu olanlarını katmıştır. Buna, her zaman söylediğimiz gibi, bir devrim gereklidir ve bu devrim de ancak sosyalizmin rehberliğinde olabilir. Bu devrim, emperyalizme, o reel sosyalizmi, özellikle de Sovyet sosyalizminin çözülüşü ve içine düştüğü duruma da en etkili cevap oluyor. Sosyalizme saygınlık sağlamanın, çözüm gücü kazandırmanın küçümsenemez bir öncü müfrezesi oluyor. İkibin yılına doğru giderken halkımızın kendi özgürleşme savaşıyla insanlığa verebileceği en büyük karşılık da bu oluyor.

Bu temelde böylesine yoğun anlamlarla bu savaşı geliştirir ve bundan sonra daha fazlasını yaparak bu biçimde güç yetirmeye çalışırken büyük özen, tutarlılık, duyarlılık ve çözüm gücü göstermekten geri kalmadık, yorulmadık, bıkmadık, ağlamadık, sızlanmadık. Tam tersine her zamankinden daha fazla bir coşkuyla işin başında olduk. Yıllar, bizi eskitmesi şurada kalsın, daha da dirilti, yaşama karşı daha saygılı, güçlü kıldı. Demek ki, bu savaş, savaşın en sorumlusuna da bu gücü verebiliyor. Demek ki, diriltiriciliği çok kesin, geliştiriciliği çok kesin. Hiç şüphesiz daha fazlasını yapmaya çalışacağız. Sorumlulukları çok iyi biliriz. Değerlerin nasıl ortaya çıkarıldığını, ilk tarihini çok iyi biliriz. Sanmayız ki, hiç kimse bizim kadar değer nedir, nasıl ortaya çıkarıldı, emek nedir, nasıl sarfedilir, nasıl korunur bilsin. Bunun sahibi biziz ve bunu, bundan sonra da yaşamın en doğru bildiğimiz biçimi olarak, sosyalist biçimi ve kararlılığımızın bir parçası olarak, daha da üstün başarılarla götüreceğiz. Buna varım diyenlerle, en azgın düşmandan tutalım içimizdeki dolaylı yansımalarına kadar hepsine karşı iyi savaşacağız. Şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da tüm bunlara karşı daha üstün başarıları sağlayacağız. Ve bunun için gerekirse her gün kendinizi yeniden üretecek ve yöneteceğiz. Şimdiye kadar öyle olmuştur ve daha fazlası da öyle olacaktır. Ve mutlaka başaracağız...

1993 - 9. YILDÖNÜMÜ

Değerli halkımız!

15 Ağustos Atılımı'nın gerçeğini

Devamı 31. sayfada

Daralan çemberde kaybolan iz

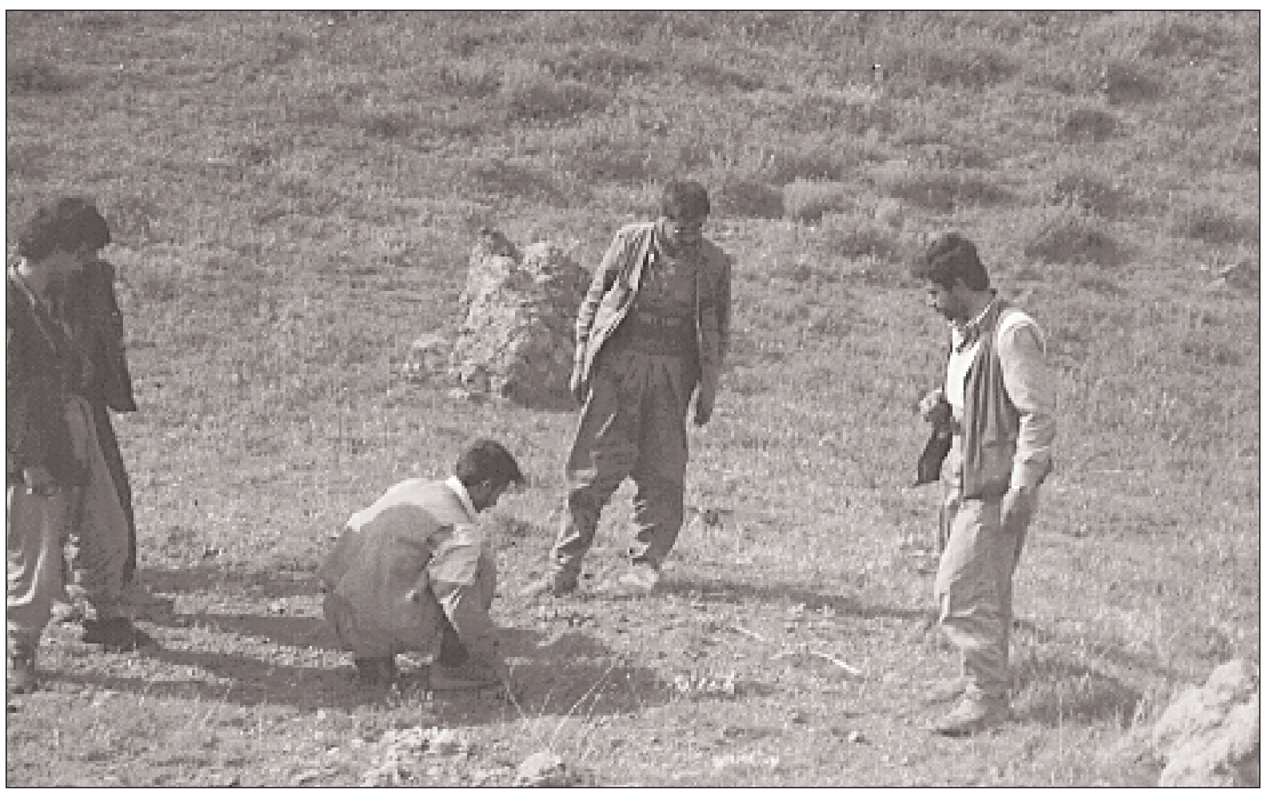
Her şeyden önce Kürdistan'ın iklim koşullarını çok iyi bilmek gerekiyor. Eğer bilinmez ve ona göre tedbir alınmazsa değil insan, en küçük bir canlı bile bu Katolarda barınamaz.

Elleriyle vadinin bir ucundan başlayarak, Katoların orta kesimlerini göstererek, "Her yıl bu vadilerin her tarafı kardan dolup taşar. Her yan düz bir arazi görünümünü alır" diyen orta yaşlı adam, "Yukarıdakinde keramet vardır, sizi burada darda bırakmaz" dedi. Elindeki sopayı yere vurarak içindeki sıkıntıyı dışa vurdu: "Buralar bu yıl çok zorludur. Livina Katosu'nda üslenmeniz doğru olmaz, tehlikelidir. Başka yere geçin." Biz ise burada kalmakta kararlıydık.

Kato dağının nerede başladığı, nerede bittiği belli olmuyordu. Dağ, Zap suyundan ve Hakkari merkezinden başlayarak, S... mıntıkasının arkasından Kaval'a, Kaval'dan Marinos'a, oradan Beytüşşebap'a, Jirkilerin arasından Cizre'ye doğru uzanıyordu. Kaval'ın arkasında kısmen birbirinden kopuk üç dağ silsilesi (Katoyê Kavalê, Katoyê Navin, Katoyê Marinos) bulunuyordu. Bulunduğumuz yer, arazinin en yüksek yerleriydi. Her üç dağ silsilesi de birbirinin devamıydı. Katoların arasında bazen 100 metreyi bulan yarıklar, çatlaklar vardı. Taşları sivri, bir bıçak gibi keskindi. Bu Katolar silahın ve yiyeceğin varsa seni uzun süre korur ve savaştırır. Öylesine insanı içinde korur, barındırır özelliğe sahiptir.

Biz yazdan bu yana buralarda kış için hazırlık yapıyorduk. Yoğun bir emek ve çabayla her üç Kato'nun önemli yerlerinde lojistik ve cephanelerimiz için depolar yapmıştık. İşte anlatacağımız operasyon sırasında bu hazırlık bize güç vermişti. Katoların savaşıma ve insanı koruyan, saklayan coğrafik uygunluğu da ikinci avantajımızdı. Katoların kuzey yüzü bembeyaz karla örtülü olduğundan, böceklerin (düşman askerleri) hareketleri rahatlıkla gözlemlenebiliyordu. Bunlar Katoların olumlu özellikleri. Olumsuz özellikleri de var. Bunlardan biri çetin doğa koşulları. Özellikle Hakkari alanı çok yüksek dağlarıyla ve çıplak arazisiyle çok soğuk ve dondurucu kışlara sahiptir. Kürdistan'ın bazı yerlerinde daha yere kar düşmemişken, Hakkari'de kar kalınlığı bazı yerlerde iki metreyi aşmaktadır. Katolarda ise taşların oyukları, vadiler ve çukurlar rüzgarın, fırtınanın savurduğu karlarla doluyor ve kar kalınlığı 6 metreyi buluyordu. Bazı yerlerdeyse, özellikle aşağı taraflarda, rüzgarın karları savurmasıyla siyahlıklar düşmüş, toprak görünmeye başlamıştı. Böylesine bir ortamda Katonun çocukları (gerillalar) en üst noktalardan aşağıdan yukarıya doğru karın hareketini izleyerek ona göre tedbirler alıyor ve hareketlerini belirliyorlardı.

Silahlı savaşımımız 15 Ağustos

1984 Atılımı'ndan bu yana kesintisiz ve büyük gelişmelerle devam etmektedir. Bu süreç ülkenin her alanında farklı, birbirini tamamlayan yansımalarla sürmüştür. Silahlı savaşımımız Hakkari alanına da sezonluk çalışma gibi yansımıştır. Doğa koşullarının zorlayıcılığı nedeniyle gerillaların alana girişi Haziran ayında başlar ve Kasım ayı geldiğinde güneye doğru geri çekilme gerçekleştirilirdi. Kasım ve Haziran ayları arasındaki zaman boşluğunu düşman dolduruyor ve alanda korucu− luk, ajanlık politikalarını kitleler üzerinde uyguluyordu. Ayrıca halk üzerindeki baskılarını bu süre içerisinde yoğunlaştırıyordu. Haziran ve Kasım ayları arasındaki savaşta ise düşmanın otoritesi sarsılıyor, ancak tekrar geri çekilme sonucu doğan boşluktan düşman yararlanıyordu. Bu anlamda aslında gerillacılıkla mültecilik arasında bir gidiş-geliş, bir göç yaşanıyordu. 1993 yılı bir anlamda bu mülteciliği kırmanın, ülkeye tam olarak yerleşmenin yılıydı. Bu çerçevede baktığımızda ilk defa Hakkari merkezine yakın bir alanda üsleniliyordu. Kış sürecinde de alanı terk etmeden savaşa devam etmek büyük bir başarıdır. Ve daha derinlere indiğimizde, parti tarihimizde "-Hakkari'ye varmadan tüm gruplar imha olur" diyen ve ülkeye dönüşün önünde set olmak isteyen ihanetçilerin bir kez daha mahkum edilmesi anlamını taşımaktaydı. Değil grupların imhası, aksine birliklerimiz alanlara üsleniyor ve çatışıyorlardı.

> *"Düşmana vurulan bu darbeler ardından hava bombardımanı ve top atışlarıyla bomba düşmedik tek bir arazi parçası kalmadı. Patlayan bombalar Kato'yu inletiyordu..."*

1993, gerillasal ve cephesel olarak her alanda kazanılan bir yıl oldu. Düşman bu yıllara karşı-devrimi en katliamcı bir biçimde dayatarak özgürlük mücadelemizi yok etme çabasını sonuna kadar sürdürüyordu. Türk devleti yıpranan, savaşamayacak bir konuma düşen ordu gücünü teknikle donatarak bizlerin kollarını-bacaklarını kırmaya(!) çalışıyordu. Emperyalist devletler de TC'yle bir mutabakata girmişlerdi. Sonuçta savaş alanı Kürdistan'da çıplak gerilla gücüyle emperyalistlerin desteklediği sömürgeci ordu gücü karşı karşıyaydı. Bu anlamda Kato'da kış sürecinde tek bir gerillayı imha etmesi TC'ye başarı kazanmış havasını verecekti ve bir başlangıç olarak, bunu alacağı moralle tüm ülkeye yayacaktı. Gerillanın başarısı ise şunu ilan edecekti: Hangi koşulda ve ortamda olursa olsun PKK'nin iradesi asla boyun eğmez ve başarıyı mutlaka ama mutlaka sağlar. Evet, Katolardaki gerillanın başarısı, direnişi bunun kanıtı olacaktı. Kato dağlarında 60 gerilla şahsında yenilecek herhangi bir darbe düşmana moral verecekti. İşte Kato dağlarında güçlerimiz 6 gün boyunca düşman güçlerine ve amansız doğa koşullarına karşı büyük bir başarıyla savaşmışlar, alandan uygun bir şekilde geçiş yapmışlar ve ordu birliklerinin emellerini kursaklarında bırakmışlardı. TC'nin ordu birlikleri güçlerimizi yıpratarak güçten düşürmeyi amaçlasa da, sonuçta yine kayıplarını gizlemek zorunda kalan kendileri oldu.

☆ ☆ ☆

Tutarsızlar, ikiyüzlüler ister devrim, isterse de karşı-devrim safında olsunlar taraflarına kazandırdıkları hiçbir şeyleri yoktur. Akşam üzeri, H... merkezinden kampa ulaştık. Gittiğimiz mangada çil suratlı, kıvırcık saçlı, dolgun, yüzü asık, çok sorunlu bir tip oturuyordu. Öyle ki, tüm yoldaşlar bunun yarattığı sorunlardan bıkmış görünüyorlardı. Eğitim süreciyle bu tipin kişilik şekillenmesi irdelenmeye, yapısı ortaya konularak anlaşılmaya çalışılmıştı. Gerçekten bu tipin yaptığı pratiğe, en değme kontra bile cesaret edemezdi. "Botan" denilen bu tip eğitim boyunca irdelendi, irdelendikçe de ahlaki düşkünlüğü, yoz kişiliği, tutarsızlığı, insanlıktan çıkmış güdüleri ortaya çıktı.

Sürekli sorunların yumağı olmak, çözümsüzlüğü, basitlikleri dayatmak ahlaki düşkünlüğü yaratmak gibi durumlar yüce bir devrim hareketinde elbette ki kabul edilmeyecek suçlardır. Böylesi sorunlu kişilikler devrimin gelişimini köstekleyen, gerillaya bozgunculuğu sürekli dayatan tiplerdir ki, bunların affedilmeleri demek kurulan yeni topluma kara lekeler bırakmak demektir. Bu da devrim hareketine gölge düşüren bir durumdur. Bunlara elbette af yoktur. Çünkü devrim yasasına göre bunları affedenler affedilmezler. Yaşamın yolu budur ve tarih

> *"Böylesine bir ortamda Katonun çocukları (gerillalar) en üst noktalardan aşağıdan yukarıya doğru karın hareketini izleyerek ona göre tedbirler alıyor ve hareketlerini belirliyorlardı..."*

bu konuda çarpıcı örneklerle bize bunu öğretiyor.

Tarih 24 Kasım 1993... Yargılama konusu: Düşkünlük, affedilmeyecek bir suç. Karar geleceğindir, karar doğrularındır. Karar, insanı ve insanlık değerlerini koruyan, geliştiren, bu uğurda her şeyini feda eden PKK yapısınındır.

S... arkadaş savcılık makamı olarak iddianamesini tamamlamıştı. Eğitim yerimiz bugün her günkünden daha değişik bir görünüme bürünmüştü. Etrafımız parti-ordu-cephe bayraklarıyla donatılmış, hakim ve iddia makamı için masa hazırlanmıştı. Yapımız da her günkünden daha canlı, daha duyarlı. Herkes pürdikkat mahkemeyi takip ediyordu. İddia makamı iddianamesini tamamladı ve idam talebinde bulundu. Söz sırası yapıya verildi. Gün boyu yapı gözlemlerini, tanık olduğu olayları anlattı. Hakim daha sonra kararı açıklamak için sözü aldı. Bu tipin katılım öncesi ve sonrası hakkında, ayrıca işlediği suç, soruşturma boyunca takındığı ikiyüzlü tutum üzerinde duruldu. Hakim son olarak şunları belirtti: *"Kurtarılması gereken olumlu bir özellik varsa kurtarılmalıdır. Ama bu unsurun tutulacak hiçbir yanı kalmamıştır. Bu nedenle infazı onaylanmıştır."*

Yargılamadan sonra varılan kararın üst mercilere aktarılması gerekiyordu. Bu sırada unsurun kaçmaması için güvenlik tedbirleri daha da artırıldı. Zaten konumlanma yeri öyle bir yerdi ki, 50 metre yerin dibine iniliyordu. İnişin iki kapısı vardı. Bu kapılardan her birinden bir kişi geçebiliyordu. Böylesi bir yer olmasına rağmen yine de tedbirlerin alınması yönünde uyarılar yapılmıştı.

Sabah erkenden telaşla uyandırdılar. Tutuklu unsur kaçmıştı. Apar topar kalktık. Herkes durumun ne olduğunu, kaçışın nasıl gerçekleştiğini düşünüyordu. Bu kaçıştan sonra birçok şey düşünüldü, ama en gerçekçi tedbirleri geliştirmek gerekiyordu. Bu konuda tüm milis ve diğer iletişim ağları harekete geçirildi. Küçük gruplar harekete geçerek iz takip etmeye başladılar. Biraz gecikmiş olacağız ki, alçak hedefine ulaşmış, düşmana sığınmıştı.

Orta yaşlı, siyah saçlı, oldukça hareketli olan Re... bize ulaştı. Re...'nin diğer sivil savunma güçlerinden farklı bir özelliği, daha cesaretli ve girişken olmasıydı. Ayrıca hangi koşulda olursa olsun onun örgüte ulaşma çabasıydı. Biz Re...'ye bazen "Siyasi Abe" diye hitap ediyorduk. Daha özlü, dürüst yaklaşımları ve kendini çalışmalara daha çok vermesi olumluydu. Re...'nin getirdiği haber, kaçan unsurun düşmana teslim olduğu, mevcut durumda düşman karakolunda beklettildiği biçimindeydi. Unsurun ayrıca çevre köyleri tanıdığını ve bu köylerin isimlerini düşmana verdiğini, düşmanın da operasyon hazırlığında olduğunu anlattı.

Ertesi gün durum belirsizliğini koruyor. Bir yandan güvenliğe daha duyarlı yaklaşarak düşmanın herhangi

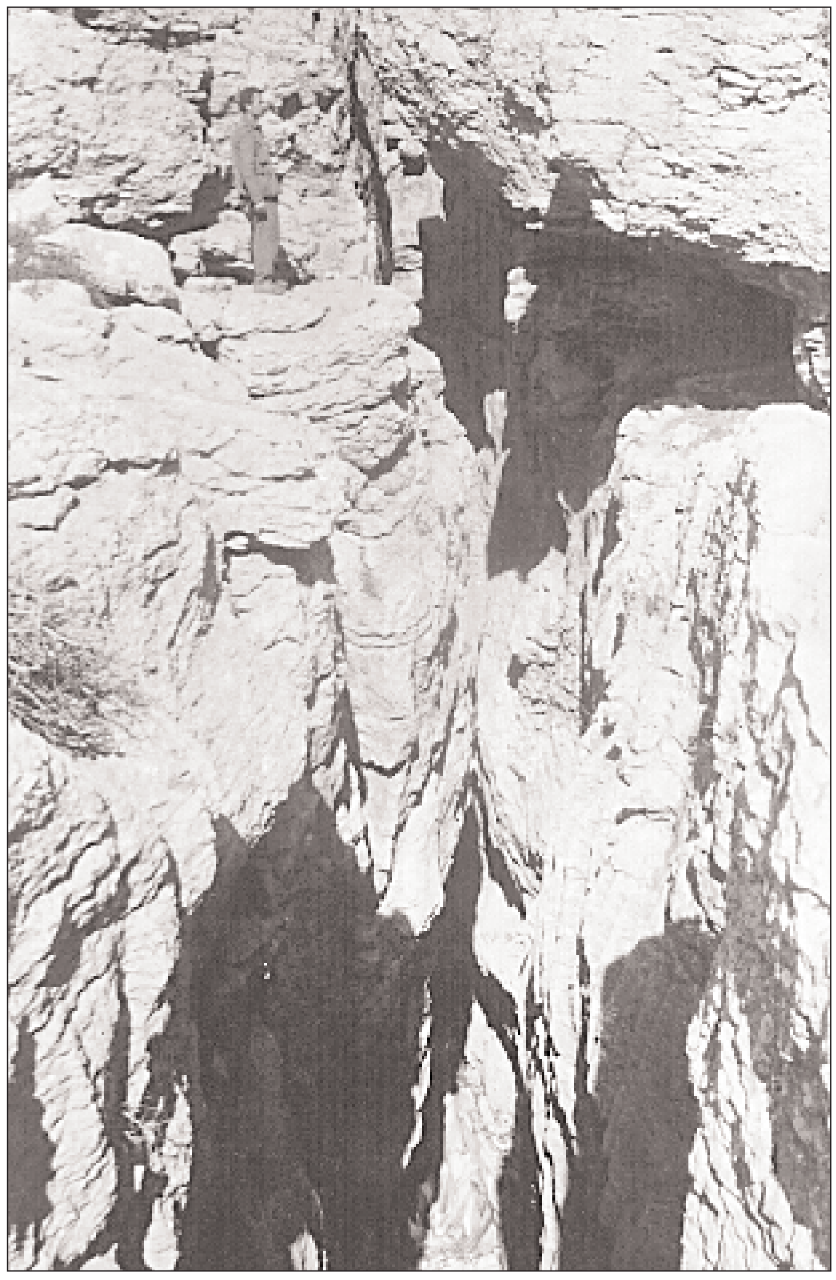
bir hareketlenmesini görebilmek, diğer yandan ise mevcut durumları değerlendirmek için tedbirler almak gerekiyordu.

Ba... arkadaş sabah 9.00-10.00 nöbetçisiydi. Daha sonra A... arkadaş yanına gidip devraldı. Nöbet yerinden, köyü görecek şekilde aşağılara doğru keşfe başladı. Birden aşağıdan yukarıya, kampa doğru bir hareketliliğin varlığını farketti. Hemen sığınağın kapısında duran takım komutanı olan Ay... arkadaşa hareketi izlemesi için seslendi. Ay... arkadaş dürbünü eline alarak gidişatı izledi. Bu arada tüm arkadaşlar bilgilendirildi ve savunma mevzileri hazırlanmaya başladı. Bir yandan mevziler yapılırken, diğer yandan toparlanılmakta ve önümüzdeki saatlere ilişkin düşünmeye başlanılmaktaydı. Düşman o kadar cesaretli değil tabii ki. Hantal düşman iki saatlik yolu beş saatte zor alabildi. Sıcak temas sağlandığında saatler üçü gösteriyordu. Gerilla cephesinden sadece beş mevzi karşı koyacaktı. Diğer güçlerimiz ise geride, muhtemel değişimler için hazır tutulacaktı. Talimat verildi ve kimse yanımıza, vuruş sahamıza girmeden ateş edilmeyecekti. Be... arkadaş içeride, arkadaşların yanındaydı. A... arkadaş mağarada gözlerini gezdirerek yukarıya doğru baca gibi çıkan deliği gördü ve ani bir hareketle fırladı. Aslında bu delik daha önceden biliniyordu. Ama düz, sarp olduğu için kimse buradan çıkamıyordu veya en azından bu yolun nereye çıkacağını öğrenmek için kimse daha önce çıkmayı denememişti. Çatışmadan kısa bir süre önce üç arkadaş bu delikten yukarıya çıkarak mevzilerini yaptılar.

Düşman yaklaştıkça yavaşlıyor, yavaşladıkça zaman kazanımı açısından avantaj sağlıyorduk. İlk ateş düşmandan geldi. Noktamıza yönelik rastgele tarama yapıldı, ancak kimse karşılık vermedi. Tarama biraz daha devam etti ve bu kez karşılık verildi. Güçlerimiz öyle bir mevzilenmişti ki, karşıda görünen düşman hareketini affetmeyecek durumdaydı. Düşman birlikleri başta teknik donanımına ve sayısına güvenerek çok serbest geliyorlardı. Bu serbest geliş fazla uzun sürmedi. Çatışmaya başlandığı andan itibaren çil yavruları gibi dağılmaya başladılar. Çekirge sürüleri gibi darmadağın oldular. Karın üzerine serildiler, tepelerden vadilere doğru kaçmaya başladılar. Çalışan silahlarımızın hepsi uzun namluluydu. Ferdi silahlar hiç kullanılmadı. Çekirge sürülerinin uğultuları, bağırtıları, gürültüleri her tarafta çınlıyordu. Komutanları da rapor verip geri çekilmeye başladılar. Böylece ilk operasyon geri püskürtüldü. Düşmana çok sayıda kayıp verdirilmişti. Güney cephesindeki Ru... arkadaşın komutasındaki güçlerimiz de oradan vurdukları darbeyle düşmanı bozguna uğratmışlardı.

Bu bir günlük çatışmadan sonra yedek üslenme yerine çekilmeyi kararlaştırdık. Yedek üslenme yeri, dağın en yüksek noktasında ve güneye bakan tarafında bulunuyordu. Geri çekilme sırasında bir gün sonraki çatışma için hazırlıklara devam edildi. Kampta bulunan malzemelerin önemli bir kısmı aynı noktaya aktarıldı. Ancak kampımızın bulunduğu noktada 1 tonu aşkın odun, 4 torba un, yarım torba mercimek, yarım torba da şeker kalmıştı. Bunlar götürülemeyince noktada bırakıldı.

Ertesi gün çatışma yine gün boyu devam etti. Düşman eski noktamıza girdi. Bu noktada bulunan odunları ve diğer malzemeleri yakarak adeta başarısızlığının hıncını bunlardan çıkarmaya çalıştı. Aynı gün düşman radyolarından verilen haberlerde, "erzak imha edildi, 13 terörist öldürüldü" denildi. Gerçekte ise bir gerillanın parmağı bile kanamamıştı. Tam tersine kayıplar kendisinindi.

> "Savaşta her güç, karşısındaki gücü bozguna uğratmak için çatışır. Ama Türk birlikleri bozguna uğratmak için değil, adeta bile bile bozguna uğramak için saldırıya geçmişlerdi..."

> "Düşman, askerlerini ucuz buluyor. Yüzlercesi ölse bile onun umurunda bile değil. Ama bizim bir tek kayıp vermemiz onlara propaganda malzemesi olacaktı..."

Tabii bunların tümü savaşın psikolojik boyutlarıdır, ki Türk devletinin bu yalanları yeni değildir. Tarih boyunca yalan-dolana, sahtekarlığa dayalı olarak izlediği siyaset, ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında çirkin yüzünü daha net ortaya sermekteydi. Artık sadece Kürt halkı değil, Türk ve diğer bölge halkları da Türk devletinin bu yalanlarına inanmıyorlar. Devletin gerilla kaybı olarak verdiği sayının kendi kayıpları olduğu da ortaya çıkmış oluyordu.

Bu iki gün boyunca düşman, ihanetçinin verdiği bilgilere dayanarak, sayı, silah ve kış koşullarını da hesaplayarak, bizi çok kolayca imha edeceğini düşünmüş ve bundan yola çıkarak sonuç almaya çalışmıştı. Oysa iki günlük çatışma boyunca durum tam tersini göstermişti. Böylece Türk ordusunun planları altüst oldu. Ve yeni bir plan yapma zorunluluğunu duydular. Bu da ikinci bir operasyonu başlatmak demektir. Gerilla grubumuz şu görüşte birleşiyordu: Düşman ilk operasyonunda yenilgiye uğradı ve bu yenilgisini bertaraf etmek için kesin yeni bir operasyona çıkacak. Bu yüzden yeni bir planlama oluşturuldu, tedbirler artırıldı ve beklemeye geçildi. Bu tedbirlerden birincisi, düşman harekete geçmeden önce gerillanın harekete geçmesi ve bu şekilde düşmanı darbeleyip planlarının boşa çıkarılması; ikincisi, kademeli olarak gerillanın geri çekilmesiydi. Bu da coğrafyanın genişliği, elverişsizliği göz önüne getirilirse geçici olarak alan bırakma biçiminde uygulanmalıydı. Böylece gerilla birlikleri bu süre içinde dinlenip, hazırlıklarını tamamlayıp, harekete geçme zamanını bekledilер. Ayın onunda karar gereği kademeli olarak alan terk edilecekti. Ancak alanın bırakılmaması yönünde bir dayatma da kendini hissettiriyordu. Hakkari'ye tarihin ilk üslenilmesi yapılmış ve bugüne kadarki baharda ülkeye giriş ve güzün ülkeden çıkış anlayışı böylece kırılmıştı. Bu sebeple yeniden bir göç ve mülteci pratiğine dönmeme yönünde bu geri çekilmeye tepki vardı. Ancak parti talimatı ve doğa koşulları göz önüne getirildiğinde köklü bir çözümün yolu başka bir alana çekilme veya tümüyle bir savaşı göze alıp düşmana yönelmekten geçiyordu. Koşullar ikincisine elvermediği için geçici de olsa birinci yolu gerçekleştirme zorunluluğu ortaya çıkıyordu.

☆ ☆ ☆

Dün akşam çok sayıda konuk ağırladık. Bunlardan bazıları sivil savunma ve istihbarat güçlerimizdi. Siyasi Abe de gelmiş, yeni haberler getirmişti. Düşmanın bu kez kapsamlı bir operasyonla geleceğini söyledi. Ayrıca acı bir haber de getirmişti. Dün gece Hakkari'ye gitmekte olan Kaval minibüsü Çemkan çeteleri ve TC ordu birliklerinin pususuna düşüp taranmıştı. Minibüs şoförü K... arkadaş şehit düşmüştü. Minibüsteki diğer 3 kişi K... arkadaşın naaşını alarak Kaval'a götürmüşlerdi. K... arkadaş sivil savunma güçlerimizdendi. Şahadeti tesadüf değildi. Bilinçli düzenlenmiş bir komploydu. Türk devletinin katliamcı yüzü bir kez daha açığa çıkıyordu. Gerilla bunu biliyordu; halk da artık bunun farkına varmıştı.

Vadileri daha kar tutmamıştı. Bu yüzden koşullar hareket etme olanağını veriyordu. Çemkan Vadisi Hakkari merkezine doğru uzanıyordu. Düşman burayı tutmuştu ve bu, operasyonun kapsamını gösteriyordu. Düşmanın bu seferki hareketi de kısmen bununla ortaya çıkmış oluyordu. Düşman, bir yanı tutarak, özellikle en yüksek yerlerden vadilere, manevra yerlerine zorlayıp gerillayı orada imha etmek ve böylece çemberi gittikçe daraltmak istemekteydi. Bu durum bizler tarafından fark edilince takım takım geri çekilme ve çemberi böylece aşma çalışmaları başladı. Konuklarımız ağırlandıktan sonra süratli bir şekilde hazırlıklara devam edildi. Bu hazırlıklar arasında tepe takviyesi ve yeni mevzilerin yapımı da vardı. Düşmanın geleceği varsa göreceği de vardı. 60 kişilik gerilla gücü binlerce düşman gücünü bozguna uğratacak durumdaydı.

Gece ayazının bayağı dondurucu bir soğuğu vardı. Sabah güneşinin doğmasıyla dağın güney yönü az da olsa ısınabiliyordu. Bu Katoların soğuğunda gaz sobaları kimi ısıtabiliyordu ki? Aslında her gerillaya bir soba düşse bile ısınmak mümkün değildi. Eğer büyük kazanlar, kocaman odun parçaları olmasa bu dondurucu soğukta kış günlerini geçirmek zor görünüyordu. Maz... arkadaş, *"Biz bahara gazlı gerillalar olarak çıkacağız, içimiz dışımız hep gaz olacak"* diyordu. Ama bu kışın Katoları sıcaklaştıran, ısıtan başka şeyler vardı, sobalara gerek yoktu; savaşı, eğitimi, hareketi vardı. En sıcak bir kışı Katolara sığınan 60 kişilik gerilla birliğimiz yaşıyordu. Bundan daha güzel sıcaklık olur mu?

Sabahları erkenden kalkıp içtima ve günlük çalışmalara başlama askeri düzenin bir gereğidir. Bu sabah da öyle oldu. Takımlar kahvaltılarını yapıyorlardı. Nöbetçi arkadaş telsizle diğer bağlantı yerlerini arayarak sabah gelişmelerini öğrenmeye çalıştı. Bu sırada tepe nöbetçisi arkadaşlar aşağıdaki köyde başlayan hareketlenmeyi fark etmişlerdi bile. Nöbetçi arkadaş kamp koordinatörüyle bağlantıya girerek durumu aktardı. Ardından gelen talimatla kamptaki tüm çalışmalar durduruldu, duman vb... çıkarılmamasına çalışıldı. Nöbetçi arkadaşın yanına 2 arkadaş daha verilerek tepeye takviye olarak gönderildi. Tepeye çıkmak için harekete geçen arkadaşlar, tepecilerin kendilerine bir şeyler anlatmak istediklerini fark ettiler. Tepede bulunan Sab... arkadaş aşağıdakilere bir şeyin olmadığı mesajını hareketlerle anlatmaya çalışıyordu. Durum üste bildirildi ve arkadaşlar iki ayrı yerde mevzilenmeyi sağlayıp hareketi tümüyle gizlediler. Saatler ağır ağır ilerlemeye başladı. Güney tarafımızın alt kısmında bulunan H. köyünden geçen yolda 13 cemselik düşman konvoyunu gördük. Konvoy M. tarafına geçiyordu. H. köyünün merkezinde konvoydan inen düşman güçleri çevreyi rastgele tarayarak saldırmaya başladılar. Aynı anda kuzey tarafında bulunan K. köyü istikametinden Katolara doğru düşmanın piyade birlikleri harekete geçmişlerdi. Helikopterler de tepemizde dolaşmaya başladılar. Helikopterlerin amacı mevcut noktalarımızı keşfetmekti. Kısa bir süre sonra hava bombardımanı yapacak olan helikopterler geldiler. Bunlar ikişer ikişer bombalamaya başladılar. H. köyünde konumlandırılan tanklar ve panzerler dağın güney yamacını bombalıyorlardı. Kuzeyden bombalayan kobraların yanısıra, karşımızdaki sırtta konumlanan havan topları noktalarımızın yakınlarını sürekli dövüyorlardı. Böylesine bombardımanın ardından kara birlikleri ilerlemeye çalışıyorlardı. İlerlesinler bakalım, nereye kadar ilerleyecekler!

Gerilla cephesinde mevzilendirme özellikle karada gelişen ve ilerlemeye çalışan Türk ordu birliklerine karşı koyma temelinde yapılmıştı. Her cephedeki arkadaşlar düşmanın hareketlerini dikkatle izliyor, onun ilerleyip mevzilerin isabet menziline girmesini bekliyorlardı. Tepeciler sinyal verdiler. Eğer biraz daha bizi geçerlerse alt kısmımıza geçeceklerdi. Ki bu da atış menzilimizden, hakimiyet alanımızdan çıkmaları demekti. B-7 ve BKC'yi atış için hazırladılar. B-7'yi iyi kullanan arkadaş bir türlü roketi atma fırsatını bulamıyor olmalı ki, mevziden çıkıp aşağıya doğru bakıyordu. "Hakimiyet yok" dedi. A... arkadaş bağırarak "Hakimiyet vardır, vardır. Beraber haydi..." dedi. BKC'yi çalıştıran Re... arkadaş ilerlemeye çalışan, topluca hareket eden askerleri seri bir biçimde taradı ve "3 tane yere serdim" diyerek yeniden mevziye çekildi. A... arkadaş, "Durum nedir?" diye sordu. Re... arkadaş, "Durum iyi. Geri kaçtılar. 3 tanesi de yere düştü. Herhalde gebermişler, kimse kaldırmıyor" dedi. A... arkadaş, "İyi iyi, o zaman onları almaya gelenlere fırsat vermeyin" dedi.

Düşmana bu ilk darbe indirildikten sonra düşman birlikleri alt taraflara sızarak boğazlardan ilerlemeye çalıştılar. Bu sırada boğazları Eş... arkadaş tutuyordu. Türk ordu güçleri 50 m. kadar yaklaşınca burada da ikinci bir darbeyle 4 böcek yere serildi. Bunları geceye kadar kimse kaldırmadı. Arkadaşlar gidip ölen böceklerin silahlarını almak istediyseler de buna izin verilmedi. Çünkü herhangi bir kayıp verilmek istenmiyordu.

Düşmana vurulan bu darbeler ardından hava bombardımanı ve top atışlarıyla bomba düşmedik tek bir arazi parçası kalmadı. Patlayan bombalar Kato'yu inletiyordu. Ancak gerilla mevzilerinde hiçbir kımıldama yok. Mevzilerde bara harekatına veya muhtemelen yaşanabilecek farklı gelişmelere karşı pür dikkat hazır bekliyordu. Bu sırada Türk ordu birlikleri güney istikametinden ağır ağır ilerliyorlardı. Karşıdaki düşman mevzisi iyi görünebiliyordu. Arkadaşlardan biri Karnas'ı çıkarıp bir-iki el ateş etti ama havadaki kuşlar (helikopterler) bırakmıyorlardı ki. Yeniden mevziye koşarak, kayanın dibine sığınmaya çalıştı. Bu arada kuşlardan birinden fırlatılan roket, mevzinin büyük taşını vurdu. Ağır bir kayıp yaratmasa da bir-iki arkadaş taş parçalarının isabetiyle hafif olarak yaralandı.

Saatler ilerleyip güneşin batmaya yüz tuttuğu sırada hava bombardımanı da durmaya başlamıştı. Arkadaşlar mevzilerden çıkıp etrafı kontrol etmeye, durumu daha iyi görmeye çalıştılar. Tepeciler stratejik noktada olmamaları nedeniyle her tarafa da hakim değillerdi. Arkadaşların çoğu oldukça yorgundu. Bu yorgunluk da-

ha çok Katoların soğuğunun ve sürekli hava bombardımanının verdiği bir yorgunluktu. Şimdi saatler geceye doğru ilerliyordu. Ve geceler bizimdi. Arkadaşlar yorgunluklarını gidermek için uyumaya hazırlandılar. İkişer ikişer nöbet tutulacak, geri kalan arkadaşlar da iki saat de olsa uyuyacak, az da olsa yarın için enerji toplayacaklardı.

Her arkadaş sabaha kadar ikişer saat uyudu. Sabahın erken saatinde ansızın B-7 sesleri gelmeye başladı. Tüm arkadaşlar yerlerinden fırladılar ve ne olup bittiğini anlamaya çalıştılar. Bir bağırtı geliyordu. Ama hangi taraftan? Biraz daha pür dikkat kesildiler. Evet mermiler gündüz aşağımızda yapılan mevziye gönderilmişti. Aşağıdaki Türk askerinin “Anneee!...” diye iniltisi yukarıya kadar geliyordu. Bu mermileri gönderen Fe. arkadaştı. Fe... arkadaş B-7'nin kullanımında ustaydı ve attığı hedefi kaldırıyordu. Bu konuda oldukça kabiliyetliydi. Sesi gürdü. Siyasi olarak da derin olması nedeniyle arkadaşlar espri olsun diye kendisine “Lenin” diye hitap ediyorlardı. Lenin, düşman mevzisini vurduktan sonra “Bijî Serok Apo, Bijî PKK!” sloganlarını atarak geri çekildi. Bu sırada aşağıdan yukarıya bir grup arkadaş geldi. Gün boyu tepede kalan grubu değiştirmek için gelen grubun başında Se... arkadaş da bulunuyordu. Aşağıda durumun iyi olduğunu söyledi ve 1 takımlık gücün B... arkadaşın komutasında düşman çemberini aşıp Marinos Katosu'na ulaştığını belirtti. Bu çok sevindirici bir başarı haberiydi. Çatışma alanını genişletmek ve tek bir noktada sıkışmamak açısından bu geçiş önemliydi. Böylece olumlu bir adım daha atılmış oldu. Bugün akşama kadar düşmanla savaştık. Düşmana önemli kayıplar verdirdik ve bir düşman çemberini parçalayıp çıktık.

✫ ✥ ✫

Ertesi gün daha şiddetli bir çatışmanın hazırlığına, yani mevzilerin sağlamlaştırılması işine başlandı. Bir yandan çatışmanın süresini ve alanını uzatmak-genişletmek için, diğer yandan köklü bir çözümün planlarını yapmak için yoğunlaşılıyordu. Ayrıca düşmanın stratejik noktalardaki hareketleri gözlemlenerek bir savaş taktiği oluşturuluyordu. B... arkadaşın Marinos Katosu'na gitmesiyle genel inisiyatif Xe... arkadaşa kalmıştı. Xe... arkadaş, B... arkadaş kadar tecrübeli olmasa da yeninin temsil gücüne ve komutanlık kişiliğine ulaşmayı amaç edinen bir arkadaştı. Bu konuda umutluydu ve umutlarını hep canlı bir şekilde geleceğe yönelik koruyordu. Son durumu değerlendirirken, “Bunlar bu defa gideceğe benzemiyorlar. Kendilerine gurur meselesi yapmışlar. En azından bunu Türkiye kamuoyuna yansıtmak istiyorlar. Türk devletinin 'bitirmesek bile kontrol altına alırız' sözleri pratikte yansımasını buluyor” dedi.

A... arkadaş ansızın dalıp gitmişti. Bir yandan mevcut savaşın durumuna, diğer yandan mevcut dünya durumuna anlam vermeye çalışıyordu. Gerçekten de süper devletlerin, Avrupa'nın kendi menfaatleri söz konusu olduğunda insanlığı da, yaşamı da, her şeyi gözlerini kırpmadan katlettikleri burada bir kez daha ortaya çıkmıştı. Sürekli bomba yağdıran helikopterler, zırhlı araçlar tanklar kimindi? Havada uçan F-17 uçakları, sivil savunmasız Kürt köylerini bomba yağmuruna tutan teknik kimindi? Bunlar emperyalizmindi elbette. Sırası gelince insan haklarından, demokrasiden bahseden emperyalizmin!.. Kürt halkının, dünyanın unuttuğu, tarih sahnesinden silinmeyle yüz yüze geldiği bir süreçte, PKK'yle “ben varım, yaşamak istiyorum. Ortadoğu'nun eski, yerleşik halklarındanım” dediği ve ayağa kalktığı bu yıllarda onu “terörist” diye lanse edip boğmak istemelerine başka nasıl anlam verilebilir? Bu halk yalnız “ben yaşamak istiyorum” demiş ve bunun kavgasına başlamıştı. Buna verilen yanıt açıktı. Bu kadar tank, bu kadar bombardıman, bu kadar asker yığınağı Körfez Savaşı sırasında Saddam Hüseyin'e karşı bile kullanılmamıştı. Bugün Kürdistan'ın küçücük bir dağına tonlarca bomba bırakılıyordu. Bunları düşünürken A... arkadaş kendini toparlayarak dikkatini mevcut çatışma ortamına yöneltti. Bu arada Xe... arkadaş değerlendirmesini tamamladı: “TC'nin kadın başbakanı diğerlerinden farklı da olsa ABD ve Batılılardan tam desteği almış görünüyor. Neyse biraz dinlenelim. Gece saat 01.00'da harekete geçeceğiz.”

Saat 01.00'da Mah... arkadaş takımıyla boğaz kısmına gitti. Burası dağı koruyan stratejik bir noktaydı. Takımda bulunan A..., X... ve diğer birkaç arkadaş onlarla gitmemişti. X... arkadaşın da 1 mangası tepedeydi. Geri kalan diğer arkadaşlardan 4'ü, dağın kuzey yönünde tepecilerin altında mevzilenmişti. Bunların altında da nöbetçiler ve gözcüler vardı. Bu mevzilenme bir Kato'dan diğerine geçiş sağlamak için önemliydi.

Sabah güneşi henüz doğmamıştı. Tank ve top mermileri yine yağmaya başladı. Dün bir takımımız orta Kato'dan Marinos Katosu'na ulaşmıştı. Arkadaşların geçtiği yol güzergahı, dağ ile yüksek düz sırtların arasındaydı ve arkadaşların geçerken oluşturdukları iz “biz buradan gidiyoruz” der gibiydi. Amerikan patentli Türk helikopterleri hem havadan bombalıyorlar, hem de keşif yapıyorlardı. Dağın eteklerinden geçen iz, güneşin vurmasıyla ayna gibi parlıyordu. Düşman güçleri baştaki noktaya girebilmek ve burada olup olmadığımızı öğrenmek için karadan çemberi daraltmaya çalışıyorlardı. Ancak gerillanın aldığı mevziler, Kato'nun sağladığı koruma özelliği, partimizin verdiği bilinç, bizi daha da keskinleştirerek yüksek cesaret örneklerinin sergilenmesini sağlıyordu. Türk birlikleri değil bir adım ileri atmak, çemberi daraltmaya çalıştıkça birer böcek gibi karların üzerine devriliyorlardı. Yedikleri bu darbeler karşısında farklı noktalarda direnişi kırmaya çalışıyorlardı. Düşmana kaçıp sığınan unsur, bizim teknik, sayı ve üs noktalarımız hakkında bilgi vermişti. Türk radyosu ilk radyo haberlerinde “60 kişilik bir grup çembere alındı” diye yayında bulunmuştu. Ertesi günkü haberlerde bu sayıyı 80'e, daha sonra da 140'a çıkardılar.

✫ ✫ ✫

Bugün dünden daha ağır bir çatışmaya sahne oldu. Helikopterlerden bazıları boğazlardan ve dollerden uçuyor gibi yapıp dikkatleri üzerlerine toplarken, alttan da diğer helikopterler indirme yaptılar. Mah... arkadaşın cephesinde Türk askeri güçleriyle çok yakın bir temas sağlandı. El bombalarıyla iç içe girilerek düşmanın dağa tırmanması kısmen de olsa engellenmiş oldu. Top ve mermiler yüzünden birkaç arkadaş bazı yerlerinden hafif yaralandı. Çatışma kısmi bir geri çekilmeyle yine şiddetinden bir şey yitirmeden devam etti. Bizim elbette ki kayıp vermememiz gerekiyordu. Düşman, askerlerini ucuz buluyor. Yüzlercesi ölse bile onun umurunda bile değil. Ama bizim bir tek kayıp vermemiz onlara propaganda malzemesi olacaktı. Bunun için de onların umutlarını kursaklarında bırakmak gerekiyordu. Halen düşünme ve az da olsa manevra imkanımız vardı. Cephane ve lojistik de daha vardı. Bunlar bizi birkaç günlüğüne savaştırırdı.

Bugün de yoğun olarak çatışmalara sahne olan Kato dağı güneşin batışıyla karanlığa gömülüyordu. Güneşin batışıyla top ve havan atışları durmaya başladı. Kulaklarımızı az da olsa dinlendirmeye çalışıyorduk. Xe... arkadaş hemen bir grup oluşturdu. Grup, güneye giden arkadaşların izlerini takip ederek Marinos Katosu'na ulaşmanın yolunu bulacaktı. Bu grup ayrıca boğazlarda düşman birliklerinin olup olmadığını da öğrenmeye çalışacaktı. Geri kalan bizler de iki grup halinde aynı hattı takip ederek Marinos Katosu'na geçecektik. İlk grup tüm boğazları geçerek gomlara vardı. Bu gomlar Me. köyüne aitti. Koruculuk sistemi olmadan önce buralarda hayvanlarını otlatırlardı. Gomlarda bazı evler yıkılmış, bazıları da yıkılmaya yüz tutmuştu. İlk grup burada ateş yakarak kendini az da olsa kurutmaya çalıştı. Saat 23.00'ı gösteriyordu. Arkadaki grubu beklemeye başladılar. Bir süre sonra Xe... arkadaş grubuyla ulaştı. Hava sisli ve hafif kar yağışlıydı. Görüş menzili azdı. Arkadaşlar yorgundular. Ayrıca hafif yaralı arkadaşlar da vardı. Xe... arkadaş “Yarını burada geçirelim. Hava böyle giderse hareket edemeyiz” dedi. Arkadaşların yorgunlukları da gitmeme istemini gösteriyordu. Ancak burada gündüz kalmanın tehlikesi oldukça fazlaydı. Bir bakıma düşmana yutulacak hazır bir lokma gibiyiz. Bu araziden kaynaklanan bir durumdu. Herhangi bir hava saldırısına karşı imha olabilecek bir yerdi. Yaklaşık 2 saat sonra da M... arkadaşın grubu geldi. Bu gruptaki arkadaşların yürüyecek halleri kalmamıştı. Geride bıraktığımız günde düşmanla en çok çatışmaya giren grup M... arkadaşın grubuydu. Ve bu arkadaşlar gün boyunca da bir şey yememişlerdi. Hafif yaralı Şe... ve Mi... arkadaşlar bu gruptaydılar. İki gün boyunca devam eden çatışma, soğuk hava, açlık ve manevranın verdiği yorgunlukla kimsenin yerinden kalkacak hali kalmamıştı.

✫ ✫ ✫

Sabah erkenden keşifler başlatıldı. Konumlanma yerinin verdiği rahatsızlık gerçekten dinlenmeyi engelliyordu. İki gün önce Marinos Katosu'na giden arkadaşların bıraktıkları iz de takip ediliyordu. Saat öğleden sonrayı gösteriyordu ki, bir düşman helikopteri izi takip ederek Marinos Katosu'na doğru gitti, sonra aynı izi takip ederek geri döndü. Gomlardaki arkadaşlar çantalarını hazırlayıp, silahlarını ellerine alarak bir bekleyiş içine girdiler. A... arkadaş, Xe... arkadaşa alt tarafta bulunan dolden kendimizi bırakarak ilerlememizin doğru olacağını söyledi. Xe... arkadaş, *“Şimdilik bekleyin, hareket edilmesin. Ancak noktamıza karşı herhangi bir yönelme durumunda yapılacak en akıllı şey bu vadilerden kendimizi bırakarak ilerlemek olacaktır”* dedi. Kısa bir bekleyişten sonra ikinci bir helikopter aynı hat üzerinden, bu kez bulunduğumuz gomların üzerinde dolaşmaya başladı. Gergin bir bekleyiş var. Koşullar bir çatışmaya imkan vermiyorsa da soğukkanlılığımızı koruyarak saatlerin ilerlemesini beklemeye başladık. Herhangi yersiz bir hareketimiz düşman tepecileri tarafından fark edilebilirdi. Ancak şimdiye kadar keşfedilen sadece kardaki iz olmuştu.

Saatler ilerleyip akşama doğru karanlık çökmeye başlayınca tehlike geride kaldı. Sevinç ve umut daha da artmıştı. Çünkü böylesi bir noktada gerillanın vereceği her şehit, partinin yersiz yere vereceği kayıp olacaktı. Türk devletine moral vermeyecektik, tam tersine onu içine düştüğü çıkmazda boğmak ve PKK iradesinin yenilmezliğini göstermek istiyorduk. Akşam tekrar harekete geçtik ve tüm gruplar kayıp vermeden Marinos Katosu'na geçtiler. Daha önce gelen arkadaşlar az da olsa hazırlık yapmışlardı. Yeni gelen gruplar ise Marinos Katosu'ndaki diğer gruplarla başarılı bir çatışmanın sonucunda biraraya gelmenin sevinciyle yarına daha umutlu, kazanılan başarıları yeni kazanımların temeli yapmaya hazırlanıyorlardı.

Düşmanın günboyu hareketi yeni noktaya doğruydu. Aslında tüm gerilla güçlerinin aynı yerde bulunmaması gerekiyordu. Bu daha önce planlanmıştı. Ancak güçlerin aşırı yorgunluğu tüm gücün üst üste toplanmasına yol açtı. Gece boyu arkadaşlar dinlendiler. Sabah daha dinamik ve dayanıklı olarak çatışmaya girecekler. Saat henüz 11.00 sıralarına doğruydu. Arkadaşlar öğlen çayını yudumluyorlardı. Geçen iki günlük çatışma durumunu değerlendiriyorlardı. Bu değerlendirmeler resmi değil, ikili-üçlü konuşmalar biçiminde yapılıyordu.

Bu arada düşman, bir gün önce konumlandığımız gomlara asker indiriyordu. Be... arkadaş dürbünü eline aldı, gözlemeye başladı ve durumun normal olmadığını söyledi. Hemen Re... arkadaşa tepeye çıkma talimatını verdi. Re... arkadaşla birlikte birkaç arkadaş daha tepede görevlendirildi. Arkadaşlar hazırlıklarını yapana kadar Re... arkadaş tepeye varmıştı bile.

Re... arkadaş savaşta oldukça gözükara ve cesaretliydi. Bu yönlerinin yanısıra fedakarlığıyla da tanınıyordu. Diğer arkadaşlar da öyleydi ama onun özelliği daha belirgindi. Re... arkadaş tepede mevzilenmişti. Diğer arkadaşlar da tepenin yamaçlarında mevzilenmişlerdi. Bu mevzilenme karın içinde günboyu devam etti.

İkinci helikopter hemen bulunduğumuz noktanın karşısında indirme yaptı. Be... arkadaş Fe... arkadaşa,

“Bugün iyi bir dinlenme ardından yeni bir tepeyi aşacağız. Birkaç arkadaşın bu uzun yürüyüşte ayakları şişmişti. Ancak herkes iradeye yüklenip kendilerini zorluyordu...”

“Çabuk B-7'yi al gel” diye bağırdı. Fe... arkadaş en ön tarafa gelene kadar helikopter indirme yaptı. Bu arada arkadaşlar bir başka B-7 hazırladılar. Fe... B-7'de tecrübeli olduğundan yeniden çağrıldı. Geldi ve hemen hazırlanan roketi gelecek olan ikinci helikoptere fırlattı. Ancak isabet ettiremedi. İkinci roketi fırlattı. Bu da isabet etmedi. Ama helikopter geri çekilmek zorunda kaldı, indirme yapamadı. Durum değişmeye başladı. Helikopterler bu kez yakınımıza indirme yapmıyorlardı. Daha uzak sırtlara indirmeler yapıldı. Tepelere inen askerler boğazlardan inerek noktaya doğru ilerlemeye başladılar. Bir grup arkadaş sol üst tarafımızda, 50 metre ötede mevzilenmişti. Dört ayrı yerde gözetleme ve mevzilenme yeri yapıldı. Türk birlikleri çemberi habire daraltmaya çalışıyorlardı. Askerlerin hiç değeri yoktu, çünkü koyun gibi savaşa sürülüyorlardı. Savaşta her güç, karşısındaki gücü bozguna uğratmak için çatışır. Ama Türk birlikleri bozguna uğratmak için değil, adeta bile bile bozguna uğramak için saldırıya geçmişlerdi.

Çatışma başladığında Be... arka-

daş yüksek sesle “Mermileri dikkatli kullanın, cephaneye dikkat edelim” dedi. Bu arada arkadaşlar habire uzun namlulu silahlarla ateş etmeye devam ediyorlardı. Türk birlikleri ilerlemeye çalışıyorlardı. Takriben 50 metrelik bir mesafe kalmıştı. ARGK güçlerinin görevi Türk ordu güçlerini püskürtmek ve bozguna uğratmaktı. Öndeki Türk birlikleri isabetli atışlara hedef olunca peşisıra karların üzerine uzanmaya başladılar. İlerlemeleri durdu. Karnaslar dürbünlüdür ve hedefini kaçırmıyor. Mit... arkadaş dürbünle düşmanın hareketini izliyor. Birden, *“Bakın bakın cesetlerini nasıl çekiyorlar? Bir-iki, üçüncü dolden dönerek topun bulunduğu sırta ulaşmaya çalışıyorlar. İsabetli atın. Cesetleri götürmelerine fırsat vermeyin”* dedi. Türk birlikleri cenazelerini götürmeye ve geri çekilmeye fırsat bulamıyorlardı. Ulaştıkları yerler düz arazi. Gerillanın birer birer düşürdüğü hedef durumundalar. Geri çekilmekten başka çareleri yok. Ancak geri gidenler de affedilmiyorlardı.

Arkadaşlar bulundukları mağaradan her tarafa hakim olamadıkları için tedirgindiler. Be... arkadaş, mağaradan çıkış yapan kaya oyuklarına bakarak bir çıkış kapısı bulmaya çalıştı. Ayağının altına bir odun parçası koyarak, mağaranın duvarlarından tırmanmaya çalıştı. Ansızın odun kırıldı ve Be... arkadaş sırt üstü arkadaşların arasına düştü. Düştüğünde biraz mahçup bir şekilde kendisine bir şey olmadığını söylemek için, “Ben eskiden karateciydim, bu işleri biraz biliyorum” diyerek tekrar tırmanmaya başladı. Bir yandan dışarıyı gözleyerek, gücü düşmanın daralan çemberinden dışarı taşırmanın yollarını düşünen Be... arkadaş, diğer yandan da yapıya moral vermeye çalışıyordu. Düşmanın ağır kayıplar verdiği görülünce yeni hareketler için hazırlıklara başlandı. Saatler ilerliyordu. Çatışarak çemberi yarıp çıkma düşüncesi ağırlık kazanmaya başladı. Günboyu sıkılan kurşun ve roketlerin sesi mağarada öyle bir yankılanıyordu ki, kulaklarımız duymaz hale gelmişti. Be... arkadaş, yapıya yüksek sesle son durumu aktarıyordu: *“Arkadaşlar şimdi herkes çantasına helva, şeker vb. koysun. Öncülerimiz Z... ve R... arkadaşlardır. Bu gece çemberse çemberi yaracağız, çatışmaysa çatışmaya gireceğiz. Bunda şahadet olayı vardır. Hiçbir arkadaş duygusallığa düşmemelidir. Yarımız kurtulsa bile diğer yarımız partiye ulaşmalıdır. Bu temelde iki ayrı grup biçiminde yola koyulacağız. Birinci hat kuzeye, ikinci hat güneye yönelecek. Her grup hedefine ulaşmayı esas alarak tüm sorumluluklarla yükümlüdür. Anlaşıldı mı yoldaşlar?”* Bu arada mağaradan slogan sesleri yükselmeye başladı. “Bijî Serok APO, Bijî PKK!” Mevcut durumda en geçerli plan buydu.

İlk grup I. ve II. takımlardan oluşuyordu. Akşam hazırlıkları tamamlanarak derhal harekete geçilmesi talimatı verildi. Xe... ve Ma... arkadaşlar bu gruptaydılar. Öncüler noktadan inip ağır ağır ilerlemeye başladılar. I. takımdan sonra II. takım da yola çıktı. Tüm grup böylelikle dışarıya çıkıp ilerlemeye başladı. Dışarıdan bağırtılar-gürültüler geliyordu. 50 metre aşağımızdaki düşman mevzisinden “Komutanım kurtar beni, kurtar beni”, diğer yandan “Haydi oğlum gayret, gayret geliyorum” diyen sesler geliyordu. Anlaşılan düşman gece boyunca ölü ve yaralılarını topluyordu. Öyle soğuk hava vardı ki, adeta insanın nefesini kesiyordu.

I. grup habire ilerliyordu. 2 saatlik bir ilerlemeden sonra M. Z.'ye ulaşmış bulunuyorduk. Bir ara öncülerimiz geri dönüp bir kavis çizdiler. “Hayrola, ne var?” diye sorduk. “Düşmanın tepecileri burada. Dönüp onları geçmeliyiz” dediler. Öyle de oldu. Düşman birliklerinin üst tarafına ulaşmıştık. Saat gece 12 sıralarıydı. Böylece I. grup çemberi parçalayıp, dışarı çıkmıştı.

II. grup ise Kato dağının sırtlarından vurup güneye geçecekti. Ancak yoğun kar yağışının geçit vermemesi yüzünden çizdikleri hat boyunca geri dönmek zorunda kalmışlardı. Ve I. grubun izini takip ederek ilerlemeye çalıştılar. Bu arada düşman güçleri aydınlatma fişekleri yardımıyla bazuka atışlarına başlamışlardı. Ama arkadaşlar aldırış etmeden yollarına devam ettiler.

Akşam saat 6'dan sabah saat 9 sıralarına kadar gruplar 2 metreyi aşan karda yürüdüler. Çok zorlu ve başarılı geçen bir yürüyüştü bu. Bilincin, cesaretin, inancın bileşkesi olan gerilla böylelikle tüm çemberleri aşıp Katolar'dan uzaklaşmıştı bile. 13 saatlik yürüyüşte D... arkadaş yürüyemez hale gelmişti. 15 saat sonra karın az olduğu bir yerde konaklanıldı. Burada 1 gün boyunca dinlenildi. Arkadaşlar uzaktan Katolar'ın üst kısımlarını izliyorlardı. Bir helikopter hala Katolar'ın üzerinde dolaşmaktaydı. Arkadaşlar gülerek “Katoya çıkan izi takip ediyorlar” dediler. Her arkadaş farklı değerlendirme yaptı. Bugün kardaki izimiz keşfedilmemişti. Düşman, II. grubumuzun bıraktığı ve geri dönüşte oluşan izi takip etmişti. Bu iz de belli bir yerden sonra kayboluyordu. İkinci izimiz ise karın azaldığı ve siyahlıkların başladığı yere kadar uzanıyordu. Hiç kimsenin aklına bu kadar süre (15 saat) yürümek gelmezdi.

Düşman güçleri habire noktaları bombalayıp gerillayı kuşatma altına almaya çalışırken, gerilla ise Katolar'ın bir başka yerinde gün boyu istirahata çekilmişti. Bunun yanında kardaki iz her an keşfedilebilir diye tedbirler de alınmıştı. Çünkü teknik, izi keşfetmelerini sağlayabilirdi. Türk ordu güçlerinin kofluğu, savaştaki kabiliyetsizliği, teknik yardımıyla ve sayı üstünlüğüyle örtülmeye çalışılıyordu. Düşman güçleri operasyonlarına gerillasız dağlarda devam ededursun, gerillalar da yeni hareket planlarıyla yol alıyorlardı.

✫ ✫ ✫

Bugün iyi bir dinlenme ardından yeni bir tepeyi aşacağız. Birkaç arkadaşın bu uzun yürüyüşte ayakları şişmişti. Ancak herkes iradeye yüklenip kendilerini zorluyordu. Saat 09.00 sıraları ve hareket başladı. Hafif kar yağışı başladı. 1 saatlik bir yürüyüşten sonra sırta varıldığında kar yağışı şiddetlendi. Sırttan aşağıya inmek yukarıya çıkmaktan daha zordu. Aşağıda uçurumlar vardı ve uçurumlarda da çığ tehlikesi vardı. Ne olursa olsun yolu kısaltmak için direkt olarak kendimizi aşağıya bırakmayı uygun bulduk. Öncü arkadaşlar kızakla kayar gibi kayıp dolün altına indiler. Arkadan inen arkadaşlar da aynısını yapmak istediyseler de grubun kalabalık oluşu tehlike yaratabilirdi. Arkadakiler kayınca öndekileri de sürüklüyorlardı. Muhtemel düşmelere karşın Be... arkadaş kaymaları durdurdu. Kar yağışı habire devam ediyordu. Bu bir yandan olumluydu. Çünkü Katolar'daki düşmanın daralan çemberini yarıp geçen iz böylece kapanacak ve kaybolacaktı. M. Z. zozanları belki de fırtınasıyla, rüzgarıyla bu izleri kapatmış da olabilirdi.

Bu gece fazla yürümedik. 3 saat yürümüştük ve uygun bir yerde konaklamıştık. Burada 2 gün kaldık. Köylüler bizi gördüklerinde oldukça şaşırmışlardı. Böyle bir mevsimde, böyle bir havada gerillayı karşılamak onları etkilemişti. Bizleri ilk gördüklerinde Türk haberlerinin propagandalarından etkilenmiş olacaklar ki, kaç şehit verdiğimizi sordular. Hiç kayıp vermediğimizi söylediğimizde TC'nin yalanla örülmüş yüzünü bir kez daha gördüler.

Akşama doğru yeniden yola koyulacağız. Gideceğimiz istikamette bir grup arkadaş bizi karşılayacaktı. Randevunun verildiği köye vardık ve grupla karşılaşmamız oldukça soğuk bir ortamda oldu. Bunun nedenlerinden birisi düşmanın gerilla kılığında alanda dolaşması, diğeri ise böylesine bir mevsimde bu şekilde bir hareketin düşünülmemesiydi.

Yolculuk devam ediyor. Yeniden zozanlara doğru tırmandık. Bu yürüyüş yolculuğumuzun en zoru ve uzunuydu. Kuru soğuk, karın yüksekliği, yol yorgunluğu gücü bayağı yıpratmıştı. Gece boyu yolculuk en yüksek sırtlarda devam ederken arkada bulunan E... arkadaş birden karın üzerine yığıldı. Arkadaşlar kaldırıp, yola devam etmesini sağlamaya çalıştılar. Adeta nefesi kesilmiş gibiydi. Arkadaşlardan birisi battaniyesini çıkarıp karın üzerine serdi. E... arkadaşı battaniyenin üzerine koyduk. Sürekli ovarak, vurarak kendisine getirmeye çalışıyorduk. Ancak E... arkadaşın kendisine geleceği yoktu. Önde bulunan Be... arkadaşla irtibata geçildi ve geri dönülerek yarın yürüyüşe devam edilmesi istendi. Bu yolculukta fedakarlığın en seçkin örnekleri sergileniyordu. Öncülerimiz arasında sivil savunma birliklerinden arkadaşlarımız da bulunuyordu. Yolun önemli bir kısmını bu arkadaşların yol göstericiliğiyle aşmıştık. Bundan sonrası hep aşağıya inişti ve vadilerdi. Ama halen önemli yamaçlar da bulunuyordu. Kürdistan coğrafyası sert arazisi ve iklimiyle tarih boyunca savaşlarda Kürtleri korumuştur ama bugün kendi çocuklarını yutabilirdi de.

Tepeden aşağıya inen grubumuzun içinde yer alan Be... arkadaş aşağıdan lamba yakarak, “Gelmeyin” diye seslendi. Xe... arkadaş grubu durdurarak, “Durun, ne olduğunu öğrenelim” dedi. Aşağıdan gelen ses boğuktu. Gece boyunca durmadan yürüyen güçlerimiz aniden durmuştu. Yeniden gelen ses, “Gelmeyin, çığ var” diyordu. Xe... arkadaş gruba bir kavis çizdirerek aşağıdaki Be.. arkadaşın yanına ulaştırdı. Çığ düştü, tehlike atlatılmıştı. Yorgunluk had safhada. Hafif bir duraksama gözlerin kapanmasına yol açıyor. Doğaya karşı müthiş bir irade savaşımı veriliyordu.

Sabaha doğru, tüm arkadaşlar donma tehlikesine karşı geniş bir çember oluşturarak halay çekmeye başladılar. İki saat dinlenildi. Şafakla birlikte tekrar yola koyulduk. Gündüz güneş de vardı ve donma tehlikesi yoktu.

Haberleri dinliyoruz. Üçüncü gece yol almış durumdayız. Bu üç gecelik yolculuk bizi Kato'daki düşmanın çemberinden çıkararak, Beytüşşebap sırtlarından Bestler alanına yaklaştırmıştı. Ancak TC radyolarında hala Kato'daki operasyonun devam ettiğinden bahsediyordu. Kato'da çember yarma sırasında yarı yarıya şehit olmayı göze alarak, en sarp ve zor araziye vurulduk. Zaten düşman da doğanın zor koşullarına sürükleyip imha etmeyi amaçlıyordu. Düşman çemberi kayıp verilmeden aşıldı. Zor doğa koşullarına karşın üstün bir azim ve irade sergilendi. Yapılan çatışmalarda da düşmana kayıp verdirildi. Artık karın olmadığı ve güçlerimizin yoğun olduğu Botan hudutlarına ulaştık. 60 kişiyle yola koyulmuş, 60 kişiyle hedefimize ulaşmıştık. Düşmanın ordu güçlerinin fiyaskosu böylece ortaya çıkıyordu. Türk ordusu ayıplarını ve kayıplarını gizlemek için kendilerine ait olan kayıplarını da bize yüklemeye çalıştı: 1 astsubay, 1 asteğmen, 1 uzatmalı çavuş ve 41 asker şeklindeki kayıp bilançosu Türk ordusuna aitti.

“'Her grup hedefine ulaşmayı esas alarak tüm sorumluluklarla yükümlüdür. Anlaşıldı mı yoldaşlar?' Bu arada mağaradan slogan sesleri yükselmeye başladı. 'Bijî Serok APO, Bijî PKK!'...”

Evet, artık kış koşullarında da savaşın yürütülebileceği ortaya çıktı. Düşmanın her türlü yönelimi, her koşul altında ona kat be kat ödettirilerek yanıt buluyordu. 60 kişilik PKK gerilla yapısı karşısında düşman operasyona 4 taburluk güç, 1000 çete, üstün teknik ve hava gücüyle başlamıştı. Bu kadar gücün karşısında savaşan 60 kişilik PKK gerillası üstün moral, inanç, irade ve kararlılığıyla başarıya ulaştı. Böylece daralan düşman çemberinin içinde kaybolan iz, Nuh peygamberin hikayesine döndü. Cudi dağında yeni ve büyük eylem hazırlıkları içindeyiz. Düşman ise yenilgisini sivil ve savunmasız Kürt köylerine ödettirmenin telaşı içindeydi...

5 Şubat 1994

Düşman karşısında devrimin keskin bir kılıcı

Adı, soyadı: **Ahmet TEMEL**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Alican köyü-Iğdır, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Ekim 1991**
Şahadet yeri ve tarihi: **Çukurca-Avaşin mıntıkası, 12 Nisan 1994**

Ulusal kurtuluş mücadelemiz ulaştığı aşamayla birlikte dünya insanlığına yeni bir doğuşun müjdesini vermektedir. Devrimimiz büyük altüst oluşların merkezinde yer alarak, geçmişin izlerini bir bir parçalamakta, Kürdistan özgülünde ezilen halklara kurtuluş yolunda yeni bir soluk olma görevini en onurlu şekilde yerine getirmektedir. Artık her doğan gün, zafere atılan adımların tanığı olarak tarihi yazmaktadır.

Kürdistan'da geçmişte karanlığın, çilenin duvar olup çevrelediği halkımız, PKK öncülüğündeki devrimle bunları ezip geçmiş, "yaşamak bir görevdir, görev ise savaşmaktır" şiarına dört elle sarılmış, böyle yüklenmiştir düşmana. PKK, dondurulmuş, adeta kör bir kuyu haline getirilmiş Kürt insanının yaşamına devrimin savaşçılık ruhunu oturtmuştur. Bu ruh artık Kürdistan sınırlarını aşmakta, Kürdistanlıların bulunduğu her sahaya yayılmaktadır.

Kürdistan'ın özgürlüğü yolunda verilen binlerce şehidimiz, halkımızı devrime bağlayan ve kopmaz özellikte olan dayanaklarımızdır. Gün geçtikçe sonuca daha çok yaklaşan savaşımız büyüdüğü oranda yeni şahadetlere de tanık olmaktadır. Şervan yoldaş da şahadet kervanına katılan yoldaşlarımızdandır.

İktidarlaşma ve devletleşme yolunda büyük adımların atıldığı ve geleceğin büyük atılımlarının zeminini teşkil eden 1994 savaş yılı içinde şehit düşen **Şervan** yoldaş, önemli görevlerle yakıcı savaşa, kazanma ruhuyla yönelmiş bir yoldaşımızdı.

Şervan yoldaş, 1973 yılında orta halli, çiftçilikle geçimini sağlayan yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Iğdır'ın Alican köyünde dünyaya geldi. İlk, orta ve liseyi Iğdır'da okudu.

Partimiz PKK'nin kurtuluş umutlarının yok edildiği bir ortamda en küçük fırsatları büyük kazanımlara dönüştürerek, kimsenin göze alamadığı adımı büyük bir kararlılıkla zafer maratonuna çevirerek oluşturduğu devrim dalgası halkın binlerce yıldır küllenen öfkesiyle birleşir. Yine çürümüşlükleri yerle bir etmeye başladığı bu süreçten Iğdır ve yöresi de etkilenir. Savaşımın ısınarak tüm Kürdistan'a yayılmaya başladığı bir dönemde, özellikle Iğdır ve çevresinde gerilla eylemliliğinin artması, ardından halkın serhildanlara kalkması yöre gençliğini harekete geçirir. Şervan yoldaş da bu harekette yerini alarak 1991'in Ekim ayında mücadele saflarına katılır.

Gerilla saflarında yaşama uyum sağlamada, özümsemede zorlanmayan Şervan yoldaş için yıllardır aradığı bu yaşam her şeyi, bir bütünlüğü, birlikteliği içeren özellikler taşımaktadır. Devrimci yaşamın özünü kavradıkça, Kürdistan'da gerçek yaşamın ancak ve ancak militan kişiliğe ulaşılarak sağlanabileceğini bilince çıkardıkça gerillaya, öncü güç PKK'ye bağlılığı daha da artar. Her göreve aktif bir şekilde katılım gösterir. O'nun bu olumlu yaklaşımları sonucunda 1991-92 kışında kadro eğitimi sürecine alınır. Kürdistan'ın aman dinlemeyen ağır kış koşullarına eklenen düşmanın hava saldırılarına rağmen partinin yarattığı eğitim ortamına verimli bir şekilde katılmanın çabasını sergiler. Yoldaşlarıyla omuz omuza daha çok gelişmek, bilinçlenmek için yüklenirler. Gün geçtikçe büyüyen, kökleşen devrim süreci içinde Parti Önderliğimizin yoğun çabaları, perspektifleri ve çözümlemeleri ışığında yeni insanı, militan Kürt insanını yaratma mücadelesine girerler.

Şervan yoldaş büyük kahramanlıkların ve direnişlerin yaşandığı Xankûrkê alanındadır. Düşmana karşı verilen eşsiz sıcak savaşım içinde yer almanın sabırsızlığı içindedir. Çünkü bu ortam düşmana kinini kusmanın ve geçmiş tarihin intikamını almanın ortamıdır. Şervan yoldaşın yaşama katılımı oldukça canlı ve doludur. Yoldaşlarıyla ilişkilerinde alçakgönüllüdür, hep kendinden bir şeyler verir. Fedakardır. Hiçbir zaman kendini yoldaşından farklı görmez. Küçük-büyük demeden tüm görevlere en önde koşandır. Ataklığı, kolektif yönü yoldaşları arasında takdirle karşılanır. Bu özelliklerinin yanısıra Apocu ruhla girdiği Helena, Rubarok baskınlarında, Güney Savaşı gibi mücadelemizde önemli yerleri olan eylemliliklerde başarılı bir pratiğin sahibi olur. Şervan yoldaş aynı zamanda parti yaşamını özümsemede yoğunlaşırken, partilileşme noktasında parti içi sınıf savaşı üzerinde durmakta, parti dışı, yanılgılı ve yetmez kişiliklere karşı amansız savaşmaktadır. Partinin çalışma ve yaşam tarzını özümsemede, bunu hayata geçirmede büyük bir çaba sarfeder.

1992-93 kış hazırlıkları üzerinde yoğunlaşma süreci ardından yüksek bir moral ve coşkuyla Başkale pratiğine yönelir. Bu sahada ortaya çıkan taktikteki tıkanma, eski vuruş tarzında ısrar, örgüte gelememe gibi sorunların üzerine amansızca yönelimi esas alır. Parti hattını oturtmadaki ısrarlı, net yaklaşımlarıyla devrimin keskin bir kılıcı olma özelliğini yansıtır. Partinin ve Parti Önderliği'nin emrettiği, zafere gidişin tek yolu olan parti yaşamı, üslubu, yoldaşlık ilişkileri, vuruş tarzı konularında taviz vermezliği esas alır. Sorunlar karşısındaki duyarlılığı, çözüm yönündeki özlü yaklaşımları Şervan yoldaşı hayli geliştirir.

Şervan yoldaş, savaşımızın önemli ve zafere hayli yakınlaştığı 1994 savaş yılına girişte, yönetim tarafından daha da yetkinleşmesi, güçlenmesi, gelişmiş bir parti çizgisi savaşçısı olması amacıyla 1994 kış merkezi eğitimine ve Botan-Behdinan 2. Eyalet Konferansı'na delege olarak gönderilir.

Halk savaşımızda önemli bir aşamaya, yani stratejik denge aşamasına geçtiğimiz, küçük gerilla birliklerinin yanısıra, büyük hareketli gerilla birliklerince yapılan "düşmanı kuşat, vur, yok et" taktiğinin uygulandığı bu süreç tüm eyaletlerimizde, tüm savaş sahalarımızda yoğun eylemliliğin yaşanmasına sahne oldu. Çöküşü yaşayan ve bunun acısıyla çok vahşi bir şekilde halkımıza saldıran TC, batışını geciktirmenin çırpınışını yaşarken, PKK gerillaları dağların zirvelerinde yaklaşan zafere ulaşmada düşmana öldürücü darbeleri vurma yönünde çalışmalarını hızlandırırlar. Düşmana vurulacak öldürücü darbeler elbette ki taburları ortadan kaldırmanın yanısıra, militan kişiliğe, parti kişiliğine ulaşmanın önünde engel olan düşman özelliklerine yönelik de olacaktı. Öyle de oldu. Tüm PKK kadro ve savaşçıları, Parti Önderliği'nin öncülüğünde 1994 kışını yoğun eğitim ve tartışmalarla kişilik savaşımını en derin bir şekilde yaşayarak geçirdiler. Kış boyunca devam eden gerilla eylemleri kazanma ruhunun ne derece yüksek olduğunun kanıtıydı.

Bu ruhla başlayan Botan-Behdinan 2. Eyalet Konferansı'nda savaşın sorunlarını ortaya çıkarma çabalarına özlü ve aktif katılımı geleceğe yönelik Şervan yoldaşın umut verici özellikleri olur. Konferanstan aldığı güçle pratiğe yönelen Şervan yoldaş Oramar bölgesinin Avaşin mıntıkasına geçer.

Düşmanın bu bölgede başlattığı operasyon sırasında çatışmaya giren gerilla birliği büyük bir direniş sergiler. Çatışma esnasında Şervan yoldaş, şehit düşen **Şervan Cilo** yoldaşın mevzisini boş bırakmamak, inisiyatifi elde tutmak ve çatışmadaki üstünlüğü korumak için öne fırlar, mevzide çatışmaya başlar. Bu da O'nun savaştaki öncülüğünü, cesaretini, fedakarlığını ve kahramanlığını en yüksek düzeyde ifade eden pratik olur. Şervan yoldaş bu mevzide sonuna kadar savaşarak şehitler kervanına katılır. Şervan yoldaşı, kurtarılmış alanlarla özgür vatana doğru olan yürüyüşümüzde yaşatacağız.

BAHAR TAZELİĞİNDE YÜREĞİMİZDE YAŞIYOR

Adı, soyadı: **Ramazan...**
Kod adı: **Jir**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin-Midyat, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **2 Haziran 1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **...,17 Kasım 1993**

Botan, sıcak bir yaz mevsimini yoğun eylemlilikle geride bırakıp, sonbahar için yeni bir hazırlığa başlıyordu. Düşmanın geliştirebileceği yoğun operasyonları boşa çıkaracak ve düşmanı savunma pozisyonuna koyacak taktiklerle yeni bir atılım ve hamle dönemine giriyordu.

Cudi'nin havanlarla, toplarla ve kazan bombalarıyla dövülmüş doruklarında yürüyen sonbaharı düşünüyordu **Jir** yoldaş. Yürürken yüreği eylem sıcaklığını yaşıyordu. Cudi bölgesi büyük bir eyleme hazırlanıyordu.

Cizre yakınlarında bulunan Ara taburuna bir saldırı düzenlenecekti. Bu eylemde Jir yoldaş da keşifçiydi. Büyük bir dikkatle araziyi keşfediyordu. Birden yanındaki arkadaşın önüne yansıyan kırmızı bir ışık gördü. Bir tankın ışığıydı bu. Hemen arkadaşını uyardı. Kendilerini yere atar atmaz tankın ateşlediği top hemen yanlarına vurmuştu. O an Jir yoldaş saldırı grubundaydı ve B-7 kullanacaktı. Zaten adı gibi bu silahı büyük bir yetenekle kullanırdı.

Eylem yerine yürürken dağları, dağların görkeminde tarihi ve şehitleri düşünüyordu. O anda Taşdelen eyleminde şehit düşen **Gundi** yoldaşın bir sözü aklına geldi: "Roketim biterse, kendimi roket yapıp yine vuracağım." Evet, Jir yoldaş da öyle vuracaktı.

Tüm gruplar yerlerini aldı. Jir yoldaşın atacağı ilk roket ile bir anda sessizlik bozulacak ve düşmanı panik, can telaşı ve korku saracaktı. İlk güllesini sıkarken yüreği bir nehir gibi coşkun, bir yangın koru gibi sıcaktı. Bir daha vurdu, bir daha, bir daha... Yüzyılların öfkesiyle hedefe yürüyordu. Birden ensesinde bir sıcaklık hissetti ve yere düştü. Düştüğü yerden kalktı, ancak yürümeye gücü yetmiyordu. Arkadaşlarına seslenerek "Yaralandım!" Arkadaşlar O'nu almaya giderken, O şehitler kervanına yürüdüğünün farkındaydı. Hafif bir gülümseme belirdi yüzünde. Gökyüzünün özgürlüğüne son kez baktı. O artık tarih önünde onurlu yerini almaya gidiyordu. Arkadaşlarının sırtında son bir kez ses veriyordu kavgaya. "Bijî Serok APO", "Bijî Heval Agit", "Bijî Heval Mazlum!"

Jir yoldaş, Mardin'in Midyat ilçesinde 1974 yılında dünyaya geldi. Ailesinin maddi durumunun iyi olmamasından dolayı küçük yaşta ailesine yardım etmek amacıyla çalışmaya başladı. Bir süre sonra ailesine daha çok katkıda bulunmak için İstanbul'a gitti. Orada çalışmaya başladı. Ailesi ise Nusaybin'e yerleşmişti. İstanbul'a gitmişti ama yüreğinde ülkesi yatmaktaydı. Ülkesinden uzak metropollerde emeğinin ucuza satıldığı, faşist TC'nin Kürt halkına yönelik uyguladığı ırkçı politikalara seyirci kalamazdı. Kendisi gibi çalışmak için gidenlerin durumu O'nu daha da düşündürüyordu. Çünkü bu insanlar gittikçe özlerinden boşalarak, kimliklerini kaybetmek üzereydiler. Düşmanın uyguladığı bu kirli politikayı anlıyordu. Kendisinin de bu durumlara düşmemesi, düşmandan hesap sorması için vatanına dönmenin, dağlara çıkmanın yollarını arıyordu. Bu sırada partiyle tanıştı. Partimiz PKK, ordusuyla Kürdistan'ın erişilmez dağlarında düşmanı Kürdistan'dan kovmak ve kimliğini yitiren bir halkı ayağa kaldırmak için savaşmaktaydı. Evet, vatana dönüş olacaksa böylesi onurlu bir mücadelenin yoluyla anlam taşırdı. Doğru yolu bulmuştu. Bunu gerçekleştirmek için yakaladığı ilişkileri zorladı. Sonuçta artık ülkenin erişilmez dağlarının doruklarındaydı.

İlk olarak Haftanin'de Şehit Mahir Eğitim Kampı'nda askeri ve siyasi eğitim gördü. Eğitim sürecinde partiyi öğrenmek ve anlamak için büyük çaba sarfetti. Her zaman arayış içindeydi. Nefes nefese, adım adım yürüyen, gelişen bir yoldaştı. Gerek eğitim sürecinde, gerekse pratik yaşamında sürekli parti ruhunu arardı. Nerede, kimde bulursa bir şeyler alabilmek için çabalardı. Tartışma ortamlarını açar, bulduğu küçük bir ışık da olsa onu kavramaya çalışırdı. Bunun için de büyük çaba sarfederdi. Tüm çabası partinin emek sofrasına gücünün yettiği kadar katkıda bulunmaktı.

O'nu tanıyan herkes dürüstlüğüne tartışmasız katılırdı. Sıcakkanlıydı. Görevlere ayrım yapmaksızın kendini verirdi. Bu yüzden de sürekli gelişirdi. Daha da gelişip bir komutan kişiliğine sahip olabilmesi için Şehit Berivan Eğitim Kampı'nda yönetim düzeyinde görevlendirilir. Burada yoldaşlarına sıcak yaklaşır, onların sorunlarıyla uğraşır ve özellikle gelişmeye açık arkadaşlarla sürekli ilgilenirdi.

Bu süreçte sömürgeciler ile işbirlikçi güçlerin el ele vererek başlattıkları imha amaçlı ihanet Güney Savaşı'yla boy verdi. İşte Ekim direniyordu. Jir yoldaş da bu direnişin ön saflarında yerini alıyordu. Bu süreçte daha önceden başgösteren hastalığı yine kendisini zorluyordu. Ama o savaşın sıcaklığıyla her şeyi unutuyor, ihanetin üstünde öfkesini bir fırtına gibi estiriyordu. Hiçbir şey O'nu bu tarihi fırsattan alıkoyamazdı.

Geri çekilmeyle birlikte Cudi bölgesine gitti. Savaşta kazandığı devrimci moralden hiçbir şey kaybetmemişti. Çünkü Ekim direnmiş, Ekim kazanmıştı. Cudi'de de yine üstün bir çabayla kendini yaşama veriyordu. Kurallara bağlı ve disiplinliydi. Parti çizgisinden ödün vermeyen ve tüm çizgi dışı anlayışlara karşı olan yılmaz bir neferdi. Görevlerinde ayrım yapmazdı. Görevlerine doğru yaklaşmayanları gördüğünde onları eleştirir, yardımcı olur ve bu yanlışlıkları mahkum ederdi. Kendisini sürekli yargılar ve her zaman özeleştirisel yaklaşırdı. Öne çıkan bu özellikleriyle manga komutan yardımcılığına getirildi.

Birçok eyleme katıldı. O'nu eylemde gören arkadaşlar düşmanın üzerine gidişine baktığında hayran kalırlardı. Ekim'de kazandığı intikam vardı yüreğinde. Bu yüzden saldırırken düşmanın üstüne, toprağa düşen yoldaşları gelirdi aklına. Yine aynı intikam ruhuyla gittiği bu eylemde son nefesine kadar haykırıyordu kinini.

Cudi'de sonbahar rüzgarı bir yaprağı daha düşürmüştü dalından, oysa Jir yoldaş bahar tazeliğinde yüreklerimizde yaşıyor ve ihanete inat gülümsüyor.

Anısı yolumuzu aydınlatan bir meşaledir.

"Gerçek kurtuluş mücadele etmekten geçer"

Adı, soyadı: **Semra HATİPOĞLU**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Bitlis, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1993**
Şahadet yeri ve tarihi : **İstanbul-Beyoğlu, 5 Şubat 1994**

Semra yoldaş Bitlisli olup, orta halli bir ailedendir. Ailesi yurtseverliğe kapalı, düzenle sıkı bağları olan orta burjuva bir karakterdeydi. Böyle bir aile yapısı içinde büyümesi, O'nun Kürdistan gerçekliğini görmesi, ülkesini sevmesi, halkını tanıması önünde en büyük engeli oluşturuyordu. Böyle bir aile yapısına kemalizmin asimilasyon ve devşirme kurumları olan okullar da eklenince tüm bunlar Semra yoldaşın gerçekleri görmesini geciktiriyordu.

Mücadelemizin kitleselleştiği, gerillanın düşmanı etkin vuruşlarıyla darbelediği, halkımızın serhildanlara kalktığı 1991-92 sürecinde girdiği İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde mücadeleyle tanışır, üniversite sıralarında ERNK'nin gençlik kolu olan YCK'li öğrencilerle ilişkiye geçer. Bu yeni çevre O'na Kürdistan gerçekliğini tanımada ve kavramada ne kadar eksik kaldığını, Kürdistan'da doğup büyümesine rağmen bu gerçekliğe ne kadar uzak olduğunu gösterir. Bu durum Semra yoldaşın kendisine köklü yönelmesiyle beraber özlü dönüşüm de gerçekleştirmesini sağladı. Artık O'nun için yaşam mücadelenin kendisi olmaya başlıyordu. Üniversitede bulunduğu iki yıl boyunca çeşitli faaliyetlerde bulunmuş, verilen her görevi büyük bir sorumluluk örneğiyle yerine getirmişti. Görevlere kesinlikle ikircikli yaklaşmazdı.

Semra yoldaş, doğru bildiğinden şaşmaması, daima doğruyu temsil etmesi, yoldaşlarına karşı fedakarlığı, özü ve saflığı temsil etmesiyle kısa sürede dikkatleri üzerine çekti.

O'nun en çok üzüldüğü olay ailesini devrim saflarına katamamasıydı. Ailesinin O'nun önüne engel koymaya çalışması mücadele kararlılığından hiçbir şey eksiltmedi. Kısa süren mücadele yaşamında Parti Önderliği'nin "Özgürleşen Kürdistan kadını, özgürleşen Kürdistan'dır" şiarına bağlı kalmayı esas aldı. Parti Önderliği'nin kadın sorunu üzerindeki çözümlemeleri üzerinde yoğunlaşarak sonuç çıkarmaya çalışıyordu. Kendisinde Kürdistan kadınının özünü görmek mümkündü.

Semra yoldaş, düzenin çarpıklıklarının tüm yönleriyle yaşandığı asimilasyon kurumlarında mücadeleyle tanışmış, kısa süre içinde bu kurumların düzenin birer çarkı olduğunun bilincine varmış ve mücadeleye daha aktif katılma isteğini partiye iletmişti. Bu isteğinin Temmuz 1993'te kabul edilmesiyle coşkusu bir kat daha arttı. Bu coşku ile faaliyetlere başlayan Semra yoldaş metropollerin de bir savaş alanı olduğu bilinciyle bunun gereklerini yerine getirmek için bulunduğu alanda düşmana darbeler vurmaya başladı. Yine düşmana karşı bir eylem hazır-lığındayken ellerindeki bombanın patlaması sonucu **Yavuz MECİT** yoldaşla beraber şahadete ulaştı.

Semra yoldaş şahadetiyle; metropollerdeki Kürdistan gençliğine gerçek kurtuluşun, düzenin kof ve çürümüş yaşamında değil, PKK önderliğindeki ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımında olduğunu gösterdi. Anısını binlerce şehidimizle beraber Bağımsız-Birleşik-Demokratik Kürdistan'a taşıyacağız.

"Ucunda ölüm de olsa Parti Önderliği'ni temsil edeceğim"

Adı soyadı: **İbrahim GÜR**
Kod adı: **Taylan**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan-Sevdilli, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet yeri ve tarihi: **...**

Taylan yoldaş, Maraş'ın Elbistan ilçesine bağlı Sevdilli köyünde yoksul bir Kürt ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu köyde okurken, ortaokul ve liseyi Elbistan'da okur. Okuduğu okullarda başarılıdır, bu yüzden de ailesi gelecekteki yaşamını Taylan yoldaşın tahsiline bağlamaktadır. Zaten kendisi de yoksulluğa karşı öfkelidir. Yoksulluğa karşı en iyi çarenin okumak olduğunu düşünmektedir. Kışları okula giden Taylan yoldaş yazları ise babası ile birlikte tarlada ırgatçılık yapar.

Liseyi okuduğu yıllarda yaşadıkları yörede düşman, Türk-Kürt, Alevi-Sünni çelişkisini körüklemekte, bu uygulamayla yöredeki Kürt halkını sindirmek istemektedir. Taylan yoldaş lisedeyken zaman zaman bu çelişkilerden dolayı öğrenciler arasında çıkan çatışmalarda yer alır. O bir Kürt olarak horlanmayı, ezilmeyi kabullenmez. Aynı yıl üniversite sınavlarına hazırlanan Taylan yoldaş, mimar veya mühendis olmayı çok ister. Çünkü bu mesleklerden bol miktarda para elde ederek ailenin geçimini sağlayacağına inanır. Üniversite sınavlarına girer ve İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nü kazanır.

Üniversitede ilişki kurduğu arkadaşlarının Kürt olması her zaman için tercihi olmuştur. İlişki kurduğu arkadaşlarının ağırlıklı kesimi Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duyan gençlerdir. Taylan yoldaş kurduğu bu ilişkiler sonucunda Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tanır. Olgun ve güvenilir bir kişiliğe sahip olan Taylan yoldaş, kısa sürede mücadeleye olan ilgisini yoğunlaştırır. Görev ve sorumluluk konusunda aktifleşme isteğini örgüte belirtir. Taylan yoldaşın istemi uygun ve samimi görüldüğünden üniversite örgütleme komitesi çalışmalarına dahil edilir.

Gençlik içindeki bazı eylem vb.'lerinin örgütlendirilmesinde yer alır. Sorumluluğunu üstlendiği görevler üzerinde hassas olması O'nu kısa sürede sevilen, sayılan ve aranan bir kişilik haline getirir. Ama O tüm bu yaptıklarını ülke mücadelesi için yeterli görmemektedir. Nitekim kararını mücadeleye profesyonel olarak katılmaktan yana veren Taylan yoldaş şunu söyler: *"Bir ailenin kurtuluşu için milletin bağımsızlığı ile oynayamam."* Taylan yoldaş üniversiteyi bırakarak gerilla saflarına katılır. Belirli bir süre Botan'da gerilla içinde kalır. Daha sonra parti talimatı üzerine eğitim için Lübnan sahasına gönderilir. Yaklaşık 3 ay Lübnan'da eğitim gören Taylan yoldaş oradan da parti okulu olan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde bir yıla yakın kalan Taylan yoldaş partiyi tüm derinlikleriyle kavramak için yoğun çaba sahibi olur ve önemli sonuçlar çıkarır. Eğitim sonrası ülkeye yönelen Taylan yoldaş, *"Her koşul altında, ucunda ölüm de olsa Parti Önderliği'ni temsil edeceğim"* diyerek söz verir. Gerçekten O her koşul altında ne olursa olsun bütün savaşımında Parti Önderliği'ni esas almaya çalışır ve şahadetine kadar da bu anlayışın sahibi olur.

Devrimci yurtseverliğin örneklerinden

Adı, soyadı: **Yavuz MECİT**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet yeri ve tarihi: **İstanbul-Beyoğlu, 5 Şubat 1994**

Yavuz yoldaş, Türkiye metropollerine göç ettirilmiş ve daha küçük yaşta babasını kaybettiği için kendi emeğiyle geçinen, evli, Yekbun ve Rojgül adında iki çocuk babasıydı. Daha küçük yaşlarda düzene tepkili olarak büyümüş, Kürdistan'daki mücadeleye paralel olarak, daha mücadeleyle tanışmadığı dönemde de demokratik kitle örgütleri içinde çalışmalarda bulunmuştur.

İzmir'de kaldığı dönem içerisinde partiyi tanımış, İstanbul'da bulunduğu dönemlerde yine partiyle ilişkiye geçmişti. Bir yurtsever olarak hem ailesinin giderlerini karşılamak için çalışıyor, hem de halkına karşı görevlerini yapıyordu. Uzun zaman Kürdistan'dan uzak olması O'nun yurtseverlik bilincini köreltmemiş, aksine coşkulu bir yurtsever olma özelliğini daha da artırmaktaydı. Aldığı her görevi büyük fedakarlık örneğiyle yerine getiriyordu. Yavuz yoldaşın azmi, kararlılığı, girişkenliği ve mücadele şevki aynı zamanda yanında bulunan yoldaşlarına da güven veriyordu. İstanbul'da hiçbir zaman parti örgütüyle ilişkisini kesmez ve daima profesyonel çalışma isteminde bulunur. Profesyonel çalışmaya büyük coşku ve heyecanla sarılır.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi her Kürdistanlı'da olduğu gibi Yavuz yoldaşın yaşamında da büyük değişiklikler yarattı. Bu yeni yaşam aile içi ilişkilere de yansımaktaydı. Sadece kendisi çalışmalarla yetinmiyor, eşini çeşitli çalışmalara sevkediyor, çocuklarını eğitiyordu. Ailede devrimci yaşamı esas kılıyordu. Bunu da "Devrimde çeşitli gelişmeler olabilir, aileyi bağımsızlıkçı temelde örgütlemek gerekiyor" diyerek devrimci yaşamı örgütlemeye çalışıyordu.

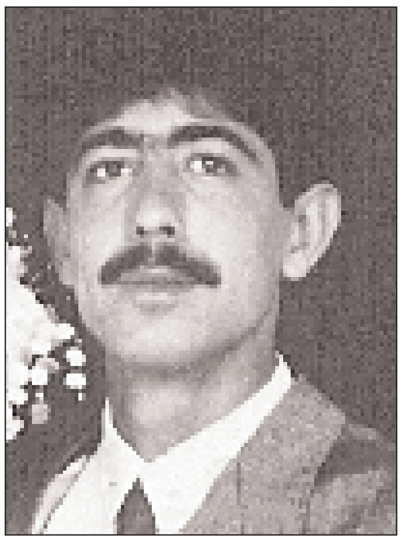
5 Şubat 1994'te İstanbul-Beyoğlu'nda bir eylem hazırlığı içindeyken ellerinde bombanın patlaması sonucu **Semra** yoldaşla birlikte şahadete ulaştılar.

Yavuz yoldaşın en belirgin özelliği fedakarlığı, engin yurtseverliği ve ülkeye duyduğu özlemdi. O'nun bu özlemini devrimi gerçekleştirerek ebedileştireceğiz.

Ne canlar doğar bu dağda
ne canlar toprağa vurgun
Iğdır ovasından gelir
dağlara hasret,
özgürlüğe, savaşa.
Feda her şeyini,
hatta canını, kanını.
Hain satılmışa,
sahibine sadık kahpeye karşı,
kahramanlık deminde var.
Ağıtlar yükselir
Iğdır ovasından doruklara...
Bak gidiyor kervan
elinde kızıl güller
başından vurulu
kahraman yoldaşım Şervan.
Sen de katıl ölümsüzleşerek
Bak gidiyor yoldaşım
Kervan!..

Bu şiir şehit **Ahmet TEMEL** (Şervan) yoldaşın anısına yazılmıştır.

Şahadetin vatana dönüşün emridir

Adı, soyadı: **Murat ÇEK**
Kod adı: **Serhat, Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Maraş-Elbistan, 12 Şubat 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet yeri ve tarihi: **Elbistan-Nergele, 26 Mart 1993**

Bir haber aldım, duydum ki bir yiğidin temiz bedenine düşman yağlı kurşunlar sıkmış. Sıkılan her kurşun o bedende bir kızıl güle dönüşmüş. Bir NEWROZ vaktiymiş, O yiğit ki içindeki ateş ile Kürdistan toprağını ısıtmış ve ısınmış. Tüm çehresini bir mutluluk sarmış. Güneş, bulutlar, dağlar ve can yoldaşlar O'na selama durmuş.

Şöyle bir düşündüğümde neler geliyor aklıma: Ailen Maraş'ın Elbistan ilçesinde oturuyordu. Sen dünyaya gelmeden önce 5 ablan doğmuştu, annen ve baban bir erkek çocuklarının olmasını çok istiyorlardı. Ve sen doğdun, ailenin ilk erkek çocuğu olduğun için büyük bir ilgi görerek, büyüdün. Ailenden ve çevreden sana duyulan sevgi sonucu ismin Karaoğlan oldu. Karaoğlan büyüdü, ilkokul ve ortaokulu okudu. Baban daha önce trafik kazası geçirdiği için bir bacağı kesilmişti, ancak yine de ailesinin geçimini sağlamak için çalışıyordu. Sen de babanı çok severdin bu yüzden de birazcık da olsun ona yardım etmek için daha gencecikken yaz-kış demeksizin babanın dükkanında çalışırdın. Daha o yaştayken yaşamak ve zorlukları aşmak için emek vermenin, çaba harcamanın ne kadar önemli olduğunu öğrendin.

Daha sonra ailenin kararı üzerine Maraş'a dayının yanına gönderildin. Burada elektrikçilik üzerine meslek lisesine kaydın yapıldı. Belli bir süre Maraş'ta okuduktan sonra tekrardan Elbistan'a gittin ve babanın yanında dükkanda çalıştın. Tam bu sırada askere gittin. Askerde subaylara ve nice çirkin ruhlu birçok TC komutanına şoförlük yaptığın için Kürt halkına yaşatılan vahşeti gözlerinle gördün ve o zaman içinde birşeyler uyanmaya başladı. Bütün bu olanları görmene rağmen bilinçsiz olduğun için bu gerçeklerin siyasi yanını çözemedin.

Askerliğin biter bitmez tekrar Elbistan'a döndün ve evlendin. Çok geçmeden ailenin yaşadığı geçim sıkıntısından dolayı Avrupa'ya çıkma kararını verdin. Avrupa'ya gittiğinde ise her zaman süslenerek anlatılanların boş abartmalar olduğunu gördün, fakat hiçbir zaman buradaki yaşamın yozluğuna kendini kaptırmadın. İsviçre'de iltica ettin. Senin yüreğindeki temizlik pınarı bu ortamda da kendi yerini buldu ve aktı. Evet, sen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine aktın ve mücadeleyle tanıştın. Belki Kürdistan'da yoğun asimilasyon politikasının yaşandığı bir yöreden geliyordun, belki kendi öz dilini dahi bilmiyordun ama yüreğin seni mücadeleye doğru çekiyordu. Bu sevgi sende bir pınar olmaktan ziyade bir deniz kadar sonsuzlaştı. Sen görevler, sorumluluklar konusunda aktifleşmek istediğini, mücadeleye emek verenlerle birlikte birşeyler yapmak istediğini belirttin. Senin birdenbire bu kadar büyük bir hızla örgüt faaliyetlerine katılım göstermeyi istemen saygıyla karşılandı. Faaliyet yürüttüğün süreç içerisindeki canlılığın, azmin ve insanlara verdiğin değer, önemli kazanımlar yarattı. Ancak sen siyasi olarak daha fazla gelişmeye ihtiyacın olduğunu bildiğin için o döneme denk gelen gençlik eğitimine katıldın. Bu eğitimde PKK gerçekliğini tanıdın ve artık bir Kürt genci olarak Avrupa'da beklemenin suç olduğuna karar verdin. Cesaret ve güven verici sesinle eğitim ortasında "Ben savaşmak istiyorum" dedin. Eğitim sonrası hiç vakit kaybetmeksizin parti okulunda Musa Anter Eğitim Devresi'ne katıldın. Eğitimin her günü çelişkileri görerek yoğunlaştın. Bir yandan yoğunlaşıp siyasi olarak kendini geliştirirken, diğer bir yandan da yaşadığın mutluluğu şiirlerine dökerek duygularını açığa vurup yoldaşlarınla paylaşma çabası içine girdin. Eğitimini tamamladıktan sonra parti tarafından Hollanda-Arnheim kitle çalışmalarında görevlendirildin. Görev aldığın bu bölgede Kürdistan'ın Diyarbakır, Ağrı yöresinden gelen kitleler vardı, sıcak ve çabuk kaynaşan bir yapıya sahip olduğun için kitlelerle hemen ilişkiye geçebiliyordun. Fakat Kürtçe bilmediğin için bu ilişkileri siyasileştiremiyordun, bu yüzden partiye Türkçe faaliyet yürütebileceğin bir alana gönderilmenin daha yararlı olacağını belirttin. Nitekim parti tarafından Belçika Lieg bölgesinde görevlendirildin. Burada yeteneklerini devrim için daha fazla açığa çıkarttın ve partiye değer kazandırmanın çabasını verdin. Ancak çok geçmemişti ki, parti tarafından Kürdistan'a gönderilme kararı sana ulaştı. İşte sen ki o an vatana dönüşün heyecanını yaşıyor ve bir değil bin defa şehitler, parti ve halkın için intikamsız yaşamayacağına yemin ediyordun. Böylece Kürdistan'a yöneldin. İlkin doğup büyüdüğün memleketinde mücadele için bir şeyler yapmaya çalıştın. Ulusal kurtuluş mücadelesinin gerçeğine uzak olan ailene içinde bulunduğun gerçeği açamadın, bunu deşifre olmamak için yapmak zorundaydın. Ama kısa süre geçmeden düşman seni farketti ve sen de burası olmazsa dağlarda yapacağını bildiğin için, kaç zamandır umudun olan dağlara yol açıldığını da görerek en yakın gerilla birliğine ulaştın. Senin yiğit yüreğin gam yememeye yeminliydi. Henüz iki ay geçmemişti eline özgürlük silahını alalı, daha o dağlara doymamıştın ki, düşmanla çıkan çatışmada iki yoldaşınla birlikte şehit düştün. Seni ve iki yiğit yoldaşını saygıyla anıyoruz. Sizler Kürdistan toprağında açan kızıl güllersiniz.

PARTİNİN GÜRBÜZLEŞTİRDİĞİ MİLİTAN

Amed Eyaleti kadın ordulaşmasının ilk şehidi

Adı, soyadı: **Şükran HANDAR**
Kod adı: **Ayten Herekol**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 17.03.1976**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1 Ocak 1994**

Ayten yoldaş, 12 yaşındayken abisinden etkilenerek ARGK saflarına katılır. Gördüğü ilk gerilla abisidir. Abisini gerilla olarak gördüğü anı şöyle dile getirirdi: *"O akşam çok kötü rüzgar esiyordu. Hayvanların kaldığı ahırın kapısı düştü. Babam bana, gidip kapıyı kaldırmamı söyledi. Abimin evdeki yerini doldurmak istediğimden itiraz etmedim. Tam kapıyı kaldırıyordum ki, gelen sesle dönüp arkama baktım. Birden arkamda 3 silahlı adam gördüm. Çok korktum. İlk defa gerilla görüyordum. Korkuyla bağırdım ve eve doğru koştum. İçeri girer girmez babama kapıda 3 silahlı adam gördüğümü, saklanmasını, çünkü onu öldüreceklerini söyledim. Ben hemen battaniyenin altına saklandım. Mermi ha patladı ha patlayacak bekleyişindeyim, içeri girdiler. Aman Allahım! Babam hepsini öptü! Çok şaşırdım. Baktım, içlerinden bir tanesinin konuşması tanıdık geldi. Değişmişti, sakal bırakmıştı: O, abimdi."*

Gerilla saflarına katılan Ayten yoldaş, ilkin Haftanin alanında eğitim görür. Bir süre Güney sahasında kaldıktan sonra sıcak savaşımın temel dayanak merkezlerinden olan Botan Eyaleti'ne gider. Botan'a gitmenin büyük coşkusuyla yaşama katılır. Çünkü O, hep sıcak savaşım içinde yer almayı, düşmana tarihi darbesini vurmayı esas alan bir kişiliğe sahipti. Çocuk yaşta olmasına rağmen coşkusu ve düşmana duyduğu kin-öfkesiyle arkadaşları arasında tanınmıştı. Siyasallaşmaya fazla eğilim göstermemesine rağmen, gelişkin askeri yönüyle bunu kapatma çabası içindeydi. Botan'dan sonra 1992 Haziran'ında Amed Eyaleti'ne gider. Burada kendisini daha yoğun bir yaşam ve pratiğin beklediğinin farkındadır.

Ayten yoldaş, saflara katıldıktan sonra hep gerilla içerisinde faaliyet yürütmüş, cesur-askeri bir kişiliğe ulaşmıştı. Birçok eyleme katılmış, saldırı-savunma gibi önemli gruplarda yer almıştı. Yine birçok eylemde ağır silah kullanmıştı. Sürekli hareketli birliklerde yer alması nedeniyle zor doğa koşullarına karşı yılmayan ve coşkulu bir kişilik kazanmış yoldaşımızdı. Arkadaşlarına güç verdiği gibi görevlerde atılgan ve öndeydi. Özellikle eylem anı O'nun için tarihi kinini boşalttığı anlardı. Eylemlere coşkulu ve hazırlıklı giderdi. Düşmana olan kini ve öfkesi büyüktü.

Onunla hareketli birlikte beraber kalan bir arkadaşı, bir anısını şöyle anlatıyor: *"Bir gün sabah içtimasından sonra mangalarımıza giderken, hemen mevzilenmemiz gerektiği söylendi. Düşman gelmiş ve karşı tepeleri tutmuştu. Bizim bulunduğumuz yeri havanlıyordu. Düşmanı görebiliyorduk. Mevzide beklerken, O, düşmanı taşıdığı kinle nasıl vuracağını anlatıyordu. Kini ve öfkesi gözlerinden okunuyordu. Tam o anda mevzileri terk etmemiz ve dole inmemiz söylendi. Ayten yoldaş, bunu duyar duymaz, 'mevzimden asla bir adım bile geri atmam. Kim gelirse gelsin. Ben buraya bunun için gelmişim, hiç kimsenin beni engellemeye hakkı yoktur' diye sinirli sinirli bağırdı. Talimatı getiren arkadaş sebeplerini anlattı. İkna olmadı. Talimatlara karşı gelmediğini söyledi. Sonra 'ben ineceğim, ama bunu asla kabul etmeyeceğim' dedi. Çok sinirli bir şekilde aşağı indi. Arkasından koşmama rağmen yetişememiştim. Bölük komutanı gelir gelmez hemen 'Sizi sert bir şekilde eleştiriyorum. Bizi böyle savaştan soyutlamaya hakkınız yoktur. Kabul etmiyorum' dedi."*

Ayten yoldaş, Kürt kadınının ordulaşma aşamasına gelişini coşkuyla karşılarken, Amed Eyaleti'nde kadın ordulaşmasını sağlama çalışmalarında tüm enerji ve çabasını sergiledi. Önder bir komutan olmak, sömürgeciliğin yarattığı tahripkar kişiliği üzerinden atmak, militan-devrimci bir kişiliğe

ulaşmak için mücadele verdi. Günlük yaşamda, görevlerde hareketli ve coşkuluydu. Bu yapısıyla yaşama askeri tarzı dayatıyordu.

Saflarda kaldığı süre içinde Ayten yoldaş pek çok eyleme katıldı. Çete köyü baskınları, yol kesme eylemleri, karakol baskınları vs. O'nun katıldığı eylemliliklerdendi. Katıldığı önemli eylemlerden biri 1993 yılında Diyarbakır Belediye Başkanı Turgut Atalay'a yönelik suikast girişimi, diğeri ise 1993 sonbaharında Solhan-Perxo karakol baskınıdır. Bu karakol eyleminden çok etkilenmiş ve askerlerin karakolu bırakıp kaçması O'nu çok mutlu etmişti: "Savunmaktan bile acizler" diyordu.

Ayten yoldaş, kadın ordulaşmasına gidildiği bu dönemde, bu ordulaşmanın Amed Eyaleti'ndeki ilk şehidi olma özelliğine de sahiptir. O, hep ilk olmanın çabası içinde olan bir yoldaşımızdı. Kesin başaran bir pratiğe sahipti. Parti Önderliğimizin "Ordulaşılacak" talimatı geldiğinde buna en çok sevinenlerden biri de Ayten yoldaşımızdı. Bayan yoldaşlar uzun yıllar gerilla ortamında kalmasına karşın, bir türlü istenilen sonuç elde edilememişti. Bayan yoldaşların yüzlerce şehit vermelerine rağmen, hala neden istenilen başarı çizgisinde seyredemediklerinin yoğun sorgulaması ve bu temelde mutlaka başarmanın gerektiği konusunda yoğun çabanın içerisine girilmişti. Başarmanın da mutlaka savaştan geçtiği sonucu açıktı. Aksi taktirde eski pratik aşılamayacak, ordulaşmada da istenilen başarı elde edilemeyecekti. Başarmaktan başka şansın kalmadığı; Parti Önderliği'ne ve şehitlere bağlılığın bunu emrettiği bilinciyle hareket eden Ayten yoldaşın diğer tüm yoldaşlar gibi haykırdığı "Başarmaya mahkumuz" sloganıydı.

İlk eğitim devremizin ismini "Başarmaya Mahkumuz" biçiminde koyduk. Bu devreye başladığımız ilk gün Ayten yoldaş, görev gereği Diyarbakır merkeze gitmişti. Dönüşte mutlaka siyasi eğitime ağırlık vereceğini, eğitimin gerekliliğini şimdi daha iyi bilince çıkardığını belirtiyordu.

Bu şehir eylemlilikleri döneme ve Parti Önderliği'nin talimatlarına uygun olduğundan önem veriliyordu. Ayten yoldaş eylem öncesi kendini sürekli hazırlıyordu. Birlikte eyleme gittiği arkadaşlarıyla aynı sözü tekrarlıyordu: "Parti Önderliğimizin talimatıdır, mutlaka başaracağız!"

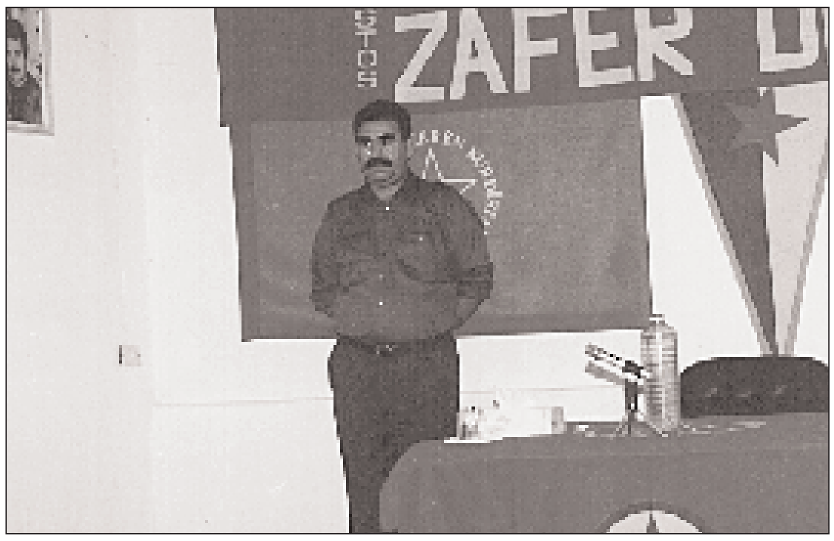
Ayten yoldaş, düşman üzerine tereddütsüz yöneldi. Fakat bu hızlı yöneliş hata ve eksiklikleri de beraberinde getirdi. Üç eylemi aynı güne sığdırma çabası sınırları zorladığından yoldaşımızın şahadetini de beraberinde getirdi. Ayten yoldaş önderliğe bağlılığın gereklerini yerine getirirken, yine hızlı ve coşkuluydu.

Anısı mücadelemizde ışıktır!

DEĞERLİ ÖNDERİMİZ VE BAŞKOMUTANIMIZ ABDULLAH ÖCALAN YOLDAŞA

Başta Parti Merkez Okulu 10. Yıldönümü Eğitim Devresi öğrencileri olarak, Parti Önderliğimizin yoğun bilinç, azim, cesaret, kararlılık ve mutlak zafer inancıyla günümüze kadar insan mantığına kolayca sığmayacak başarılarla getirdiği ulusal kurtuluş mücadelemizin doruğu olan şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın 10. Yıldönümü'nü Parti Önderliği'ne sonuna kadar bağlılığımızla kutlarız.

Kendisi için düşünmeyen, kişiliksizleştirilen, adını duyduğunda utanç duyan, düşmanın tabiriyle üzeri betonlanmış bir halkı "Kürdistan sömürgedir" tarihi belirlemesi, düşmanı olduğu kadar halkımızı da derinden sarsan çıkışınızla Kürdün ve insanlığın tarihinde yeni bir süreç başlattınız. Bugün bu halk, sizin ışıklı yolunuzda ayağa kalkmış ve hep bir ağızdan "Yaşasın Bağımsız ve Özgür Kürdistan; Bijî Serok APO" diye haykırarak tarihi sorumluluklarına en anlamlı karşılığı vermektedir. Parti Önderliği'nin "mutlaka başarmalıyız ve başladığımızda sonuna kadar götürmeliyiz" diyerek başlattığı Kürdistan devrim yürüyüşü başaşağı giden Kürdün tarihine dur demenin ve inatla "varım, var olacağım, kazanacağım" demenin adı olmuştur. Büyük fedakarlık, büyük çaba, büyük inanç ve büyük eylemin 10. yıldönümünde hem nitelik, hem nicelik olarak, ulusal kurtuluşumuza cevap verecek partileşme düzeyine, artık kolay kolay ezilmeyecek ve hakkı verildiğinde kazandıracak bir ordulaşma düzeyine

ulaşıldığı kesindir.

10. yıldönümünde düşmanın özel savaş cephesinde yaşanan bozgundur, çözümsüzlüktür, çaresizliktir, tıkanmışlıktır. 15 Ağustos düşman için yenilgi, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımı için kazanmadır, zaferdir.

An be an, nefes nefese geçirdiğimiz bu on yıl gerçeğinde tüm zorlu süreçlerde çare olan, çözüm olan Parti Önderliğimizin varlığı Kürdistan Devrimi'nin teminatıdır. Parti Önderliğimizin yol göstericiliğinde parti çizgisine bağlı kalarak, doğru savaş ve ordulaşma görevlerimizi layıkıyla yerine getirdiğimizde mutlaka kazanacağımız, başaracağımız, tüm açıklığıyla kendini ispatlamıştır. Bugüne kadar, kaybeden ve düşman karşısında kaybettiren yetmez, yenilgili, iddiasız, çizgiden uzak yaşam ve savaş gerçeğine tutkuyla yaklaşmayan, ordulaşmaya gelmeyen kişiliklerimizin olduğu da açıkça bir kez daha görülmüştür.

Parti Merkez Okulu'muzda gerçekleşen eğitimle, kördüğüm olmuş Kürt yaşamı, şahsımızda her gün çözümleniyor. Yeniyi ve geleceği yakalayan özgür kişilikler ortaya çıkarılmaya çalışılıyor. Buradaki yaşam ve eğitimin büyük dönüştürücü, yenileyici gücü ile kendimizi partileşme, ordulaşma çalışmalarına daha kapsamlı katmanın yoğun çabası içindeyiz.

15 Ağustos'un 10. yıldönümüne "Ya Zafer, ya Zafer!" şiarıyla yürüyoruz. Parti Önderliğimizin yoğun emeklerine bağlı kalacağımıza, çözümlemelerinin ışığında kendimizi eskiden arındırarak, dönüşüme uğratarak güçlü kişilikler haline getireceğimize, başta ordu ve savaş görevleri olmak üzere tüm görevleri başarmak temelinde karar düzeyimizi keskin kılarak, bilincimizi geliştirerek, ruhumuzu yenileyerek, tempomuzu yükselterek, önümüzdeki pratik sürece güçlü yürüyeceğimize, tarihin bu anlamlı dönemine cevap olacağımıza söz veriyoruz.

Parti Merkez Okulu Öğrencileri

Başkomutanımız Abdullah ÖCALAN yoldaşa

İnsanlığın gelişme imkanlarından alabildiğine uzaklaştırılarak, tarihten silinmekle yüz yüze getirilen bir halk gerçekliğinden bugün bağımsız ülke ve özgür halk savaşına coşkuyla sahip çıkan bir halk yarattınız. Bu mücadelede düşman güçlerini kahreden şanlı önder PKK'yi, halkımızın siyasal ordulaşma örgütü ERNK'yi ve kazanma silahı olan ARGK'yi kurdunuz. Temsil ettiğiniz, çağın çok ilerisindeki özgür kişilik, büyük tempo ve ağırlığı bizim için ezici olan emekle, şehitlerimizin ölümün üzerine yürüyüşü, zindan direnişçilerinin enerjisi şahsında, insani değerler bakımından çoraklaştırılmış Kürdistan topraklarında bağlılığın ve sadakatin yeniden yaratıcısı oldunuz.

Hiçbir zaman layık olamadığımız olağanüstü yoğunlaşmayla, düşman faaliyetleri karşısında dağılıp parçalanmaya zemin sunan yetmezliklerimizi görüp, bizi toparlayan, yeniden seferber eden hakimiyetinizle, tarihten ve toplumdan getirilen gericiliğin dayatmalarına rağmen, döndürülemez bir aşamaya getirdiniz. Düşman karşısında bir tek söz söylemeyen gerçekliğimizden en zor koşullarda imkansızı başararak, düşmana darbe üstüne darbe vuran ve onu yenilginin eşiğine getiren bir ordu kurup, muzaffer komutanlar yetiştirdiniz. Bütün bunların temelinde, yine her şeyiyle örgütleyip harekete geçirdiğiniz imkanların ürünü olan 15 Ağustos Atılımı'nın ruhu yatmaktadır.

Şimdi, buna layık olmak için partimizin çizgisinin yaşam, çalışma, vuruş ve hareket tarzını uygulamak, bizim için yaşamanın tek yoludur. Bize nasıl savaşılacağını, kazanmak için nasıl yaşanılması gerektiğini öğretmekle yetinmeyip, olağanüstü çabayla komuta ettiniz. Bizler de 15 Ağustos Atılımı'nın fethedici ruhuyla, yeni dönemde kazanmak için yöneleceğimize ve sonuç alacağımıza söz veriyoruz, selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

Tolhildan Eyalet Komutanlığı

PARTİ ÖNDERLİĞİ'NE

Şanlı 15 Ağustos Atılımı, varlığı ve yokluğu dahi doğru dürüst bilinmeyen halkımızın yaşama isteğinin, yaşama kararlılığının ve var olma mücadelesinin kesin bir biçimde dile getirilişi olmuştur. Bu anlamda bilinçsizliğin yerine bilinci, korkunun yerine cesareti, düzensizliğin yerine düzeni, inançsızlığın yerine inancı, kararsızlığın yerine direngenliği, boyuneğmişliğin yerine başkaldırıyı hakim kılarak halkımızın yeniden dirilişinin adı olmuştur.

Partimiz PKK öncülüğünde ayağa kalkan halkımız, zaferi kazanmanın eşiğine gelmiş bulunmaktadır. Hiç kuşkusuz bu durum kendiliğinden de böyle olmamıştır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin ve Halk Ordumuzun yaratılmasında Parti Önderliğimizin değerli ve yüce emeklerinin büyüklüğünün, ileri görüşlülüğünün yeri ve anlamı belirleyicidir.

15 Ağustos, 12 Eylül'ün zifiri karanlığında sömürgeciliğe sıkılan kurşunlar halkımızın görkemli direnişinin başlangıcı olmuş ve ulusal kurtuluş mücadelemize dayatılan, "Ya bitecekler, ya bitecekler!" söylemine karşı "Ya kazanacağız, ya kazanacağız!" şiarı ile cevap verilmiş ve tarihimiz boyunca zafere en çok yaklaştığımız bir döneme gelinmiştir. 10. yıldönümüne ulaştığımız böylesine tarihi anda yürüttüğümüz ulusal kurtuluş mücadelemizle, Kürdistan halkının kurtuluşuyla ile birlikte reel sosyalizmin çöküşüyle başaşağıya giden insanlığın gidişine "dur!" demek olmuştur.

Bizler, savaş sahalarından geçici olarak uzaklaşan hasta ve yaralı arkadaşlar olarak savaşı ruhen de yaşadığımızı belirtiyor; zaferi Parti Önderliğimize, partimize, halkımıza ve sosyalizme olan bağlılıkta görüyoruz.

Bu anlamda şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yıldönümünü, "Bir parça özgür vatan toprağı" ile taçlandıracak militan bir kişiliğe ulaşarak önümüzdeki döneme yükleneceğimize; 15 Ağustos'un ve Kürdistan'ın yaratıcıları olan başta Agit yoldaş olmak üzere bütün şehitlerimize, Ulusal Önderimiz Başkan APO'ya bağlılığın gereğini kesin kazanma inancıyla yerine getireceğiz!

Önümüzdeki bu zorunlu tarihi süreçte düşmanın bütün yönelimlerini boşa çıkararak, Parti Önderliğimizden aldığımız güçle bütün eksiklik ve yetmezliklerimizi yenerek sürece yüklenerek galip olacağız!

Doğu Kürdistan'da bulunan yaralı, hasta arkadaşlar

Şehitlerimize!

Başkan APO'nun ışıklı yolunda ve PKK önderliğinde ordulaşan, devletleşen Kürdistan halkı, şehitlerimizin manevi komutasında bir tarihi yaratmaktadır. Bu, insanlık tarihidir; özgürlük tarihidir. Bu tarih bir anlamda çelişkileri çatıştırarak çözen ve gerektiğinde ölmesini bilen siz kahramanlarımızın yaratımıdır. Çünkü sizler, kendinizden tarihin gerçek yaratıcısı olan bir sınıfı ve halkı yaratarak çoğaldınız, çoğalıyorsunuz. Siz şehitlerimiz yaşayan gerçek değerlerimiz ve özgürlüğümüzsünüz.

Şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın 11. zafer yılına girerken, sizlerden devraldığımız değerleri, yine sizlerden miras aldığımız coşku, ruh ve inançla koruyacağımız açıktır. Bu temelde sizlere olan bağlılığımızı bir kez daha ifade ediyoruz.

Ordumuz ARGK'ye!

Tarihimizde görkemli bir kahramanlığın-yiğitliğin kilometretaşı olan 15 Ağustos Atılımı'nın 11. savaş yılını karşılarken; şahsınızda direnme savaşı içerisinde savaşarak ordulaşan halkımızın bağımsızlık yüklü geleceğini görmek mümkündür.

Dünya insanlığına korku salan faşist Türk ordusuna indirdiğiniz ağır darbelerle, onu bir tabu olmaktan, korkulması gereken bir güç olmaktan çıkarmanız Kürdistan halkına olduğu kadar başta bölge halklarına olmak üzere dünya insanlığına en büyük katkınız oluyor.

3. Ulusal Konferansımızın "Partlileşen ordulaşır, ordulaşan devletleşir!" şiarını adım adım hayata geçirirken; Türk ordusunun "Alan tutma" adı altında kırlarda garnizonlara çekilmesi, savunma içine girmesi ordumuzun başarılı harekatlarından kaynaklanıyor.

Bizler savaş esirleri olarak, yiğit halk ordumuzun direnme savaşımızdaki çabasına, Türk yargı kurum ve kuruluşlarını protesto ederek, işlevsiz bırakarak karşılık veriyor; dağ ve zindan direnişini topyekün ulusal direnme savaşı potasında bütünleştiriyoruz.

Bu temelde, her geçen gün daha da kurumlaşan, görkemli bir ulusal ordu haline gelen ordumuz ARGK'yi selamlıyor, yürüttüğü direnme savaşına olan bağlılığımızı ARGK şahsında yineliyoruz.

Zafer, Parti Önderliği'nin aydınlık yolunda ARGK'de ordulaşarak savaşan halkımızın olacaktır.

ERNK'ye!

Direnme tarihimize altın harflerle kazılan görkemli 15 Ağustos Atılımı'nın 11. savaş yılını karşılarken; halkımızın siyasal ordulaşması olan ERNK'nin, ulusal kurtuluş savaşımızın geldiği düzeye denk çalışmalara öncülük ettiği bilinmektedir.

3. Ulusal Konferansımızın "Ya zafer ya zafer!" şiarına denk düşecek bir çalışmanın sahibi olacağı; kültür, basın-yayın, diplomasi vb. birçok alanda ulusal direnme savaşımıza güç katacağı, devletleşmeye denk bir örgütlülüğe dönüşerek, ulusal meclis gibi kurumlarına dönüşerek rolünü onurla tamamlayacağına olan inancımızı belirtiyoruz.

Bizler savaş esirleri olarak, halkımızın siyasal ordulaşması olan ERNK'nin yoğun çabasına, Türk yargı kurum ve kuruluşlarını protesto ederek, işlevsiz bırakarak karşılık veriyoruz.

Bu temelde, eyalet meclislerinden başlayarak aşağıdan yukarıya doğru ulusal meclisi adım adım kurumlaştıran ERNK'ye, yeni savaş yılında başarı dileğimizi belirtiyor, ERNK şahsında ulusal direnme savaşına olan bağlılığımızı yineliyoruz.

Zafer, Parti Önderliği'nin aydınlatan yolunda ERNK'de siyasal ordulaşmasını ulusal meclise dönüştüren savaşkan halkımızın olacaktır.

- Bijî PKK-ERNK-ARGK!
- Yaşasın Ulusal Önderimiz Başkan APO!

Sağmalcılar cezaevinden PKK'li savaş tutsakları

15 Ağustos insanlığa kutlu olsun

Diyarbakır zindanlarında Mazlumlarla kıvılcımlanan, Temmuz'da yaşamlaşan, Botan'da alevlenen, 15 Ağustos'la zirveleşen özgürlük hareketimizin vuruş tarzında devrimci coşkuyla selamlıyoruz.

Partimiz öncülüğü ve Ulusal Önder Başkan APO'nun yol göstericiliğiyle düşürülmüş bir toplumsal gerçekliğin parçalanmasını sağlayan ve egemen gücün beynine bir balyoz gibi inen şanlı 15 Ağustos 1984 Atılımı sımsıcak gerilla namlularıyla, Kürdistan'daki zulüm barikatlarını yerle bir etmiş halk serhildanlarıyla bağımsızlık ve özgürlük yolunda direnç türkülerini dillendirmiş, yılların emeğiyle yaratılan ARGK güçlerimiz Kürdistan'ın tüm coğrafyasına iktidarını kurmuş, cephemiz milyonlarla büyük buluşmayı gerçekleştirmiş, halk olarak topyekün fedakarlık, cesaret ve yiğitliği, Agitlerin vuruş tarzını bilince egemen kılmış bulunmaktadır.

Bilincin cesaretle bütünleşmesini, cesaretin hedefe yönelmesini öğreten Apocu ruh yurt içine, yurt dışına, dağlara, zindanlara taşırılmış, Mazlumların, Agitlerin, Berivanların eylemleriyle karanlık tarih aydınlanmış ve başaşağı gidişat durdurularak halkımızın varlığı tarihin onurlu sayfasına yazılmıştır.

"Tarihin en onurlu günü özgürlük ve bağımsızlığın en güçlü olduğu gündür" şiarına bağlı kalınarak 15 Ağustos Atılımı gerçekleştirilmiş, günümüze kadar şehitlerin kanlarıyla sulandırılarak bağımsızlık ve özgürlük fidanı dalbudak salmıştır.

Tarihin en onurlu gününde partimizin doğru devrimci çizgisini yakalayarak ve militan ruhunu yaşayarak, 15 Ağustos Atılımı'yla "Özgür bir ülke yaratmak" garanti altına alınmıştır.

Bu bilinç ve coşkuyla, yürüyüşün emek çabasında olan değerli yoldaşlarımıza selam ve saygılarımızı sunarız.

-Yaşasın şanlı 15 Ağustos Atılımı!

Buca PKK tutsakları

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yıldönümünde savaşan halkımıza çağrısı:

ZAFERE KADAR SAVAŞ!

"Zaferden emin olabilirsiniz. Ailede, köyde, mahallede, fabrikada, tarlada, camide, neredeyseniz orada öz savunma ve her zaman öz savunma! Kendini böyle savunan ve böyle savaşan bir halk mutlaka kazanacaktır

Tarihte yitirilen bir ülkenin en eski halkı, günlerin en anlamlısı olan, 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yıldönümünü, kendini her yönüyle yeniden yaratarak, insanlıkla tanışmasının en temel insan hakları savaşımıyla, bağımsız bir ülke ve özgür halk kimliğiyle karşılayarak kendine layık olanı artık iyi anlamış, hiçbir gücün elinden koparamayacağı tarihi bir savaşımı başarıyla verme şansına erişmiştir.

Bugün artık meselemiz, bir zaferin öngününde neleri yapmalıyız, üzerimize düşen görev nedir, hak ettiğimiz tam kurtuluşu bir an önce nasıl sağlamamız gerekir meselesidir. Bugün bu gerçeği iyi görüyor ve hepinizle bunu tartışıyoruz. İnanıyoruz ki, görevlerimizin üzerine doğru gidersek bu kurtuluş fazla geç olmayacaktır.

PKK ve ARGK yaşamınızın ta kendisidir

Siz, zorlu bir yaşamın içinden geçen değerli halkımız!

Şunu iyi bilmelisiniz ki, parti de sizin içindir, halk ordumuz da sizin içindir. Uzun yıllardır partimizin adını uzaktan duydunuz, ama bu gerçek gittikçe size yaklaştı ve bugün yaşamınızın ayrılmaz bir parçası haline geldi. Bu tarihi gelişmeyi sağlayan ve sizlerin partimizin öncülüğüne tabi olmanızı gerçekleştiren yıllar sizin içindir. Parti savaşımı, sizin için bir öncü yaratma, sizi kendinizle tanıştırma, sizi savaşa alıştırma, sizi kazanmaya alıştırma savaşıydı ve bu başarıldı. Peki parti savaşımıyla ne kazandınız? Düşünce kazandınız, siyaset sahibi oldunuz, özgür yaşamın nasıl olması gerektiğini kavradınız.

Daha sonra devreye ordumuz girdi. Sillahlı kuvvetlerimiz ve onun savaşımı size ne kazandırdı? Düşmana bakma gücünü bile gösteremeyen, daha düne kadar bir düşman jandarması karşısında bile yerlere dek eğilen sizler, eğer bugün düşman karşısında oldukça iddialıysanız ve sadece karşı koymakla da değil, gittikçe onu savaşarak geriletiyor ve emin adımlarla başarıya doğru koşuyorsanız, işte bütün bunları, sizin adınıza uzun süredir savaşan ordumuza, ARGK'ye borçlusunuz. O, sizin öncü ordunuzdur. Ne kadar küçük de olsa, ne kadar yetersiz de kalsa, bu ordunun savaşımı, siz halkımızın savaşan bir orduya, bizzat her cephede en sonuç alıcı bir siyasi orduya ulaşmanıza, onun bütün olanaklarını elde etmenize yol açmıştır. Şunu şimdi çok daha iyi görüyorsunuz ki, parti sizin partinizdir, ordu sizin ordunuzdur ve hem de bunlar yaşamınız ta kendisidir.

Görüyor ve inanıyoruz ki, sizler bugün özgürlük için ayağa kalkma ve bunun için gereken her türlü fedakarlıkta bulunma gücünü gösteriyorsunuz. En değerli evlatlarınızı gözünü kırpmadan ve sevinçle savaşa vermekten tutalım zorbela elde ettiğiniz kendi yaşam olanaklarınızı bile sınırsız bir fedakarlıkla sunmaya kadar hepsinden geri durmuyorsunuz. Yani mutlaka bir şeyler yapmak gerektiğini biliyorsunuz. Bu ne demektir? Bu, sizin artık bu savaşı kendi öz savaşınız olarak gördüğünüzü, onu kazanmak için gerekirse en değerli varlığınızı ortaya koyarak kazanmak durumunda kaldığınızı gösteriyor. Bu temelde sizi kutluyorum.

Bu 15 Ağustos Atılımı'nın esas anlamı, sizin, böyle savaşmaya cesaret eden, kazanmak için her şeyini ortaya koymaya yaklaşan bir halk durumuna gelmenizdir. Bundan daha büyük bir kazanım olamaz.

Sizi bugünlere getiren kahraman şehitlerimizdir

Unutmayalım ki ve şimdi daha iyi görüyorsunuz ki, tarihte ve insanlık alemi içinde biz, en yitirilmiş, her türlü insani ve ulusal haklarından uzaklaştırılmış, hakkında ölüm fermanı çoktan verilmiş ve yere gömdürülmüş bir halkız. Daha düne kadar düşman, o cumhuriyet döneminin isyanlarını ezmekle, "işte mezara gömdük, betonladık" diyordu. Kendince her şeyi yaptığını sanan ve bizim bir daha dirilemeyeceğimizi düşünen bu düşmana karşı, şimdiye kadar verdiğimiz esasta bir diriliş savaşıydı. Yakın dönemde diriliş gerçekleşti, hem de yeniden. Hiç kimse iddia edemez ki, bizim eskiden de böyle bir tarihimiz vardı. Bir tarihimiz vardı ama, bu tarih 1940'lara geldiğimizde biten bir tarihti. Bir tarihimiz vardı ama, içinde her şeyin aleyhimize gittiği ve bir daha da özgür yaşam olanağını bulamadığımız bir tarihti. O tarih içinde her şey gittikçe daha da fazla tükeniyordu. Böyle elimizde yitirilmiş bir halk ve kaybedilmiş bir ülke, daha da kötüsü düşmanı için çalışan bir halk ve sömürgeden daha beter bir ülke kalıyordu. Biz PKK'yi ortaya çıkardığımızda böyle bir ülkeyi miras aldık. Biz, sizler adına ilk kelimeyi söylediğimizde, "Kürt de vardır" dediğimizde sizi böyle devr-aldık. Bugün ulaştığımız noktada kendimizi saygıyla anmamız gerektiği açıktır. Bu gün, böyle bir anma günüdür. Ve bizi bu güne getiren kahraman şehitlerimizdir. Bu günü, bir de şehitlerin anısına böyle anmalıyız.

Bir halkın kendini bu kadar unutması çok esef vericidir. Sizler bazen acılı günlerle karşılaşırsınız. Halbuki bizim halk olarak en acı günümüz dünkü gündü. Düşünün, insanlık adına ortada hiçbir şey kalmamış, en rezil ve en utanılası bir durum söz konusuydu. Fakat sizler, o koşullarda da yaşadığınızı sandınız, düşmana en düş-künce hizmet etmeyi yaşam sandınız. Hiçbir halk, faşist bir düşmana, kendini soykırıma tabi tutan bir düşmana böyle hizmet ederek yaşadığını sanamaz. Eğer o koşullarda da yaşadığını sanıyorsa, o halk, sadece en lanetli ve en aşağılık bir halk olarak anılmakla kalmayacak, hep üzerine tükürülen, ölüsü de dirisi de böyle anılan en rezil bir halk olacaktır. Bu, herhalde ölümlerin, ayaktaki ölümün en beteridir. Lakin düne kadar yaşanan da buydu. Biz PKK'yi niçin, bu büyük ve korkunç ateş içinde ortaya çıkarmaya çalıştık? İşte bu çok rezil olan ve bir an bile kabul edilmemesi gereken yaşamdan kurtulmak için.

Bugün artan bir havada hepiniz her gün düşmanı lanetliyorsunuz. Bizden daha fazla cesaretle sizler düşmanın üzerine gitmeye çalışıyorsunuz. Yarın bu yürüyüşünüz daha da amansız olacak ve dünya bile birleşse sizi durduramayacaktır. Ama yakın tarihimizi bilmeden biz bu yürüyüşten bir şey anlayamayız. Ben kendim de, sizin adınıza devrimciliğe başlarken ve geliştirirken, bu lanetli yaşama karşı tek başıma yıllarca savaşırken, "ben yalnızım, ben tekim, olanaklarım yok" deyip kendimi yere atacağıma, ilk kelimeyle ve her şeyiyle borçlu bir kişilikle başlamayı ve yürümeyi esas aldım. Başka bir çare de bulamadım. Bu, sadece benim için değil, hepiniz için geçerlidir.

Biz insan olmak istiyoruz, sizi şerefli bir insan haline getirmenin ekmek ve sudan daha öncelikli ve gerekli olduğunu düşünüyoruz. Sizlerin en büyük yanılgınız, bunsuz ve bunu mahşere erteleyerek yaşayabileceğinizi sanmanızdır. Ben çok açıkça söyleyeyim, yalnız siz halkımıza değil herkese söyleyeyim, bütün partiye ve bütün savaşan ordumuza söyleyeyim, biz bu yaşamı gerekirse bin defa yerin dibine gömeriz ve asla sizlere layık göremeyiz. Bu bizim hayata yeniden başlama sözümüzdür. Yaşamayı yeni bir-iki kelimeyle kavrayarak yeniden başlamaya çalışmamızdır.

En büyük kötülük, hem de kendi kendimize yaptığımız kötülük nedir? Düşmanın kendi kendisine bile yaptırmadığı işleri, kendi askerine yaptırmadığı askerliği ve kendi emekçisine yaptırmadığı emekçiliği azap askerleri gibi öne sürerek sizlere yaptırması, en tortu işleri karşılığında hiçbir şey vermeden siz emekçilere gördürmesi, hatta bir hamallık, bir çöpçülük işini bile çok görerek sizi en hakaretli, en aşağılık bir yaşamın mahkumu yapması ve sizlerin de bütün bunları böyle isyansız ve tepkisiz kabul etmenizdir. Peki bu büyük bir suç değil de nedir? Daha düne kadar hepinizin yaşadığı böylesine bir suçluluk ve suçlu bir halk olmak değil de neydi? Bu konularda açık olalım. Ne kadar açık olur ve ne kadar dünümüzü doğru kavrarsak, bugünün kıymetini, bu büyük çabalarla yaratılan ve en başta da şehit kanıyla temizlenen günlerin kıymetini o kadar iyi biliriz.

Suçlu yaşama karşı savaştık ve siz halkımızı yeniden dirilttik

Ben sizlere bakıyorum ve her gün parti ve orduyla, adeta düşmanla savaşır gibi savaşıyorum. Niçin? Çünkü yaşamı suçlu gibi ele alıyorlar, bir suçlu gibi yaşamanın alışkanlığından kurtulamamışlar da ondan. Elbette ben affedemem bu yaşamı. Tektim yıllarca, ama nasıl yüklendim ve nasıl affetmedim? Çünkü affedilmemesi gereken şeyler vardı. Çünkü yaşanmaya değmeyecek durumlar vardı. En büyük yücelik, işte burada kendini aldatmamaktır, burada kendine saygıyı yitirmemektir, burada hiçbir yaşam yolu kalmamışsa bile düşmanın dayattığı aşağılık yaşamı da kabul etmemek, gerekirse çile çeken bir insan gibi kırk yıl yalnız başına hiç yemeyerek ve içmeyerek, bir damla su ve bir zeytinle kendini yaşatarak böylesine bir suçlu yaşamın sahibi ve düşmanın işbirlikçisi olmamaktır. Biz bunu da yapmaya çalıştık. En önemlisi de, bu suçlu yaşamla savaştık. İşte bunun sonucu olarak siz yeniden dirilen ve kazanmanın yoluna giren halkımız ortaya çıkıyorsunuz. Hiç kimse (hatta düşmanlarımız bile) iddia edemez ki bu gelişme önemli değildir. Çok önemlidir, hele bizim için teneffüs ettiğimiz havadan da çok önemlidir. Eğer yaşamınız bundan sonra anlam kazanacaksa, işte bu havayı teneffüs etmenizle olacak bu. Ben işte buna yaşam derim.

Çok açık konuşuyorum ve anlamadık da demeyin. Ortadadır, halen dünyanın en zorda olan halkısınız. Mevcut durumunuz, kendini dünyaya anlatamamış, bunun için kendini kuvvet haline getirememiş, kendini siyasileştirememiş, kendini örgütlendirememiş, kendini savaştırmada taktik sahibi, adım sahibi yapamamış bir halkı ifade ediyor. Elbette ki, derin derin düşüneceğiz bunları. Elbette ki, sorumluluklarımızın ve görevlerimizin ne olduğu üzerinde dikkatle duracağız. Ve nefes alıp veriyorsak bu bize yeter, gerisi görevdir diyeceğiz. Yani ne pahasına olursa olsun gereken yapılacaktır.

Sizin, mevcut halk gerçekliğimizi artık yakalamanız gerekiyor. Bir savaşın içinde olduğunuza kesin gözüyle bakıyorsunuz. Hele şu son bir yıl içinde savaşın sizi ateş gibi sardığını, binlerce köyün başınıza yıkıldığını, milyonlarcanızın bin yıllık topraklardan koparıldığını ve işsiz güçsüz bırakılıp çadırlarda bile barınamayacak durumlara düşürüldüğünü görürseniz, bu savaşın, bu özel sa-

vaşın en çok size yöneldiğini ve yine bizim ordumuzun yürüttüğü bu savaşımın da aslında en çok sizin vermeniz gereken bir savaş olduğunu daha iyi anlarsınız. Bunu görüp anladığınız için de destekliyorsunuz ve çığ gibi de katılıyorsunuz. Başka türlüsü zaten düşünülemez.

Düşman her gün yeni safsatalar, yeni tehditler savuruyor. "Ülkemizin milli birlik-bütünlüğü için ya bitireceğiz, ya bitireceğiz" diyor. Diğer yandan da "ana şefkatiyle kucaklayacağız" diyor. Bu kadar azgın faşist bir demagojik ağız bize bu kadar hakaret ederken, biz ne söylüyoruz? Veya gerçekten bize dayatılan nedir? Her gün suçsuz insanların, biraz temiz kalan insanların katledilmesine bakın! Hem de "faili meçhul cinayet" dedikleri bir tarzda vuruyor, asıyor, fakat "ben yaptım" bile demiyor. Bu da tarihte eşi ender görülmüş bir tutumdur.

Yüklenin, düşman yakın gelecekte kaybeder

Siz değerli halkımız!

Şimdi bu düşmanı iyi tanımakla karşı karşıyasınız. Düşmanını iyi tanımayan ve bu temelde kendini bir göreve bağlamayan bir halk, saygı bulamaz. Halkımızdan milyonlarcası yurt dışına savrulmuş, düşmanın metropol kentlerine taşırılmış, yine ülkesinde de milyonlarcası toplama kamplarına çekilmiştir. Her şey şimdi çok daha açıktır. Her şeyi yerinde görmenin zamanıdır. Buna dur demeyi bilmeliyiz. Niye bu kadar faili meçhul cinayet? Niye sıradan ve dürüst insanların en vahşi bir biçimde arkadan beynine bir kurşun sıkılarak bir köşeye atılması? Bundan daha tehlikeli ve daha ağır bir yönelim olabilir mi? Ve her gün onlarcası var böyle. Sizden, içinizden alıyorlar bunları. Bu şu derken, yarın hepinize gelebilir sıra. Dolayısıyla, gün sorumluluk duyma günü, gün düşmanı tanıma günü, gün fırsat ve olanakları bu savaşa nasıl seferber etme günüdür.

Ben, 15 Ağustos Atılımı'nın ne kazandırdığına fazla değinmek istemiyorum. Hiç şüphesiz bu savaşla siz bu duruma geldiniz. Düşmanımızı açığa çıkarmakla kalmadık, şimdi biz de onunla savaşıyoruz, biz de ona hak ettiği dersleri veriyoruz. Ve en önemlisi de, yakın gelecekte kesin kaybetmesi için ne lazımsa onu yapacağız.

15 Ağustos Atılımı ardından hiç şüphesiz düşman size acı çektirdi. Dediğim gibi, binlerce köyünüz boşaltıldı, milyonlarcanız Ermeni katliamından bile daha beter yöntemlerle göç ettirildiniz. Tekrar söylüyorum. Ermenilere uygulanandan daha kötü katliam ve göç ettirilme var, hakaret var. Bunu şimdi belki biraz görüyorsunuz. Belki binlerce köyde insanlar şimdi yediden yetmişe iliklerine kadar hissederek, "vay bu başımıza gelen nedir?" diye söylüyordur. Neden böyle oldu? Çünkü sen, zamanında düşmanını tanımadığın gibi, hep ona hizmet ettin. Neden? Çünkü, sen iyi örgütlenmedin, sen imkanlarını savaşın emrine, kurtuluşun emrine doğru veremedin. Onun için de şimdi acı içindesin, onun için sızlıyorsun. Bunun giderilmesinin yolu da kendi öz savaşımını iyi yapmaktan geçer.

15 Ağustos Atılımı, sizi savaşan bir halk durumuna getirmekle en büyük başarısını ortaya çıkarmıştır. Ve sizin savaşan bir halk haline gelmeniz, tarihin tanıdığı en önemli gelişmedir. Kendi tarihimizin bu on yılı, en şerefli, en umut vaat eden ve en doğru adımlarla savaşılıp yaşanan bir on yıldır.

Çok iyi biliyorsunuz ki, bu on yılda çok üstün kuvvetlerle (belki başlangıçta bire yüzdü), arkasında bütün dünyanın olduğu bir çapul sürüsüyle, en teknik donanımlı bir orduyla üzerimize gelindi ve tüm bunları karşılamaya çalıştık. Hiç kimse, başlangıçta durumun böyle olmadığını ve kolay savaşılabileceğini söyleyemez. Diğer örgütler de vardı ve onlar da bir-iki darbe indirmek istediler, ama ömürleri bir günlüktü, bir haftalıktı. Ömrü bir ayı geçen örgüt yoktu. Ama biz, bu on yılı, gittikçe yükselen bir gelişmeyle, her gün artan başarılarla geçirmesini bildik. Bunun üzerinde çok düşünmelisiniz. Bu on yıl nasıl kazanıldı? Dakikası dakikasına nasıl kazanıldı? Bunlar düşünülmeye değer. Bunu bilmeniz için ben çok konuştum, çok açıklama yaptım. Partimizi de, ordumuzu da şimdi siz daha iyi bilmelisiniz derim.

Savaş kolay değildir. Acısı kolay değildir, hele işkencesi hiç kolay değildir. Şahadeti hiç kolay karşılanamaz. Bunun için ne lazım? Bunu doğru anlamak gerekiyor. Buna vereceğiniz en iyi karşılık, nasıl savaşmalıyız karşılığıdır. Bunu ben her gün partililere, ordululara söylüyorum ve size de açıkça söylüyorum: Doğru savaşmayı bilmek zorundasınız. Hiç demeyin biz cahiliz, yaşlıyız, kadınız, çocuğuz. Hayır, bu bir halk savaşıdır. Yüreğinde düşmanı mahkum etmekten tutalım gizliden bir köşede bir düşman malına zarar vermeye kadar, bir düşman ajanına ve işbirlikçisine ceza vermekten tutalım cepheye koşmaya kadar yapılacak çok iş vardır. Herkes köyünde, evinde, mahallesinde, dünyanın her köşesinde düşmanı görebilir ve ona gücü oranında mutlaka bir darbe vurabilir.

> *"Bir tarihimiz vardı ama, bu tarih 1940'lara geldiğimizde biten bir tarihti. Bir tarihimiz vardı ama, içinde her şeyin aleyhimize gittiği ve bir daha da özgür yaşam olanağını bulamadığımız bir tarihti. O tarih içinde her şey gittikçe daha da fazla tükeniyordu."*

Herkes derse, "benden bir düşmana darbe, benden bir düşman malına darbe", "o, Kürdistan'ı yakıyor, ben de yakacağım Türkiye'yi", o zaman biz düşmanı boğarız. Düşman bir sürü dürüst yurtsever insanı katlediyor. Halbuki her taraf işbirlikçi ve faşist dolu ve bunlar mutlaka vurulabilir; bıçakla vurulabilir, gizli vurulabilir, örgütlenerek vurulabilir, teke tek vurulabilir. Bakın etrafınıza ve bakın kendinize, o zaman ne kadar iş yapabileceğinizi rahatlıkla görürsünüz. Bakın bana, ne bir kuruş param, ne bir fişeğim vardı; peki nasıl vurdum bu düşmanı?

Bundan çıkaracağımız sonuç, dürüst olmayı esas almaktır. Bütün partililere de söylüyorum, herkese söylüyorum: Dürüst olmalısınız. Madem yaşamak istiyorsunuz, madem şeref, saygı ve hürmet istiyorsunuz, eğer sizden yaşamı da, hürmeti de alan düşmanı vurursanız bunu elde edersiniz. Beyninizi bunun için çalıştırırsanız, size saygının yolu açılır ve size insanlık hürmet eder. Hiç kimse, başka türlü hak filan talep etmesin. "Ben de insanım, işte elbise giymişim ve kravat da takmışım, ne farkım var" deyip de kendinizi aldatmayın. Çok acıdır ama söylemekten geri durmayacağım: Nasıl ki insana benzer bir yaratığa elbise giydirip ve kravat takıp sirk sahasına sürerlerse, bizim kendimizi özgür saymamız da aynen sirk sahasına sürülen insana benzetilmiş yaratıklar örneğidir. Ayıptır kendimize böyle durumları yakıştırmak.

Biz kölelikten daha beter durumda olan bir halkız. Ama kurtulacağız, ama savaşıyoruz, ama en şerefli insan haline gelmenin imkanını yakalıyoruz. Savaşımımız bunun için gereken her şeyi veriyor. Bunun için savaş değerlidir. Bunun için sonuna kadar, zafere kadar savaş diyoruz. Hiç kimse "anlamadım" demesin.

"Silahsız çözüm" diyen sahtekarlara aldanmayın

Bu savaş boşuna değildir. Bazı sözümona Kürtlükle uğraştığını sananlar vardı, "silahsız iş, silahsız çözüm yolu" diyorlarmış. Acaba bunlar kendilerini ne kadar aldattıklarını biliyorlar mı? İşte "biz sadece siyasi yolu düşünürüz" diyorlarmış. Acaba bunlar siyasetin ne olduğunu biliyorlar mı? Bir düşman var ki, sana yalnız terör de değil, hayvana bile uygulanmayacak yöntemleri uyguluyor. Düşünün, her hayvanın adı vardır, senin adın bile sana yasaktır. Bu terörden de öteye bir şey değil de nedir? Gerçek böyleyken, bazıları halen "silahsız çözüm" peşindeymiş. Böyle sahtekarlara aldanmayalım. Bunlar düşmandan daha beter kölelik yolunun öncüleridir. Zorlanma varmış, ama bu zorlanmayı düşman dayatmıştır. Bunlarınki doğrudan düşmana çalışmaktır. "Silahsız çözüm" demek, düşmana teslim olmak demektir. Ve teslimiyetin ne getirdiği de biliniyor.

Biz en büyük başarımızın sizin elinize silah vermek olduğunu biliyoruz. Siz halkımızdan her aile, kabile ve aşiretten insanları ordumuza ve partimize çekerek aslında düşmana en büyük darbeyi vurduğumuzu biliyoruz. Her aileden neredeyse bir şehit vererek sizleri davanın asli sahibi haline getirmekle düşmana en önemli darbeyi indirdiğimizi biliyoruz. İşte bu karalanmak isteniyor; sanki başka kurtuluş yolu varmış gibi, başka birlik yolu, başka siyaset yolu varmış gibi. Bazıları gafilce ve haince, uşakça başka yolun varlığını iddia etmektedirler. Bunları da anlamanın yolu, hak ettikleri dersleri en çarpıcı ve layık oldukları biçimiyle vermekten geçiyor.

Bu günler bu anlamda çok önemlidir. Köleleştirmenin ne ince yolu, ne kaba yolu, ne işkence yolu, ne demagoji ve laf yolu, sizi böylesine soylu bir savaşımın ve başarının içinden çekip çıkarmamalıdır. Bu konuda sonuna kadar uyanıklık, bilinçlilik, örgütlülük içinde olmanız, kendi öz örgütlenmenizi ve öz ordunuzu kurmanız, ERNK veya cephe ordunuzu kurmanız gerekir. Şimdi cephe ordunuzun da en iyi kurulup savaşabileceği bir durum yaşanıyor. Siz savaşan halk, aynı zamanda savaşan bir ordusunuz. Biz buna ulusal kurtuluş ordusu, onun siyasi ordusu diyoruz. Kendinizi artık bir ordu gibi değerlendirmelisiniz. Bu ordunun örgütçüsü olun, ordu birimlerinin komutanı olun. Her tarafta halkımızın siyasi ordusunun komutanları olmalı. Sizler her yerde kendinizi bir örgütlenmeye, bir sorumluya kavuşturmalısınız. Bunu bizzat kendiniz yapmalısınız. Parti size yolu açtı. ARGK savaşmayı öğretti. Şimdi siz ordulaşacaksınız ve büyük siyasi savaşımınızı bizzat vereceksiniz. Gerektiğinde yüzbinlerin bile toplanabileceğini Amed'de gösterdiniz, Avrupa'da gösterdiniz, Güney'de gösterdiniz, Kuzey'de gösterdiniz. Bunlar büyük bir siyasi savaşım yürüyüşüydü ve çok büyük bir güçtü. Şimdi her gün böyle olmalı. Bundan sonraki savaşı böyle görmenin ve tam zaferi bununla sağlamanın günündeyiz. Bundan sonrası böyle kazanılacaktır.

Şuna güvenebilirsiniz: Partimiz kendini kanıtlamış bir partidir. Sıfırın çok çok altında ve çok beter bir durumdayken böylesine bir yol gösteren, her koşul altında doğru yolda doğru yürümesini sağlayan bir parti sizin en büyük güvencenizdir. Sonuna kadar ona bağlılığınız ve sonuna kadar onunla yürümeniz, savaşan bir halkın başarısı için ilk şarttır.

Ordumuz, ARGK de, sizin için başarılı adımlar attı. Savaşılabileceğini, düşmanın dayattığı korkunun yıkılabileceğini, emin adımlarla her gün bir parça vatan kurtarılabileceğini, her gün bir parça düşmanı parçalayarak size yer açılabileceğini gösterdi. Öncü ordu, sizi savaşa alıştıran ve cesaretlendiren, savaşan bir halk haline getiren bir orudur.

Şimdi en temel bir husus da, siz kendi siyasi ordunuzu yaratacaksınız. Serhildanla 1990'da bunu başlattınız. Cizre ve Nusaybin'den başlatıp dalga dalga bütün ülkeye yaydınız ve aslında kendi siyasi ordunuzu ve savaşımınızı dayattınız. Bildiğiniz gibi, düşman yeni hükümetler kurarak, Lice ve Şırnak benzeri şehirleri toptan katliamdan geçirme teşebbüsünde bulunarak bunu durdurmak istedi. Newrozları kana bulayarak, siz halkımızın tarihi siyasi yürüyüşünü ve savaşımını durdurmak, boşa çıkarmak ve pişman ettirmek istedi. Ama bu tarihi yürüyüş, büyük özgürlük yürüyüşü durmadı, durdurulamadı. Bugün Avrupa'da yüzbinler, Güney'de onbinler yürüyerek bunu devam ettiriyor. Ve eminiz ki, eğer istersek ve düşmanın oyunları da olmasa bu yürüyüşü daha da büyütebilir ve milyonlara vardırarak sürdürebiliriz.

Onlar Kürdistan'ı yakıyorsa siz de Türkiye'yi yakın

Kısaca gün, kendi cephenizi örgütlemenin, kendi tarzınızla ve doğru bulduğunuz biçimde savaşmanın günüdür ve bunu da biraz kendi kendinize yapacaksınız. Kesin bunu da parti yapsın, ordu yapsın demeyin. Bilmem "şurada eylem niye yapılmıyor" diye söylemeyin. Halkımızın büyük bir kesimi metropoldedir, Antalya'da, İzmir'de ve İstanbul'dadır; fakat "gelsin parti burada da büyük eylem yapsın" diyorlar. Peki sizler orada yüzbinler varsınız, bir kibrit kıvılcımı çakıp orman yakmak zor mudur? Bir küçük patlayıcıyı fabrikaya atmak zor mudur? Bir faşistin dükkanını, bir faşistin derneğini bir gece yakmak zor mudur? Onlar her gün "faili meçhul cinayetler" işliyorlar. Her gün önünüzden bir sürü faşist geçiyor, Türkeşçiler geçiyor. Bunlar eli kanlı katillerdir ve gizli katliamı yürüten güçlerdir. Birçokları da açıktadır. Küçük küçük gruplar kurun, gündüz yapamıyorsanız gece yapın, izleyin ve en uygun koşullarda yapın. Bunlar zor değildir. Üç genç birleşse, kesin bir faşist vurabilir, kesin bir dükkanı veya fabrikayı yakabilir, yüz yerde orman yangını çıkarabilir. On-

lar Kürdistan'ı yakarsa siz de böyle cevap verebilirsiniz. Onların PKK aleyhinde birçok mitingleri oluyor, iki tane milis birleşip içlerine bomba atabilir. Her gün onlarca şehit veriyoruz. On tane şehidi göze alan bir eylem düşünürsek, o zaman onbinlik faşist bir kitleyi dağıtabiliriz.

Bu tür şeyleri yapamamak ne demektir? Biz aslında imkanları seferber edemiyoruz demektir, savaşmasını bilmiyoruz demektir. Yoksa taa Gabar'dan, Cudi'den gerilla gelsin de İzmir'de eylem yapsın demek olmaz. Bu sizin işinizdir. Eğitin kendinizi bu konularda. Yakma işi zor değildir. Bir bıçakla, bir tabancayla faşist vurmak, hain vurmak zor değildir. Bunu da gerilladan beklemeyelim. Bunlar sizin işinizdir. Düşünün, tartışın ve kendi öz örgüt, öz savunma birliklerinizi kurun. Ben, bunu sadece metropolde, Avrupa'da yapın demiyorum, ülkemizin kentlerinde de yapabilirsiniz. O kadar çok hedef var ki, herkes birkaç tanesini vurabilir. İşte halkımızın savaşımı derken bunu kastediyorum. Her cephede savaşı geliştirebilirsiniz derken, sizin hedeflere nasıl bakmanız gerektiğini söylüyorum. Bu konuda görevlerinize yüzde bir bile doğru yaklaşmıyorsunuz. Ayıplanacak olan budur. Kaldı ki, ölüm her zaman var. Her gün dürüst insanlarımız katlediliyor, her gün binlercesi işkencehanelerden geçiriliyor. O zaman niye vurmuyoruz? Madem düşman bize bunu yapıyor, o zaman biz de her gün vurmalıyız. İşte savaşan halk dediğimiz, hem zamanı gelmiştir ve hem de imkanı vardır dediğimiz olay budur.

Kaldı ki, bu tür eylemleri biraz gizli yapabilirsiniz. Partinin açtığı yolda ve ARGK'nin bu kadar dağı taşı gerillayla doldurduğu bir zamanda kendinizi gizlemeniz zor değildir. Çok sıkıştınız mı kendinizi dağa atmanız, yurt dışına atmanız zor değildir, bir kentten diğerine gitmek zor değildir.

Bütün bunlar, artık sizin için de savaş ortamının çok iyi olduğunu ve birçok olanağın ortaya çıktığını göstermektedir. Yeter ki, biraz düşünelim, yeter ki, en güvendiğimiz insanlarla kendi aramızda neye nasıl yaklaşılacağını biraz tartışalım, o zaman göreceksiniz ki binlerce yerle bir edilecek hedef vardır. İşte 15 Ağustos Atılımı'nın onuncu yılını tamamladığımız bugünde 11. yılın da çok kapsamlı bir halk savaşı yılı olmasını diliyorum derken, bunu kastediyorum. Çünkü, düşman hadsiz-hesapsız üzerimize geliyor. İşte bilmem Türkeş de gelecekmiş. Gelsin. Bu ininde saklanan faşistlerin, döktükleri bütün devrimcilerin kanında boğulması için ne gerekiyorsa onu yapmak üzere şimdi onları bekleyelim. Miting yapıyorlar, "MHP güçleniyor, bilmem şöyle sağcılık gelişiyor" diyorlar. Görelim onları! Bütün intikamı onlardan almak için özel birlikler kuralım. Onlar özel savaş birlikleri kurmadılar mı?

İşte bunların en eli kanlı olanlarını, kan içicilerini, bu MHP, sağcılık denilen şeyleri, bilmem korucuları, itleri toplamışlar ve adını da "özel ordu" koymuşlar. Bu ordunun başı da bir başbakan değil mi? Görüyorsunuz, cesetleri bile yakıyorlar, beyinleri parçalıyorlar, kadınları çırılçıplak yollara atıyorlar. Bunlar en vahşi özel savaş uygulamaları değil mi? O zaman biz ne güne duruyoruz? Hani Kürtler,, tarih boyunca hiç olmazsa aile koşullarında biraz da intikamcı sayılırlar. Şimdi bunu dostlarınıza yapıyorlar, yarın hepinize yaparlar. İşte gün sizin için de özel devrimci savaş birliklerini oluşturma günüdür derken, bunu kastediyorum.

"Bir an bile kabul edilmemesi gereken yaşamdan kurtulmak için büyük ve korkunç ateş içinde PKK'yi ortaya çıkardık."

"15 Ağustos Atılımı, sizi savaşan bir halk durumuna getirmekle en büyük başarısını ortaya çıkarmıştır. Ve sizin savaşan bir halk haline gelmeniz, tarihin tanıdığı en önemli gelişmedir. Kendi tarihimizin bu on yılı, en şerefli, en umut vaat eden ve en doğru adımlarla savaşılıp yaşanan bir on yıldır."

Başka türlü bu düşmanın sizi imha etmesini önleyemezsiniz. Kaçmakla nereye kadar gideceksiniz? Zaten bütün dünyayı başınıza yıkabilir. Teslim olsanız, onu da kabul etmiyor, "Kürtlükten çıkacaksınız" diyor. Faşist Türkeş ne diyor? "Kürt dili, Kürt topluluğu, Kürt televizyonu olamaz" diyor. Faşist görüş budur ve hakimdir. Başbakan budur, başka başbakan vardır diye aldanmayın. O bayan başbakan filan değil, o göstermelik bir kukladır. Bağlı olduğu başbakanın eli kanlı bir faşist olduğunu basın-yayın da biraz yazdı. Kırk yıldır Türkiyeli devrimcilerin hepsini katleden de aslında buydu ve adı bile unutuldu o devrimcilerin. Şimdi sıra bizde. Bizi de sözümona bir yılda bitirecekmiş. "Altı ayda hazırlık" diyor, "bir yılda tamamlama." Uyanık olalım, yüzbinlercenizi katledebilir. Zaten onbinlercesini şimdiye kadar katliama tabi tuttu. O toplama kamplarındaki insanları yarın katledebilir, kentlerdeki halkımızı katledebilir. Hazırlık yapıyor altı ay için. Belki bir yıl sonra zaman çok geç olur. O açıdan siz de, hiç olmazsa bu yıl ve şimdiden bu faşist özel savaşıma karşı, onun başının bizzat işin başına geçmek istediğini de göz önüne getirerek, kendi özel savaşım birliklerinizi, yaşama birliklerinizi, savunma birliklerinizi, intikam birliklerinizi hemen kurun. İki-üç kişilik olur, tek kişilik olur, bin kişilik olur, hepsi mümkün.

Örneğin, bir Adana mahallesinde binlerce Kürt ölümüne birleşebiliyor. Baktınız çoksunuz, o zaman her gün hücum edin buradaki faşist odaklara, gündüz olmadıysa gece kan kusturun. Çünkü, onlar sizi orada en dayanılmaz yaşamda tutuyorlar. O zaman her gün bir intikam günü olsun. İzmir'de de, Antalya'da da yapılabilir bu. İstanbul'da daha fazla yapılabilir. Kürdistan kentleri, örneğin Diyarbakır onlar için cehenneme çevrilebilir. Yeter ki, tehlikeyi görelim. Yeter ki, intikamın nasıl alınacağını biraz bilelim. Yeter ki, bize bu kadar yapan bir düşmana karşı bir şeyler yapma sorumluluğunu biraz duyalım. Böyle olduktan sonra gerisi kolaydır.

İşte sizi, önümüzdeki yıla bu temelde karşılık vermeye, kendi öz savaşımımızın yılı haline getirmeye davet ediyorum. Önümüzdeki yılı en fazla halk örgütlenmesi, cephe örgütlenmesi, halk eylemliliği yılı haline getirmenizi, bunun için gerçekten "parti iyi savaştı ve kazandı, ARGK iyi savaştı ve kazandı, halkın siyasi ordusu, cephesi de iyi savaştı ve kazandı" diyecek bir yıl haline getirmenizi bekliyorum. Şimdi bunun tam zamanıdır. Düşman tetikte, düşman çok katletti, tetikte olma sırası şimdi bizde. Tetiğe biz geçmeli ve intikam almaya biz başlamalıyız. Düşman her yöntemle yakıp yıktı, şimdi biz her yöntemle intikamımızı almalıyız

Önümüzdeki yıllar kendini zaferleştiren halkın yılları olacak

Siz değerli halkımızın yeni bir savaşım yılına girişini, kazanan parti, kazanan ARGK ve kazanan 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılı adına selamlarken, görevinizin bu olduğunu, bunun dışında bir amaç edinemeyeceğinizi, bütün yaşam olanaklarınızı önümüzdeki yıla ve yıllara böyle vererek, namus davanızı, intikam davanızı, şeref ve haysiyetinizi, şehitlerin anısının gereklerini, insan hakkının gereklerini, vatan ve özgürlük kazanmanın gereklerini yerine getireceğinizi bekliyorum ve bunun da yegane kurtuluş yolunuz olduğunu söylüyorum. Bunu artık siz yapacak ve siz başaracaksınız diyorum.

Zaferden emin olabilirsiniz. Ancak zaferin en temel şartı da savaşan parti ve ordudur. Hiç şüphesiz, bundan sonra partimiz daha sağlam siyaset yapacak, diplomasi yapacak, cephe kuracak ve yönetecektir. Ordumuz, daha şimdiden düşmanı dağlarda barınamaz hale getirmiştir ve önümüzdeki yılda daha da barınamaz hale getirecektir. Ülkemizin en savaşılabilecek alanları denetimimizdedir. Yarın kentleri de yavaş yavaş kuşatmaya alacağız. Ama bunun için kendi başına ne parti yeter, ne ordu yeter. Eğer siz de, burada belirtildiği gibi savaşım ordunuzu geliştirirseniz, güçlü savaş örgütü, cephe örgütü de bu işe tam katılırsa, ERNK de katılırsa, ayrıca yarın başka bir adla kendinizi örgütlediğinizde o örgütünüz de bütün Kürdistan adına kendini katarsa, o zaman bu savaşımın kazanılması artık sadece yıl işi olur. On yılda değil, hatta bir beş yılda değil, ondan daha az bir zaman işi olur.

Tarihe böyle bakmalısınız, geleceğe böyle bakmalısınız. Buna göre hazırlık, buna göre sorumluluk, buna göre örgütlülük, buna göre eylemlilik, buna göre topyekün savaş olmalı. İşte kurtuluşunuzun yolu, işte kurtuluşunuzun olanakları, işte daha dünkü en lanetli tarihten bugünkü en savaşan özgürlük tarihine geçiş, işte bugünün dirilen, kurtuluş yoluna giren ve savaşan halkından önümüzdeki dönemde kesin zafere doğru yol alan halka, onun bağımsız ülkesine ve iktidarına ulaşma, böylece kendini zaferleştiren halka ulaşma böyledir. Bundan daha değerli bir yaşam düşünülemez; bunun uğruna ne verilmesi gerekiyorsa onun verilmemesi düşünülemez.

Siz buna çoktan hazırsınız, bunu çoktan kabul etmişsiniz. Artık mesele, görevlerin üzerine yerinde ve akıllıca gitmektir. Büyük-küçük ayrımı yapmadan, yurt içi-yurt dışı ayrımı yapmadan, ülke içinde ve dışında her yönteme sarılarak, basitten karmaşığa, gizli olandan açık olana, silahla yapılandan dille ve dua ile yapılanına kadar bütün savaşım biçimlerini değerlendirmelisiniz ve bu öz savaşımınızı kesin başarılarınızla dolu dolu götürmelisiniz. En başta, öz savunma birliklerinizle kendinizi korumalısınız; aile içinde öz savunma, köyde öz savunma, mahallede öz savunma, fabrikada, tarlada, camide öz savunma, neredeyseniz orada öz savunma ve her zaman öz savunma!

Kendinizi böyle bir halk haline getirmelisiniz. Kendini böyle savunan ve böyle savaşan bir halk mutlaka kazanacaktır!

Bu temelde ben, tekrar 15 Ağustos Atılımı'nızın 10. yıldönümünü kutlar, bundan sonraki savaşım yılında siz halkımızın kesin kazanmasını bekler, selam ve sevgilerimi sunarım!

15 Ağustos 1994

ÖNDERLİK GERÇEĞİ VE UYGULAMA ESASLARI

-3-

Açıklama:

Dizi halinde yayınlamaya başladığımız bu yazı, Önderlik sahası Merkezi Eğitim Okulu'nda önderlik sorunu üzerine verilen derslerden hazırlanmıştır. Anlatım dilini koruyarak bazı düzeltmelerle birlikte bölümler halinde yayınlıyoruz.

1978'e kadar partileşmeye, örgütleşmeye gidildi. 1979'da politik mücadelede ciddi adımlar atıldı. Silahlı mücadele belli düzeyde uygulamaya geçirildi. Tüm bu gelişmelerle birlikte kontrol olayını da ele alırsak devlet PKK'yi çok yakından izlemektedir. Parti Önderliği'nin soruna yaklaşımı da devletin geliştirdiği oyunları atlatmaktır. Bu bir ölçüde örgütün yaşatılması veya bir hareketin devam ettirilmesi sorunu olarak gündeme gelmektedir. Devletin böyle bir tuzağını görmek ve boşa çıkarmak basit bir olay olarak düşünülemez. Tarihte bazı önderliklerin imha edilmesi söz konusu hareketlere çok büyük zararlar vermiş, onları işlemez duruma getirmiştir. Parti Önderliği'nin de başına böyle bir olayın gelmesi durumunda diğer arkadaşların böyle bir çıkışı sürdürmeleri zor olacaktı.

Parti Önderliği'nin ortaya çıkışını ve PKK'nin gelişimini anlamaya çalışırken, işin bu yanını görmek gerekiyor. Yaşayan arkadaşlar bilirler; bir tuzağa düştükten sonra PKK'yi kaldırmak kolay olmaz. Çokça söylenir: Halklar kendi liderlerini yaratabilirler. Bu doğrudur ama kendi liderlerini yaratırlarken çok büyük zaman da kaybediyorlar. Yani onu yaratana kadar bir dizi zorlu olay yaşanır. En açık örneği Mahir Çayan ve diğerlerinin yitirilmesi, Türkiye devrim hareketini çok büyük ölçüde etkilemiştir. Parti Önderliği'nin o zamanki yaklaşım tarzına baktığımızda, devlet oyuna getirmek isterken, Parti Önderliği devleti oyuna getiriyor. Parti Önderliği'nin o zamanki öngörülü yaklaşımı ve tedbiri bugün Kürdistan devriminin yaşamasında veya bu düzeye gelmesinde temel rolü oynamıştır.

Parti Önderliği'nin 1979 çıkışı var. Önderliğin deyimiyle bunu "Hicret" olayına benzetebiliriz. Bu hicret olayı çeşitli devrimlerde de görülebiliyor. İslamiyette, Hz. Muhammed'in zayıf olduğu dönemde İslamiyetin ideolojik düzeyden politikaya ciddi bir giriş yapması sonucu Hz. Muhammed'in Mekke'den Medine'ye göç etmesi söz konusudur. Mekke'de durması, onun imha olmasına yol açacaktı. Hatta Mekke'den Medine'ye göç ederken kendi yatağına da Hz Ali'yi bırakır. Bu yönlü tedbirler alma gereğini de duyuyor. Yine Musa peygamber için de aynı şey söylenebilir. Firavun'la savaşırken Mısır'dan göç etmesi söz konusudur. Yani kendi önderliklerini yaşatabilmeleri bu olaylarla bağlantılıdır. Böyle bir durum Lenin'de de görülür. Rusya'da gericilik dönemi hakim olduğunda Lenin yurt dışına çıkar. Bir önderlik ülke içinde de ülke dışında da olabilir, o önderliği korumak, o devrimlerin yaşatılması anlamına gelir. Kaldı ki bu devrimlerin sürdürülmesi gerekiyorsa, bu önderliklere çok ciddi önem verilir. Zaten böylesi önderlikler her zaman ortaya çıkmaz. Halklar açısından her zaman böylesi önderlikleri yakalamak mümkün olmaz. PKK açısından ele alınırsa, Parti Önderliği'nin yurt dışına çıkması anlamlıdır. Bu çıkışın anlamı Kürdistan devriminin bugüne getirilmesinde ifadesini bulur.

Biz genel olarak 1980'e kadar durumu böyle ele aldık. Bu bölümde işin ideolojik önderlik konusunu ele aldık. Bu temelde Parti Önderliği'nin ortaya çıkışını anlattık.

STRATEJİK ÖNDERLİK

Stratejik önderlik, halkımızın temel gelişim doğrultusunu ve bu doğrultuda ilerlerken dayanılacak kuvvetleri tespit etmek ve harekete geçirmek demektir. Amacı belirlemek, bu amacın hangi kuvvetlere dayanarak geliştirilebileceğini tespit etmek stratejik önderlik sorunudur. Tabii aynı zamanda bu, ideolojik ve siyasi çizginin ortaya konulması anlamını taşıyor. Doğrultu olarak da, çizgi olarak da bundan söz edilmektedir. Genel olarak stratejiden söz ederken, bir önderliğin stratejik önderlik durumuna gelmesinden bahsedilmektedir. PKK'de genellikle stratejik önderlik ve bunun yanında taktik önderlik tanımlaması kullanılmaktadır. Daha önce Parti Önderliği'nin çıkışını dikkate aldığımızda, bir önderliğin kendini ideolojik önderlik olarak sınırlandıramayacağını görüyoruz. Ayrıca ideolojik olarak sınırlandırmasının da ciddi bir tehlike olduğunu vurgulamıştık. Bu açıdan mutlaka politika alanına da el atılması gerekiyor. İdeolojik önderlikle çıkış yapılırken bile bunun politika boyutuyla tamamlanması zorunludur. Politika boyutuyla tamamlandığı oranda gerçek anlamda bir önderlik vasfına ulaşılabilir. Ancak bu temelde kendi önderliğini hem partiye, hem kitleye, hem de topluma veya dünyaya kabul ettirebilmenin yollarını açabilir. Bu konuda Parti Önderliği'nin şöyle bir belirlemesi var: **"Biz 1980'e kadar parti olarak ideolojik savaşımı kazandık."** Bu Parti Önderliği'nin ideolojik önderlik olarak kendini kazandırması anlamına gelmektedir. Bu anlamda parti ideolojisinin bu şekilde geliştirilmesi, TC ideolojisine, diğer reformist, sosyal-şoven, miliyetçi düşünce ve ideolojilere karşı bir savaşımın kazanıldığını göstermektedir.

Bununla birlikte 1978'lerden itibaren siyasi önderliğe adım atılmıştır. Siyasi önderliğe adım atılmakla beraber, PKK'liler tarafından Parti Önderliği'nin siyasi önderliği kabul edilmektedir. Bu anlamda Parti Önderliği kendini kanıtlamıştır. Fakat sorun bununla bitmiyor. Siyasal önderlik, aynı zamanda bütün topluma kendini kabul ettirme veya bütün toplumu siyasal olarak da yönlendirme, harekete geçirme olayıdır. Böyle bir düzeyin yakalanmasıyla beraber, stratejik önderlik dediğimiz olayın gerçek temellere oturduğundan söz edebiliriz. Bu açıdan daha sonraki tarihlerde, gerek 1984 Atılımı olsun, gerekse sonraki ulusal kurtuluş savaşı yıllarında olsun stratejik önderlik tanımlamasının, Kürdistan halkının yanısıra dost ve düşman tarafından da kabul gördüğüne tanık olmaktayız. Şüphesiz bu bir dizi politik mücadeleyle veya ulusal kurtuluş mücadelesiyle yaratılan bir sonuçtur.

Bu sonucu yaratan gelişmeleri de aktarmak gerekiyor. Bu gelişmelere değinirken, elbette bir 1978-80 arası veya 12 Eylül süreçleri söz konusudur. Bunlar siyasal önderlik açısından zor dönemlerdir. Siyasal önderliğin geliştirilmesi ve korunması bakımından kritik yıllardır. Çünkü Kürdistan'da bir siyasal önderlik oturtulmadan gerçekten halkı, partiyi sürüklemek, mevcut örgütü ayakta tutmak veya düşmanın darbeleri karşısında korunmak zor olur. Bu açıdan da Parti Önderliği'nin politikaya yaklaşımı baştan beri duyarlıdır. Politik bir gelişme durumunu ortaya çıkarmanın büyük savaşımı verilir. Bu konuda zorlukları da görmek mümkündür. Bir önderlik aynı zamanda zor dönemlerde veya kritik dönemlerde kendini ortaya koyar.

Bu açıdan 12 Eylül öncesi dönemde örgütsel krizin yaşanması dikkate alınırsa, bir de buna bağlı olarak bazı silahlı mücadele denemeleri var. Bu denemeler de siyasal etki yaratmakla beraber en azından fazla başarılı olmadı. Silahlı mücadele alanında yapılan bazı denemelerin gerçek anlamda tutmadığı da görülür. Bunun ardından 12 Eylül darbesinin gelişi söz konusudur. Diğer yandan bir dizi grup var. Burjuva partileri var: Buna karşılık PKK'nin siyaseti tam bir üstünlük sağlamış değildir. PKK siyasetinin henüz tam bir üstünlük sağlamaması bir dezavantaj durumundadır. Bu koşullarda halkın çoğunun da siyasal önderlik sorununa yaklaşımı henüz çelişkilidir veya bir bölümü bunu kabul etmemektedir. Bu sadece halkın bazı yanlış düşünceleriyle ilgili değildir. Çünkü bir hareket, bir parti ancak mücadelesiyle kendini ortaya koyup kanıtlamasıyla siyasi liderlik olayını gerçekleştirir.

PKK önderliği 12 Eylül'den sonra da sorunlara korkunç bir tarzda yüklenir. Zor dönemlerde önderlerin kendini ortaya koyacaklarını vurgulamıştık. PKK önderliği açısından da PKK'yi siyaset alanında düze çıkarmak, yeniden atağa kaldırmak hiç şüphesiz ciddi bir sorundur. Özellikle yetersiz önderliklere baktığımızda; böylesi dönemlerde, düşman bir taraftan yüklenirken, içeriden de bazı yüklenmeler olmaktadır. Düşmanın halk üzerindeki baskıları göz önüne alınırsa, halkın bazı kalkışları söz konusudur. Belli bir dağılma süreci yaşanmaktadır. Böylesi süreçlerde önderliklerin sorunu, nasıl bir pozisyon tutturulacağı, nasıl bir politik atak geliştirileceği, nasıl bir savaş yükseltileceğidir. Bu konuda düşman tarafından oluşturulan bir çember var. Bunu kırmak için bir politik çıkış yapmanın gereği nasıl ortaya çıkacak? Parti Önderliği'nin bunu yoğun soru ve cevaplarıyla yaşama durumu söz konusudur. İster içten kaynaklansın, isterse dıştan kaynaklansın bir önderliğin önünde duran görev, 12 Eylül faşizminin yarattığı çok olumsuz ortamı tersine çevirmek için mutlak düzeyde örgüte ve kendine yüklenmesidir.

Bu açıdan 12 Eylül sonrası geriye çekilişin bir hamleye dönüştürülmesi PKK tarihinde yeni bir aşamadır. Parti Önderliği'nin buna yaklaşımı önemlidir. Bunu çeşitli düzeylerde veya çözümlemelerde bulmak mümkündür. Biz burada genişçe anlatacak durumda değiliz, fakat yakalanması gereken nokta şudur: O dönemki koşullarda Parti Önderliği'nin tek başına veya bir kurum olarak ortaya koyduğu tutum bir savaşımda veya politikada nasıl ısrar edilmesi gerektiğini göstermektedir. Evet, burada şu söylenebilir: Geri çekilme ve silahlı mücadeleye başlama sürecinde Parti Önderliği olmasa böyle bir çıkışı yapabilmek veya bir toparlamayı başarabilmek kolay değildir. Bu açıdan da önderlik sorununa siyasal önderlik sorunu olarak baktığımızda işin bu yanı da oldukça önemlidir.

Kimileri şöyle düşünebilir: Bir hareket veya bir parti, bir lider olsa da olmasa da yeni liderler çıkarıp çıkış yapabilir. Daha önce de bu noktaya değindik. Böyle çıkışlar mümkündür, ama nasıl olabilir? Hangi zamanda yapılabilir? Bütün bunlar biraz tarihe ertelenmiş şekilde cevap bulabilir. Ama şunun hakkını kesinlikle vermek gerekir: O günkü tarihsel koşullarda Parti Önderliği olmasaydı böyle bir politik çıkışın yapılması da zorlaşırdı, hatta mümkün olmazdı da diyebiliriz. Çünkü dönemin özellikleri, zorlukları, imha ve tasfiye amaçlı yönelimleri dikkate alındığında böylesi bir çıkışın hiç de kolay olmadığı görülür. Nitekim böylesi çıkışlarda önderlerin kendi otoritelerini savaşı geliştirme veya politikayı geliştirme yönünde kullanmaları bir parti veya hareketi olası yenilgiden kurtarır. Bu açıdan da zor dönemler önderliklerin kendilerini kanıtladıkları dönemlerdir. Gerçek önderler böyle zor dönemlerde kendilerini ortaya koyarlar. Gerçek önderlikler olduklarını kanıtlarlar.

12 Eylül sonrasındaki gibi başka kritik dönemlerde de Parti Önderliği'nin politik mücadeleye ve savaşa ısrarlı sarılması söz konusudur. Örneğin bir 1985 sürecine bakalım: 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra taktik önderliğe veya kadrolara bırakılsa 1985'lerde dağılma veya yenilgi kaçınılmaz olabilir. Bu nasıl önlendi? Taktik önderliğin içine girdiği yetmezlikler, taktik dışılıklar ve bunun verdiği ruh haline karşı yeni hamleler yapmak için sık sık müdahale yapan Parti Önderliği'nin kendisidir. Bu müdahale durumu başka olay ve süreçlerde de gerçekleşiyor. Örneğin çeşitli pratik olaylara; ateşkes sürecine Parti Önderliği'nin yaklaşımı neydi? Taktik önderliğin yaklaşımı neydi? Bu farklılık kendini taktik ilişkilerde de gösterir. Parti Önderliği taktik ilişkileri devrimin lehinde kazanımlara dönüştürürken, taktik önderlikte bunun tersi durumlar görülmüştür. Bütün bunlar da dikkate alındığında Parti Önderliği'nin aynı zamanda bunları da önlemek için yoğun çaba harcadığı görülmektedir. Yani Parti Önderliği siyasal düzeyini kanıtlarken, siyasal alanın her yerine müdahale edebiliyor veya her yerde yol gösterici olabiliyor. Biz bunu siyaset alanında bir buldozere de benzetebiliriz. Kadrolar içine de böyle bir giriş söz konusudur. Yani kadroların içine girerek siyaset noktasına göre yönlendirme durumunu görüyoruz. Diğer yandan savaşı geliştirme açısından düşmana karşı da aynı tavrın gösterildiğine tanık oluyoruz.

KRİTİK DÖNEMLERDE ÖNDERLİK

Tarihsel olarak baktığımızda zor dönemlerde önderler bir hareketi veya bir savaşı kurtarmak açısından önemli roller oynamışlardır. Buna ilişkin örnekler vardır. Mesela bir Rusya'da ayaklanma tartışıldığında başta Lenin tektir ve sadece Troçki desteklemektedir. Fakat burada bir önderlik vasfı kullanılarak diğer merkez komite üyeleri ve kadrolar ikna ediliyor. Lenin böylece ayaklanma kararını onlara aldırtmayı başarıyor. Şüphesiz bu kararları zorla aldırtmıyordu. Lenin'in önderlik tarzında müthiş bir ikna gücü vardır. Kendi partisini, kendi merkezini harekete geçirmede, yani o dönemi kurtarmak, savaşı kazanmak için kaçırılmaması gereken anlar vardır. Böylesi anlar kaçırıldığında hareket ya da savaş ciddi tehlikelerle karşılaşır. Lenin'in de veya diğer önderlerin de, böyle çıkış yapılması gereken anlarda oldukça belirleyici rolleri vardır. Hatta tek başlarına bir partiyi ikna edip harekete geçirme güçleri vardır. Parti Önderliği açısından da aynı gerçekten bahsedebiliriz. Bazı dönemlerde çok az destekleyen de olsa genellikle çıkış yapmakta veya kritik anları aşmakta Parti Önderliği'nin oldukça belirleyici olduğunu gördük. Bu, şüphesiz bir önderin hem siyasette ve savaşta hamle yapması, hem de düşmana karşı mücadele saflarında açılan gedikleri kapatması anlamına gelmektedir. Yani bir önderlik böyle kritik anlarda müdahale edemezse, açılan derin gedikler büyür ve yenilgiye kadar da gidebilir. PKK önderliğinde de Lenin'den verdiğimiz örnek gibi, sadece normal ve rahat dönemlerde değil, aynı zamanda en kritik anlarda da tarihi kararlar vermek, bu kararları herkese kabul ettirmek, bu doğrultuda bütün partiyi ve kitleyi harekete geçirmek tarzında önemli özellikler vardır. Bir önderlik eğer böyle özellikleri kazanmazsa, başında olduğu hareketi sürüklemesi veya tehlikeden çekip çıkarması zor olur. Hatta örnek şöyle de verilebilir: Parti Önderliği'nin bu kadar kesinleşmiş otoritesi veya saygınlığı, ikna gücü, harekete geçirme özelliği olmazsa çok daha farklı bir durumdan bahsedilebilir. Ciddi darbeler alınabilir. Bunlar da Parti Önderliği'nin anlaşılması açısından önemli hususlardır. Diğer merkez komite üyelerinin ve kadroların du-

rumu nedir? Parti Önderliği müdahale etmese böyle bir çıkışı yapma gücünü ne kadar kendimizde bulabiliriz? Kendi içimizde önderlik çıkarabilir miyiz?

Demek ki Kürdistan'da da, diğer ülkelerde de önderlerin belirleyici derecede oynadığı roller vardır. Bu roller görülmeden bir önderlik doğru kavranamaz veya taktik önderlik tarafından doğru olarak temsil edilemez. Sadece "Önderlik olmasaydı şöyle olurdu" demekle önderlik olayı kavranamaz. Bir önderliğin belirli kritik anlarda koyduğu tavır, yine savaşı geliştirmek için attığı adımlar nedir? İlişkilerin düzenlenmesi hangi yaklaşımla geliştiriliyor? Bütün bunlar anlaşılırsa taktik önderlik düzeyinde Parti Önderliği'ne gereken değer verilebilir. Ama sadece "Önderlik bizi kurtardı" şeklinde yüzeysel yaklaşılırsa, görülen yanlarıyla hareket edilirse, işin özü denilen gerçek kavranmazsa Parti Önderliği'nin çeşitli dönemlerde ulusal kurtuluş savaşı tarihinde bugüne kadar gösterdiği önemli tavırların anlaşılması da zorlaşır.

Stratejik önderlikte tanımlama yaparken ana doğrultuyu belirlediğini vurguladık. Sadece bu değil, ana doğrultunun hem tarihsel, hem de güncel olarak nasıl yürütüldüğünü denetler ve buna yön verir. Aynı zamanda ana hedefleri güncel siyasetle takviye etmek, sürekli çizginin veya doğrultunun geliştirilmesi için günlük siyaset, günlük pratik konusunda stratejik önderlik her zaman belirlemeler yapmak durumundadır. Her zaman perspektifler sunmak, doğrultuya doğru çizgiyi egemen kılmak durumundadır.

Bu açıdan PKK'ye bakıldığında Parti Önderliği'nin yıllık, aylık olarak sürekli hedefler belirlediği, perspektifler sunduğu, hatta görevini tam yapmayan için taktik önderlik alanında da hedef ve görevler belirlediği görülüyor. Mücadele tarzının, taktiğinin nasıl geliştirileceği vb. konularda taktik önderliğin yerine getirmediği görevlere Parti Önderliği haklı olarak müdahale ediyor. Başkanın bu konuda bir belirlemesi vardır: *"Siz kendi işlerinizi bana bırakıyorsunuz."* Taktik önderliğin stratejik önderliği gerçek anlamda tespit etmesi, şüphesiz onu pratik boyutuyla uygulamasından geçer. Stratejik önderlik siyaseti, güncel hedefleri belirler, bunu sürekli izler. Yine parti ve savaşla ilgili olası tehlikeleri sürekli tespit edip kadroları veya taktik önderlikleri uyarır. Bu konuda yoğun çaba ve emek sarfeder. Fakat siyaseti uygulamak, savaş araçlarıyla geliştirmek taktik önderliğe düşmektedir. Bu anlamda stratejik önderliğin doğru uygulanması da, boşa çıkarılması da taktik önderliğe bağlıdır.

Parti Önderliği'ne gerçekten gereken değeri vermek istiyorsak, bağlılık olsun, izleme olsun vb. hepsi güçlü olmak zorundadır. PKK'nin çizgisini, PKK'nin dönemsel hedeflerini veya atılım gücünü harekete geçirmek istiyorsak, taktik önderlik üzerinde oldukça yoğunlaşmak gerekir. Burada sorun uygulama sorunudur. Bağlılık, verilen sözler ne olursa olsun, isterse her gün "yaşasın önderlik" denilsin, tek başına bir anlam ifade etmez. Bütün bunlar ancak taktik önderlikte oynanan rollere bağlıdır. Bu roller doğru ve yerinde oynanırsa söylenen sözlerin bir anlamı olur. Bu anlamda bir amaca bağlılığın düzeyini pratik uygulama gösterir. Verilen sözlerin, dile getirilen bağlılığın gereklerini yerine getirmek, stratejiye bağlılığın taktik planda yürütülmesidir. Bunlar önemli sorunlardır. Yani Parti Önderliği'nin veya bir siyasal önderliğin pratik alanda uygulayıcıları olmak zorundadır.

Bir parti içinde kurumlaşma olayı vardır. Bu kurumlaşmada stratejik ve taktik önderlik bulunur. Bunun taktik plandaki uygulayıcıları nasıl tavır geliştirecektir? Bu açıdan da PKK siyasetini savaş boyutlarıyla uygulamak, taktik önderlikte düğümlenmektedir. Bugün yaşanan en önemli sorun budur. Bu konuda Parti Önderliği'nin politikayla ilgili söylediği bir söz var: **"Ben politikanın ilke boyutuna bağlıyım. Döne dolaşa ilkenin etrafındayım. Bir koku alma, ipuçları yakalama vb. kendine göre bir stil."** Ve diğer yandan şu söylenir: **"Benim için politika güzellikler yaratma sanatıdır"** Tabii burada önderliğin politikaya verdiği önem veya yaklaşım tarzı önemlidir. Politika uygulanırken ilkeden vazgeçilmiyor. Bu, PKK'nin temel ilkelerinin nasıl savaş alanına uygulandığını gösteriyor. Bu sözünü ettiğimiz dönemlerde, politik bir hamle yapmak için hazırlıklar yapılıyor. Politikanın ilke boyutu özellikle korunuyor. Örneğin geri çekiliş döneminde ilke boyutuna yoğun olarak bağlılık var. Diğer bir deyişle ilke boyutuna sarılarak bir çıkış için yapılan hazırlıklar vardır.

Parti Önderliği'nin yaşamına baktığımızda, politik bir çıkış yapmak veya bir hamle yapmak isterken, önce bütün hazırlıklarını yaptığını, bütün tedbirlerini aldığını görürüz. Bu konularda gerek geri çekilmede, gerekse daha önce bir işe başlarken, politika uygularken, politikanın güç olayıyla veya örgüt işiyle doğrudan bağlantılı olduğunu baştan beri kadrolara kavratmak istemektedir. Bu açıdan ilk çıkış yaparken, örgüt ile insan ilişkilerini düzenlemeyi önüne koymaktadır. Aynı zamanda insan-örgüt ilişkilerini yürütülecek savaşa göre düzenlemeyi de esas alır. Bu düzenlemeye, hazırlığa büyük önem verir. Böylece hazırlık yaptıktan , sonra konusu politik çıkışı bir temele oturttuktan sonra düşmana darbe vurma veya düşmana karşı yeni atılımlar yapma aşamasına geçer. Böyle yapılmazsa başarının sağlanamayacağını düşünür.

Örneğin 12 Eylül'de kadrolara geri çekilme talimatı verilmesine rağmen, ısrarla ülkede kalma konusunda direnenler var. Tabii buradaki ruh hali farklıdır. Bazılarında "kahramanca direnerek ölürüz" anlayışı da var. Bu yaklaşım eskiden de, daha sonra da var. Savaşta iyi bir hazırlık, iyi bir düzenleme yapmadan düşmana körce saldırılar vardır. Bu tür saldırıların çoğunda darbe yeniliyor. Aynı yaklaşımın diğer bir yüzü olarak da hazırlıksız olup düşmanın karşısında geri çekilmeler söz konusu oluyor. Fakat Parti Önderliği'nin politik çıkışına baktığımızda bütün bunların hiçbirisi yoktur. Yani politika geliştirilecekse veya politikada alan açılacaksa önce hazırlık yapılıyor, ilişkiler ayarlanıyor ve bu temelde sonuç alınıyor.

"Bir yandan 15 Ağustos Atılımı'yla ilerlenirken, diğer yandan hem ideolojinin doğruluğu kanıtlanmış, hem de siyasal alanda gerekleri yerine getirilmiştir. Ayrıca hem 12 Eylül'ün yarattığı çember kırılmış, hem de işbirlikçi, ilkel-milliyetçiliğe karşı parti siyaseti kendini kazandırmıştır. Parti Önderliği bu gelişmeyi şöyle ortaya koymaktadır: '1985'te PKK siyasal olarak da, ideolojik çizginin kazanılması ardından kazanılmıştır.'"

Şüphesiz bu önemli bir politik yaklaşımdır. Bazen bu tür tavırlar gösterilip, çıkışlar yapılırken sezgilerin gücü de önemli rol oynar. Politik belirlemeler yapılırken, koşulların ve gelişmelerin öngörü ve sezgi boyutunun canlı tutulması gerekiyor. Diğer yandan bu çıkıştaki başarının, bütün yaşamı politika, örgüt ve savaş noktasında yoğunlaştırmakla da ilişkisi vardır. Ancak böyle bir yüklenmeyle bir siyasal önderlik politik alanda kendi önünü açabilir. Nitekim Parti Önderliği tarafından bu konuda şunlar söyleniyor: **"Ben politik olarak tavır belirlerken veya politik olarak belli çıkışlar yaparken bu konuda hiç kimse tarafından sınırlandırılamadım."** Bu da önderlikte görülen önemli bir özelliktir. İster içten, ister dıştan kaynaklansın, önüne çıkarılan engeller karşısında bu kendini sınırlandırmama tarzı olarak gelişme kaydediyor.

Daha sonra yapılan 15 Ağustos Atılımı var. Bir savaş çıkışı yapılmakta ya da politik alanda yeniden düşmana karşı savaş açılmaktadır. Parti Önderliği'nin politik yaklaşımlarının belirleyici rolüyle PKK'nin politik bir güç olarak kendini sahneye koyması açısından yapılan bu çıkış anlamlıdır. Hatta şu benzetmeyi de yapabiliriz: Hz. Muhammed'in Bedir Savaşı'nı kazanması aynı zamanda Hz. Muhammed'in bütün diğer savaşları da kazanması için bir temel oluşturmuştur. Henüz askeri güçleri az ve zayıftır. Bu nedenle küçük bir savaşla işe başlamıştır. Bizde de. Yani bir yandan 15 Ağustos Atılımı'yla ilerlenirken, diğer yandan hem ideolojinin doğruluğu kanıtlanmış, hem de siyasal alanda gerekleri yerine getirilmiştir. Ayrıca hem 12 Eylül'ün yarattığı çember kırılmış, hem de işbirlikçi, ilkel-milliyetçiliğe karşı parti siyaseti kendini kazandırmıştır. Parti Önderliği bu gelişmeyi şöyle ortaya koymaktadır: **"1985'te PKK siyasal olarak da, ideolojik çizginin kazanılması ardından kazanılmıştır."** Daha sonrası, savaşın daha değişik boyutlarıyla hayata geçirilmesidir. Burada şu tespitte bulunulabilir: Savaşta, çizginin siyasal boyutunun kazanılması siyasal önderliğin kazanılması demektir.

Bu kazanım hangi koşullarda nasıl sağlanabildi? Güney'de KDP'nin 12 Eylül faşizmiyle birleşip, 1984-85'lerde PKK'yi ezme çabaları veya daha önce de değişik biçimlerde PKK'yi kendine bağlayıp boşa çıkarma yaklaşımları vardır. Burada hem 15 Ağustos Atılımı gerçekleştiriliyor, hem de KDP'nin veya diğer işbirlikçi kesimlerin PKK'ye yönelik komplo ve provokasyonları boşa çıkarılıyor. Hatta taktik önderliğin, KDP'nin yedeğine götürecek yaklaşımlarına da son veriliyor. Bu aynı zamanda PKK'nin siyaset olarak da kendini belli siyasi tehlikelerden koruması demektir. Diğer yandan 15 Ağustos Atılımı'nın nasıl kendini kanıtladığını da değişik açılardan görmek mümkündür.

Bir TC'nin Parti Önderliği hakkında söylediklerini dikkate almak gerekir. Yine bir ilkel milliyetçilerin, Güney'dekilerin başka boyutta saldırıları var. Öte yandan Avrupa'da mültecileşen Kürt grupları da saldırıyorlar. Aynı şey Türkiye solundan önemli bir bölümünün, sahte solcuların PKK'ye karşı saldırı birlikleri söz konusudur. 15 Ağustos Atılımı başlarken, TC hemen devreye girdi. "Güneş Operasyonları" vb. harekatlar düzenleyerek bu çıkışı ezmeye çalıştı. Her taraftan böyle gelişen saldırıları iyi değerlendirmek ve güçlü sonuçlar çıkarmak gerekiyor. Anlamı şudur: PKK bir savaş geliştiriyor, bir siyasal çıkış yapıyor ve bu herkese dokunuyor.

Özellikle o dönemde Parti Önderliği hakkında çeşitli spekülasyonlar geliştiriliyor. Böylesi dönemlerde bir önderin kişiliği hakkında geliştirilen spekülasyonların aynı zamanda siyasi yönü ve savaş boyutu vardır. Karşı cephedekiler de işin farkındadırlar. Öncü savaşının nasıl geliştiğini, mücadelenin nasıl başladığını biliyorlar. Bu konuda hedef alınması gerekeni tespit ediyorlar. Çeşitli komplo ve tuzaklar geliştirerek çıkışı tasfiye etmek ve savaşı bozmak istiyorlar. Dikkat edilirse o zaman Avrupa'da ciddi sorunlar var. PKK'nin çıkışıyla beraber çeşitli değerlendirmeler yapılır. "Anarşistlik, maceracılık" ve yine Parti Önderliği için "CIA, MİT kuyruğu" diyenler var. Diğer yandan, "bunlar bir ay yaşayamaz, ömürleri birkaç gündür" vb. değerlendirmeler geliştirilir. TC silahlarla yönelirken, Güney'de başka türlü bir silahlı yönelim vardır. Diğer yandan emperyalizmle birleşen geniş bir koalisyon oluşturulur. Burada bu koalisyon "PKK karşıtlığı" temelinde kurulur. Özellikle Parti Önderliği'ne yönelik bir koalisyon durumunu görüyoruz. Rahatlıkla varacağımız sonuç da şudur: Parti Önderliği'nin kişiliğini, konumunu gözden düşürmek, PKK'yi gözden düşürmektir.

Özellikle burjuvalara bakın, çeşitli dönemlerde bazı siyasal önderlikleri tartışırlar. Bazen öyle incelikler yaparlar ki, oranın siyasetini tartışmadan önderliği tartışma konusu yaparlar. Yani çeşitli ülkelere bakarsak, bazı zamanlar bazı önderlikler tartışma konusu olmuştur. Bu tartışma konusu yapıldığı zamanlar da o önderlikler etrafında geniş bir siyasal çember oluşturulur. Ondan sonra zayıf düşürüp vurma anı yakalanmaya çalışılır. Yani Parti Önderliği'nin kişiliğinin tartışma konusu yapılmasındaki amaç, özellikle siyasal önderlik kurumunun veya PKK'nin siyasal çıkışının çok rahat veya ciddi adımlar atmadan, henüz kendini daha üst boyutlarda ortaya koymadan onu boğup alt etmektir. Burada herkesin değişik boyutlarda çıkarları vardır. O dönemde Parti Önderliği'ne "diktatör" deniliyordu. Kimileri "ajan" da diyebiliyordu. Ayrıca Parti Önderliği'nin yaşamı hakkında çeşitli söylentiler de yayılıyordu. Bütün bunların PKK'ye karşı açılan savaşla ilişkisi vardır. Hepsinin değişik boyutlarda PKK'ye karşı dünya çapında belirlenen politika ile, TC, emperyalizm veya Güney'deki işbirlikçiler düzeyinde belirlenen politikayla ilgisi var.

Bunlardan anlaşılması gereken şudur: Söylenen hiçbir şey gelişigüzel söylenmiyor. Şu grup tarafından, şu kişi tarafından söylenebilir, ama hepsinin mutlaka bir amacı var. Tabii aynı dönemde yoğunlaşması da boşuna değildir. Baktığımızda bu, özellikle bilinçli olarak bazı dönemlerde yoğunlaştırılıyor. Dönemlerin seçilmesi de ilginçtir. O açıdan bu dönemde de söylediğimiz gibi 1980'ler öncesi Parti Önderliği'nin kendini siyasal olarak ortaya koyması, henüz bütün yönleriyle gerçekleşmemişti. Böyle bir süreçte Parti Önderliği'nin siyasal önderlik olarak kendini kanıtlama ve ortaya koyma durumu vardır. Dolayısıyla bütün bu çabaları Parti Önderliği'ni engellemeyi amaçlayan çabalar olarak algılayabiliriz. Fakat gerek Parti Önderliği'nin tavrı, gerekse PKK'nin savaştaki ısrarı dikkate alınırsa, güçlü karşı çıkışlarla oluşturulan bu çemberin giderek parçalandığı da görülmektedir. Yani ilk yüklenmeyle bu saldırılar boşa çıkarılmıştır. Şüphesiz ki bu stratejik önderlik boyutuyla veya siyasal önderlik boyutuyla Parti Önderliği'nin kendini Kürdistan toplumu içerisinde de kanıtlaması anlamına geliyor. Yani artık siyasal önderlik sadece PKK içerisinde değil, Kürdistan toplumunda da kendini kanıtlamıştır.

Burada dikkat edilirse, düşmanın büyük ölçüde oluşturduğu bu güç parçalandığı oranda dostluklar artmıştır. Parti Önderliği'ni destekleyen kesimler ortaya çıkmıştır. Halk tarafından da benimsenmiştir. Politik önderlikten söz ederken, Kürdistan'da artık kilit önderlik durumuna gelmiştir.

Burada Parti Önderliği'nin politikadaki tavrı nedir? İlkede katılık, politikada esneklik nasıl uygulanmaktadır? Parti Önderliği manevra yeteneğini nasıl gösteriyor? Siyaset yaparken, strateji geliştirirken özellikle bunun taktik plandaki uygulanmasında manevra yeteneği nasıldır? Bu konuları açmak istiyoruz.

POLİTİK ÖNDERLİK

Parti Önderliği'nin politikaya yaklaşımı sık sık tanımlanır. Parti Önderliği politikayı "güzellikler sanatı" olarak, "incelikler sanatı" olarak tanımlar. Özellikle kadroların veya taktik önderliğin politikaya yaklaşımlarını eleştirirken bunun çok kaba olduğunu belirtir. Burada taktik ilişkileri savaşı geliştirmede, politikayı zenginleştirmede, güç olayını geliştirmede kullanır. Örneğin daha önce politikada bir güç durumuna ulaşmasaydı, PKK ateşkes ilan edemezdi. Bu önemli bir tavırdır. Ateşkesin ne zaman ilan edileceği, bazı çağrıların ne zaman yapılacağı önemlidir. Örneğin 15 Ağustos Atılımı'na başlarken, PKK ateşkes çağrısı yapamazdı. 3 sene veya 4 sene sonra bu çağrıyı yapamazdı. Ama PKK siyasette belli bir güç durumuna geldikten sonra ateşkes yapabilecek seviyededir. Parti Önderliği'nin tavırlarına bakıldığında 1988'den sonra ateşkese var olduğunu söylemektedir.

Siyaset çeşitli dönemlerde nasıl uygulanır veya nasıl geliştirilir? Bir hareketin siyasal alanda başvurduğu taktiklerin veya kullandığı sloganların da o dönemin siyasal düzeyine denk düşmesi gerekir. Bir dönem örgüt kendini güç olma anlamında ortaya koyarken, diğer bir dönemde de siyasi güce ulaştıktan sonra ateşkes ilan ediliyor. 1988'de böyle çağrılar vardır, 1993'te ise tek yanlı ateşkes ilan edildi. Bunun savaş ile bağlantısını kurduğumuzda, PKK'nin siyasal alanda bir güç olarak kendini dayatmasından sonra bunlar gündeme gelmektedir. Böylesi çağrıların zamanından önce yapılması çok büyük kayıplara yol açabilir.

Diğer yandan Parti Önderliği'nin ideolojik savaşım döneminde küçükburjuva ve reformist-milliyetçilerle mücadelesine karşılık amansız saldırılar yöneltiliyor. Ama siyaset alanında güç durumuna geldikten sonra, bunlara karşı değişik taktikler uygulanmaktadır. Yapılan taktiklerin veya çeşitli ilişkilerin ayarlanması, biraz siyasal güç olayıyla ve savaşın boyutuyla ilişkilidir. Bu konuda Parti Önderliği'nin tavrı şöyledir: Politika ve ilişkilerdeki esneklik, denetime girme anlayışını barındırmaz. Politika yapmada bir güç durumuna gelindiğinde ilişki kurulabilir veya politikada esneklik gösterilebilir. Ama burada kesin karşı olunan yan, denetim altına girmeyi kabul etmemektir. Bu doğruya karşılık görülen yanlış bir yaklaşım, "ben ilkeleri koruyorum" veya "ben kirlenmeyeyim" adı altında hiçbir politik ilişkiye girmeme ve bütün politik ilişkilerden kaçınma tavrıdır. Bu da kaba bir tarzdır. Parti Önderliği'nde böyle bir tarz uygulanmamaktadır. İlkeleri katı olarak korumak farklı bir yaklaşım gerektirir. Güç ve savaş geliştiği oranda, savaş ve siyasetin durumu değerlendirilerek, çeşitli güçlerle taktik ilişkilerin nasıl geliştirileceği, ilişki boyutunun nasıl ayarlanacağı konusunda net bir tavrın olması gereklidir.

Birincisine şöyle örnek vermek mümkündür. Bir Güney Savaşı'nda parti çizgisine uygun bir politik yaklaşım geliştirilmemiştir. Burada Parti Önderliği'nin tutumu şudur: Sonuç bu duruma getirilmişse, bundan sonra onların denetimine girilmemelidir. Böyle bir ilişki doğru değil ama, bundan sonra denetime girmemek ve buradan bir çıkış yapmak önemlidir. Burada Parti Önderliği'nin tavrı böyleyken, oradaki

taktik önderliğin tavrı nedir? Buradaki taktik önderliğin belli bir kesimle uzlaşma ilişkisi var; bundan kurtulması, taktiği öne çıkarması gerekirken, bunun tersini yaşaması, mesela uzlaşmanın daha çok derinleştirilmesi söz konusudur. Şöyle bir örnek daha verebiliriz: Ateşkes ilan edildi. Ateşkeste tavır TC'nin siyasetini boşa çıkarmaktır. Özellikle TC de bir ölçüde hareketsiz duruma geliyor. PKK savaşın ilkesine bağlılıkta katılığını koruyor. Parti Önderliği de ateşkesi ilan ederken, baştan beri işin bu yanını gözetmektedir. Fakat ateşkes ilan edildiğinde, karşı tarafın ateşkese yanaşmayacağı görülmektedir. Ateşkes, en azından TC'nin siyasi ezme hesaplarının boşa çıkarılmasını da amaçlamaktadır. Dünya siyasetinde de PKK'yi biraz daha ön plana çıkarmak veya siyasette atılım gücüyle TC'yi zor durumda bırakmak için bu taktiğe başvuruluyor.

Bütün bunlar yaratılırken taktik planda bir yerde savaşa yaklaşımda esneklik adına ilişkilerde boşverme, savaş için ciddi hazırlıkları yapmama, ateşkes adına bazı yerlerde yanlış hayallere kapılma, hatta "neden ateşkes yapıldı" konusunda tepki gösterme tutumları da görülmüştür. Burada Parti Önderliği'nin politikada esneklik gösterme tarzıyla, taktik önderliğin tarzı karşılaştırıldığında arada büyük farklılıkların olduğu görülür.

Ateşkeste iki tutumu görmek mümkündür: Birincisi; ilişkiden kaçan tarzdır. İlişkiden kaçan bu tarz neye sığınmaktadır? İlkeye sığınmakta ama ilkeye sahip çıkmamaktadır. İkincisi; esnekliğin yoğun kullanıldığı tarzdır. Esnekliğe sığınmak, işi gevşetmeye veya uzlaşmaya kadar götüren bir tarzdır. Siyasette bu tarzın da doğru olmadığı, Parti Önderliği'nin daha sonraki uyarı ve çözümlemelerinde ortaya konulmuştur.

Esnekliklerde Parti Önderliği'nin gösterdiği tavır, Kürdistan ulusal kurtuluş politikasının esas alınmasıdır. Çeşitli güçlerle ilişkilere girerken, aynı zamanda düşman cephesiyle çeşitli ilişki veya politik dayatmalar aranırken, bu esnekliğin zaman zaman gösterilebileceği de açıktır. Burada Parti Önderliği'nin özellikle dikkat ettiği ve bugüne kadar uyguladığı esnekliğin, uzlaşmaya ve karşı gücün denetimine götürmediği, bu anlamda da bütünüyle ulusal kurtuluş siyaseti ile Kürdistan halkının veya ulusunun çıkarını esas aldığı görülmektedir. Bazı güçlerle ilişki kurulurken, şüphesiz güçlere göre iradeler arasında bazen esnekliklerin gösterilmesi mümkündür. Ama bu esnekliklerin biçimi de önemlidir. Esnek yaklaşım nasıl seçilir? Bu konuda Parti Önderliği'nin ilkeye bağlılığı devrimde ısrarlı olmasından kaynaklanmaktadır. Aynı zamanda çizgi bağımsızlığında ısrar etmesinden kaynaklanmaktadır.

Buna çeşitli örnekler verilebilir: Mesela, parti içerisinde bazı uzlaşmalar, esnekliğin kötü biçimde kullanılmasıdır. İlişkinin kötüye kullanılmasıdır. O tarz ilişki ve esneklik, parti çizgisinden taviz vermeye kadar götürebilir. Buna örnek olarak ateşkesi vermiştik. Güney Savaşı'nın sonuçlarını ve uzlaşmaya götüren tutumları örnek vermiştik. Aynı şekilde bu esneklik tavrıyla PKK içinde yaşanan ortayolculuk işlendi. Orta-sınıf partisi eğiliminin esneklikten, bu tür yaklaşımlardan ne anladığını vurgulamıştık.

Parti Önderliği'nin politikaya yaklaşımı bütün bunları dıştalamaktadır. Esneklik deyince neyin korunması gerektiği veya neyin ön plana çıkarılması gerektiği noktasında doğru hareket tarzı vardır. Esneklikle hiç ilişkisi olmayan biçimi de eleştirmiştik. Dünya tarihinde politika yapılırken bu biçimin de fazla uygulanmadığı görülmektedir. Kürdistan'da önemli bir siyasal güç oluşurken, bu siyasal gücün hem düşman cephesiyle, hem de diğer güçlerle çeşitli çelişki ve taktik ittifaka girerken, bu ilişki ve esnekliğe dikkat gösterilmesi gerekiyor. PKK dışındaki güçlerde görülen özellikle kendi politik gücüne güvenmeme ve bundan kaçınma durumudur. Bu da politika yapmaktan kaçınmak anlamına gelir. Böyle bir tutumun içinde bulunmak, aynı zamanda Kürdistan'dan kaçıştır. PKK'nin gücü ile karşı tarafın gücü arasında kendi ilişkilerini dengeleyerek korumaktır. Bu konuda devrimin yararına olan ilişkiler nelerdir? Nasıl geliştirilebilir? Bu sorular üzerine düşünülmeden doğru politik tutumların yakalanması mümkün olamaz. Bunlardan birincisi, her şeyden kaçınmaktır; ikincisi ise, esneklik ve ilişki adına her şeyin yolunu açmaktır. Devrimden taviz vermeye kadar götürebilecek bir tarzı uygulamanın da yanlış olduğu görülmektedir.

Bütün örneklere bakıldığında, Parti Önderliği'nin bu iki tutumdan oldukça sakındığı görülmektedir. Bu eğilimler ortaya çıktığında da müdahale etmektedir. Aynı eksikliğin devamı olarak hepimiz fırsatlar ve boşlukları Parti Önderliği gibi önceden görme yaklaşımını geliştiremiyoruz. Mesela düşman cephesinde oluşan gedikler nedir? TC'nin iç çelişkilerinden Kürdistan devrimi nasıl yararlanabilir? Diğer yandan, bölgesel çapta ortaya çıkabilecek boşluklar veya çeşitli fırsatlar açısından Kürdistan lehine gelişmelerin önceden değerlendirilmesi gerekir. Önderliğin tavrında ve hareket tarzında bu boşlukları, kendi alanında veya başka noktalarda doldurması ve fırsatları oldukça iyi değerlendirmesi durumu vardır. Örneğin, 1991'de Körfez Savaşı başlamadan önce Parti Önderliği'nin önsezi ve öngörüleri söz konusuydu. Bu savaşın Kürdistan devrimi açısından yaratacağı boşlukların nasıl doldurulacağı, fırsatların nasıl değerlendirileceği bütün partililere ve gerillaya perspektif olarak sunulmuştu. Burada güncel politika alanında da ortaya çıkabilecek olan boşluklar önceden tespit ediliyor. Bu konuda da yaratıcılığın ve ustalığın gösterildiğini çok rahat görebiliriz. Stratejik önderlik sadece ana hedefleri belirlemek değildir. Stratejik önderlik olarak Parti Önderliği günlük olarak neler yapılabileceği konusunda, anın değerlendirilmesinde olsun veya kısa süreli güncel politikanın geliştirilmesinde olsun, yine kısa süreli politik çıkışların nasıl yapılabileceği konusunda olsun tümüyle ustaca davranışları vardır.

Tabii ki normal olarak Parti Önderliği'nin siyaset alanında yapması gereken görevleri de doğrudan kendisinin yapmak zorunda kaldığını görüyoruz. Gerilla açısından sözedersek, kimi zaman 15 günde bir, kimi zaman ayda bir genel perspektifler vermenin yanısıra, taktik önderliğin politika uygulamadaki yetersizliğinden veya tıkanıklığından dolayı birçok olaya doğrudan el atıyor. Burada Parti Önderliği'nin kendi dışında görevler de üstlendiğini görüyoruz. Diğer örgütlere bakıyoruz, askeri komutanları ve uygulayıcıları vardır; perspektif düzeyiyle yetinmektedirler. Diğer önderlikler örgüt açısından veya siyaset açısından perspektif vermektedirler; işleyişe ilişkin perspektifler sunmaktadırlar. Bunun ötesinde günlük veya haftalık ayrıntılar üzerinde fazla uğraşmamaktadırlar.

Parti Önderliği'nin Kürdistan devrimindeki rolünü anlamak istiyorsak, işin bu yanını da görmek gerekiyor. Yani birçok sorun Parti Önderliği'ne kalıyor, diğer bütün işlerini yaptığı gibi, bu konuda da fazladan bir çabayı göstermek zorunda kalıyor.

GÜÇLER DENGESİ VE ÖNDERLİK

Bir diğer nokta da şudur: Gerek geçmişte ve gerekse bugün, güçler dengesinde, Parti Önderliği hiçbir zaman dışa bel bağlamıyor. Yani güçler dengesinde bir tarafa kaymıyor. Örneğin, eskiden iki blok vardı; Sovyetler ile emperyalist blok. Dünyaya baktığımızda birçok hareket veya birçok önderlik kendi siyasetini oluştururken veya kendi devrimini geliştirirken bunlar arasındaki ilişkilere oldukça dayanıyorlar. Kurtuluş hareketini bunlara oldukça dayandırıyorlar. Burada Parti Önderliği güç dengelerini hesaba katmakla, yine bunlar arasındaki çelişki ve ilişkilerden yararlanılabilecek noktaları görmekle birlikte devrimi doğrudan bunlardan birine dayandırmama tavrını esas alıyor. Bu, TC'nin komşu devletlerle olan dengeleri açısından da böyledir. Yani devletlerin çeşitli çelişkileri, çeşitli ilişkileri veya bölge dengeleri hesaplanırken, hiçbir zaman (zaman zaman taktik ilişkiler kurulsa bile) bunlara dayanarak Kürdistan'da siyaset yapmıyor. Bunun doğru olmadığını sık sık vurguluyor.

PKK çizgisinin bu tavrı baştan beri nettir. Bugün de Parti Önderliği'nin bu konudaki tavrı çok nettir. Örneğin, güncel planda, sömürgeci-emperyalist medyada, emperyalizm olsun, TC olsun, işbirlikçi kesimler olsun, hepsinin kimi zaman "Apo'nun sözüne güvenilmez", "Apo'nun ne yaptığı belli olmaz" vb. açıklama yapmaları, biraz da bu nedenledir. Tabii ki burada anlaşılması gereken, önderliğin politika veya açıklamalar yaparken, karşı-devrim cephesindeki kesimlerin işine gelebilecek şeyler söylediğinde onlar açısından güvenilir, işine gelmeyecek şeyler söylediğinde ise güvenilmez olacağıdır. Gerçek şudur ki, önderlik, politika yaparken, geliştirirken, devrime soluk aldırırken onların kontrolüne girmiyor. Tabii ki, onlar da kendi açılarından politika yapıyorlar. "Güvenilmez" veya "belli olmaz" derken, işin bu yanını esas alıyor ve propaganda aracı olarak kullanıyorlar.

Örneğin, herkes için "sözüne güven olmaz" tabirini kullanmazlar. Çünkü bazılarının onların uzantıları olduklarını veya onların politikasını esas aldıklarını çok iyi bildikleri için böyle bir propagandaya hiç gerek duymazlar. Bu açıdan mesela denetime giren işbirlikçi liderler var; bunlara söyleyecekleri sözleri yoktur şüphesiz. Ama onların Parti Önderliği'ne karşı genel olarak tavırları böyledir. Bunu da çeşitli biçimlerde yansıtıyorlar. Tabii bundan çıkarılacak doğru sonuçlar vardır. Aslında böyle yansıtmalarını sevindirici bulmak gerekir. Eğer düşman kesiminden Parti Önderliği için övgü sözleri söyleniyorsa, bir anlamda bu kötüdür. Nitekim onlar da politika yapıyorlar ve söyleyecekleri sözleri seçerek söylüyorlar.

Parti Önderliği siyasal liderliğini yürütürken, hiçbir zaman kuracağı ilişkide, atacağı adımda kendisini başkalarının şu veya bu şekilde kontrolüne sokacak veya halk diliyle kendi kolunu kaptıracak bir tarzı sürdürmüyor. Bu konuda da işin bu yanına oldukça dikkat ediyor.

Daha önce de söylemiştik, yine şu biçimiyle de söyleyebiliriz: TC'nin arkasına aldığı güç ne olursa olsun veya çeşitli zamanlarda emperyalist devletlerle kuracağı koalisyon ve güç dengesizliği nasıl olursa olsun, baştan beri Parti Önderliği güç dengelerinden çekinmiyor. Burada Parti Önderliği'nin izlediği yol nedir? Kürdistan devrimi karşısında hangi güçler birleşirse birleşsin, sömürgeci özel savaş politikası ne kadar tırmandırılırsa tırmandırılsın, Parti Önderliği devrim cephesinde güçlerin nasıl düzenlenebileceğini, savaşa nasıl soluk aldırılabileceğini veya devrim sahasında savaşa nasıl bir hamle yaptırılabileceğinin yetkince ayarlıyor. Parti Önderliği de devrim cephesinden karşı-devrim cephesine karşılık verebilmek için tedbirler alma, hazırlıklar yapma yoluna gidiyor.

Bu hususları zaten sürekli vurguladığını da görüyoruz. Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinin atılımlarla sürdürüldüğünü de görmekteyiz. Burada bir devrimin sürekli sıçrama yaptığına veya mevcut basamaktan üst basamağa çıktığına tanık oluyoruz. Zaten bir devrimin hamle yapma özelliğine de sahip olması gerekiyor. Burada Parti Önderliği'nin atılımcı yanını görmek zor değildir. Yani her atılım dönemi şüphesiz yeni bir gelişme sağlamak ve güç ilişkilerine yönelmektir. Bu, politik gelişme açısından da böyledir. Örgüt ilişkilerinin geliştirilmesi, nicel olarak büyümenin sağlanması ve yine halk kitlelerinin ayağa kaldırılması açısından her atılım döneminin bir anlamı vardır. Diğer yandan bir atılım döneminin nasıl sonuçlanacağını beklemeden, o atılım dönemi içerisinde yeni bir atılımın başlatılması da söz konusudur. Yani bu atılım döneminin sonuçları nasıl olur; bu atılım döneminin sonuçlarını alalım ardından yeni bir atılım dönemini başlatalım tavrı yoktur. Parti Önderliği'nin bu konudaki tavrı, o atılım dönemi içinde bile yeni bir atılım döneminin nasıl hazırlanacağı yönündedir. Parti Önderliği'nin bu tavrı da Kürdistan devrimine kazandıran bir özelliktir.

Bu atılımcı özelliği çok daha değişik noktada, kişilikte veya başka alanda da ele alabiliriz. Örgüt ve savaş açısından örnekleri çoğaltmak mümkündür.

Daha önce de kısaca vurguladığımız başka bir noktaya değinelim: Parti Önderliği'nde devrimi geliştirme mücadelesinde özgüce dayanmak temeldir. Baştan beri, birkaç kişiyle yola çıkarken de, milyonlara ulaşırken de özgüce dayanmak PKK'nin temel ilkesidir. Kürdistan devriminde Kürdistan halkına, emekçi sınıflara dayanmak PKK'deki temel politikadır. Parti Önderliği bu politikanın bugüne kadar sürekli gözetleyicisi olmuştur. Safların büyümesinden dolayı zaman zaman bu konuda önemle değerlendirmeler yapıyor. Son zamanlarda safların genişlemesiyle çeşitli sınıfların; orta sınıf ve küçük-burjuva kesimlerin parti içinde kendi eğilimlerini geliştirmeye çalışmasının, özgücü bozabilecek, işbirlikçi çözüme götürebilecek eğilimlerin önünü almak için bile özgüç ilkesini her zaman ayakta tutmaya özen gösteriyor. Bu yanıyla Parti Önderliği'nin yaptığı belirlemelerde, vurgulamalarda sürekli emekçilere, Kürdistan'da bağımsızlığı ve özgücü koruyabilecek kesimlere dayanılması esas alınıyor. Yani diğer sınıf veya orta kesimlere dayanılmaması yönünde tavır geliştiriliyor. İster birey olsun, isterse aşiret olsun veya başka türlü insanlar olsun, örgüt ilişkileri veya savaş ilişkileri geliştirilirken, bu özgücü zayıflatacak bütün tutumlara karşı önlem alınıyor. Zaman zaman bu tür eğilimler gündeme geldiğinde de alınan tedbirlerin yanısıra güncel planda da anlık tavırlar geliştiriliyor.

TOPLUMSAL AYDINLANMADA SİYASAL ÖNDERLİK

1993 ve 1994'e gelindiğinde, Kürdistan'da stratejik önderliğin artık denge aşamasına ulaştığını, bütün önderlik sahalarına damgasını vurduğunu görüyoruz. Konuya ilk giriş yaptığımızda, çeşitli ülke deneylerinde stratejik önderlik veya siyasal önderlik ortaya çıkabiliyordu. Çeşitli önderlik biçimlerinin ortaya çıkabileceğini söylemiştik. Bunlar ekonomik planda veya kültürel planda ortaya çıkabiliyorlardı. Buna benzer şekilde bilim alanında vb. yeni çeşitli önderlik biçimleri çıkabiliyordu. Ama Kürdistan'a baktığımızda ise aynı gelişmeyi göremiyoruz. Kaldı ki, aydınlanma hareketinin, yeni ideolojik gelişmenin de PKK'yle, Parti Önderliği'yle beraber başladığını görüyoruz. Diğer yandan Kürdistan'da ideolojik ve siyasi önderlik temelinde stratejik önderlik oluştuğunda, diğer önderlik biçimlerinin ancak buna bağlı olarak gelişebileceği ni veya bu önderliğin diğer tüm önderliklerin yollarını açtığını söyleyebiliriz. Tabii buna rağmen Kürdistan'da siyasal önderlik dışında henüz diğer önderlikler oluşmuş değildir. Bunun ortamı ve koşulları yaratılmıştır. Kültür, ekonomi, edebiyat, tarih ve diğer bütün alanlar için de aynı şeyi söyleyebiliriz. Bütün bu alanlarda henüz stratejik önderliğe bağlı olarak oluşan önderlikler yoktur. Bu alanlarda çalışan kesimler henüz çok yetersizdirler. Fakat biz şunu görebiliyoruz: Kürdistan'da stratejik önderlik veya siyasal önderlik denilen olay, bütün bu alanlardaki önderliklerin ortaya çıkmasını sağlayabilir. En azından bunun ortamını yaratmış, bunun yolunu çizmiştir. Gerisi, bu alanlarda çalışanların kendilerini önderlik düzeyine çıkaracak kişiliklere kalmıştır. Şüphesiz bu kişilikler de zamanla ortaya çıkarlar. Diğer ülkelerde bu kişilikler başta çıkmıştır. Bunlar, devrim geliştiğinde, yani siyasal önderlik oturduğunda daha fazla güç almışlardır. Siyasal önderliklerle beslenmişlerdir. Siyasal önderlikler iyice kurumlaştığında çok daha fazla gelişme olanaklarını bulmuşlardır. Kürdistan'da hem özgün yanlarından, hem de diğer birçok yönlerinden dolayı, bu sahadaki kişilikleri yeni yeni bugün tohum halinde gelişebiliyorlar.

İşin bu yanından öte, askeri önderlik alanında henüz ciddi boşluklar vardır. Askeri komutan oluşmuş ama gerçekten burada askeri önderlik diyebileceğimiz kişilikler henüz gelişmiş değildir. Askeri deha diyebileceğimiz önder tipler henüz oluşmuş değildir. Parti Önderliği veya parti siyaseti ve savaşı bunun geniş olanaklarını ortaya çıkarmış olmasına rağmen bu sorun çözümlenmiş değildir.

Buna fazla genişçe değinmeyeceğiz ama burada belirtilmesi gereken, bizde henüz askeri komutanlığın gerçekten savaşın önderlik düzeyine cevap verecek bir konuma ulaşmadığıdır. Aslında bunun büyük ölçüde olanakları da var. Savaşın kendisi var ve bunun içinden böyle kişiliklerin çıkması da şüphesiz mümkündür. Bizim daha çok sözünü ettiğimiz, Parti Önderliği'nin de sık sık vurguladığı gibi, birkaç kişinin çıkması durumunda bu alanı doldurabileceği veya bu alanın hakkını verebileceğidir. Yine sözünü ettiğimiz taktik önderliği veya savaş komutasını gerçek anlamda taşıyacak kişiliklerdir. Bunlardan askeri anlamda kişilikler de çıkabilir. Fakat henüz bu durum oluşmuş değildir. Tabii bunun dışında askeri komutanlar vardır.

Burada çıkarılması gereken sonuç şudur: Siyasal önderlik, Kürdistan'da çıkabilecek diğer bütün önderlikler açısından oldukça önemlidir. Bu açıdan da PKK önderliğinin önemini anlamak gerekiyor. Burada siyasal önderliğin bütün diğer alanlarda da gelişmenin yolunu açtığını görmek gerekir. Siyaset alanı ve siyasal önderlik olmasaydı Kürdistan'da bütün bu alanların açılması zaten mümkün olmazdı. Kürdistan koşulları diğer ülkelerin koşullarına benzemiyor. Benzemediği için de diğer önderlikler ortaya çıkmıyor. Fakat Parti Önderliği, siyasal önderliği hakkıyla doldurunca, diğer sahaların geniş anlamda gelişme sağlamaları mümkün olmuştur. Hatta tarih alanında da Parti Önderliği'nin çözümlemeleri söz konusudur. Sanat ve edebiyatla ilgili ön açmalar vardır. Askeri alanda, askeri kişiliklerin oluşması için, diğer bütün önderliklerin gelişmesi için ön açıcı çabalar sergileniyor. Fakat tüm bunların sunulmuş olmasına rağmen, henüz bunlara cevap verilmiş değildir. Parti Önderliği de bu tür önderliklerin oluşmasının yoğun arayışları, yoğun çabaları içindedir.

SÜRECEK

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

YAŞAMAK İÇİN SAVAŞMALI VE SAVAŞTA YAŞAMI ORTAYA ÇIKARMALIYIZ (2)

Eskiye ait her şey ayıp, çirkin, kötü ve yanlıştır

Şimdi belki biraz daha iyi anlarsınız diye hepinizin oldukça aşina olduğu, belki de hasretini çok çektiği ilişki ve duygu düzeyine de açıklık getirelim. Sıkça şunu söyledik: Ucuz duygulara gerek yok, olanak yok. Bir duygu ve sevgi katliamı da var. Düşman seni vururken, aynı zamanda senin normal insanca duygulanmanı, sevilmeni ve hatta ağlamanı bile önlemiştir. Kendinizi sömürgecilerin karşısında hissedin: Ne gülersiniz, ne ağlarsınız. Kendini Türk subayının karşısında hisset: Ne gülebilirsin, ne de ağlayabilirsin; put gibi durursun. Demek ki bu sömürgecilik normal bir duyguya da yer vermez. İnsan sizin ilişki durumunuza, duygulanmalarınıza anlam vermek istiyor. Ben de öyleydim, ama kendimi çözümleyerek bugüne geldim. Halen büyük duygu savaşımını, sevgi savaşımını yürütüyorum. Benim için gerçekten çok zor. Her gün bu kadar askerliğe, ordulaşmaya ve savaşım sorunlarına yüklenirken, öte yandan sempati ilişkileri geliştiriyorum. Bizim bu çocuklarımızı nasıl sevmek gerekir? Bunların ilişkilerini "eşek" ya da "köpek kanunu"na göre ilişkiler olmaktan çıkarıp nasıl biraz daha insani ve kabul edilebilir ilişkilere dönüştürmek gerekir? Buna inanılmaz ölçüde ilgi duyuyor ve ilerletmeye çalışıyorum. Çünkü ortada o kadar ilişki dayatması var ki, kimini ihanete, kimini eşekliğe, kimini her türlü düşkünlüğe götürür. Bir de çok çirkindir. Dikkat edin, bizim eylemimizde çirkinlikten epeyce kaçınma özelliği var. Bu çok somut.

Kendimi tanıdığımdan beri bana göre bir kişi net konuşmak, hızlı yürümek ve koşmak, amacını açıkça ortaya koymak, güzel olmak, oldukça çekici olmak zorunda. Ben böyle olmayan insandan sürekli kaçarım. Çok somut belirtmek gerekir: Bizi devrime çeken en temel neden de çok erken yaşlarda başta aile olmak üzere çevremizde gördüğümüz büyük çirkinliktir, bu çirkinliğe tepkidir. Kadına ve erkeğe bakıyordum, hepsi çirkinlik abidesiydi. Hala hepsi aklımda, ilişkilerine bakıyordum, çirkinlikti. Aman Allah diyordum. Komşulara bakıyordum; hala çoğunu hatırlıyorum: Nasıl ilişki, nasıl bir yaşam, ne kadar büyük ayıp, bunlar bu yaşamı kendilerine nasıl layık görüyorlar diyordum. Dediğim gibi bunun hikayesi uzun, ayrıca anlatmak gerekir.

Tabii bütün bunlar beni devrime, devrimin partisine çekti. Duyduğum utançla devrime yöneldim. Siz şu ayıptan, bu ayıptan ötürü devrime geldiniz. Zaten ülkeniz harap edilmiş, halkınız zaten her türlü utanılası ve lanetli durumu yaşıyor. Büyük ayıplarınız var. Genel düzeyde olduğu gibi aile biriminde de bu böyle. Yani nereye bakarsanız ayıp, ayıp, ayıp; çirkin, çirkin, çirkin; kötü, kötü, kötü; yanlış, yanlış, yanlış! Bütün bunlara karşı savaşım seni nereye çeker? Bunlar seni iyilere, doğrulara, güzelliklere çeker. İşte yaşam bir de bu anlamda durdurulmuştur. Ve bu anlamda yaşamı zorlayacaksın. Bu kavramlarla kendinizi sorgulayın. Güzelliğin neresindesiniz? Eğri olmayan hangi tarafınız, yanlış çalmayan hangi yönünüz, saptırılmamış nereniz, oynanmadık neyiniz kalmıştır? Her birinizi teker teker kaldırıp sorgulayabilirim. Bu zor değil. Ne kadar yanlışa, çirkinliğe, utanmazlığa batmış olduğunuzu gösterebilirim.

Ben gücümü nereden alıyorum? Dikkat edin: Kişi olarak çıkışımda ne bir silah, ne para vardı. Dikkat edilirse, ben kendi yaklaşım düzeyimle güç kazandım. İnsanları etkileme gücü. Gerçekten bir kuruş param, bir tek fişeğim bile yoktu, borçluydum. Beni tutacak tek bir aile ferdi bile yoktu. Ama buna rağmen yine de çok etkili olabildiysem, bunun nedenlerini araştırın. "Şöyle ettin, böyle ettin, bizleri veya düşmanı kandırdın" diyemezsiniz. Hayır, en çok aldatılamayacak bir düşmanla karşı karşıya olduğumuz gibi, sizin gibi en aldatılamayacak kişilerle karşı karşıyayız. Sizler çok materyalistsiniz, çıkarınıza olmazsa bir adım bile atmazsınız. Aslında sizde fazla irade ve romantizm yoktur. Çok çıkarcısınız. Mutlaka çıkarınıza elverdiği için bazı adımları atıyorsunuz. Bizimki biraz farklıdır. Bence ayıptan kurtulma, bilimle bağlantıyı kurma, yani doğruya gelme, çirkinlikten kaçınma çok sistemli bir duygudur. Başımı kesseniz, ben çirkinlikle yaşamam. Kadın veya erkek, fark etmez; her şey mutlaka inanç sınırlarına göre ayrıma tabi tutulur. Kime, neye ne zaman bakarsam bakayım veya değerlendirirsem değerlendireyim, bir ölçüm de budur. Yani bilimsel bir yaklaşımdır. Bütün bunlar tabii kişilik yapımızda bu temelde etkili olmayı sağlıyor.

Bu kavramlara ne kadar açıklık getirilmiş, ne kadar hakkı verilmiş, doğruya ne kadar yönelinmiştir? Bunları kendinize uygulayın. Siyasal doğrularla, örgüt doğrularıyla, askeri doğrularla oynarsan, gerçeklerle bağlantısını koparırsan, sonuna kadar çirkince, ahlaksızca ve alçakça birçok şeyi benimsersen, devrimciden başka senden her şey çıkar. Ama kendini biraz bu ölçülerle yetiştirirsen, o zaman başarırsın. O zaman sen yaman adamsın, özgürsün, değerlisin; herkes seni tutar ve sever. Açık söylüyorum: Yaşamın kanunu bu.

Şu anda benim durumum nedir? Sanırım biraz bana ilgi duyulabilir. Benim biraz yaşama şansım var, sanırım maddi ve manevi olarak biraz böyledir. Dikkate alınıyorum; düşman bile beni dikkate alabilir. Düşman da artık asıp kesmekten ziyade (ki düşmandır, böyle yapmak isterdi, ama gücü yetmedi, yetmez), "yaşayabilir, onların da yaşamaya hakkı var" diyor. Bu noktaya geliyor. Bütün bunlar önemlidir. Eğer siz daha da kahramanlaşmak istiyorsanız, kişiliğinizi bu temelde çözüme tabi tutmak ve geliştirmek zorundasınız. Bu PKK'lilik de çok önemli. Biliyorsunuz, PKK hareketi kahramanlık hareketidir, bilimsel olarak da böyledir. Onun elemanları biraz kahramanlığa yaraşır veya ona ulaşır tarzda yaşayacaklar. Bu da bizim vermek istediğimiz tarz oluyor. Zaten kahramanlık tarzı hem tarihsel açıdan, hem toplumsal açıdan, hem de günümüzün siyasal ve askeri gerçekliği açısından kaçınılmazdır. Kahraman, cüceler gibi kalamaz, sıradan savaşamaz. Her şey sizi kahraman olmaya ve savaşmaya zorlar. Bu da bir kanundur. Benim icat ettiğim bir tarz değil, özgür yaşama ulaşmanın tarzı ve kanunudur.

Tabii ben kendimi keyfim için böyle tutmuyorum, işkence olsun diye kendimi size dayatmıyorum. Veya bir artist olmakla kendimi size kabul ettirmiyorum. Aslında yaşamın mutlak kanunlarına göre hazırlamaya çalışıyorum. Bazı yaşam kanunları var ve bunlar beni böyle olmaya mecbur ediyor. Ya sizler hangi kanunların peşindesiniz, hangi kanunlara göre yaşıyorsunuz? Sizinkiler önemli oranda kötülüğün, çirkinliğin, ayıbın kanunlarıdır. Bir devrimci bunları asla kabul edemez. Bu anlamda kendi iç savaşımınızı başarmak zorundasınız.

> ***"Kahraman, cüceler gibi kalamaz, sıradan savaşamaz. Her şey sizi kahraman olmaya ve savaşmaya zorlar. Bu da bir kanundur. Benim icat ettiğim bir tarz değil, özgür yaşama ulaşmanın tarzı ve kanunudur."***

Kolay yaşanılmadığını Avustralya'daki Kürt çocuğu da biliyor

Şimdi ben bunları bu kadar genelleme dahilinde söylerken, bazıları da hala geliyor ve bize yaşam dersi vermeye çalışıyorlar. Böyle ayıbı, ben karşımda kimsenin yaşamasını kabul etmem ve bu anlamda herkes benim karşımda ezilir. Evet, yani ben onu çok iyi bilirim. Yaşamaya hakkı varmış! Hayır. Önderlik çizgisinde gerçekleşen şahadetlerin dili budur; Şahadetin yolu kesindir. İspatlanan bu husus bazı biçimleriyle yaşanılmaz. Bizim tarzımız şahadeti kesinleştiriyor, kaçınılmaz kılıyor. Şahadetin önderliğini yürütmek kolay değil. Siz bunu ne kadar kavramışsınız, bu da ayrı bir olay. Şahadetin önderliğini yürütmek çok büyük bir kişilik ister. Kürdistan gibi bir ülkede insanlar çıkarsız bir damla kan bile dökmezler. Bu kadar büyük fedakarlık için çok büyük bir kişilik önderliği gerekir. Eğer bütün bunlar hakkıyla anlaşılırsa, güçlenmeniz için herhangi bir engel kalmaz.

Dedim ya, parti içinde öyle anlaşılmaz sorunlar çıkıyor ki, insan esef ediyor; "askerliğe gelemiyor, örgüte gelemiyor" denilmesine esef ediyorum. Bunlar nasıl hala böylesi büyük bir parti ve kahramanlık hareketine karşı ileri sürülebilir? Demek ki hiçbir şey vermemişiz; demek ki bizim yardımcılarımız, partililer inanılmaz bir gaflet içinde, sahtekarlık içinde. Yoksa şahadet çizgisi çok somut. Şahadet önderliği yaşam önderliğidir. Yaşarken nasıl olduğunuz ortada. Şimdi bizim karşımızda böyle durmak mümkün mü? Şimdi halkın yanına gidip bakın: Kimse büyük saygı duymadan karşımızda durmaz, büyük heyecan duymadan karşımızda durmaz. Bugün küçük bir mektup okudum, aslında buraya getirmek istiyordum. Mektup bir ailenin çocuğundan geliyor. Kendilerine göre bir hitap tarzı geliştirmişler bana karşı. Ta Avustralya'dan geliyor ve çok anlamlı buldum. Güzel bir saygı ve sevgi anlayışıyla birer paragraf yazmışlar. Eminim ki, yazılanlar onların öz duygularıdır. Onlardaki sadelik, içtenlik ve doğruluk belki en değme partilide yok. Yani belki övgü dolu sözcükler de dizerler, ama bu özde sadelik ve dürüstlük yok. Bu çok önemli. Çünkü iyi tanınmıştır. Onbeşine gelmemiş çocuklar için bile yaşam ne anlam ifade ediyor, inanılmaz doğruluk ve çarpıcılıkta değerlendirilmiştir. Dediğim gibi kolay yaşanılmadığını ta Avustralya'nın bir köşesindeki çocuk da kavrayabiliyor.

Gerilla komutanı, alan sorumlusu olacaksın da insanları bu kadar kaçırtacaksın, etrafını bu kadar zorlayacaksın. Böyle olmaz ki! Bu sorumsuzluktur, çirkinliktir. Kendilerini hala bu biçimde bize dayatanlar gafil ve alçaktır. Adına ne derseniz deyin. Bizim gerçekliğimiz bu kadar somutken, sen parti içinde çokça ileri sürüldüğü tarzla ne yaşayabilirsin, ne de buna müsaade edebilirsin. Dediğim gibi bu da PKK'nin sosyal yaşama nasıl giriş yaptığını gösteriyor. Büyük sevgi, büyük saygı olayına nasıl kapıyı araladığını ortaya çıkarıyor. Neden bunu saptıralım? Neden bunu bozalım? O zaman münafık, saptırıcı olursunuz. Bununla da mücadele ediyoruz. Çünkü kabul görmez.

Bizim zorlandığımız nokta şurada: Böylesi ısrarlı dayatmalar neden? Biz içimizdeki düşmana karşı sert bir tasfiye hareketi sürdürmek istemiyoruz. Tabii bu, "parti içinde istediğim gibi kalabilirim, deşebilirim" anlamına gelmiyor. Tersine örgüt her şeyden önce böyle bir kişiliğin tutumunu kabul etmiyor. Yani olmadığı varsayılır. "Ben böyle de yaşayabiliyorum" diyebiliyorsan, gerçekten de kendine en büyük kötülüğü yapıyorsun. Yani kendine ölümden daha beter bir durumu yakıştırıyorsun. Sen aslında gafillerin anlaması gereken beterin beteri bir ölümü hak ediyorsun. Çok affedilmez bir suç işliyorsun, çok büyük bir namussuzluğu dayatıyorsun. Büyük bir ahlaksızsın, büyük bir aymazsın, gafilsin, büyük bir serserisin sen. Bence kişiler bunu her şeye dayatabilirler, ama bu örgüte dayatamazlar. Senin konumun işte budur. Örgütün vicdanını, kahramanlık hareketinin büyüklüğünü kötü kullanıyorsun. Tabii bunun cezasının ne olacağını da var kendin düşün. İşte bu hastalıklı kişilik durumu, bir türlü örgütün kanunları ve kurallarına gelememe ve bilinen başa gelenler... Bu bir anlamda akla bile gelmemesi gereken tutum, davranış ve anlayışlardan ileri geliyor.

Bütün bunlar bir bütün olarak PKK hareketinin tüm gerçekliği ile sosyal yaşama (buna sanatı, kültürün çeşitli biçimlerini ve hukuku da ekleyebiliriz) nasıl yaklaştığı konusunda bence sizi oldukça netleştiriyor. Yine manevi dünyanıza, ahlak ve duygu durumunuza nasıl yansıması gerektiğine de ortaya çıkarıyor. Yoldaşlar arasındaki ilişkiye nasıl yaklaşılacağını da gösteriyor. Büyük bir düzen ilişkisi, büyük bir saygı ilişkisi, büyük bir yürek ilişkisi... Çok açıktır, başka bir sonuç çıkarılamaz. Amaca ne kadar bağlı? Hangi düşmana yönelineceği ve hangi gerekçeye dayanarak yol alınacağı bu kadar açıkken, yoldaşlar arası çekişme, didişme, boşa çıkarma, ezme ve kaçırtma sözcük olarak bile akla gelemez. Bu büyük bir suçtur. Yine bunun da ötesinde devrimci yaşama ve taktiğe gelememeyi yok varsayın. Böyle biri aldatılmıştır, bunun bir sonucu olabilir veya düzenin ajanlaştırıcı etkisinden henüz kurtulamamıştır denilebilir. Bunları bir an önce giderin. "Bunları incelterek sürdürürüm, dayatırım" dersen, o zaman ya çok iyi bir ajansın, ya da çok serserisin. Başka da mümkün değil.

Duygulara, geleneklere yenildin mi her şeyi kaybedersin

Çok iyi biliyorum ki, bizim eylemimiz ulusal kimliği, halkımızın özgürlüğünü getiriyor. Bu biraz daha gergin olmayan sosyal yaşama da götürür veya her dönem bizi buna bir tarzda yaklaştırır. Şimdiki dönemin sosyal dili nedir? Örneğin demin de söyledim; arkadaşlık, yoldaşlık bağlaması üzerine çok değerlendirme yaptım. Hatta erkenden bir arkadaş bulmak için nasıl gizli faaliyete girdiğimi ve günümüze kadar bu örgütlenmeyi nasıl geliştirdiğimi anlattım. Kadın için de söylemiştim. Benim ilgimi çeken bir erkekle, bir kızla ilişki kurmaya çalıştım. Diğer değerlendirmelerde de adı geçti. Yani çocukken ne yaparsın? Oyun oynarsın, arkadaşlık yaparsın; ilgim çok somut. Değerlendirmede de belirttim. Kadın (şimdi yaşlı biridir) gelin olduktan sonra bile, benim kendisiyle oynama istemim önemlidir. Demek ki ilişki düzeyini böyle geliştirmek açısından tutarlıyım.

Çok erkenden bunu böyle ele alan birisi, şimdi ne düzeye ulaştırmıştır? Sizin de ilişkileriniz olduğu için söylüyorum. PKK'de bu konuya ilişkin mantık nedir, ilişkinin gelişimi nasıldır; bunu artık görmenin zamanıdır. Kürdistan'daki çelişkilere verilen anlam, kadının ele alınış hikayesi çok kapsamlıdır. İlişkiyi böyle bireyselleştirmeyeceksen, genelleştirmek kaçınılmazdır. Siz genel düzeyi çözümlemeden, bireysel düzeyi halledemezsiniz ki! Benim anamla da ilişkilerim vardı. Neydi ilişkim? O ananın mutluluğunu bana dayatmaya çalışıyor, ben çocuk hukukunu dayatmaya çalışıyorum. O, "bir çocuk anasına göre şöyle olur" diyor. Ben de "bir ana çocuğuna göre şöyle olmak zorunda" diyorum. İddialarım çok güçlü ve oldukça gerçekçiydi. O koşullarda, "bir çocuk karşısında sizin iyi bir ana olduğunuzu söylemeniz çok zor" diyordum. Bir çocuğun geleceğini hesaplama, onu biraz yaşama hakkına kavuşturma açısından verebileceğiniz şey yok denilebilecek kadar az. Ne yapılmalı? Civciv örneğini tam o sırada göstermiştim, sorumsuz bir çocuk anlayışıyla. Çocuktan da fazla bir şey istemeye hakkınız yok. Nasıl büyürse öyle, ne tür yaparsa öyle yapar. Çok erken yaşlarda cevap bu. Bu da bir ilişki, bir çelişkinin dile getirilişidir.

Daha sonra örgütümüzün başlangıcında da bizim geliştirdiğimiz bir ilişki düzeyinden söz ettik. Buna çok ilginç bir ilişki diyorsunuz. İlginçlikten de öteye neye benziyor, ne anlama geliyor, ne sonuca götürüyor; bunlar anlatılmıştır. Ne biçim bir erkek-kadın ilişkisi? Daha doğrusu tam bir ilişki: Müthiş siyasal, müthiş ulusal, müthiş sosyal, müthiş örgütsel, müthiş eylemsel, müthiş ahlaksal çünkü. Aslında başlangıçta hiç de böyle düşünülmüyordu. Ama gerçeğe ters düşmemek, gerçeğe saygıyı yitirmemek açısından, kolay kolay gerçeklerle bağımı koparmaya fırsat vermem. Duygu durumudur işte, zaten bu ilişki içine girseniz giderdiniz. Övünmek gibi olmasın, şu anda da bundan kendini kurtaran kişi olarak ben tek kendimi görüyorum. Buradan doğru çözüme yol aldık. Sonra baktığımız bu ilişkide devletçilik, her türlü feodallik, her türlü burjuva kurnazlığı, her türlü düşkünlük gördük; velhasıl insanlıkla ilgili çok az şey çıktı bu ilişkiden. Bir ölüm, bir yaşanmama durumu ortaya çıktı. Başından bunların olduğunu hesaplasaydık, kesinlikle bundan müthiş kaçardık.

Ben ana ilişkisini de ele aldım. Biraz uğraştık. Tabii hemen bıraktık. O orada gitti, ben burada böyle yaşadım. O da aslında bir ilişki düzeyi ve çelişkilerin çok hızlı bir mücadelesiydi. Daha sonra sömürgeciler "bu çocuğu neden dizinin dibinde büyütmedin" dediler. O da "dizimin dibinde kalmasını istemez olur muydum" demişti. Nedir dizinin dibinde kalmam? Bu, zincirlenmem demekti. Sömürgecilik de bunu istiyordu. O bir ana ve geriliğinden dolayı aslında çok zorda olma konumundaydı. Çocuğa karşı görevlerini yerine getiremezdi. Aslında getirmedi değil, çocuklarını korumak için bayağı büyük bir savaşçılık yaptı. Hakkını vermek gerekir.

Geçerken belirtelim: Kürdistan'da bir ana çocukları için büyük savaşır. Bütün anaların hakkını böyle vermeyi de önemli görüyoruz. Ama onun savaşçılığını da gördüm. Beni en çok neye karşı çıkarırdı? Muhtemelen kendine göre bazı düşmanlarına karşı. Hiç faydası olmadı diyemeyiz. Belki kötü bir boyuneğmeci olabilirdim. En azından "kim sana bir tokat vurduysa sen de mutlaka intikamını alırsın" biçiminde bir ilkel anlayışla da olsa, beni bu sınırda tutmaya büyük özen gösterdi. Onun kendine göre düşman kavramı vardı. Onun kavramının içeriğini kabul etmesen bile, bir düşman kavramını gözardı edemezsin ve düşmana karşı da böyle kavgacı olursun. Bu izlenimler çocukta daha sonra etkili olabilir. Yani korunması vardır, kendisini ayakta işte tutması vardır. Çok geri bir mücadele biçimi de olsa, sonuna kadar teslim olmamayı sürdürmesi de yaşamda etkili olabilir. Bu ayrı bir şey, bunu fazla açmaya gerek yok.

Başlangıçta, kadınlar da işin içine girsin dedik, ilişki de olsun, duygu da olsun. Yine böyle bir ilişki zaten herkeste var; bizde de olsun, dedik. Fakat herkeste olmayan bir şey giderek kendini gösterdi: Gerçeklerle bağını yitirmemek ve bu konuda hassasiyeti elden bırakmamak. Duyguymuş, tutkuymuş, geleneklermiş, toplumun öngördükleriymiş, koşulların dayanılmazlığıymış; bunların karşısında yenilmemen gerekir. Tam da burada hepinizin takılabileceği her şeye karşı direnişe geçme gereğini duyuyorum. Bir kez daha direniş. Direnişin hikayesini de size bir kez anlattık. Ben kurulan ilişki biçiminde bunu böyle geliştirmek istemedim. Tam tersine sonuna kadar bir insanı kazanmak için, bir insanı yürütebilmek için harcadığım çabayı başkasının sergileyebileceğini ve tahammül gösterebileceğini sanmıyorum. Ama mücadele gücü olmasını da bildik.

> ***"Şahadetin önderliğini yürütmek kolay değil. Siz bunu ne kadar kavramışsınız, bu da ayrı bir olay. Şahadetin önderliğini yürütmek çok büyük bir kişilik ister. Kürdistan gibi bir ülkede insanlar çıkarsız bir damla kan bile dökmezler. Bu kadar büyük fedakarlık için çok büyük bir kişilik önderliği gerekir."***

Bu noktada kendiniz için çıkarmanız ve bellemeniz gereken en önemli sonuç şu: Orada bitiş kanunu var. Bunun devletle bağlantısı ne kadar bilinçlidir, ne kadar kendiliğindendir, o kadar önemli değil. Karşınızdaki bilinçli veya bilinçsiz düşmana hizmet eden birisi, bu da o kadar önemli değil. Kendisi bir sınıfın temsilcisi; ne olursa olsun, ilişkiler sorunudur. Bir erkeğin bir kadınla ilişkisinde siyasallık, örgütsellik ve hatta askerlik... Bütün yaşamı böyle ilgilendiren hususlarda bir ölçünün olması gerekiyor. Siz bu ölçüyü buldunuz mu, bulmadınız mı? Beni ilgilendiren yön burasıdır. Yoksa ne kadar aşk yaşarsanız yaşayın, cinselliğiniz nasıl gelişirse gelişsin, bizi ilgilendirmez. Bizi ilgilendiren bazı ölçülerdir. İlişkiyi belirleyen, sevgiyi, aşkı, evliliği ve her şeyi belirleyen birtakım dayanılmaz ölçüler var. Tekrar adını koyalım, bunlar kanunlardır. Bu bir örgüt kanunu, savaş kanunudur.

Cinselliğin ve cinsel ilişkinin doğru kanunu vardır

Siz benden daha fazla sevdalı ve tutkulu olduğunuzu söyleyemezsiniz. Biz zaten yaşama karşı en büyük tutkuyu ispatlamışız. Savaşta yaşamı ortaya çıkarmışız, yaşamak için savaş! Kadın ilişkisinde de böyle. Sizin ölçüleriniz ya tam teslim olmak, ya da iyice kırıp dökerek bitirmektir. Burada hem içerik, hem de ona ulaşma amacı değişiktir. Benimki ile sizinki arasında dağlar kadar fark var. İşte kadın ilişkisini, yine erkek-kadın ilişkilerini genelde politika olarak hala biz yürütüyoruz; hem oluşturuyor, hem de yürütüyor ve geliştiriyoruz. Ama dikkat edilsin, hala yoğun bir çaba içindeyiz. Neden? Size kalsa, bir erkeği veya bir kızı buldunuz mu her şey biter. Dar bir yön içinde kolay aşk, kolay duygu, bilmem kolay ne! Ama ben ne kolay tutku duyuyor, ne de kolay sevebiliyorum. Ne şöyle kolay yaşayabiliyorum, ne böyle kolay yaşayabiliyorum. Neden? Sanırım bir de burayı anlamanız daha somut olabilir. Çünkü bir birey olarak, bireyci bir tip olarak kalsam, kendimi rahatlıkla halledebilirim. Ama bir militan olarak, hele hele bir önder militan olarak kendimi kolay halledemem.

Zaten büyük kavga neydi? Anasının ilk çocuğu kendini anasının dizi dibine atar, kız çocuğu anasının bir dediğini iki etmez. Erkek dedin mi böyle, kadın dedin mi böyle olur. Bunları böyle kabul etseydik, gerçekte biz o zaman bitmiştik. Kendimizi o ilişki boyutunda çözemeseydik, gerçekten kaybetmiştik. Bizden PKK gibi bir örgüt, hele bugünkü savaşım düzeyi beklenemezdi. Duygularla savaş arasındaki ilişkiyi, kadın-erkek ilişkileriyle savaş arasındaki ilişkiyi size açıklıyoruz. Ben genelde kadına vurmam, yani sert değilim. İster düşman olsun ister olmasın, bu duygu bende fazla yok. Ama çok önemli bir mücadele verilmiştir ve hala veriliyor. Sanıyorum bu arkadaşların hepsi parti içinde kendilerine gittikçe, "bu ne yaşamdır, nereye gidiyor, başımıza neler gelecek" diye soruyorlardı. Belki hem ürküyor ve çekiniyorlar, hem umutlanıyorlar, hem de ilginç buluyorlar. Fakat bunun bir savaş olduğu kesindir ve olmak zorundadır da. Yani ilgiliyim. Diyorum ya, düşmanım bile olsa, aslında bir kadına fazla ezelim havasında yaklaşmıyorum. Ama öyle bir mücadele dayatıyoruz ki, bu, her kadının kolay kaldırabileceği bir mücadele değil. Belki tarihte ilk defa kadın cinsi böyle bir mücadeleyle tanışıyor ve bana göre tanışmak zorundadır. Kadını veya kadın-erkek ilişkisini yaratıyoruz. İnsan sizin ilişkilerinize bakınca, ancak bu akla gelebilir. Yanınızda bir kadın veya bir koca varsa, "bu bence kârdır" demeyin. İkisini karşıya alıp bakın: Saygı ve ölçü bulamazsınız, ilişkilerine çok az anlam verirsiniz.

Genelde birliktelikleri reddetmiyorum, mümkün değildir bu. Fakat toplumsallığı yaşıyoruz. Yani şu kanunu kabul etmeyeceğiz: Açlık güdüsü hayvanca saldırıya götürür, dolayısıyla gözümüz neyi görürse hayvanca saldırırız; cinsellik güdüsü yine hayvanca bir güdüdür, birbirimizi gördüğümüzde hemen saldırıya geçeriz! Hayır, biz bu hayvan kanununa yer vermeyeceğiz. Bizim devrimimizin diğer büyük bir kanunu da budur. Ekmeğin doğru kazanılması kanunu olduğu gibi, cinselliğin veya iki cins arasındaki ilişkinin de doğru kazanılmasının yolu vardır. Bir kanunu bulacağız, kanunun gereklerine göre yaşayacağız. Sen hayvan kanununu işlettin mi, hayvana uygulanan muameleye maruz kalırsın. İnsan ilişkisi boyutuna getirmek istiyorsan, gereklerini yerine getireceksin. Açık söyleyeyim: PKK saflarında hayvan kanunlarına işlerlik tanımıyoruz. Bana göre bireycilik de bir tür hayvanlıktır. Ulusal düzeye, sosyal özgürlük düzeyine ulaşamamış, onu amaçlamamış, onu araçla (yani örgüt ve savaşla) bütünleştirememiş biri bana göre terstir. Kendisine göre ne kadar dayanılmaz olursa olsun, cinsellik de dahil, onun ilişkisine işlerlik şansı vermeyeceğiz. "Biz de alır birbirimizi kaçarız, birbirimizi kötüye kullanırız" diyenler çıkabilir. Denesinler, olabilir, bu da bir savaştır. Sen hayvanlığın savaşını verirsen, ben de insanlığın savaşını veririm. Ya bizim sevgi-saygı ölçülerimize göre yaşamın yoluna gireceksin, ya da başka tür bir savaşım vereceksin. Bizim sevgi-saygı ölçülerimize göre yaşamın yoluna girmek aynı zamanda kocaman bir ülke kazanımı olacaktır, koca bir savaş olacaktır. Dedim ya askerlik bir kanundur.

O halde herkes birazcık değil bayağı asker olacak, siyasal olacak, örgütsel olacaktır. Bundan sonra sosyal ilişki iste, o zaman sevgi ilişkisine de biraz yer verilebilecektir. Savaşın ve örgütün hizmetinde bir ilişki. "Gönlüm istiyor da, başaramam" diyemezsin. Hayır, güdülerin ve gönlün ne kadar istiyorsa, beynin de savaşa ve örgüte yetecek. "Gaflete düştüm, kendime hakim olamadım" da diyemezsin. Bunların hepsi boş laflar. Bu konuda da bir formül söylemiştim: Savaşırsan güzelleşirsin, güzelleşirsen sevilirsin! Bunun anlaşılmayacak hiçbir yanı yok. Bu bir formüldür. Savaşmak için de iyi eğitici ve örgütleyici olacaksın, iyi militan olacaksın, kolektif olacaksın, iyi takipçi olacaksın, düşmana iyi karşı koyacaksın, vatanı iyi kazanacaksın, halkın saygısını iyi kazanacaksın. O zaman sevgiye de hak kazanmış olursun. O zaman senin sevgine onay verilebilir. Bu olmazsa senin yaşaman hiç mümkün değil. Karın veya erkeğin varsa, o da elinden alınır. Bakın, açık söylüyorum, gözünün yaşına bakılmaksızın elinden alınır. Bu bir kanundur, bunu ben icat ediyor değilim. Nitekim ben böyle yaptım. Tabii düşünecek olursanız, bizim eylemimizin altında binlerce genç kızın sözümona nişanlısının, kocasının veya babasının elinde alınması vardır. Binlerce erkeği de kadınlar ve kızların elinden kurtardık. Eylemimizin bir yanının da bu olduğunu sanırım yeni yeni görüyorsunuz. Sizleri doğru bir ilişkiye çekmek, doğru sosyal ilişkiye çekmek, doğru militanlığa çekmek için çaba harcıyoruz. Zorlanıyorsunuz, ama sizin yaşadığınız zorlanma benim yaşadığım zorlanmaya göre yüzde birdir? Yani ben sadece bir birey olarak yaşamadım, ulusal düzeyi de bu temelde çözmeye tabi tuttum. Sizin zorlanmanız öyle pek fazla değil, hatta siz çözümlenmiş doğru çizgide yol alıyorsunuz. Biz kendimizi nasıl hallettik? Daha gençsiniz, hele biraz fedakarlık yapın.

Eskiden de meşhurdur sanırım, çocuklar rüştünü ispat edinceye kadar kendilerine ad koymazlarmış, kendilerini evlendirmezlermiş. Tarihte böyle birçok örnek var, ille bir kahramanlık eylemiyle kendini kanıtlaya-

cak. Eski bir gelenektir, saygı duymak gerekir. Şimdi bu bizde yaşamsal bir sorun. Zaten ilişkiler bu kadar bataksa, başa bela getiriyorsa, en değmeniz bile savaşa ve örgüte zarar vermeden ne kadar duygu ve aşk ilişkisi geliştirebilir? Kendine güvenen varsa parmağını kaldırsın, alkış çalalım. Ayıp değil, böyle birisi varsa ortaya çıksın, kendisine bravo diyelim. Adam bu kadar büyük savaşçı ve bu kadar mücadeleci; zaten kendisine saygı duyulur, herkes ona yüksek değer biçer. Zaten kendisi bütün ilişkilerinde büyüktür. Yok, bunun yerine kaçırtıcı olacak, her türlü örgüt kuralına ve her türlü yüceliğe ters düşecek! Neymiş de, bireyciliği yaşayacakmış! Asker gibi yaşamak yok. Aldanmayın.

Bir kadın ve erkek yaratmak savaşı kazanmakla mümkündür

Bizim kadın-erkek ilişkilerinde ulusal düzeyde getirdiğimiz yaklaşımlar hayli önemlidir sanıyorum. Yani deminden beri Kürt ilişkisini anlatıyorum. Çok geri, kabul edilemez ve yaşanılamaz düzeyde örgütsüzdür, çirkindir, yitiktir, her türlü yoklukla karşı karşıyadır. Oradan çıkarıyoruz. Dikkat edin, savaşın bir anlamı da sizi böyle doğru bir ilişki, güzellik ve sevgi anlayışına ulaştırmaktır. Şimdi bakın, delikanlılar ve genç kızlar olarak ilgi duyabilirsiniz. Size ve bu genç kızlara belki ilgi duyulabilir. Neden? Çünkü biraz sevilecek pozisyonları yakalıyorlar; tam değil, biraz yakalıyorlar. Kişilikleri henüz bazı pozisyonlara tam ulaşmış olmaktan uzak. Biraz veya bazı yönleriyle sevebilirsiniz. Şu anda ben bile hala kendimi tam sevebilir veya sevilebilir düzeyde tutamamışım, uğraşmaya devam ediyorum. Belki size acayip gelebilir, ama hala kendimi beğendirtmeye çalışıyorum. Bütün halkına, bu arada kadınlara, kadın özgün özelliğine kendini benimsetmeden, nasıl sağlıklı bir erek olduğunu söyleyebilirsin? Bunu yapamazsan, erkek egemenlikli her türlü özelliklerinle, sınıflı toplum tarihi boyunca geliştirilmiş pisliklerinle kendini dayatacaksan, o zaman da özgür ilişkiden bahsedemezsin. Özgür bir ilişki düzeyin olmadığı için egemen düzeyi dayatırsın. Egemen düzey de köleliği, uzlaşmayı ve teslimiyeti geliştirir; bu da zaten ordumuzu tasfiyeye götürür, savaşçı kahramanlığını bitirir.

Şu ortaya çıkıyor: Kabul edilebilir bir kadın ve erkek yaratmak, aslında savaşı kazanmak için şarttır. Yani iki cinsin kabul edilebilir ilişki ölçülerini fiziksel, ruhsal, düşünsel, yine örgütsel ve eylemsel yönleriyle hazırlamak demek aslında yaşamı aralamak demektir. Tabii başka türlü kimse sizi kabul edemez. Bunun için söyledim, bizde ilişki kurmak çok zordur. Ne bir kızın bir erkeği kavraması, ne de bir erkeğin bir kızı kavraması mümkündür. Bu çok zordur, çok zor ulaşılır. Kendi deneyimim var. Ben de kolay ilişkilere ulaşmak istemiyordum, hem de çok iyi niyetliydim, hala çok iyi niyetliyim, safım aslında, çocuk gibiyim. Ama bu büyük savaşımı veriyorum. Gerçeklerle bağlantımı koparmadığım için, çokça söylediğim gibi çocukça özlemlerim ve heveslerim olmasına rağmen, bunlar bir yönüyle hep gerçeklerle bağlantılı olduğu için kendi kendimle uğraşıyorum. "Yahu neden böyle oluyor, bizlere yazık değil mi" diyeceksiniz. Bu bir özgür yaşam tarzı, özgür yaşamda bir sevgi, bir güzellik, bir kabul edilebilirlik ölçüsü. Aksi halde ne olur? Aksi halde ulusal düzeyde her türlü çirkinliğe, köleliğe meydan vermiş oluruz. Boyun eğmecilik ve uzlaşmacılık temelinde hatalı yaklaşımlar gelişir. Özgürlük gelişmez, sonuç olarak ordu gelişmez, savaş gelişmez. Gelişecek olan düşman iradesidir ve yaşanmazlıktır.

Ben deli miyim; benim kadar yaşama tutkun insan var mı? Erken yaşlarda bu soruna nasıl yaklaştığımı gösterdim. Hala yaşamın çözümü, kadının çözümü, erkeğin yaklaşımı üzerine bu kadar şey söylüyorum. Benim derdim size işkence çektirmek değil. Hala fırsat bulsalar bazı serserilerin neyi geliştirmek isteyeceklerini biliyorsunuz sanıyorum. Evet, evlilik kanunları! Adeta evde kalmış kızlar veya erkekler gibi yaşınız geçmiyor mu? Doğru, yaşınız geçiyor. Bu da bir kanun. Yaşının geçmesini istemiyorsan, ulusunun ölümünü önle, halkının dayanılmaz yaşamının veya yaşanılmazlığının önüne geç. Yiğitsin değil mi? Erkek dediğim adam kendini yiğit sayar. Demin söyledim ya, en ilkel topluluklarda bile evlenmek için büyük bir canavarın vurulması gerekir. Adını alması için bile bu gerekir. Zaten bu kahramanlık adları da hep bu tarzda kalmadır. Sen pısırığın tekisin, kendin bir karıdan daha betersin; evlensen ne olur, evlenmesen ne olur! Zaten bana göre bizim erkeklerin erkekliği kuşkulu, hemen hepsi kocakarı, siyasal ve sosyal anlamda çok kuşkulu. Cinsel açıdan erkeklermiş! Aman Allahım, korkunç ölçüde ayıplı bir erkeklik!

Başka bir yerde açmıştım, burada fazla açmayayım; kadınlar bir şeyi fark etmişler, erkeğin cinsel düşkünlüğünü. Bilirsiniz, cinsellik veya cinsel güdü kolay kolay önüne geçilemez bir alışkanlık. Zaten adı üzerinde, bir güdü; açlık güdüsü gibi bir güdü. Korku güdüsü gibi bir şey. Kadın bakıyor, hakim erkek bunsuz yaşayamaz. Buna göre tavır geliştiriyor. Kürdistan ölçülerinde biraz daha koyu bir fark koymak gerekir. Sosyal, siyasal, bir bütün olarak askersel anlamda erkek erkek olmaktan çıktığı, düşman ona hep karılaştırma temelinde yaklaştığı için, kadından daha beter bir duruma düşmüştür. Kadınlık aslında salt cinsel bir kavram değildir. Tarih içinde ele alındığında görülecektir ki, sosyal, siyasal ve özellikle askeri alandan koparıldığı oranda kadın karılaşır, ezilen kadınlık denilen durum ortaya çıkar. Yani kadınlık aslında bir sosyal ve siyasal gelişmenin ürünüdür. Şimdi bizim erkeğimize bakalım; Kürt erkeği sosyal, siyasal ve askeri gelişmelerden alıkonulduğu gibi, başkalarının uşağı ve işbirlikçisidir. Bir kadın da erkeğin işbirlikçisidir aslında. Ama erkek de başka bir egemen ulusun, başka bir egemen sınıfın kadından da beter bağlı bir işbirlikçisidir.

Şimdi bu tanımı da iyi anlayalım: Bizim erkek neden sağlam bir erkek değildir, anlaşılıyor. Evet bu kadar bağımlı bir erkek olursan, erkekliğini yalnızca neyle kanıtlarsın? Kaba cinsellikle, sanırım kadında da cinsellik çok erkenden bir duygu olmaktan çıkıyor. Nitekim cinselliği de öldürmüşler, onu da biraz iyi anlatmak gerekiyor. Sanırım bu biçimde aptallaşıp gidiyor. Büyük oranda erkek de cinsel olarak bir güç olmaktan çıkıyor. Belki de otuz'una ulaşmadan bitiyor. Otuzundan sonra ihtiyarlıyor. Bakın, zaten kadın bizde otuz'undan sonra yaşamdan kesilmiştir. Hatta yirmibeş'inden sonra. Erkek de öyledir. Başlangıçta belkide bir güdü olarak cinsellik kapanında kendilerini bitirmişlerdir. Cinselliğin dayanılmaz boyutu diyelim, onları öyle çelişkileri doğru ele almadan gömdürmüştür. Ben bu açıdan bizdeki ilişki tarzı ölmeden önceki ölümdür diyorum. Ben çok çekindim, örneğin buna karşı kavgamı başarılı yürüttüğüm için şimdi biraz varım. Şu anda bu yaşıma rağmen, bir cins olarak da konumum kabul edilebilir sanırım. Yani bir erkek olarak da öyle kimseye yük olabilecek durumda değilim.

Ama en zengin birçok erkeğimize bakın. Eminim ki, karıları varsa, kesinlikle normal bir ilgileri yoktur, hiç yoktur. Ama aslında kadın da orada tükendiği için mutlak muhtaçtır; gelenekler ve maddi zorunluluklardan ötürü o bildiklerini sürdürür. Kesinlikle özgürlükle alakası yoktur. Hele güzellikle, kabul edilebilir özgür bir yaşamla, yaşam sınırıyla hiç alakası yoktur. Yaşayıp gider. İşte bunlar yaşarken ayakta ölenlerdir. Yaşama büyük saygısızlık!

Aslında bu hikaye daha uzun. Siz daha düşünceleri geliştirmeyi bilmiyorsunuz. Biz bu hususları da çok kapsamlı çözmeye çalıştık. Bunları kendi durumunuza uyarlamada yoksul kalıyorsunuz. Bunlar size göre es geçilecek düşüncelerdir veya bireysel durumlarınıza uyarlanamayacak düşüncelerdir. Bu büyük yanılgıyı yaşayamazsınız. Biz yaşamın kanunlarını açıklıyoruz. Şu doğrudur: PKK'nin yürüttüğü savaşım aynı zamanda geleneklerle ve bunlarla oldukça iç içe geçmiş olan düşmanın imha etme, tüketme, bir soy olmaktan çıkarma, özgür kimlik sahibi bir toplum olmaktan çıkararak en aşağılık ve en köksüz bir duruma düşürme, belki de hayvanlık sınırında bir sömürgecilikle götürme çabalarına karşı savaşımdır. Bu anlamda çok kaba bir cinselliğe, onun etrafında çok geri bir aile tarzıyla götürmek istediği bir topluma veya kabul edilemez bir sosyalleşme ve sosyal ilişkiye karşı isyandır. Biz buna isyan ederiz. Bunu reddettikçe, bunu aştıkça ve yıktıkça, örgüte başarı kazandırdıkça, savaşa başarı sağladıkça biraz vatan kazanılır, biraz halk kazanılır, biraz insanlık kazanılır ve o zaman cinsler de kazanılır. Cinslerin bu temelde birbirlerini kazanmaları çok önemlidir. Zaten bu kazanımdan sonradır ki, sen ilişki, duygu, sevgi ve cinsellik olmalıdır diyebilirsin. Bunlar için savaşım veriliyor.

Kızlarımız ve erkeklerimiz büyük özgürlük içindir

Bizim Kürdistan'daki devrimimiz bir sevgi devrimidir. Biz bunu boşuna söylemedik. Bizim devrimimiz en büyük tutku içindir. Bu zaten çok somuttur. Öyle olmasaydı, biz bu kadar insanı, bu kadar genç kızı çekebilir miyiz? Büyük tutku olmazsa, büyük bir heyecan ve duygu büyüklüğü olmazsa, bu mümkün değildir. PKK'de bu büyüklüğü görmemek için kör olmak gerekir. Bunu böyle görmek yerine, bireyciliği yaşamaktan söz edilemez. Hayır, hiç kimse bu büyüklüğü dıştalayamaz, bu büyüklüğe layık olmayan bir yaklaşım sergileyemez. Bu, PKK gerçekliğinin doğasına aykırıdır. Kimse kimseyi kandırmasın. Hiç kimse için ucuz ilişki yok, benim için de öyle.

Şunu söyleyeyim; ben kadın düşkünü değilim. Tersine kadın bize çok muhtaçtır. Fakat bir ilişkiyi kazanmak için savaş gerekiyor, emek gerekiyor. Bu kızlar kendiliğinden bize ilgi duymuyorlar. Onlar bize şundan ilgi duyuyorlar: Onları az çok özgürlükle tanıştırıyoruz, kendilerine yaşamlarında görmedikleri bir konuşma özgürlüğünü, örgütlenme özgürlüğünü, ilgi çeken bir yaşamı sunuyoruz; birinci elden bunu sunuyoruz. Çok somut, bunun bir mücadeleyle ilişkisi var. Yoksa bizim nasıl bir savaş ve ateş ordusu olduğumuz belli. Ama kendileri de çok iyi biliyorlar ki, biraz onur, şeref ve biraz kişilik elde etmek istiyorlarsa, aslında bizimle birlikte yol almaları gerekir. Bunu adları gibi biliyorlar, ilgileri bu temeldedir. Özü budur. Başkaları gafil olabilir, başkaları yanlış bir iş yapmış olabilir, ama özü budur. PKK'ye kadının katılımının temelinde bu vardır. Bu kanundur, bu kadın katılımının kanunudur.

Bu ilke veya kanun çok önemli. Çünkü bu tarzı ben kendim hazırlamışım ve bir kanun düzeyine gelmiştir. Kadın bu harekete ölümüne ve bu kadar şehit vere vere geliyor. Hiç kimse kocası olduğu için geldi diyemez. Şu aşiret için geldi denilemez. Kesin olarak ve ezici bir biçimde kadın katılımının altında yatan ve kanla kendini kanıtlayan özgürlük tutkusudur. Onun onurlu, şerefli yaşam gereği olur. Sen buna layık olursan, ilişkinin bir anlamı olabilir. Saygısızlık edemezsin. Özgür bir katılımdır. "Boyun eğdireyim, zayıftır, kullanayım" veya "saptırarak kullanayım" diyemezsin. O zaman kanuna ters düşersin. Kanuna ters düştüğün için de cezalandırılırsın. Orada büyük bir özgürlük katılımı var ve ona da mutlaka bir karşılık vereceksin. Biliyorsun, özgür katılım savaşta adamdan zafer ister, eşitlik ister, her türlü örgütlülük düzeyi ister, gönüllülük ister; kesinlikle ülkeyi kurtarmayı ve onun her türlü savaşımını başarıyla vermeyi ister. Özgür ilişkiye girmek istiyorsan bunları yapacaksın. Bunları yapamıyorsan yaklaşamazsın. İlişkiye gücün yok, düşürüyorsun, bir tür ajansın, ahlaksızsın, düşmanlasın.

> ***"İlişkiyi belirleyen, sevgiyi, aşkı, evliliği ve her şeyi belirleyen birtakım dayanılmaz ölçüler var. Tekrar adını koyalım, bunlar kanunlardır. Bu bir örgüt kanunu, savaş kanunudur."***

Ben kendimi bir aile başı olarak koymuyorum, ama PKK'yi bir aileye benzetelim, onu bir aile yerine koyalım. Bir kızımızı neden bir ahlaksıza verelim veya iyi bir delikanlımızı neden serseri bir kıza kurban edelim? Bizim de herhalde bir aile kadar onurumuz vardır. Kaldı ki, bizim ailemiz gerçekten savaşkan bir ailedir. İlkesi var, müthiş savaşımı var. Ailemizin ölçülerine saygılı olacağız. Hiç kimse "ben bireyciliğimi şöyle konuşturdum", "benim içimde zapturapta gelmez tutkular, duygular ve güdüler şöyle fırsat bulursa ayaklanır, ortalığı altüst eder" diyemez. Hayır, bizim ailemiz çok ciddi bir ailedir. Belki hayırsız biri olarak her aileye dayatmada bulunabilirsin, ama bizde asla! Sevebilirsen büyük sev. En yiğit erkeklerimiz de, kızlarımız da büyük savaş için, büyük özgürlük içindir; onun soylu ve onurlu yaşamının öncüleridir. Ben de dahil, hiç kimsenin bunu çarpıtmaya hakkı yoktur. Ben zaten bunun büyük hizmetini yapıyorum. Çok iyi biliyorum, bir erkeğimizin ancak ucuz bir karı olarak görebildiği binlerce kıza inanılmaz bir yakınlık göstermiş ve hizmetle yaklaşmışım. Siz çok akıllı veya çok yiğit ve oturaklı erkeksiniz de ben deli miyim ya da basit bir hizmetçi miyim? Ben bu sahada bir özgürlük savaşçılığını deniyorum. Siz de öyle şeyler sunun, hizmet edin, ilişkiniz gelişsin.

Ben kazandığım ilişkiyi kolayca, alçakça ve düşkünce kullandırtmam. Eğer sen erkeksen, erkekliğini önce sosyal, siyasal ve askeri alanda kanıtla! Yine sevgi isteyen, büyük etkiye yol açmak isteyen bir kızsan, önce mücadele saflarında nasıl onurlu, özgür ve eşit kimlikli kişilik olduğunu kanıtla! Sevginin kaynağı budur.

Şimdi bilemiyorum, kavram düzeyinde sorunlar hem çok çarpıcı ve pratiği gör. Nasıl yaşayalım? Pratik budur işte; bu en büyük pratiktir. Şu anda buradaki birlikteliğiniz en büyük pratiktir, gerillladaki saflaşma büyük pratiktir. Daha ne istiyorsunuz! Birbirini düşürerek alıp kaçmak, rezilce birtakım ilişkiler olmaz. Hayır, sevgi böyle olmaz, cinsellik de böyle olmaz.

Biz cinselliği ayıplamıyoruz, ama böyle onursuz biçimler altında kullanılmasına da ancak tükürerek karşılık verebiliriz. Cinsellik yüceltici olmalı, ilişki son derece saygıdeğer olma-

lı. "Biz bu biçimleri bulamıyoruz" deniliyor. Sen düşmanın aşağılık bir uşağısın, insan değilsin. Böylelerinin de ilişki hakkı hiç yoktur. Kölelerin evlilik haklarının olmadığını biliyorsunuz. Kölelerden de beter bir durumda bulunduğunuza göre, kurtulamazsanız evlilik hakkı filan olamaz. Kendinizi özgür sanıyorsunuz. TC seni özgürleştirmiş midir? Buna inanıyor musun? Seni köleden daha beter yaptırmamış mıdır? Kölelerin sosyal ilişki kurma hakkı yoktur. Köleler sadece başkasına uşaklık yaparlar. Kölenin karısı da, kocası da olamaz. Köle kadın alınıp satılır, erkek her işte kullanılır. Yani kölelik teorisine doğru karşılık vereceksek, bize dayatılanın kölelikten öteye bir anlamı varsa, o zaman sosyal ilişkinin ne olduğunu, kadın-erkek ilişkisindeki özgürlüğün ne olduğunu anlarsın. Özgürlük uğruna savaşım verirsin.

Ben her şeyin ilahçasını yapıyorum demiyorum. Ama benim deneyimim şunu gösteriyor: Bir şeye hak kazanmak için onun uğruna önce iyi bir mücadele vermek gerekiyor. Ben de ucuz ilişki aradım ve buldum da. Ama başıma ne bela gelecekti. Örneğin ordu ne içindir? Ordu bin türlü düşmanlığa vurmak içindir, özgürlüğe ulaşmak içindir; birbirinize özgürce ve eşitçe kavuşmanız içindir. Ailelerinizin sizi yetiştirme tarzı dikkate alınırsa, hiçbiri diğeri için değildir. Her biri bir ihanet içindir, bir aşağılık durum içindir. Birbiriniz için olmak istiyorsanız, bunun büyük bir emek ve savaş hareketiyle bağlantısı vardır. Bu ilkeyi ikide bir bozmayalım, alçakça ve ikiyüzlüce sabote etmeyelim. İlke ilkedir ve gerekleri yerine getirilmelidir. Birbirinizi kazanmak için büyük bir savaşıma ihtiyacınız var. Yani soylu sevgi istiyorsak, bu biraz böyle ele alınmak zorundadır.

Dedim ya, ayıp değil. Ben denedim, birçok kızla ilgiliydim, çok sevdiklerim vardı. Hepsi hala aklımda ve hepsini açtım. Sevdiklerim beni neye çağırdı? Mümkünse bizim için sevilebilecek bir ülke yarat, birlikte yaşanılacak özgür bir toplum yarat! Senin sevgiden çıkaracağın başka bir sonuç olamaz. Tabii sevdikleriniz varsa, sevmesini biliyorsanız... Ben sevgi yorumunu böyle yapıyorum. Sadece kadın veya insan güzelliğine değil, her güzelliğe baktığımda, güzel olan hemen her şeyden çıkardığım sonuç, onu bir vatana dönüştürmek, yani vatanı kazanmaktı. Hemen ardından vatanı nasıl kazanacağız sorusu gündemleşti. Öyle örgütsüz güç olunur mu? Ordusuz, güçsüz savaş verilir mi? Bütün bunlar olmadan güzelliğe ulaşılır mı? Sömürgecileri görmüyor musun? Onlar seni böyle en ufak bir şeye ulaştırmaz. Verirse ancak uşaklık için verir. Ve bu bir kandırmacadır.

Şimdi tüm bunları niye tekrarlamaya çalışıyorum? Kavrayışta çok inatçısınız. Yani kavrama noksanlığı, kavramaya karşı inat var. Özellikle de onu kendi yaşamınıza uygulamada zorlanıyorsunuz. PKK'nin iç büyüklüğünü bir türlü kendinize yedirmiyorsunuz. Önderlik gerçeğinin aslında ne ifade ettiğini kendinize uygulayamıyorsunuz. Uygulama gücü yerine kendi bireyciliğinizi dayatıyorsunuz. Orada da çatışma oluyor. Çünkü ilke vardır, onun uğruna büyük mücadele vardır. Ve sen de militansın. Bununla çatışmayacaksın, buna biraz değer katacaksın. Şunu da söyleyeyim: Hiçbirinizin destan yazmasını istemiyoruz, ama hiç olmazsa kolay yutulacak bir savaşçı olunmamasını istiyoruz. Kabul edilebilir sınırlar dahilinde bir savaşçı olun. Bu da bizim için büyük değer ifade eder. Ama bu işte önder olmak istiyorsanız, onun da kanunu ve kuralı var. Ben ulusal düzeyi çözümlüyorum, ikiyüzlülük edemem. Siz belki ahbap-çavuşluk ve bölgecilik gereği veya bireyselliğiniz uğruna kendinizi subjektivizme, daralmaya, yüzeyselliğe, kandırmacılığa koyuverebilirsiniz. Ama benim için bu mümkün değildir. Çözümlemeyi ulusal düzeyde, hatta mümkünse bütün insanlığı tümüyle ilgilendirecek düzeyde götürürüz. Tabii bütün dinler, felsefeler ve siyaset insanlık içindir, yalnız bir ulus için değildir, bütün cinsler içindir. Eğer sosyalistsek, gerçekten en gelişmiş eşitlik ve özgürlük içindir. Bunları uygulamayı bilmeliyiz.

Özgürlük kolay olsaydı, Ronahi ve Berivan kendilerini yakmazlardı

Hayret ediyorum, neden bizi anlamıyorsunuz? Hele sizin gibi genç kızlar neden anlamıyorlar? O büyük direnişin sahipleri Berivan ve Ronahi arkadaşlar; özellikle Ronahi arkadaş bizi oldukça iyi anlayan bir arkadaşımızmış. Zaten raporunda da bunu gördük. Bir başka raporunda, "Ateşkes sürecindeki ikinci basın toplantısından çok etkilendim. O kadar imkanları yaratıp bayanlara değer ve her türlü gelişme için destek vermenize rağmen, bizlerden halen o düzeye gelen kimse yoktur. Oysa ki yoğun emekler verilmiştir. Bilincimizle doğru bir kişiliği yakalayan halen fazla kimse yoktur. Partiyi tanıdıkça daha da bağlanıyorum. Kişilikleri ve olayları, savaş gerçekliğini, dönemi değerlendirdiğimde, bağlılığın gereği olan istenileni ve bazen de daha fazlasını vermeye çalışıyorum" diyor. Dediğim gibi tarzı kesin, bence çok önemli. Siz de biraz düşünmelisiniz. Onun anısını yaşatmanın yolu, onun gibi kavrayış gücüne ulaşmaktan, onun gibi sağlam bir yaşam disiplinine sahip olmaktan geçer. İçinizden bazıları ona layık olmak isteyebilir. Özellikle yaşamının PKK ile bütünleşme sürecini nasıl ele aldığını, kendisini nasıl dönüşüme uğrattığını anlayın. Bizzat kendi el yazmalarında var. Bunlara bakın, öğrenin ve saygılı olun. Çünkü bunlar büyük değerlerdir. Özgürlük kolay olsaydı, onlar o yolu denemezlerdi.

Ronahi yoldaş bir cümlesinde, "Önderlik ruh ve can veriyor, önemli olan bunu yaşama geçirmektir" diyor. Bunu kendilerini yakarak yaşama geçirme eyleminde bulunuyorlar. Bu büyük bir olaydır. Siz de biraz dürüstseniz, cesaret ve fedakarlık dediğiniz şeyin ne olduğunu görün ve anlayın. Madem bu eylem bizim adımıza yapılıyor, biz de saygılı olmak zorundayız. "Ucuz yaşadık" demek yakışır mı hiç? Ben değerlere ısrarla ters düşen kişilere şaşıyorum. Bunlara hiç acımak istemiyorum. Bu yüce değerlere bağlı olmadığınız müddetçe, sizi kesinlikle adam yerine koyamayız. Bu da onların vasiyeti ve anılarına bağlılığı ifade eder. Onların nasıl insan olduklarını, nasıl genç kızlar olduklarını ve nasıl bir yaşam tutkusu içinde kalmak istediklerini bileceğim ve öyle yükleneceğim. Kesinlikle böyle yapacağım. Benden başka bir şey beklemeyin. Ne kadar düşürülmüş, ne kadar gafil olursanız olun, onların yaşamları sizin için en büyük buyruktur. Madem yiğitlik ordusunun bir erisiniz, bu buyruğa göre yaşayacaksınız. Siz ARGK'ye, kadın ordulaşmasına gelmek istediğinizi söylüyorsunuz. O zaman bunun komutanları böyledir ve buna uymasını bileceksiniz.

Ben bile onların hizmetindeyim. Onlar yaşamla dopdolu insanlardı. Bir yaşam çözümlemesi var, ona bakın, hayretler içinde kalırsınız. Bir cinsellik tanımlamaları var; "erkekle kadının birbirlerini en çok aldattıkları saha" diyorlar. Ne kadar büyük bir değerlendirme! Yani "oyun var içinde" diyor; sahtelik var, kölelik var. "Onun özgürlüğü çok zor" diyor. "Maalesef biz Parti Önderliği'nin istediği böyle bir özgürlüğe tanık olmadık" diyor. Fakat hedef olarak önlerine koyuyorlar. Tabii bunlar bağlı kalmamız gereken değerlerdir. Böyle binlercesi var. Hala "anlayamadık, gereklerini yerine getiremedik" demek, asla ne kabul edilir, ne de gerekçe sayılır. Gençsiniz, yiğitsiniz, bu değerlere canı gönülden katılacaksınız.

Şahadet yaşamın ödenmesi gereken karşılığıdır

Biz çok kaybetmiş bir halkız. Sadece erkeğin ve kadının silueti kalmıştır, kendileri yoktur. Moralinizi bozmak için bunu söylemiyorum, kazanma tutkunuzun gelişmesi için vurguluyorum. İskeleti kalmış, cesedi kalmış, görüntüsü kalmış erkek ve kadınlarsınız; ne ilişkisi, ne saygısı, ne sevgisi! Her şey ayıp, her şey bunalım ve utanç içinde. Hiçbir erkeğin bir kıza sağlıklı bakacağını, hiçbir kızın kolay kolay bir erkeği kabul edebileceğini sanmıyorum. Bana göre büyük suç vardır ortada. Çünkü insanlıkla oynanmış, çünkü ilkel klan topluluklarının koşullarında bile kabul edilemez her şey dayatılmıştır. Nitekim insanlığın gelişim sürecine damgasını vuran ne kadar kanun ve kural varsa hepsinin dışına çıkarılmışız. Tabii ki bitiş, büyük yok oluş yaratılmıştır. Devrim tam da bunu gidermenin ilacıdır. Devrimci üslubun, devrimci tarzın, işte bu büyük şahadetlerin anlamı budur. Biz bile buna dayanarak ne kadar görev yapıyoruz. Şahadetlerin başka tür hiçbir anlamı olamaz, ancak böyle bir anlamı olur. Tabii o da yetmez, şehit olmak için şehit olunmaz. Mutlak yaşamın ödenmesi gereken bir karşılığı olduğu için ölünür, mutlak gerekli olduğu için ölünür. Biraz daha olsun, biraz daha kan dökülsün diye kan dökülmez, eğer çok gerekli değilse tek bir damla kan bile dökülmez. Ben gerçekten tasavvur edemiyorum. Ben kendimi ne için böyle yaşatıyorum? Dikkat edin, inanılmaz boyutlarda yaşatıyorum. Bana göre kendini kolay feda etmek, kendini kolay öldürtmek kesinlikle kabul edilemez. Veya ölümcül bir yaklaşımı kendime yedirmem düşünülemez. Neden? Yaşama saygıdan ötürü. Hele özellikle genelin yaşamını bu kadar ilgilendiriyorsak kolay ölmeyeceğiz. Kolay ölenlerin gerçekten bizim örgüt gerçeklerimizin, onun amaçlarının çok gerisinde olduklarını söylemeliyim. Böyle ucuz düşmelere çok öfkeleniyorum.

Ben burada şehitleri kastetmiyorum. Kimi kastediyorum? En çok kendimi. Örneğin ölümü önlemek için, bir yerde kendimi affettirmek için bu kadar yaklaşıyorum. Ama yüzde yüz sorunlu oldukları ve bir tedbirle çok şeyi düzeltebilecekleri halde, bunu yapmayıp da kendilerini karşımızda yaşatanlar acaba ne kadar öfkelendiğimi biliyorlar mı? Bunlar ne kadar alçak ve aşağılık olduklarını biliyorlar mı? Bazıları "örgüt bizi anlamaz" veya "yaşam kanunları bizim nasıl bir ölümün peşinde olduğumuzu görmez" demesinler. Hayır, görür. Dediğim gibi şahadetlere bu kadar büyük anlam veriyorum. Ama zamansız, yerinde olmayan bir damla kanın dökülmesinin de kabul edilemeyeceğini bu kadar açık söylüyorum. Kendimi istediğim gibi yaşamıyorum, ama büyük yaşam tutkusu kadar büyük ölüm uzaklığını da her an yanımda tutuyorum. Bu tip davaların temsil düzeyi böyle olur. Kendimizi kandırmayalım. Bu kadar kayıp, şu eksiklikten ötürü yaşamdan vazgeçiş kabul edilemez.

> ***kendimi tanıdığımdan beri, yaman yaşatıyorum. Bir anlamda hiç yaşamıyorum. Ama bir anlamda da en üstün yaşayanım. En büyük otorite ana-baba mıydı, bir kral kadar onlara karşı durdum ve halen de öyleyim. Dünyaya karşı duruyorum. İlkem var, yaşamıma saygım var***

Kendinizi bu kadar tanınmaz hale getirmişseniz, hızla düzeltmelisiniz. Yaşam böyle kolay ele alınacak bir husus değildir. Cinslerin karşılıklı ilişkileri, ortak yaşamları olmadan da yaşam olamaz. Birinci adım yaşamaksa, ikinci adım örgütlü veya sosyal gerçeklik olarak yaşamaktır. Bu da kadın-erkek birlikteliğinden geçer. Eğer bizde ikisi de bu kadar tehlikedeyse, herkes kendi eyleminin ne anlama geldiğini, kendi yaşamının ne anlama geldiğini anlamalıdır.

Bana göre şimdiye kadar yaşadığınızın olmaması gerekir. Nasıl düştünüz, niye kolay ölüyorsunuz, öldürüyorsunuz? Bunun olmaması gerekir. Olmuşsa bile görmezlikten geliyorum. Benim felsefem ve yaklaşımımda bunu onaylamak yoktur. Ben ilk günden bugüne kadar, kendimi tanıdığımdan beri, yaman yaşatıyorum. Bir anlamda hiç yaşamıyorum. Ama bir anlamda da en üstün yaşayanım. En büyük otorite ana-baba mıydı, bir kral kadar onlara karşı durdum ve halen de öyleyim. Dünyaya karşı duruyorum. İlkem var, yaşamıma saygım var. Böyle belledim, böyle götürüyorum. Tamam, sizi de çeken budur, belki bundan etkilendiniz, ama bizim için etkilenme yetmez. Siz militan arkadaşlarsınız, sıradan sempatizanlar filan değilsiniz, kendinize bir de bunu yakıştırmışsınız. Kendinize savaş arkadaşları diyorsunuz; ordu, kurmay ve önderlik sıfatı yakıştırıyorsunuz. O zaman bunun hakkını vereceksiniz. Benimle kolay arkadaş olunamaz. Kolay arkadaş olunabileceğini sanırsanız yanılır ve yanıltırsınız. Bu da yoldaşlıkta en kötüsüdür. Her şey yapılmalı, ama yoldaşlığa bu yapılmamalı.

Bütün bunlar yalnızca bir ulusun ölüm kalım savaşımında gerekli değil, insanlık için de çok gerekli. Kendini buna vermeyecek bir insan tasavvur edemiyorum. Duygularımızı da, güdülerimizi de bunun hizmetine sokmamayı düşünemiyoruz. Ama ille de karşı kutupta yer alınacaksa, buna karşı şiddetli savaşımımız olur. Kimse bizden saflarımızda köleliğe, onun dayanakları olan bilinçsizliğe, basit bir bağlılığa ve çirkinliğe onay istemesin. Buna onay vermeyiz, vermeyiz, vermeyiz. Buna karşılık biri özgürlüğün savaşımına açıksa, ben onun en büyük ve başta gelen hizmetkarıyım. Bu kişinin bu savaşımının emrindeyim ve zaten çalışıyorum.

Görüyorsunuz ki, parti ve onun savaşım gerçekliğinde yaşamın bütünselliğine ilişkin daha belirgin ve net olmak mümkündür. Bu temelde kendini yanılgılar ve yetmezliklerden arındırmak kadar, yetkinliğe ulaştırmak da çok önemli ve hatta vazgeçilmezdir. Bu sadece bir görev değil, hepiniz için bir haktır: İnsan olma hakkı. Ve bu büyük tutku yaratır. Büyük tutku büyük örgütü, bu da savaşı yaratır. Büyük savaşanlar da her zaman büyük ilişki sahibi olurlar, büyük ulus ilişkisi, büyük özgürlük ilişkisi, büyük birey ilişkisi, büyük sevgi ilişkisi, büyük sanat ilişkisi olurlar. Buna ihtiyacımız var. Biz bunun için yolu biraz araladık. Siz bunu biraz fırsat bilerek, gençliğinizin de verdiği enerjiyle daha fazlasını yapmalısınız. Yoksa bu düzeyi bile kavrayamama ve onun gerisinde seyretme ne kabul edilebilir, ne de size kesinlikle bir şey kazandırır. Çıkış için bu iyi bir başlangıçtır demelisiniz. Oldukça kavrayış zenginliği kadar çabanın gereğini de hissederek ve bu çabayı yerinde sergileyerek katılmalısınız. Bu, savaşta da olsa sizi sağlam bir yürüyüşün sahibi yapabilir ve mutlaka kazandırır.

13 Haziran 1994

PKK 3. ULUSAL KONFERANS KARARLARI-4

III-HAREKET VE VURUŞ TARZINA İLİŞKİN (2)

HAREKETLİ SAVAŞ

Savaşımızın geldiği aşama ele alındığında gerek ülke genelinde, gerekse eyaletler özgülünde büyük oranda denge ve önümüzdeki dönemde ise bazı eyaletlerimizde saldırı aşamasını ifade etmektedir. Yaygınlaşan ve alanlara oturan gerilla savaşıyla düşman önemli oranda darbelenmiş, yıpratılmış, özellikle dağlık ve kırsal alanlarda denetimi ve hareketliliği sınırlandırılmış ve bu alanlar önemli oranda gerilla güçlerimizin denetimine girmiştir. Halk önemli oranda kazanılmış, savaş ovalara ve şehirlere de taşırılmıştır. Öte yandan yıllardır yoğun bir savaşı yaşayan komutan ve savaşçı yapımız nitel ve nicel olarak önemli bir düzey ve tecrübe kazanmıştır. Savaşı daha kapsamlı ve bir üst aşamada yürütmenin maddi, teknik, lojistik, altyapı imkanları yakalanmış ve hızla bunu daha da tırmandırmanın koşulları yaratılmıştır.

İşte böylesi bir dönemde gerilla savaşı, koşulların olgunlaştığı yerlerde hareketli savaş halini almak zorundadır (düzenli savaş özelliklerinin ortaya çıktığı, fakat hala gerilla niteliğinin taşınmaya devam edildiği bir savaş biçimidir). Hareketli savaşta daha büyük ve daha fazla sayıdaki güçlerle düşman güçlerini yok etmek amacıyla düşman nispeten savunmasız olduğu yerden vurulur. Düşmanın elinde olan bölgede derinlemesine ilerler, sonra hızla geri çekilir. Büyük çapta dinamizme, inisiyatife, hareketliliğe ve yeni durumlar karşısında süratle karar alma yeteneğine sahiptir.

Hareketli savaşa doğru ilerlemek demek, gerilla savaşını bir yana itmek demek değildir. Geniş bir alana yayılan gerilla faaliyetlerinde zamanla ordu birliklerinin hareketli savaşı yürütebildikleri temel kuvvetin yanısıra çok sayıda gerilla birliklerinin faaliyetlerinin ayrı ayrı yerlerde bulunması demektir.

Gerilla savaşı cephesinde bir defa hareketli savaş başladı mı, savaşı daha da ilerletmek, çok sayıda düşman kuvvetini yok etmek için bu iki savaşım biçimi arasında yakın ve doğru eşgüdüm kurulması gerekir. Bu, savaşın genel bir kanunudur. Bu konudaki deneyimsizlik de dikkate alındığında dar kapsamdan daha geniş kapsama kadar yürütülmesi gereken bir savaş biçimidir.

Hareketli savaş geliştirilirken özellikle vurgulanması gereken bir nokta da; bu savaş biçiminin hiçbir zaman kendi başına ele alınmaması gerektiğidir. Yani hareketli savaş geliştirilirken, suikastten, sabotajdan tutalım pusu, baskın, çatışma, kuşatma vb. birçok eylem biçiminin iç içe ele alınmasına kadar hepsinin gerilla ve küçük birim savaşlarıyla birlikte uygulanması gerekir.

1- Bir alanda hareketli savaşa geçmeden önce, hareketli savaşın koşullarının olup olmadığı iyi değerlendirilmeli, koşulları varsa, hareketli savaşın altyapı hazırlıkları (lojistik, silah, cephane, mevzi, tünel, sığınak vb.) iyi bir biçimde yapılmalıdır.

2- Hareketli savaşın amacı iyi tespit edilmeli, bu amaca ulaşmak, güçlü bir keşif, istihbarat, planlama, taktik tespitine dayandırılmalıdır.

3- Hareketli savaşın nerede, ne zaman, ne kadar güçle, nasıl yapılacağı iyi tespit edilmelidir.

4- Hareketli savaşta güçler aynı anda operasyona girmemeli, bazı güçler çekilip dinlenirken, diğer güçler harekete geçirilmelidir.

5- Hareketli savaşta koordine ve koordine araçları mutlaka olmalıdır.

6- Olası durumlara karşı daima yedek güçler hazır bulundurulmalıdır.

7- Hareketli savaş, düşmanın önemli oranda darbelendiği, kitlenin yurtsever olduğu, arazinin uygun olduğu, altyapı hazırlıklarının yapıldığı, güçlerimizin nitel ve nicel olarak yoğunlaştığı alanlarda gerçekleştirilir.

8- Hareketli savaşta sağlık, muhabere, kurye gibi örgütlenmeler mutlaka olmalıdır.

9- Hareketli savaşın ilk denemeleri tecrübe eksikliğinden dolayı dar kapsamda olabilirken, gittikçe kapsamını büyütüp geliştirmek gerekir.

10- Hareketli savaşta eylem, onun biçim ve taktikleri zengin bir yoğunlukta olmalıdır.

11- Hareketli savaşı bir alan veya bölgeyle sınırlandırmamak, adım adım diğer alanlara doğru yaygınlaştırmak, savaş tecrübesini (broşür, kaset, güç değişimi vb. yöntemlerle) yeni alanlara aktarmak gerekir.

12- Yoğun düşman zorlamaları karşısında hareketli savaş tarzında ısrar etmemek, ondan da öteye mevzilere yatmamak, zorlanıldığında tekrar gerilla tarzına geçmek esastır.

13- Hareketli savaş adı altında güçler atıl bırakılmamalı, gerilla ve daha değişik savaş tarzlarına gidilmelidir.

KURTARILMIŞ ALAN YARATMA VE SAVUNMA

Ulusal kurtuluş savaşımızda günümüz koşullarını ve savaşın geldiği düzeyi değerlendirdiğimizde hemen hemen ülkenin önemli bir bölümünde bir denge durumunu yaşadığımız görülecektir. Hatta mevcut olanaklar iyi değerlendirildiğinde bazı alanlarda bir saldırı durumuna geçebilmemizin koşulları da ortaya çıkmıştır. Bu koşullar gerilla, hareketli savaşın yanısıra mevzilere çakılıp kalmama koşuluyla kısa süreli mevzi savaşımı ve büyük saldırı savaşlarını da beraberinde gündemleştirecektir. Ancak bu yeni savaş biçimlerine geçmeden önce güçleri nitel ve nicel olarak hazırlamak vb. şarttır.

Her düzeyde hazırlıklar yapıldıktan sonra içinde küçük birimlerden tutalım gerillayı, hareketli savaşı, hareketli mevzi savaşını ve bunların tümünün yoğunluğunu ifade eden, hepsini içinde barındıran güçlü hazırlıklar ve kapsamı geniş saldırılarla günlerce, haftalarca, hatta aylarca sürebilecek saldırı savaşlarıyla düşmanı bazı alanlardan tamamen temizleyebiliriz. Ayrıca halk kitlelerini örgütleyip en üst düzeyde savaştırmak da bu savaşın esaslarındandır. Ancak bunu gerçekleştirmek sadece bir alanın hazırlık ve saldırılarıyla değil, daha çok bütün alanların savaşı yoğunlaştırması, düşmanı çökertmesi ve son darbenin kurtarılacak alanlarda vurulmasıyla sağlanır.

Bu alanların kurtarılmasında olduğu gibi savunulmasında da savaşın teknik, taktik ve biçimlerini yaratıcı bir biçimde uygulamak, halk kitlelerini savaştırıp savunmak, en önemlisi de savaşı daha ileri alanlarda yaygınlaştırıp yoğunlaştırmak esastır. Ayrıca bu kapsamdaki bir hedefi gerçekleştirmek için geri üslere dayanmak gerektiği gibi, bu alanlar yeni kurtarılacak alanların da geri üssü rolündedir. Ancak şu husus unutulmamalıdır; bu alanları her koşul altında yenilgi pahasına da olsa savunmak gibi bir yanılgıya düşülemez. Zaman zaman taktik geri çekilmeler yapılıp tekrar saldırıya geçilebilmelidir.

Bundan hareketle:

1- Kurtarılmış alan yaratmak, savunmada geri üslere dayanmak ve savaşı buradan geliştirmek gerekir (bu üsler, dışa açılım kanalları olmak koşuluyla kızıl üsler de olabilir).

2- Kurtarılmış alan yaratırken savunmasının tedbirleri ve hazırlıkları da önceden yapılmalıdır (bunlar; lojistik, yeraltı savunma sistemi, dışa açılım kanalları, güçleri nitel ve nicel olarak yoğunlaştırmak, tekniği yoğunlaştırmak vb.'dir).

3- Hem kurtarılmış alan yaratmak, hem de o alanın savunulmasında savaşı daha ileri cephelere taşırmak, yoğunlaştırmak gerekir.

4- Kurtarılmış alan yaratmak için savunmada halk kitlelerini harekete geçirmek, savunmak, onların yaşamsal ihtiyaçlarını asgari düzeyde de olsa karşılamak gerekir.

5- Bu sahaları savaşın bir geri cephesi olarak kullanarak yeni kurtarılmış alanlar yaratmak gerekir.

6- Kurtarılmış alan yaratmak için savunmada bütün savaş taktiklerinin biçim ve tekniğini yaratıcı bir biçimde iç içe kullanmak gerekir.

7- Kurtarılmış alanları savunmada mevzilere çakılıp savaşmak gibi bir yanılgıya düşülmemeli, hareketli bir biçimde çeşitli savaş tarzlarıyla alan savunulmalı ve çok zorlanıldığında zaman zaman taktik geri çekilmeler yapılıp tekrar saldırıya geçilmelidir.

8- Kurtarılmış alanda daha güçlü bir devlet, ordu olmanın temel hazırlıkları yapılmalıdır.

9- Bu sahalarda biraz esnek de olsa bir savaş durumunun çalışma ve hareket tarzı geçerlidir.

SAVAŞIN ÜSLENDİRİLMESİ

Gerilla ordulaşmasını yaşadığımız bu önemli süreçte savaşı nasıl üslendireceğiz, hangi alanları esas alacağız sorusu ağırlığını hissettiren bir sorundur. Ordumuzu dağda mı, ovada mı veya şehir de mi konumlandıracağız? Bağımsızlıktan önce ve sonra bu alanlar nasıl kullanılacak sorusu da ağırlığını hissettiren diğer önemli bir sorundur. Henüz dağlarımızın doruklarında savaşan bir ordu olduğumuzdan dolayı, dağları, gelişen tekniğe karşı nasıl kullanacağız veya en güçlü teknik ve silah olarak nasıl ele alacağız hususları da önemlidir. Bu yüzden ülkemizin yüksek dağları savaşımızın temel üs alanlarıdırlar.

Ordular güçlerini; kimisi daha fazla silahlanmaya, kimisi disipline, kimisi güç büyütmeye ve kimisi de uygun arazisine dayanarak kanıtlarlar. Kürdistan'ın engin, engebeli ve sarp dağ silsileleri göz önünde bulundurulduğunda bunlar ordumuzun en güçlü dayanaklarıdır. Bu yüzden ülkemizin her alanını savaş koşullarımıza göre işleyip gerilla ordulaşmasına açmak, kızıl üs alanlarına ve giderek kurtarılmış üs alanlarına ulaşıp savaşı bu alanlarda üslendirmek en önemli hedeflerimizdendir. Bununla birlikte halkımıza yönelik katliamlara misillemede bulunmak, düşmanı arkadan darbelemek, Türkiye devrimine katkıda bulunmak, savaşımıza soluk aldırabilmek amacıyla Türkiye'de de savaşın üslendirilmesi bir zorunluluktur. Ayrıca ülkemize komşu alanları taktik yaklaşımlarla geri cephe durumuna getirmek, hatta savaşı buralarda da üslendirmek diğer bir hedeftir. Bazı alanların bu yönlü kısa zaman içerisinde oluşturulmasına çalışılmalıdır.

Buna göre:

1- Ülkemizin temel üs alanları üç ayrı saha komutanlığına sahip cephelerden oluşturulacaktır. Güney Saha Komutanlığının ordu inşasında birincil derecede rol oynaması yanında diğer alanlar da temel üs ve ordu inşa alanlarıdır.

2- Saha komutanlıkları bünyesinde bölgeler ve birlikler tüm dağların en stratejik yerlerini tutmak zorundadırlar.

3- Tutulan stratejik üs alanları temel alınarak derinliğine, genişliğine ve birbirlerini savunacak tarzda üslenmelidirler. Yani her saha komutanlığı kızıl üslerine dayanarak sarı ve beyaz bölgelere yayılmalıdır.

4- Oluşturulan üs alanları hareketli savaşa ve manevralara uygun araziler ve alanlarda olmalıdır. Hareketli savaştan gerilla savaşına hemen dönüşüm sağlayabilmelidirler.

5- Ovalık alanlar da birer savaş alanıdır. Ancak bu alanlarda büyük gerilla birlikleri değil, koşullara göre küçük gerilla birimleri ve milis ordusu üslendirilmelidir. Küçük gerilla birimleri de yer altına çekilmelidir.

6- Her birlik faaliyet yürüttüğü alanlarda üslenmek ve yedek birimlerini hazırlamak zorundadır.

7- Bölge karargahları bölgenin tümüne hakim olabilecek, koordineyi sağlayabilecek bir tarzda üslenmelidirler. Birliklere güç takviyesi ve diğer destekleri sunabilecek konumlanmaya ulaşabilmelidirler.

8- Bölgelerin ve birliklerin üslenmeleri, eylem geliştirmek amacıyla ateş hatlarına yakın alanlarda olmalıdır. Ayrıca güç büyütmeye ve güvenliğe de dikkat etmelidirler.

9- Üslenme sağlanırken alanın gerçekçi bir değerlendirilmesi yapılmalı ve bu doğrultuda, güç barındırılmalıdır.

10- Her temel üs alanı kısa, orta ve uzun vadeli ihtiyaçlarını gidermek için sağlam geri cephelerini oluşturmalı, mevcut durumla yetinmeyerek sistemli ve planlı bir yönetim içerisinde olmalıdır ki, geri cephe desteğini sürekli kılabilsin.

11- Saha komutanlıkları bünyesinde bölge ve birlikler için de yedek üs oluşturmak, hazırlıklar yapmak zorundadırlar.

12- Üs alanlarında savaşın geliştirileceği her alanda lojistik, cephane vb. ihtiyaçlar coğrafyanın en ücra köşelerine kadar götürülmeli ve depolanmalıdır.

13- Düşmanı arkadan yıpratmak, darbelemek ve savaşı düşmanın geri cephesine de taşırmak için üslendirilecek birimler dağlık alanlarda hazırlıklarını yapmak zorundadırlar. Bunun için cephane, lojistik ve savaşçı hazır bulundurulmalıdır.

14- Özgün koşullar dikkate alınarak küçük savaş birimleri de şehirde, gizlilik temelinde, güvenlikli ve kısa sürelerle üslenebilmelidir.

15- Savaşımızın denge aşamasına girdiği ve kısmi olarak da saldırı aşamasını yaşadığı günümüz koşullarında düşmanın olası operasyonlarına, katliam ve vahşetine karşı halkın güvenliğini sağlamak amacıyla gerillanın öngöreceği alanlarda, arazilerde üslenme hazırlıklarının yapılması hayati önemdedir.

ORDU EĞİTİMİ ÜZERİNE

Savaşın en önemli sorunlarından biri de eğitimdir. Halk ordusunun tabanı olan geniş köylü kitlesinin durumu göz önüne alındığında eğitimin nasıl canalıcı, acil bir sorun olduğu kendiliğinden anlaşılacaktır. Ordu-içi eğitim, disiplin, düzen ve kurumların oturtulmasını sağlamalıdır. Sayısal olarak artan ordumuzun niteliğinin de güçlendirilmesi için komutan, kadro ihtiyacının giderilmesi ve teknik uzmanlık eğitimlerinin ayrı ayrı verilmesi gerekir. Buna göre;

1- Savaşın çok yönlü ihtiyaçlarına cevap verebilmek ve tüm ordu bünyesinde eğitimi sistemli bir biçimde oturtmak için eğitimin kurumlaştırılması ve bu temelde örgütlendirilmesi şarttır.

a- Saha komutanlıkları bünyesinde akademik kadro-komutan eğitimleri verilmelidir. Askeri eğitim teorik-pratik bütünsellik içerisinde verilmeli, disiplinin oturtulması esas alınmalıdır.

b- Bu eğitimler kurmaylığın bizzat katılımı ve denetimi altında verilmelidir.

c- Bu okullara alınacak kadro-komutan adaylarının gelişmeye açık pratik deneyimden geçmiş olması esas alınmalıdır.

2- Her bölge karargahlarına bağlı temel savaşçı eğitim okulları açılmalıdır.

a- Temel eğitim askeri, siyasi içerikte olmalıdır.

b- Bu eğitim, saha komutanlığının denetiminde verilmelidir.

c- Temel eğitim bir aylık programlar biçiminde örgütlendirilmelidir.

d- Eğitim verenlerin belli bir askeri, siyasi formasyona ulaşmış olması şartı aranmalıdır. Kurumsal faaliyetlerin

de düzenli bir şekilde örgütlendirilip geliştirilmesi için uzmanlık eğitimi verilmelidir.

3- Eğitim çalışmalarının bütün alanlarda yaşam tarzı haline getirilmesi zorunludur.

4- Savaşta ihtiyaç duyulan silah ve teknik araçların daha iyi kullanılması için teknik eleman eğitiminin verilmesi gerekir.

5- Pratik faaliyetlerde de eğitim esas alınarak katılım sağlanmalıdır.

KADIN ORDULAŞMASI

Kadın sorununun geldiği boyut nedeniyle sorun ancak tarihsel süreçler içinde ele alınarak doğru çözüm yollarına kavuşturulabilir. Toplumsallaşmanın başladığı ilk süreçlerde belli bir saygınlığa sahip olan kadın, sınıflı toplumların ortaya çıkışıyla birlikte baskı ve sömürü altına alınarak kendi kimliğinden uzaklaştırılmış, ikinci sınıf insan konumuna itilmiştir. İnsanın doğa karşısında büyük bir zayıflığı yaşadığı, henüz kendi yaşam gereksinimlerini karşılayabileceği güç ve bilinçten yoksun olduğu ilkel komünal toplumda kadın, üretimde aldığı aktif rol nedeniyle yürütücü güç olma durumundadır. Üretim araçlarının gelişimi ve üretimin artmasına bağlı olarak ortaya çıkan artı-ürün özel mülkiyeti de beraberinde getirmiştir. Köleci toplum olarak da adlandırılan bu süreç aynı zamanda kadının erkek hakimiyeti altına girişinin başlangıcıdır. Üretimden, sosyal yaşamdan kopan kadın, erkeğin güç olmasında sadece bir araç konumuna getirilmiştir. Ancak kadının üretimden tam anlamıyla koparılarak eve kapatılması feodal toplum dönemine rastlamaktadır. Tek tanrılı dinlerle karakterize edilebilecek olan bu süreçte hukuk kuralları ve toplumsal normlar, erkeğin lehine daha da geliştirilmiştir. Kadının sosyal, kültürel vb. alanlardaki gelişiminin engellenmesi, onun etkin olabilmesi için entrika, hile gibi yöntemlere başvurmasını peşinden getirmiştir. Bu da kadının kişiliğindeki tahribatı derinleştirmiştir. Kadının toplumsal üretime katılımı ise, kapitalist topluma geçişle birlikte başlar. Bir yandan burjuvazinin kâr hırsı, diğer yandan sanayinin gelişmesiyle birlikte ucuz iş gücüne duyulan ihtiyacın ortaya çıkması, bunda rol oynamıştır. Böylelikle burjuvazi, kadını üretime çekerek onu ucuz iş gücü haline getirmiştir. Kadının ucuz iş gücünün yanında fiziğinin de alabildiğine kullanıldığı kapitalist toplum aynı zamanda kadın kişiliğinin de en fazla dejenere edildiği bir toplumsal süreçtir. Bu dejenerasyon, emperyalist aşamada daha da katmerleştirilmiş, cinsellik meta olarak pazara sürülmüş, toplumun uyutulmasında ve duyarsızlaştırılmasında etkili bir araç konumuna getirilmiştir.

Sınıflı toplumların sömürü ve baskı sistemini aşmayı hedefleyen bilimsel sosyalizm, tarihsel gelişim içinde kendi başına önemli bir sorun olan kadın sorununa teorik düzeyde bir çözüm getirse de, yaşanan devrim süreçlerinde sorunun kendi özgünlüğü içerisinde ele alınmayıp çözümün devrim sonrasına bırakılması, tıkanıklığı beraberinde getirmiştir. Genelde belirlenmiş politikaların arkasında yürüyen kadın da devrimin zaferle sonuçlanmasını kendi kurtuluşu için yeterli görmüş, özgün durumunun getirdiği özgün örgüt ve mücadele yollarını aramamıştır. Her ne kadar devrimden sonra çeşitli haklar tanınsa da tarihsel zayıflığı bu haklardan yararlanamamasını da beraberinde getirmiştir. Ekonomik, kültürel vb. alanlarda belli bir gelişmeyi yaşasa da asıl eşitlik ve özgürlüğü yakalamasını sağlayacak olan siyasi güç olma konumuna ulaşamamıştır. Kadın-erkek arasında var olan eşitsizliğin reel sosyalizmde de devam etmesi söz konusu olmuştur.

Hemen hemen her devrim sürecine katılan kadın, burjuvazinin özgürlük çağrılarına da karşılık vermiş, kendiliğinden de olsa devrim saflarındaki yerini almıştır. Ancak iktidara gelen burjuvazi, kadını hem emek, hem de cinsel sömürüye tabi tutarak, kadının özgürlük istemini de çarpıtarak kendi hizmetine sokmuştur. Başlangıçta ilerici bir özelliğe sahip olan ve kadın özgürlüğünü esas alan feminist hareket, koyduğu tespit yanlışlıklarıyla burjuvazinin çarpıtıcı yaklaşımlarına alet olmuştur. Feminizmin, kadının asıl sömürü kaynağı olan sınıfsal sömürüyü gözardı ederek, erkek düşmanlığını savunması ve kadınlar için sınıf ayrımını gözardı etmesi daha başından itibaren çözümsüzlüğü beraberinde getirmiştir.

Bir bütün olarak ilk sınıfların ortaya çıkışıyla başlayan kadın sorunu günümüzde yaşanan toplumsal bunalımların çözümünde bir kilit durumuna gelmiştir. Ancak ne reel sosyalizm, ne kapitalist-emperyalist sistem, ne de sistem içi hareketler sorunu çözmekte, tam tersine daha da ağırlaştırmaktadırlar.

Tarih boyunca sömürgeciliğin ağır tahribatları sonucu ulusal parçalanmışlığı yaşayan Kürdistan'da bu sorun kendini daha ağır bir şekilde hissettirmektedir. Böylesine ulusal niteliği belirginleştirilmiş olan toplumumuzda en gerici bağlarla bir arada tutulmaya çalışılan aile kurumu, sömürgeciliğin temel dayanak noktalarından biri haline getirilmiştir. Bu aile içerisinde her ne kadar katı feodal yapının kabalığı nedeniyle sömürgeciliğin ulaşamadığı kadın Kürt ulusal değerlerinin yaratıcısı ve koruyucusu durumunda olsa bile hem ulusal, hem sınıfsal, hem de cinsel olarak gördüğü baskılar nedeniyle tam bir köle durumunu yaşamaktadır. Yaşadığı ağır baskı koşulları altında devrimci bir potansiyel olması gerekirken kadının, sömürgeciliğin ve feodal değer yargılarının dayattığı yaşam tarzıyla biçimlenmesi ve çağın dışına itilmesiyle kadında büyük bir geriliğin yaşanmasını da beraberinde getirmiştir. Bu nedenle toplumun büyük bir kesimini oluşturan kadının devrim saflarına çekilmesi ve mücadele içerisinde özgürleştirilmesi hem toplumun kurtuluşunda, hem de özgürleştirilmesinde büyük öneme sahiptir.

Ancak ağır sömürge koşulları altında erkeğin durumu da kadının durumundan pek farklı değildir. Her hakkı elinden alınmış, baskı ve sömürü altında başını bile kaldıramayan Kürt erkeği, dış ortamla daha fazla ilişkisi olduğundan sömürgeciliğin de bir taşıyıcısı durumundadır.

Sonuç itibariyle Kürdistan'da aile, erkek ve kadının bitirildiği, toplumsallaşmanın parçalandığı bitirici bir kurumdur. Bu nedenle Kürdistan'da ulusal kurtuluş adına çıkan her hareketin başarıya ulaşması için bu kurumun çözümlenmesi zorunludur. Ulusal kurtuluş temelinde bilimsel sosyalizmi esas alan hareketimiz, kadın ve aile sorununu toplumsal bir sorun olarak değerlendirip, çözümüne büyük önem vermiştir. Kadının kurtuluşunun ancak devrimci mücadele saflarında yerini alarak sağlanabileceğini ortaya koymuş, tüm toplumsal geri bağlara rağmen kadını mücadele içine çekmeyi başarmıştır. Böylelikle sömürgeciliğin en önemli dayanağı olan aile kurumuna da en büyük darbeyi indirmiştir. Mücadelemizin başlangıcından günümüze dek parti içinde dayatılan her türlü sınıf-dışı anlayışlara rağmen Parti Önderliği'nin bu konudaki özgün ve oldukça özgürleştirici yaklaşımları, kadının saflara katılmasını sağlayan belirleyici etken durumundadır. Bu çabalar sonucu yoğun bir katılım sağlayan kadın belli bir gelişme sağlasa da ve yine değerlerin yaratılmasında rol oynasa da genel olarak taşıdığı geri toplumsal özellikleri nedeniyle mücadelenin gelişimine paralel bir gelişimi gösterememiştir. Bu durumu aşabilmesi için Parti Önderliği'nin bir belirlemesi şöyle: *"Yüzyıllardan beri kendisinin edindiği günümüzdeki birçok gelenek görenek, ahlak ve hatta dinsel öğretilerde ifadesini bulan, kendi kendisini küçülten, iradesini hiçleştiren, bunu adeta kendisine layık gören, doğal yaratılıştan kaynaklandığını sanan özellikleriyle savaşması gerekir. Her şeyden önce güncel basitlikleriyle savaşması zorunludur. Her ne kadar erkeğin olumsuz, saldırgan, otoriter özelliklerinden bahsediyorsak da, kadının da ondan aşağı olmayan ve gerçekten daha kötü, daha sınırsız, yapısal gibi görünen ama öyle olmayan, sınıflı toplumun damgasını taşıyan özelliklerden sıyrılması gerekir.*

İdeolojik-politik geriliği, kadının kendi gerçeğine ya inkarcı yaklaşımını, ya da bu gerçekliği alabildiğine yaşamasını getirmiştir. Sınıfsal konumuna bağlı olarak partinin özgürlük yaklaşımını küçük-burjuva veya feodal tarzda yorumlamış, bunun sonucunda hem kölelikte derinleşmeyi yaşarken, hem de gerekli devrimci dönüşümü yapamadığı için her türlü tasfiyeci, provokatif çabalara da zemin olmuştur. Hakim cins olan erkeğin feodal, küçük-burjuva anlayışlarla yaklaşımı mevcut olumsuzluğun derinleşmesinde önemli bir etken olmuştur. Erkek de zaten zayıflığından dolayı bir güce sığınma ihtiyacı duyan kadını güçlendirmek yerine ya koruması altına alıp istismar etmiş, ya da tamamen reddetmiştir. Bunların bir sonucu olarak da yaşanan kadın-erkek ilişkileri düzen içi ilişkileri aşamamış, büyük tahribatlara yol açan çarpık ilişkilerin geliştirilmesine neden olmuştur. Şüphesiz bu durum kadının mücadeleden uzaklaştırılmasıyla çözümlenemeyeceği gibi, aşılmaması halinde de düşmanın bile yapamayacağı büyüklükte tahribatlara yol açacağı açıktır. Bu nedenle sorunun çözümü ancak kadının kendi özgür iradesini yaşatabileceği koşulların oluşturulmasıyla mümkün olacaktır. Siyasi bir güç olmadan bu koşullar oluşturulamayacağına göre kendine özgü bir örgütlenmeye gitmesi zorunludur. Bütün ulusal hakları, sınıfsal talepleri mademki gerillayla sağlıyoruz, kadın da kendi kurtuluşunu gerillayla sağlayacaktır... Toplumda olduğu gibi tümüyle erkeklerin inisiyatifinde oldukça bilinçli veya kendiliğinden onların himayesinde, hakimiyetinde olan bir gerilla ordusu değil, kadının da düşündüğü, tartıştığı, yönettiği, örgütlediği bir ordu gücüne kavuşarak gerilla ordulaşmasında yerini tutması daha gerçekçidir veya özgürlük talepleriyle bağlantılıdır."

Parti Önderliği'nin de belirttiği gibi kadının kendi iradesini oluşturması ve siyasallaşması, ordulaşma olarak somutlaşan böylesi bir oluşumun pratik olarak uygulanışına bağlıdır. Ayrıca kadının siyasallaşabilmesi, toplumsal dönüşümdeki yerini alabilmesi, kültürel, siyasal, sosyal şekillenmede aktif bir güç olabilmesi için gerillada olduğu gibi siyasi ordulaşmasını da geliştirmelidir.

Kısaca kadının özgürleşmek için ulusal, sınıfsal ve erkek egemenliğine karşı cins olarak savaşmasını sağlayacak askeri ve siyasi bir ordulaşmayı gerçekleştirmesi zorunlu hale gelmiştir.

Bunun için:

Tarihi-toplumsal gerçekliğine devrimci yaklaşımın gereği olarak kendi özgün durumu gözardı edilmeden, mücadele saflarında nicelik olarak artan bu gücün başta ARGK'de kadın ordulaşması biçiminde örgütlenmesi geliştirilmesi, kadının kendisini eğitmesi, örgütlemesi, özgücüyle yürütmesi ve karar sahibi olması, gerillada aktif ve etkin bir güç haline gelmesi için kendi içinde ayrı ve özgün örgütlemesine gitmesi zorunludur.

1- Kadının ARGK'de, kadın gerilla birlikleri olarak kendi içinde ayrı ve özgün örgütlenmesine gitmesi.

2- ARGK'ye bağlı olarak oluşturulacak kadın gerilla birliklerinin ARGK yönetmeliğine tabi olması.

3- Bulunduğu saha, bölge ve mıntıka komutanlıklarında kadının en üst yürütmede temsilini bulundurması.

4- Komutanlıkta temsil olarak bulunanın partiyi temsil gücünde, emek olgusunu esas alacak, burada görev almayı hak edecek nitelikte ve tecrübede olması.

5- Kadın gerilla birliklerinin ARGK'nin üslenme tarzına, arazinin coğrafik yapısına, halkın ve düşmanın durumuna göre üslenmesi.

6- Bulunduğu alandaki ARGK erkek gerilla birlikleriyle koordineli olarak üslenmesi ve hareket tarzını belirlemesi.

7- Kadın gerilla birliklerinin nitel ve nicel gücüne, düşmanın ve alanın konumuna göre bağımsız eylemliliklere gitmesi.

8- Kadın gerilla birliklerinin bulunduğu alanın özgül koşullarına göre güç büyütmeye gitmesi ve ordunun hiyerarşik yapısına göre örgütlenmesi (mangadan alay'a kadar).

9- Kadın gerilla birliklerinin hedefin ve düşmanın durumuna göre geçici karma birliklerle eyleme gitmesi.

10- ARGK kadın gerilla birliklerinde yer alacak olanların savaşın çetin koşullarını karşılaması. Fiziksel ve psikolojik olarak uygunluk gösteren 16 yaşın yukarısındakilerin bu birliklerde yer alması.

İç örgütlenme için:

1- Kadın gerilla birliklerinin nicelik ve niteliklerine göre düşmanın çeşitli kurum ve kuruluşlarına karşı suikast ve sabotaj düzenlemek için gerillaların **"Kürdistan Kadın İntikam Birlikleri" (Yekitiya Jinên Tolhildanên Kurdistan-YJTK)** adıyla örgütlenmesi.

2- Kadının kendi özgücüne dayanarak kurumlaşmasına gitmesi (eğitim, sağlık, lojistik, basın-yayın, muhabere vb.).

A- Eğitim:

1- Sıcak savaş alanlarına yeni katılan savaşçıların en kısa sürede eğitim sahalarına çekilmesi.

2- Uzun süre faaliyetler içinde bulunan, pratik sahada görevlerini yerine getiremeyenlerin en kısa sürede eğitim sahalarına çekilmesi.

3- Eğitimlerin etkili ve düzenli olması için partiyi doğru temsil edebilecek yetkin eğitmen kadrolarını yaratması.

4- Yeni katılan savaşçıların kişilik dönüşümünü hızlandırıp adayda devrimci dönüşümü sağlamak için:

a- 45 gün temel eğitimin verilmesi.

b- Gelişmeye açık ve yetenekli olanların kadro ve uzmanlaşma eğitimleri için saha komutanlıklarındaki parti okulunda eğitim görmeleri.

B- Basın-yayın:

1- Basın-yayın alanında kurumlaşmaya giderek yeni bir yayın organını çıkarması.

2- Kadın gerilla birliklerinin suç-yargı-ceza esaslarının ARGK yönetmeliğine tabi olup kendi mahkemesini kurup yargısına gitmesi.

3- Kadın özgürlüğünü özünden saptırmak isteyen iç ve dış engellemelerin, sınıfdışı anlayışların güçlü bir örgütlenme temelinde parti tavrı konularak mahkum edilmesi için mücadele edilmesi.

Kadın, sayı olarak fazla ve cesaretli olması nedeniyle de muazzam bir devrim potansiyeli konumundadır. İllegal ve legal çalışma alanlarında örgütlendirilip eyleme katılımının sağlanması kolay ve sonuç alıcı olduğu halde, şu ana kadarki siyasi faaliyetlilikler bu gücü örgütleyip harekete geçirmede ciddi eksiklikler içine girmiş, bu güç atıl konumdan çıkarılamamıştır. Kadın örgütlenmesini siyasal, sosyal, kültürel, ekonomik, diplomatik ve birçok sahada geliştirme; devrime katılmak isteyen bu gücü hem legal, hem illegal olarak örgütlemek; gerillanın da muazzam bir destek gücünü sağlamak için kadın potansiyelini eğitmek, savaştırmak; kadının enerjisini en verimli ve gerçekçi bir tarzda devrime katmak için siyasi ordulaşmasını yaratmak ve cephe içerisinde örgütlendirilmesini gerçekleştirmek zorunludur.

Bunun için:

1- Kadının siyasi ordulaşması ERNK'nin cephe programına tabidir.

2- Cephe karargahlarında kadın temsili oluşturulmalıdır.

3- Cephe çalışmaları içinde eyalet, bölge ve mıntıkalarda en üstten en alta kadar kendini temsil edecek ve örgütlenmesini gerçekleştirecektir.

4- Şehir, ova ve köylerde örgütlenmesini yapmak için kadın-milis ağını oluşturmaya gitmelidir.

5- Kurtarılmış alanlarda ve serhildanlarda halkı korumak amacıyla silahlı kadın birlikleri oluşturulmalıdır.

6- Devrimci-yurtsever ailenin yaratılması için aile eğitimini yapmalı ve geliştirmelidir.

Hedefler için:

1- Kadın ordulaşması ilanının Kürdistan ve dünya kamuoyunda duyurulması için yaygın, nitelikli eylemlere gidilmeli.

2- Kadın ordulaşmasının kabulünden sonra kuruluş bildirgesi çıkarılmalı, bu yurt içi ve yurt dışında dağıtılmalı.

3- ARGK'nin güç büyütme hedefine paralel olarak kadın ordulaşması gücünü büyütmede 5 bini hedeflemeli.

SÜRECEK

15 Tebaxê ji bo me

WELATÊKÎ NÛ YE!

23 TEMMUZ 1994

■ Ömeryan'da gerilla pususu: 12 asker öldürüldü.

■ İstanbul-Gaziosmanpaşa'da 1 kereste deposu yakıldı: 100 milyar TL'lik zarar verildi.

■ Erzincan-İliç'te gerilla pususu ve çatışma: 3 asker, 1 korucu öldürüldü, 10 asker yaralandı.

■ Batman merkezde 1 elektrik trafosu imha edildi.

■ Ömeryan'da gerilla saldırısı: 8 korucu, 20 asker öldürüldü.

■ Doğanşehir'de 1 trene gerillalar saldırdılar.

■ Midyat-İdil yolunda gerilla pususu: 2 asker öldürüldü, 4 asker yaralandı.

■ Cizre ovasında çatışma: 1 milis şehit düştü.

■ Diyarbakır-Kocaköy'de çatışma: 6 asker öldürüldü, 1 gerilla şehit düştü.

■ Ömeryan-Tepe köyü yoluna gerilla mayını: 1 asker öldü, 2 asker, 2 korucu yaralandı.

■ Şemdinli'de gerilla pususu: 7 asker öldürüldü, 1 gerilla yaralandı.

■ Doğubeyazıt-Zarova köyü yoluna gerilla mayını: 5 asker yaralandı, 1 jip tahrip oldu.

■ Doğubeyazıt'ta elektrik hattına mayın döşeyen 1 gerilla elektrik çarpması sonucu şehit düştü.

■ Hizan'da çatışma: 7 korucu öldürüldü.

■ Çukurca'da 1 Halk Eğitim Merkezi gerillalarca ateşe verildi.

■ Adıyaman'da petrol boru hattı gerillalarca imha edildi.

■ Adıyaman-Şerefli köyü otobüsüne gerilla bombası: 2 korucu öldü, 17 korucu yaralandı.

■ Gabar-Mişore'de 1 gerilla komplo sonucu şehit düştü.

■ Şemdinli'de çatışma: 3 asker öldürüldü, 1 helikopter vuruldu.

■ Sason'da çatışma: 4 gerilla şehit düştü.

■ Kemah-Karadağ köyünde çatışma: 11 korucu öldürüldü.

■ Hakkari'de operasyon: 106 asker öldürüldü, 1 helikopter düşürüldü. 7 köy düşman tarafından yakıldı. 2 G-3 silahı, 3 çanta gerillalarca ele geçirildi.

24 TEMMUZ 1994

■ Batman'da gerilla baskını: 4 ajan yaralandı.

■ Genç'te mayına basan 1 asker öldü, 2 asker yaralandı.

■ Kozluk'ta gerilla pususu: 3 asker öldürüldü, 12 asker yaralandı, 1 cemse darbelendi.

■ Şirvan'da gerilla pususu: 3 korucu öldürüldü, 1 korucu yaralandı.

■ Eleşkirt-Tavukbaşı köyüne baskın: 1 PTT binası, 1 ortaokul ve 1 ilkokul binası yakıldı. 2 daktilo, 2 normal telefon ve bir bilgisayarlı telefon kamulaştırıldı.

■ Batman'da askeri araca gerilla saldırısı: 2 asker öldürüldü.

■ Güneybatı'nın Kelhalil köyünde 1 ajan cezalandırıldı.

■ Botan'da çatışma: 2 asker öldürüldü, 3 gerilla şehit düştü, 3 gerilla yaralandı.

■ Ömerli-Marmora köyü yoluna gerilla mayını: 1 korucu yaralandı.

■ Bingöl-Diyarbakır arasındaki Ziyaret Tepesi'nde gerilla sızması: 1 asker öldürüldü.

■ Doğanşehir'de çatışma: 9 asker yaralandı.

■ Hizan'da çatışma: 16 asker öldürüldü.

■ Pervari-Cuxa'ya gerilla baskını: 1 karakol imha edildi, 1 gerilla şehit düştü, 3 gerilla yaralandı.

■ Kulp-İslamköy'de gerilla pususu: 2 korucu öldürüldü, 4 korucu yaralandı. Koruculara ait 1 G-3 silahı kamulaştırıldı.

■ Güneybatı'da Sürgü-Buğdayderesi köyleri arasında gerillalar 1 dozer ve 1 kompresörü ateşe verdiler.

■ Cudi'de düşman pususu: 1 gerilla şehit düştü.

■ Genç'te mayına basan 1 asker öldü, 2 asker yaralandı.

■ Şemdinli'de Gerdi-Güney yolu gerillalarca kesildi: Düşmana ait kamyon ve malzemeler ateşe verildi. 5 milyar TL. zarar verildi. 12 milyon TL. ve 18 bin dinar da kamulaştırıldı.

■ Nusaybin'de 2 yurtsever katledildi.

■ Hizan-Ager köyünde çatışma: 2 korucu öldürüldü, 9 gerilla şehit düştü, 5 korucu evi yakıldı.

■ Yüksekova yolu gerillalarca kesildi: 3 korucu gözaltına alındı, 5 milyon TL yardım toplandı.

■ Ergani'de işbirlikçilerin kahvesine gerilla saldırısı: 7 işbirlikçi yaralandı.

■ Genç'te gerilla pususu: 12 asker öldürüldü, 10 asker yaralandı.

-

■ Ömerli merkeze gerilla baskını: Tabur binası, askeri gazino, orduevi, PTT binası, 2 taksi, 2 trafo binası yakıldı. 4 asker öldürüldü.

■ Karayazı'da 1 radar yakıldı.

■ Mutki'de eylem: 6 korucu yaralandı.

26 TEMMUZ 1994

■ Gerdi alanında çatışma: 40 asker öldürüldü. Düşman, Begalte köyünü basarak 2 köylüyü katletti, 13 evi ateşe verdi. Köydeki 15 korucu silahlarıyla gerillaya katıldı.

■ Avaşin düşman uçaklarınca bombalandı: 6 gerilla şehit düştü, 8 gerilla yaralandı.

■ Van-Başkale yolu gerillalarca kesildi.

■ Yüksekova'da gerilla pususu: 21 asker öldürüldü, 5 asker yaralandı.

■ Düşman, Yüksekova'da halkı taradı: 2 kişi öldü.

■ Uludere'de mayına basan 1 gerilla yaralandı.

■ Şirvan/Mazra-Şexan köyü korucularına ait 28 küçükbaş hayvan gerillalarca kamulaştırıldı.

■ Kığı-Sıvgelik karakoluna ait elektrik direkleri gerillalarca imha edildi.

■ Dersim-Germisi karakol askerlerine gerilla pususu: 3 asker öldürüldü.

■ Hozat-Rengül karakoluna saldırı: 2 asker öldürüldü, 4 asker yaralandı.

■ Şirvan korucularına ait 45 küçükbaş hayvan gerillalarca kamulaştırıldı.

■ Bestler-Xırbıke Beste'de çatışma: 2 gerilla şehit düştü.

■ Cudi'de 1'i subay 2 asker mayına basarak öldü.

■ Hizan'da çatışma: 7 asker öldürüldü ve 2 silah gerillalarca kamulaştırıldı.

■ Dersim-Pertek'te 1 işbirlikçi gerillalarca gözaltına alındı.

■ Başkale'de çatışma: 2 korucu öldürüldü, 5 korucu gerillalarca gözaltına alındı, çetelere ait 3 araba yakıldı.

■ Doğubeyazıt-Kiskis karakolunda 1 asker intihar etti.

■ Doğubeyazıt-Kızıl'da 4 asker firar etti.

27 TEMMUZ 1994

■ Garzan'da 2 gerilla düşmana esir düştü.

■ Mutki-Meydan alanında düşmana gerilla sızması: 1 asker öldürüldü.

■ Iğdır'da Gevro-Porxan arasında mayına çarpan 1 panzer tahrip oldu.

■ Kığı-Hasköy'de 1 sağlık ocağı ve 1 ilkokul gerillalarca ateşe verildi, 1 panzer vuruldu.

■ Mutki'de çatışma: 2 asker yaralandı.

■ Ağrı'da çatışma: 5 asker öldürüldü.

■ Başkale'de çatışma: 2 özel tim elemanı öldürüldü, 2 özel tim elemanı yaralandı, 1 gerilla şehit düştü.

■ Şemdinli-Helena karakolu arasında mayına çarpan 1 panzer imha oldu.

■ Bagok'ta çatışma: 2 asker öldürüldü, 1 gerilla şehit düştü, 1 helikopter vuruldu.

■ Batman'da 1 bekçi öldürüldü, 1 bekçi de yaralandı.

■ Mutki'de gerilla pususu: 6 asker öldürüldü.

■ Silopi'de anti-tank mayınına çarpan cemse imha oldu: 15 asker öldü.

■ Çatak-Tenge köyü yolunda mayına çarpan araçtaki 1 asker ve 6 korucu öldü.

■ Pervari-Besta Kinyaniş korucuları kendi aralarında çatıştılar: 3 korucu yaralandı.

■ Savur-Dengize köyünde gerilla saldırısı: 4 asker öldürüldü, 5 asker yaralandı.

28 TEMMUZ 1994

■ Başkale-Masiro vadisinde gerilla pususu: 10 asker öldürüldü, 4 gerilla şehit düştü, 3 cemse darbelendi.

■ Uludere-Kıror'da koruculara ait 35 hayvana gerillalarca el konuldu.

■ Diyarbakır-Ergani yolu gerillalarca kesildi.

■ Ovacık-Dersim karayolunda gerilla pususu: 4 asker öldürüldü, 2 cemse, 1 otobüs darbelendi.

■ Akdağ'da çatışma: 3 asker öldürüldü, 3 gerilla şehit düştü.

■ Sason-Hergop köyüne gerilla saldırısı: 2 korucu öldürüldü.

■ İdil-Kerboran'da mayına basan 1 subay ve 1 asker yaralandı.

■ Beytüşşebap'ta 1 araç mayına çarptı: 2 korucu öldü.

■ Lice'de pusu: 7 asker öldürüldü, 5 asker yaralandı.

■ Kığı-Balpayam'da çatışma: 3 asker öldürüldü, 1 G-3 silahı gerillalarca ele geçirildi.

■ Karakoçan-Xeylan karakolu yolunda anti-tank mayınına basan bir panzer içindekilerle birlikte imha oldu.

■ Dersim-Nazımiye'de pusu: 1 asker öldürüldü.

■ Munzur yakınlarında, düşmanın bir sivil otobüsü taraması sonucu sivil halktan 8 kişi yaralandı.

29 TEMMUZ 1994

■ Şırnak-Cizre yolunda 5 yurtsever, düşman tarafından katledildi.

■ Ömerli'de 2 yurtsever, düşman tarafından katledildi.

■ Nusaybin'de yurtseverlere ait 1 dükkan, 1 araba kontralarca yakıldı.

■ Nusaybin merkezde 2 yurtsever, düşman tarafından katledildi.

■ Guleman-Piran-Arıcak üçgeninde çatışma: 1 gerilla şehit düştü.

■ Helena karakolu mevzilerine gerilla saldırısı: 8 asker öldürüldü, 4 gerilla yaralandı.

■ Uludere-Direhine köyünde koruculara ait 160 hayvana gerillalarca el konuldu.

■ Hasköy-Zoxak köyüne gerilla baskını: 1 korucu öldürüldü, 2 korucu yaralandı.

■ Çatak'ta gerilla saldırısı: 3 gerilla şehit düştü. 1 Arbiki, 8 kalaşnikof, 250 mermi, 1400 MG-3 mermisi, 2 dürbün kamulaştırıldı.

■ Kızıltepe'de 1 ajan cezalandırıldı.

30 TEMMUZ 1994

■ Botan'da 2 ajan, gerillalarca cezalandırıldı.

■ Lice'de gerilla pususu: 5 asker öldürüldü.

■ Yayladere-Hozavit'te mayına çarpan 1 panzer darbelendi.

■ Bingöl-Ağaçeli köyünde düşman 80 korucunun silahlarını geri aldı.

■ Nazmiye-Sarıyayla ve Dereova karakollarının elektrik hatları gerillalarca kesildi.

■ Helena'da çatışma: 1 gerilla şehit düştü.

■ Yayladere'de gerilla suikasti: 2 asker öldürüldü.

■ Dersim-Amutka ve Tanzu karakolları elektrik direkleri gerillalarca kesildi.

■ Bingöl-Karlıova yolu gerillalarca kesildi: Sömürgeci basını taşıyan 1 araç ateşe verildi.

■ Ağrı Dağı'nda çatışma: 8 asker öldürüldü, 3 asker yaralandı, 1 gerilla şehit düştü, 1 gerilla yaralandı, 1 helikopter darbelendi.

■ Doğanşehir'de çatışma: 1 gerilla şehit düştü.

31 TEMMUZ 1994

■ Uludere-Direhine köyü korucularına ait 850 koyuna gerillalarca el konuldu.

■ Beytüşşebap-Paraşin'de çatışma: 1 gerilla şehit düştü, 3 gerilla yaralandı.

■ Gercüş-Xırabe Benow köyü yolunda mayına basan 1 korucu yaralandı

■ Yüksekova'da mayına basan 1 gerilla yaralandı.

■ Gerdi'de düşman pususu: 1 gerilla şehit düştü, 1 gerilla yaralandı.

■ Hizan'da çatışma: 1 gerilla şehit düştü.

■ Şenkaya'nın Şahtur köyüne gerilla saldırısı: 1 kontra öldürüldü, 750 bin TL kamulaştırıldı.

■ Bingöl-Ferxan köyünde koruculara ait 15 küçükbaş hayvan gerillalarca kamulaştırıldı.

■ Erzincan-Tercan'a bağlı Edebik köyüne gerilla saldırısı: 2 korucu öldürüldü, 3 korucu yaralandı, 1 samanlık ve 1 otomobil ateşe verildi.

■ Hozat'ta elektrik trafoları gerillalarca imha edildi.

■ Hozat-Çemişgezek-Elazığ arasındaki elektrik hatları imha edildi.

■ Paraşin karakoluna gerilla baskını: 5 asker öldürüldü, 7 asker yaralandı.

■ Şemdinli-Gerdi yolu gerillalarca kesildi, 1 kişi gözaltına alındı, 1.5 milyon TL yardım toplandı. Gerillalar 1 G-3, 1 kalaşnikof ve 1 çantayı kamulaştırdılar.

■ Kela Memê'de çatışma: 4 korucu öldürüldü, 7 korucu yaralandı, 1 kalaşnikof kamulaştırıldı.

■ Cudi-Şax mıntıkasında çatışma: 1 korucu öldürüldü, 1 helikopter vuruldu.

■ Kulp-Reşika köyü yoluna gerilla pususu: 1 korucu yaralandı, 1 gerilla esir düştü.

■ Erzincan-Ortayurt köyü yolunda mayına çarpan araçtaki 1 korucu öldü, 10 korucu yaralandı.

■ Yayladere'de 1 TV vericisi ve telefon hatları gerillalarca imha edildi.

■ Pülümür'de çatışma: 1 asker öldürüldü.

■ Başkale-Mahmudan tepesinde mayına basan 1 asker öldü.

1 AĞUSTOS 1994

■ İdil'de su deposu ve elektrik hatları gerillalarca imha edildi.

■ Bestler'de gerilla pususu: 3 asker öldürüldü.

■ Şemdinli-Şerara köyü yolunda mayına basan 1 korucu yaralandı.

■ Uludere-Habur yolunda gerilla pususu: Asker taşıyan 1 taksi ve 1 kamyon içindekilerle birlikte imha edildi.

■ Cudi'de Metin kod isimli (Güneyli) gerilla şehit düştü.

■ Erzurum-Şenkaya'da mayına basan 1 asker öldü, 1 asker yaralandı.

■ Kığı-Bilice karakoluna gerilla saldırısı: 2 asker öldürüldü, 1 gerilla şehit düştü, 2 gerilla yaralandı.

■ Pervari'de gerilla pususu: 25 asker ve 18 korucu öldürüldü, 2 cemse vuruldu, 5 kalaşnikofa el konuldu.

■ Midyat merkeze gerilla saldırısı: Askerlik şubesi, PTT binası, kaymakamlık binası darbelendi.

■ Genç-Zıkte köyü yolunda mayına çarpan araçtaki 3 korucu öldü, 2 korucu yaralandı.

■ Genç-Ribunu köyü yoluna gerilla pususu: 1 korucu öldürüldü, 1 korucu yaralandı.

■ Gercüş'te çatışma: 1 asker ve 1 korucu yaralandı.

■ Batman merkezde 1 ajan cezalandırıldı.

■ Baykan-Madaran köyünde mayına basan 2 korucu öldü.

■ Erzincan'da çatışma: 10 asker öldürüldü, 2 gerilla şehit düştü.

■ Erzincan-Kalecik köyü yolunda mayına çarpan araçta 1 korucu öldürüldü.

2 AĞUSTOS 1994

■ Başkale-Nehlecan ve Derik köyleri korucularına ait 2500 koyun gerillalarca kamulaştırıldı.

■ Başkale-Avdar köyü düşman güçlerince yakıldı.

■ Şemdinli-Salara köyü yoluna gerilla pususu: 2 korucu yaralandı, 2 korucu gözaltına alındı.

■ Gabar'da gerilla saldırısı: 3 asker öldürüldü, 8 asker yaralandı.

■ Hakkari alanında gerillalar 20 B-7 roketini, 24 G-3 silahını, 200 kalaşnikof şarjörünü, 4000 mermiyi, 4 G-3 şarjörünü ve 2 tabancayı kamulaştırdılar.

25 TEMMUZ-25 AĞUSTOS EYLEM BİLANÇOSU

Toplam eylem sayısı: 468
Öldürülen asker, subay, ajan: 1205
Öldürülen korucu: 290
Şehit düşen gerilla: 140
Yaralı gerilla: 77
Şehit düşen yurtsever: 32
Şehit düşen milis: 2
Düşürülen uçak-helikopter: 7
Darbelenen düşman araçları: 70

■ Bismil merkezde kontralar 1 yurtseverin evini bombaladılar: 1 kişi öldü, 1 kişi yaralandı.

■ Bitlis-İpek yoluna gerilla pususu: 2 panzer vuruldu.

■ Gevaş-Exke'de çatışma: 1 gerilla şehit düştü.

■ Dersim-Elazığ yolu gerillalarca kesildi, 1 petrol tankeri ateşe verildi.

■ Pülümür-Kırmızıköprü arasında gerilla pususu: 2 panzer vuruldu.

■ Garzan'da 5 kontra cezalandırıldı.

■ Bitlis-Kozluk yolu gerillalarca kesildi: Propaganda yapıldı, 6 milyon TL yardım toplandı.

■ Van-Tatvan yolu gerillalarca kesildi: 1 otobüs yakıldı.

■ Şirvan-Sisem karakoluna erzak götüren 1 kamyona gerillalarca el konuldu.

■ Nazımiye'de gerilla saldırısı: 1 asker öldürüldü, 1 asker yaralandı. 1 MG-3, 1 G-3 şarjörü, 47 G-3 mermisi, 1 kol saati, 2 palaska kamulaştırıldı.

■ Sancak-Bingöl karayolu gerillalarca kesildi: Düşmana hizmet eden 2 otobüs, 1 kamyon ateşe verildi.

■ Muş-Ali Gedik köyünde 22 korucu gerillalarca gözaltına alındı.

■ Dersim-Çiçekli tabur tepesine gerilla saldırısı: 3 asker öldürüldü, 1 MG-3, 3 G-3 şarjörü, 83'lük MG-3 şeridi, 1 el telsizi, 1 dürbün, 2 sırt çantası ele geçirildi.

■ Çemişgezek-Arek karakolu elektrik direkleri gerillalarca kesildi.

■ Dersim merkezde 1 helikopter gerillalarca vuruldu.

■ Zara-Divriği yolunda gerilla pususu: 2 asker öldürüldü, 1 panzer, 2 cemse darbelendi.

■ Hakkari'de gerilla pususu: 10 asker öldürüldü.

■ Bismil'de 1 ajan gerillalarca cezalandırıldı. 1 tabanca ve 1 milyon 250 bin TL kamulaştırıldı.

■ Kulp-İslamköy'de mayına basan 3 korucu yaralandı.

3 AĞUSTOS 1994

■ Kaşuri'de çatışma: 11 asker öldürüldü, 4 asker yaralandı, 4 köylü düşman güçlerince katledildi.

■ Şemdinli-Şavato radyolink tesislerine gerilla baskını: 3 korucu gözaltına alındı, 3 kalaşnikof, 12 şarjör, 6 sırt çantası, 1 termos, 3 palaska kamulaştırıldı.

■ Gerdi-Güney yolu gerillalarca kesildi: 10 korucu gözaltına alındı, 1 kamyon erzağa, 1 kalaşnikofa, 14 milyon TL'ye ve 2 bin dinara el konuldu.

■ Sason-Hergap köyüne gerilla baskını: 3 korucu öldürüldü, 3 korucu yaralandı.

■ Şemdinli-Salara köyünde gerilla pususu: 5 korucu öldürüldü, 10 korucu ve 2 gerilla yaralandı.

■ Şirvan'da çatışma: 4 özel tim elemanı öldürüldü.

4 AĞUSTOS 1994

■ Yüksekova-Dılaze karakolunda 1 asker intihar etti.

■ Bagok'ta çatışma: 5 asker öldürüldü, 6 asker yaralandı.

■ Maraş-Kurşat köyünde 3 ajan cezalandırıldı.

■ Van-Başkale yolu gerillalarca kesildi.

■ Yüksekova-Dostki'de düşman pususu: 4 gerilla şehit düştü. Şehit düşen gerillalardan 3'ünün kod adları: **Rojhat, Azad, Şiwan.**

■ Yüksekova-Dire'de gerilla pususu: 20 asker öldürüldü.

■ Kaşuri'de çatışma: 12 asker öldürüldü. Düşman, 2 köylüyü katletti, 10 köylüyü yaraladı.

■ Arıcak'ta koruculara ait 300 koyuna gerillalar el koydular.

■ Arıcak'ta mayına çarpan araçtaki 1 korucu yaralandı.

■ Mazgirt-Velyan karakol tepesine gerilla saldırısı: 4 asker öldürüldü.

■ Kulp'ta çatışma: 10 asker öldürüldü, 3 gerilla şehit düştü, 1 gerilla yaralandı.

■ Erzincan-Demirkapı ve Mercan arasında gerillalar 1 treni taradılar.

■ Başkale-Van yolu gerillalarca kesildi: 1 ajan cezalandırıldı, 3 kişi gözaltına alındı, 11 milyon TL yardım toplandı.

■ Dersim-Kırmızıköprü'de gerilla pususu: 1 asker öldürüldü.

■ Silopi Belediye Başkanı'nın evine roketli saldırı: 2 koruma görevlisi yaralandı.

■ Katranis'te gerillanın döşediği mayına çarpan araçtaki 4 asker öldürüldü. Çıkan çatışmada 3 gerilla da şehit düştü.

■ Lice'de gerilla pususu: 7 asker öldürüldü.

■ Düşman güçleri Muşûn Argon köyünü ateşe verdiler.

■ Kulp-İslamköy'de çatışma: 2 korucu öldürüldü, 3 gerilla şehit düştü.

■ Lice'de gerilla pususu: 7 asker öldürüldü.

5 AĞUSTOS 1994

■ Eruh'ta koruculara ait 1400 koyun gerillalarca kamulaştırıldı.

■ Mişare-Ayno karakol tepesinde gerilla suikasti: 1 asker öldürüldü, 3 asker yaralandı.

■ Hakkari-Çukurca yolu gerillalarca kesildi: 1 kamyon ateşe verildi.

■ Şirvan'da çatışma: 1 gerilla şehit düştü, 1 gerilla yaralandı, 2 cemse darbelendi.

■ Kiğı-Keçika köyü yolunda düşman pususu: 2 gerilla şehit düştü, 1 özel tim elemanı öldürüldü. 1 kalaşnikof, 5 şarjör, 1 el bombası gerillalarca kamulaştırıldı.

■ Bingöl-Karlıova yolunda gerilla pususu: 4 cemse vuruldu.

■ Erzincan-Dersim arasında 1 ana elektrik trafosu gerillalarca imha edildi.

■ Lice-Kortepe'de gerilla sızması: 1 asker öldürüldü.

■ Solhan-Bingöl yolunda gerilla pususu: 1 panzer darbelendi.

■ Pülümür-Elmalı karakol yolunda mayına çarpan 1 tank hasara uğradı.

■ Yüksekova-Kambera mıntıkasında çatışma: 15 asker öldürüldü, 24 asker yaralandı, 1 cemse darbelendi.

■ Şemdinli-Gırma karakol tepesine gerilla saldırısı: 30 asker öldürüldü. Eylemde 1 BKC, 1 BKC yedek namlusu, 1 MG-3, 1 B-7 silahı, 1 lav silahı, 9 G-3 silahı, 4 el telsizi, 3 havan roketi, 3 B-7 roketi, 36 G-3 şarjörü, 10 el bombası, 600 BKC mermisi, 600 MG-3 mermisi, 9 bombaatar roketi, 1 Grinof sandığı, 1 BKC sandığı, 10 sırt çantası, 1 dürbün, 7 yağmurluk, 1 radyo, 2 teyp, 1 ışıldak tabancası, 3 ışıldak mermisi, 2 askeri yelek, 1 telsiz aküsü, 3 su matarası, 2 kol saati gerillalarca kamulaştırıldı.

■ Deşta Hevate'de koruculara ait 170 koyun kamulaştırıldı.

■ Batman'da NATO'ya ait 1 radyolink istasyonu gerillalarca yakıldı.

■ Şirvan'da düşman askerleri birbirlerini vurdular: 1 asker öldü, 1 asker de yaralandı.

6 AĞUSTOS 1994

■ Gerdi yolunda 12 şüpheli kişi gerillalarca gözaltına alındı. Bunlardaki 2 Karnas, 9 Karnas şarjörü ve 190 mermisi, 1 kalaşnikof, 8 kalaşnikof şarjörü ve 240 mermisi, 2 raxt, 2 el bombası, 251 tabanca mermisi, 1 tabanca şarjörü, 9 askeri yelek, 17 peşmerge elbisesi, 75 adet havan kapsülü kamulaştırıldı.

■ Çukurca'da çatışma: 1 gerilla şehit düştü, 2 gerilla yaralandı.

■ Van-Mıxıs yolunda gerilla sızması: 7 korucu öldürüldü.

■ Erzincan-Dersim yolu gerillalarca kesildi: 10 milyon yardım toplandı, 2 Finlandiyalı turist Kürdistan'a giriş vizeleri olmadığı için alıkonuldu.

■ Arıcak'ta 1 ajanın evi gerillalarca bombalandı.

■ Muş-Ali Gedik köyünde gerillalar 7 korucuyu gözaltına aldılar.

■ Özalp'ta çatışma: 7 gerilla şehit düştü, 4 gerilla yaralandı.

■ Şemdinli-Salara köyünde çatışma: 1 gerilla şehit düştü.

■ Van-Bahçesaray'da gerilla pususu: 7 asker öldürüldü, 2 korucu gözaltına alındı.

7 AĞUSTOS 1994

■ Yüksekova-Gıre'de mayına basan 1 milis şehit düştü, 4 gerilla, 2 milis yaralandı.

■ Yüksekova-Bezîraka köyünde 1 ajan, 1 korucu, 2 korucu yakını ve 1 şüpheli gerillalarca gözaltına alındı.

■ Başkale'de düşman, Akris ve Dulan köylerini boşalttı. Lahlecan köyü korucularının silahlarını geri aldı.

■ Sason'da düşman, 1 yurtseveri katletti.

■ Gerbela köyünde gerillalar 2 korucu yakınını gözaltına aldılar.

■ Bitlis'te çatışma: 2 gerilla şehit düştü.

■ Kulp-Şexbaba köyünde gerilla sızması: 2 korucu öldürüldü.

■ Muş'un Xamanik köyü düşman tarafından yakıldı.

■ Devrimci GAP'ta 1 yurtsever korucular tarafından katledildi.

■ Uludere-Kıror mıntıkasında gerilla pususu: Asker dolu 2 minibüs darbelendi.

■ Yüksekova-Bruske ve Dılıze köyleri düşman güçlerince yakıldı.

■ Ovacık merkezde 1 asker intihar etti.

■ Çiyaye Bızına'da gerilla saldırısı: Çok sayıda asker vuruldu, 3 gerilla hafif yaralandı. Eylemde; 1 A-4 ve 3500 mermisi, 2 lav silahı, 1 G-3 ve 9 şarjörü, 1 G-3 roketi, 2 el telsizi, 1 radyo, 2 teyp, 1 gece dürbünü, 7 çadır, 1 askeri yelek, 1 el bombası, 5 su matarası, 2 termos ele geçirildi.

■ Şemdinli merkezde 1 işbirlikçinin evi ve 1 hastane garajına gerillalarca konulan bomba patladı.

■ Genç-Şatos karakoluna gerilla saldırısı: 10 asker öldürüldü.

■ Ağrı dağı-Kipgule'de gerilla saldırısı: 2 asker öldü, 3 asker de yaralandı.

■ Varto'da çatışma: 3 gerilla şehit düştü, 3 çoban düşman tarafından katledildi, 2 asker öldürüldü. Çatışma sonrasında düşman güçleri Alê köyünü boşalttılar.

■ Bingöl'de çatışma: 2 korucu ve 1 gerilla yaralandı.

■ Nazımiye-Haceri boğazında 1 elektrik trafosu gerillalarca imha edildi. Mayına basan 1 asker öldü, 1 asker yaralandı.

8 AĞUSTOS 1994

■ Silum-Diverde köyünde çatışma: 7 korucu öldürüldü.

■ Viranşehir'de 2 ajan gerillalarca cezalandırıldı.

■ Batman'da 1 belediye otobüsü gerillalarca ateşe verildi.

■ Muş-Pak köyüne gerilla baskını: 3 korucu öldürüldü.

■ Kaşuri'de çatışma: 23 asker öldürüldü. Düşman güçleri Aşut köyünde 20 korucunun silahını geri aldılar.

■ Mişare-Eruh arasındaki elektrik trafosu gerillalarca imha edildi.

■ Gevaş'ta 1 asker kendi mayınına basarak yaralandı.

■ Sason'da Avdur köyü düşman güçlerince yakıldı.

■ Hozat-Pertek arasındaki 2 ana trafo gerillalarca imha edildi.

■ Şemdinli-Şafata boğazındaki radyolink istasyonuna gerilla saldırısı: İstasyon yakıldı. 1 korucu ağır yaralandı. Eylemde, 1 kalaşnikof, 3 çanta, 2 G-3 şarjörü, 2 kalaşnikof şarjörü, 2 MG-3 şeridi, 760 G-3 mermisi, 70 kalaşnikof mermisi, 2 yağmurluk, 1 kol saati, 450 bin TL, 2 telefon ve 1 projektör ele geçirildi.

■ Şemdinli-Goste yolunda 1 ajan cezalandırıldı.

■ Mutki-Bitlis elektrik hatları gerillalarca kesildi.

■ Ovacık'ta gerilla pususu: 5 asker öldürüldü.

9 AĞUSTOS 1994

■ Şırnak-Eruh yolu gerillalarca kesildi. Düşmana vurulan darbede 1 MG-3, 4 MG-3 şeridi, 400 MG-3 mermisi, 1 çanta kamulaştırıldı, 2 araç vuruldu.

■ Çırav-Memiran alanındaki operasyonda 12 çavuş askerlikten kaçtı.

■ Cudi'de çatışma: 6 asker öldürüldü.

■ Uludere'de çatışma: 2 korucu öldürüldü.

■ Uludere-Kıror'da çatışma: 3 gerilla hafif yaralandı.

■ Muş-Koser'de mayına çarpan askeri araçtaki 30 asker yaralandı.

■ Pülümür-Kırmızıköprü arasında gerilla pususu: 1 karayel imha edildi.

■ Nusaybin'de Abdulkadirê Derîkî adlı yurtsever düşman güçlerince katledildi.

■ Mutki-Sason'da çatışma: 4 gerilla şehit düştü.

■ Kozluk'ta çatışma: 1 gerilla şehit düştü, 1 gerilla yaralandı.

■ Sason'da gerilla pususu: 2 araç darbelendi.

■ Genç-Avnik karakol tepesine saldırı: 1 asker öldürüldü, 1 gerilla yaralandı. Eylemde 1 bombaatar ve 7 bombası, 1 el bombası, 1 tabanca ve 7 mermisi, 1 G-3 şarjörü ve 30 mermisi, 1 havan roketi, 1 lav silahı, 1 su matarası, 3 çadır, 3 parka, 4 battaniye, 1 çanta, 1 teyp, 1 telsiz bataryası kamulaştırıldı.

■ Viranşehir-Kevir Bele köyünde 1 ajan gerillalarca cezalandırıldı.

■ Beytüşşebap-Marinos katosunda çatışma: 15 asker öldürüldü.

■ Kurtalan'da Aşut ve Xındokê köyleri düşman tarafından boşaltıldı.

■ Hakkari merkezdeki TEK binası gerillalarca imha edildi: 15 araç yakıldı, 1 el telsizi, 1 telefon, 2 teyp kamulaştırıldı.

■ Tatvan-Zilîx köyü düşman tarafından boşaltıldı.

■ Adana'da 1 korucubaşı cezalandırıldı.

■ Digor'da operasyon: 4 asker öldürüldü.

10 AĞUSTOS 1994

■ Güney'de Adilbeg köyünde gözaltına alınan 4 KDP'liden 3 kalaşnikof, 16 şarjör, 4 raxt, 480 mermi ve 1 dürbün gerillalarca kamulaştırıldı.

■ Ağrı-Axpe karakolunda 1 Kürt askeri öldürüldü.

■ Erzurum-Nazmiye'de 1 işbirlikçi aileye ait 40 küçükbaş ve 2 büyükbaş hayvan kamulaştırıldı.

■ Uludere-Kela Memê'de çatışma: 11 asker öldürüldü, 4 asker yaralandı.

■ Gerdi'de koruculara ait 2100 koyun ve 100 büyükbaş hayvan gerillalarca kamulaştırıldı.

■ Mardin-Ömerli yolu gerillalarca kesildi: 2 özel tim elemanı, 2 polis, 4 korucu öldürüldü, 1 gerilla şehit düştü.

■ Diyarbakır-Bingöl yolu gerillalarca kesildi: 2 panzer, 1 kamyon darbelendi.

■ Lice'de düşmana gerilla suikasti: 3 asker öldürüldü.

■ Kemah-Üsküplü köyüne gerilla baskını: Koruculara ait 10 koyun kamulaştırıldı.

■ Ömeryan Gole-Sate köylerinin elektrik direkleri gerillalarca kesildi.

■ Tercan'ın İçpınar köyüne gerilla saldırısı: 3 korucu öldürüldü, 2 korucu yaralandı, 2 gerilla şehit düştü. 2 kalaşnikof ve 2 şarjör kamulaştırıldı.

■ Kaşuri'de gerilla pususu: 5 korucu ve çok sayıda asker öldürüldü.

■ Bingöl-Genç'te 1 yurtsever, korucular tarafından katledildi.

■ Van-Bahçesaray yolu gerillalarca kesildi. Kaçmak isteyen 1 araç tarandı: 10 korucu öldürüldü. 4 milyon TL yardım toplandı. 1 korucu ve yakını gerillalarca gözaltına alındı.

11 AĞUSTOS 1994

■ Gerdi'de koruculara ait 1 araç mayına çarparak imha oldu.

■ Gerdi korucularına erzak götüren 1 araç, gerillalarca ateşe verildi.

■ Tatvan'da 1 milis, düşmana esir düştü.

■ Kiğı-Adaklı arasındaki elektrik hatları gerillalarca kesildi.

■ Pervari'de Cuxa, Rubarya, Divero karakollarına gerilla baskını: 60 asker, 30 korucu öldürüldü, 30 asker yaralandı, 7 gerilla şehit düştü, 8 gerilla da yaralandı. 3 asker esir alındı. Eylemde; 6 kalaşnikof, 9 G-3, 2 dürbün, 3 sandık BKC mermisi, 11 G-3 şarjörü, 2 yelekli raxt, 7 çadır, 1 MG-3, 21 sırt çantası, 3 kalaşnikof şarjörü, 4 kol saati, 2.5 milyon TL kamulaştırıldı.

■ Kaşuri'de gerilla pususu: 3 korucu, 1 asker öldürüldü, 1 gerilla da şehit düştü.

■ Hakkari-Perwer-Şemdi alanında gerilla pususu: 13 asker öldürüldü.

■ Midyat'ta yüksek gerilim hatları gerillalarca imha edildi.

■ Hani'de gerilla pususu: 2 özel tim elemanı öldürüldü.

■ Kulp'ta gerilla pususu: 2 cemse imha edildi.

■ Aralık-Hıdırlı köyündeki karakola gerilla saldırısı: 20 asker öldürüldü, 2 asker yaralandı. Eylemde 1 MG-3, 8 G-3, 1 MG-3 yedek namlu-

su, 8 G-3 şarjörü, 1000 MG-3 mermisi, 1 ışıldak mermisi, 2 çanta, 1 gece dürbünü, 1 kol saati kamulaştırıldı.

■ Dersim-Ovacık yolu gerillalarca kesildi: 2.5 milyon TL yardım toplandı.

■ Nusaybin'de 1 kontrabaşı gerillalarca cezalandırıldı.

■ Mardin-Nusaybin yolu gerillalarca kesildi.

■ Silvan merkezde 1 şehir trafosu gerillalarca imha edildi.

■ Ağrı-Zumaçay karakolu telefon direkleri imha edildi.

■ Solhan'da gerilla pususu: 1 korucu öldürüldü.

12 AĞUSTOS 1994

■ Beytüşşebap'ta çatışma: 2 gerilla şehit düştü. Şehit gerillaların künyeleri: **Şahabettin** (takım komutanı), **Kahraman** (takım komutan yardımcısı).

■ Kurtalan-Axsacor alanında düşmanın yerleştirdiği mayına basan 1 çoban yaralandı.

■ Hıror ve Metina köyleri düşman baskısı nedeniyle göç ettiler.

■ Hakkari'de uçuruma yuvarlanan 1 panzer imha oldu: 4 asker öldü.

■ Karlıova'da elektrik hatları gerillalarca imha edildi.

■ Beytüşşebap'ta düşman güçleri 19 korucuyu tutukladılar.

■ Gabar-Seve karakolu elektrik trafosu gerillalarca imha edildi.

■ İdil-Barıne köyü yoluna gerillalarca döşenen mayına basan 1 korucu öldü.

■ Cudi'de gerillanın döşediği mayında 10 araç darbe aldı, 2 binbaşı öldü.

■ Yüksekova-More dağında çatışma: 8 gerilla şehit düştü, 8 gerilla da yaralandı. Şehit gerillaların isimleri: **Beşir, Şiyar, Şiyar, Kendal, Cigerxwîn, Deniz, Celal, Mizgin.**

■ Besya vadisinde çatışma: 1 gerilla şehit düştü.

■ Bezene korucularına ait 25 katır kamulaştırıldı.

■ Herki-Şemdinli yolu gerillalarca kesildi: Düşmana erzak taşıyan 1 araç yakıldı, 3 kişi gözaltına alındı.

■ Şipraza'da çatışma: 8 asker öldürüldü, 4 asker yaralandı.

■ Bitlis-Şex Habibi dağlarında gerilla pususu: 3 korucu öldürüldü.

■ Saras köyünde 1 ajan cezalandırıldı.

■ Bingöl-Diyarbakır yolu üzerindeki yüksek gerilim hattı gerillalarca imha edildi.

■ Iğdır'da subay lojmanlarının çevresine gerillalarca döşenen mayına basan 2 kişi yaralandı.

■ Gerdi-Derika köyüne gerilla baskını: 1 gerilla şehit düştü. 3 ev yakıldı, 5 kalaşnikof şarjörü, 8 el bombası, 1 dürbün, 4 B-7 roketi, 1 teyp, 1 kol saati kamulaştırıldı. Koruculara ait 100 torba un imha edildi.

13 AĞUSTOS 1994

■ Gerdi-Gırana'da düşmanın attığı havan topu korucu köyüne düştü: 4 korucu öldü.

■ Geman-Geyuh korucularına pusu: 4 kişi öldürüldü.

■ Mardin-Habibdina'da Kantare köyünden 10 korucu silahlarını bıraktı.

■ Batman'da düşman, 2 kişiyi katletti.

■ Arıcak merkezde 10 korucu silah bıraktı.

■ Viranşehir'de 1 ajan cezalandırıldı.

■ Iğdır-Tuzluca arasındaki yüksek gerilim hattı gerillalarca imha edildi.

■ Pertek-Dersim karayolu gerillalarca kesildi. Kaçan 1 taksi tarandı; 2 kişi öldü, düşman güçleri 2 köylüyü katletti.

■ Tuzluca merkezde gerilla saldırısı: 7 polis öldü, 1 polis yaralandı.

■ İdil-Barıne köyü yakınında mayına çarpan 1 araç imha oldu, 10 korucu öldü.

■ Gabar-Seve köyünde düşmana ait bina ve trafo tahrip edildi.

■ Tercan-Şex korucularına ait 50 koyun gerillalarca kamulaştırıldı.

■ Erzincan-Yedisu yolu gerillalarca kesildi, propaganda ve kontrol yapıldı, 3 milyon TL yardım toplandı.

■ Mutki'de çatışma: 15 asker, 1 işbirlikçi öldürüldü, 1 gerilla şehit düştü, 1 gerilla yaralandı.

■ Kulp'ta düşman güçleri 2 yurtseveri katletti, 2 yurtseveri de yaraladılar.

■ Beşiri'de 1 ajanın dükkanı bombalandı.

14 AĞUSTOS 1994

■ Mutki'de çatışma: 5 asker öldürüldü, 1 gerilla şehit düştü.

■ Lice-Kartepe'de gerilla saldırısı: 1 asker öldürüldü.

■ Yedisu-Karlıova arasındaki 1 elektrik trafosu imha edildi.

■ Hozat-Koçkozluca karakol yolunda gerilla pususu: 2 asker, 1 astsubay öldürüldü. Eylemde; 1 G-3, 5 şarjör, 1 sırt çantası, 1 kol saati, 100 mermi kamulaştırıldı.

■ Dersim-Kutuderesi karakol tepesine gerilla suikasti: 3 asker öldürüldü.

■ Hozat'ta 1 elektrik trafosu imha edildi.

■ Yayladere'de 1 asker esir alındı.

■ Oramar'da Şuko ve Bure köylerine gerilla baskını: 6 ev ateşe verildi.

■ Başkale'de Kızılca ve Gabani karakolları yolunda gerilla pususu: 5 asker öldürüldü, 1 asker yaralandı.

■ Şemdinli-Bayi köyü yolunda gerilla pususu: 3 korucu yaralandı, 3 korucu gözaltına alındı.

■ Dersim-Pülümür yolu gerillalarca kesildi: 5 milyon TL bağış toplandı.

■ Sivas-Divriği yolunda gerilla pususu: Faşistlere ait 1 minibüs imha edildi.

■ Kulp'ta gerilla pususu: 34 asker öldürüldü, 13 asker yaralandı, 1 gerilla hafif yaralandı.

■ Silvan-Başat köyünde mayına basan 1 korucu yaralandı.

■ Silvan merkezde 1 gerilla şehit düştü.

■ Karlıova TV verici istasyonu gerillalarca imha edildi.

■ Erzincan-Demirkapı'da 1 tren gerillalarca tahrip edildi.

■ Kurtalan'da gerilla pususu: 3 asker öldürüldü, 1 asker yaralandı, 1 gerilla mayına basarak yaralandı.

15 AĞUSTOS 1994

■ Erzincan-Okçular'dan geçen E-80 karayolu gerillalarca kesildi. Lastikler yakan ve halka propaganda yapan gerilla birliği daha sonra Okçular beldesine girdi. Burada 1 gazino ateşe verildi. Eylemde askere gitmeme çağrısı yapılan bir de bildiri dağıtıldı.

■ Diyarbakır-Balıkçılarbaşı semtindeki bir camiye ERNK ve ARGK bayrakları asılarak 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yıldönümü kutlandı. Polis 30 kişiyi gözaltına alırken, aynı semtteki Japon pasajına da bomba atıldı.

■ Adana'nın Denizli mahallesinde toplanan yaklaşık 400 kişi "Bijî Serok APO, Bijî PKK" sloganları eşliğinde yürüdü. Polisin havaya ateş açarak müdahale ettiği yürüyüş sırasında çok sayıda kişi gözaltına alındı. Öğlen saatlerinde aynı yerde yürüyüş yapmak isteyen kadınlara da müdahale eden polis, 20 kadını gözaltına aldı.

15 Ağustos Atılımı'nın 10. yıldönümü kutlamaları amacıyla Adana Dağlıoğlu, Gülbahçesi, Anadolu, Barbaros, İsmetpaşa, Mithatpaşa, Gürselpaşa mahallelerinde yüzlerce yurtsever kutlama gösterileri düzenledi, esnaf da kepenk kapattı. Barbaros, Gülbahçesi, Dağlıoğlu, Anadolu, Yenibey mahallelerindeki tarım işçileri işlerine gitmediler.

■ 15 Ağustos, Şırnak, Cizre ve İdil'de yakılan ateşlerle kutlandı.

■ Şırnak-Uludere yolunda gerillanın döşediği mayına çarpan 2 cemse tahrip oldu: 3 asker öldü, 2 asker de yaralandı.

■ Şırnak-Besta-Yüksekova-Beytüşşebap alanlarında meydana gelen çatışmalarda toplam 8 asker öldürüldü.

■ Mutki'de operasyondan dönen düşman birliğine gerilla pususu: 3 asker öldürüldü.

■ Mersin'de binlerce yurtsever Kürdistanlı 15 Ağustos Atılımı'nın 10.yıldönümü nedeniyle işe gitmeme ve kepenk kapatma çağrısına uydular. 4 bin işçi işe gitmezken, Çay, Çilek, Yenipazar, Yenimahalle, Özgürlük, Demirtaş, Gündoğdu mahallelerinde esnaf kepenk kapattı.

■ Çatak'ta Ala aşiretine ait Deşta köyü korucularına ve buradaki düşman taburuna yönelik saldırı düzenlendi. Saldırıda 1 korucu öldürüldü, 1 kalaşnikof ve 1 raxt ele geçirildi. Tabura yönelik saldırıda manga komutanı olan **Aziz** kod adlı gerilla şehit düştü. Saldırıda 7 asker öldürüldü, 1 A-4 silahı, 3 G-3, 1 60'lık top, 1 dürbün, 10 sırt çantası kamulaştırıldı.

■ Midyat'a bağlı Site köyü yakınlarında, gerilla güçleri öğleden sonra düşmanın hareketli birliğine pusu attılar. Pusuda 4 asker öldürüldü, 3 asker yaralandı.

■ Karakoçan'da 1 ajan zanlısı gerillalar tarafından gözaltına alındı.

■ Gabar'da Şehit Osman tepesinde konumlanan düşman toplu haldeyken tarandı: 4 asker öldürüldü. 2 asker yaralandı.

■ Şemdinli'de 1 telefon santrali imha edildi.

■ Pülümür'e bağlı Elmalı karakolu yoluna gerillalarca döşenen mayına çarpan 1 tank imha oldu.

■ Pülümür'e bağlı Balkaya karakolunun elektrik ve telefon hatları imha edildi.

■ Diyarbakır-Lice yolu üzerindeki elektrik hatları gerillalarca imha edildi.

■ Hozat-İncihan köyüne düzenlenen gerilla baskınında 2 korucu yaralandı.

■ Uludere-Merve yoluna gerillalarca döşenen mayına 1 askeri araç çarptı.

■ Kela Memê'de çatışma: 2 korucu öldürüldü.

■ Kerboran-Dere Cafer köyü yolunda gerillalarca döşenen mayına basan 1 korucu yaralandı.

■ Hakkari'de Kotranos karakoluna ve 4 tepesine gerilla saldırısı düzenlendi. 4 tepeyi de ele geçiren gerillarla düşman arasında şiddetli çatışmalar yaşandı. Çatışmada çok sayıda asker ölürken 3 gerilla şehit düştü. Eylemde; 2 MG-3, 6 G-3, 2 B-7, 1 kalaşnikof, 1 lav silahı, 1 MG-3 yedek namlusu, 1 BKC yedek namlusu, 2 ışıldak, 22 G-3 şarjörü, 5 sırt çantası, 2 B-7 çantası, 1 kalaşnikof şarjörü, 2100 G-3 mermisi, 1 G-3 roketi, 1 teyp, 1 yağmurluk, 300 bin TL çok sayıda erzak ele geçirildi.

■ Şemdinli-Xiro tepesi yoluna gerillalar pusu attılar. Pusuya düşen düşman birliğinden 7 özel tim elemanı öldürüldü, 3 özel tim elemanı yaralandı. Pusuda 3 G-3, 1 lav silahı, 1 MG-3 yedek namlusu, 5 MG-3 şeridi, 9 G-3 şarjörü, 500 MG-3 mermisi, 1 gece dürbünü, 1 dürbün, 1 sis bombası, 4 sırt çantası, 1 teyp, 1 kol saati, 1 uyku tulumu, 3 kazak, 4 yağmurluk, 75 bin TL kamulaştırıldı.

■ Midyat şehir merkezi gerillalarca basıldı. Midyat kaymakamının evi tamamen imha edildi. 1 polis ve 1 asker de çatışmada öldürüldü.

■ Mardin'de 1 asker gerillalarca esir alındı.

■ Diyarbakır-Guleman'da Halkalı köyü faşistlerine yönelik gerilla saldırısı düzenlendi. Saldırıda 10 faşist öldürüldü, 1 faşist de yaralandı.

■ İstanbul-Bağcılar Yenimahalle'de 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yıldönümünü kutlamak amacıyla korsan gösteri düzenlendi. Bir grup yurtsever yolları trafiğe kapattı ve "-Bijî Serok APO", "Bijî PKK, ARGK, ERNK", "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganlarını attı.

■ Ömeryan kırsalındaki köyler 15 Ağustos nedeniyle araçlarının kontaklarını kapattılar.

■ Midyat-Serêave karakolunda özel ordu güçleri ve korucular birbirleriyle çatıştılar. 1 asker ve 1 korucu öldürüldü.

■ Çukurca'da mayına basan 1 asker yaralandı.

■Kağızman, Kars, Digor'da esnaf 15 Ağustos'u kutlamak amacıyla kepenk kapattı.

16 AĞUSTOS 1994

■ İdil'de gerillanın döşediği mayına basan 1 korucu yaralandı.

■ Hakkari-Kotranos'ta mayına basan 2 korucu yakını yaralandı.

■ Gevaş'ta 1 asker kendini vurdu, 1 asker firar etti.

■ Karakoçan-Xeylan karakolu yolunda mayına çarpan 1 panzer tahrip oldu.

■ Dersim-Pülümür yolu gerillalarca kesildi.

■ Şirvan-Zuzed köyüne gerilla baskını: 18 korucu ve yakını öldürüldü, 4 korucu yaralandı, 2 gerilla şehit düştü, 2 gerilla da yaralandı.

■ Gevaş-Nerik köyü arasındaki 1 şantiye ve 1 dozer gerillalarca ateşe verildi.

■ Silvan-Batman yolu gerillalarca kesildi.

■ Hakkari-Çukurca yolu gerillalarca kesildi. 1 panzer darbelendi.

17 AĞUSTOS 1994

■ Diyarbakır-Akdağ'da gerilla pususu: 1 cemse, 1 su tankeri vuruldu.

■ Uludere Roboski-Kıror arasında mayına çarpan düşman aracında 5 asker öldü, 2 asker de yaralandı.

■ Muş-Ali Gedik köyü gerillalarca basıldı: İşbirlikçilere ait 22 adet silah ve 55 milyon TLkamulaştırıldı.

■ Koçgiri'de 1 korucubaşı, gerillalarca cezalandırıldı.

■ Garisa-Xerxor taburunun su deposu gerillalarca imha edildi.

■ Beytüşşebap'ta gerilla pususu: 1 korucu öldürüldü, 1 korucu yaralandı, 2 gerilla şehit düştü.

■ Lice-Nerxic'da çatışma: 1 asker öldürüldü, 1 asker ve 1 gerilla yaralandı.

■ Kulp-Tiyaks köyüne gerilla saldırısı: 1 korucunun evi yakıldı.

■ Xelilan karakoluna gerilla suikasti: 1 asker öldürüldü, 2 asker yaralandı.

■ Ömerli'de çatışma: 1 korucu öldürüldü.

■ Bitlis-Silkam'da mayına basan 1 korucu öldü, 2'si de yaralandı.

■ Ergani'de mayına basan 1 korucu öldü, 1'i yaralandı.

■ Erzincan-Kemah'ta mayına çarpan 1 askeri araç tahrip oldu.

■ Çemçe'de çatışma: 7 asker öldürüldü.

18 AĞUSTOS 1994

■ Dersim-Demirkapı'da mayına basan 1 asker öldü, 1 asker yaralandı.

■ Dersim-Brune karakolu yolunda gerilla pususu: 1 panzer darbelendi.

■ Hasköy-Korşin köyünde düşman güçleri 2 evi ateşe verdiler.

■ Kulp-İslamköy'e gerilla baskını: 2 korucu öldürüldü, 3 ev yakıldı.

19 AĞUSTOS 1994

■ Genç-Akdağ'da çatışma: 2 gerilla şehit düştü.

■ Cudi'de 1 subay mayına basarak ağır yaralandı.

■ Pervari'de gerillalar, koruculara ait 2300 koyunu kamulaştırdılar. Çıkan çatışmalarda 4 korucu öldürüldü.

■ Nusaybin-Çakçak barajına gerilla saldırısı: Trafo imha edildi.

■ Çırav'da çatışma: Çok sayıda asker vuruldu. 2 gerilla şehit düştü.

■ Kela Piçoke'de çatışma: 1 gerilla şehit düştü.

■ Eruh-Siirt yolunda gerilla pususu: 3 cemse imha edildi.

■ Kerboran-Emara köyü yolunda mayına çarpan 1 YSE aracı tahrip oldu.

■ Kela Memê'de çatışma: 4 asker öldürüldü. 1 kalaşnikof ve 12 şarjörü, 1 MG-3 zinciri ve 100 mermisi, 1 BKC zinciri ve 100 mermisi, 80 kalaşnikof mermisi, 4 dürbün, 18 sırt çantası kamulaştırıldı.

■ Şemdinli-Gerdi alanında çatışma: 11 korucu öldürüldü, 2 ev yakıldı, 2 gerilla yaralandı. 1 kalaşnikof, 200 BKC mermisi, 1 çanta, 1 askeri elbise kamulaştırıldı.

■ Bitlis-Kaşak köyünde çatışma: 3 korucu öldürüldü.

■ Diyadin-Tükaş'da 10 asker öldürüldü, 7 asker yaralandı. 2 MG-3, 3 G-3, 4 MG-3 şeridi, 1 dürbün, 1 radyo kamulaştırıldı.

■ Velyan karakolunun elektrik ve telefon direkleri gerillalarca kesildi.

20 Ağustos 1994

■ Genç'te suikast: 3 asker öldürüldü, 3 asker yaralandı.

■ Lice-Diyarbakır arasındaki yüksek gerilim hattı gerillalarca havaya uçuruldu.

15 Ağustos'lu yıllar...

Baştarafı 7. sayfada

kavramaya çalışırken ve en önemlisi de önümüzdeki yılı ve yılları kazanmaya çalışırken, sadece umutlu olabilirsiniz demiyorum, mevcut maddi gelişmelere dayanarak daha fazla gelişmeyi bizzat kendiniz yaratabilirsiniz. Ve hiçbir güç, bu gelişmeyi sizin elinizden alamaz ve sizi geriletemez. Kazanmak için her şeyimiz var. Birliğimiz ve irademiz gerçekleşiyor. Ulusal irade, savaş iradesi, birlik iradesi, hepsi adım adım pekişiyor. Ordu kuruluşu çığ gibi büyüyor. Daha ne isteyebilirsiniz? Yaşamın kendisi bunlardır. Ulusal varlık bununla güvence altına alınır. Ulusal yaşam ve toplumsal özgürlük bununla garanti altına alınır. Demek ki, temel yaşam garantimiz oluyor; silahlı güçlerimiz, cephemiz ve birliğimiz.

Bunlar temelinde yeni yıla yükleneceğimiz açıktır. Daha gelişmiş bir halk birliği ve ulusal cepheyle, daha sağlam tutulmuş mevziler ve gerilla savaşımıyla dengeyi zorluyoruz ve ülkede denetimi alabildiğine yayıyoruz. Görevlere bu temelde yükleniyoruz. Oldukça güç ve tecrübe kazanmış yapısıyla parti iyi öncülük ediyor. Artık gelişmeler içerden saptırılamayacak ve provoke edilemeyecek kadar tecrübelidir. Dış çerçevemiz sağlamdır. Dayandığımız ittifaklar kolay yıkılmayacak cinstendir. Tabii en başta da öz güce dayanıyoruz ve öz güç olduktan sonra her şeye sonuna kadar dayanılabilir.

Kaş ile göz arasında geçercesine dokuz yıl geride bırakılıp yeni bir hamle yılına girerken, görüyorsunuz ki, yeni bir yaşam yaratılıyor, bin yılın rüyası gerçekleştiriliyor. Bin yılın kaybettirdikleri on yılda kazanılıyor. Yüz yılın kaybettirdiklerini bir yılda kazanmak büyük bir olaydır. Bu, bizi coşkuya getirir ve yeteneklerimizi ayaklandırır. Zafere bizi biraz daha yaklaştırır ve yaşamı ölümsüzleştirir. Biraz da bizde gerçekleşen budur.

Hiç şüphesiz hatalar olmadı değil, eksiklikler olmadı değil. Bunlar oldu ve hala da var. Ama hata ve eksikliklerı gidermenin yolu da savaşı tırmandırmaktır. Ne kadar savaşa yüklendiysek o kadar da hatalara yüklendik ve kişilik çözümlemeleri ile yeni kişiliğin yaratılışını gündeme getirdik. En değme ameliyatın yapamadığını, biz kişilik çözümlemesiyle yaptık. Çözemediğimiz insan özelliği kalmadı. Ve en güçlü insan çözümlemesini biz yaptık. Ruhla siyaset arasında, sevgiyle siyaset arasında, savaşla siyaset arasında bilimsel ilişki kurduk. Ekonomi ile sosyal yaşam ve siyaset arasında, aile ile düşman arasında ilişkiyi biz kurduk. Bunlar büyük gelişmelerdir. Sadece ulusal kurtuluş ve toplumsal özgürlüğü değil, cinsler ve yaşlar arasındaki özgürlük ve eşitliği de ortaya çıkardık. Ruhun zaferi, sevginin zaferi, devrimin zaferi hep bu yıllarda gerçekleşti. Sadece bir siyasal devrim değil, ruhsal devrimler yapıldı, bir sürü manevi devrim yapıldı inanç devrimi yapıldı, irade devrimi yapıldı, azim devrimi yapıldı Bunların hepsi büyük devrimdir ve bu yıllara sığdırılmıştır. Düşman bir devrimi yıkabilir, ama diğer devrimleri nasıl yıkacak? Büyük uyanış içindeki insanın devrimini nasıl yenecek? Zaten yenemediği de budur.

Görüyorsunuz ki, bir insan kendini bir işe doğru bir şekilde yatırırsa, hatası ve sevabıyla kendini doğru verir ve doğru yönelirse, başaramayacağı iş yoktur. Bu sözü biz en zor meselede, kendi yaşam meselemizde, kutsal ulusal kurtuluş savaşımımızda denedik ve başarıyla gerçekleştirdik. Bu anlamda ne mutlu bize diyoruz. Hiç şüphesiz, bundan sonrasını da böyle getirmeye çalışacağız. Kendimi inandırmak için yılları harcadım. Birkaç arkadaşı inandırmak için yılları harcadım. Bir grubu inandırmak için yılları harcadım. Siz halkı inandırmak için yılları harcadım. Ve görüyorsunuz ki başardım. İyi bir başarı, güzel bir başarı! Fakat şımarmıyorum ve bu basit bir görevdi diyorum. Biraz namusluyum diyenin kendini doğru verek başarması gereken bir görevdi. Başa düştü, kimse talip olmuyordu bu işe. Talip olduk, kaçmadık ve sonuç güzel bir başarı oldu. Onun rahatlığı içindeyim. Değerini takdir edersiniz ve hiçbir şeyle değiştirmemelisiniz. Bu temelde sizleri selamlıyorum. 15 Ağustos Atılımı'nın sizin için gerçek bir bayram olmasını diliyorum. Onuncu yılı bu temelde mutlaka kazanacağımıza inanıyorum.

Her zamankinden daha fazla özgürlüğe ve bağımsızlığa şimdi yakınız. Ülke, her zamankinden daha fazla bizim olacaktır. Eskinin cennet ülkesi, insanlığın yeni cenneti olacaktır. Dünyanın en eski halkı, şimdi de en iyi, en güzel, en doğru halkı olacaktır. Siz böyle bir halk olacaksınız. Bunca çekilenden sonra size bunu bir hak olarak bahşediyorum. Bu temelde kendimizi tanıyoruz ve görevlerimize sarılıyoruz. Görevin büyüğü, küçüğü demiyoruz. Köylü köyde, kentli kentte, tarlada, fabrikada, okulda, dağda, her yerde ve her şeyle, taşla, sopayla, sözle, ruhla, silahla, öyle mücadele edebiliyorsanız onunla edin. Her türlü mücadele aracı kullanılabilir. Düşman her türlü yöntemle üstümüze geliyor, biz de her yöntemle üzerine gideceğiz. Bu yılı kazanmak için, insanda ne bitiyorsa onu göstereceğiz. O vahşette sınır tanımıyor, biz de ona hak ettiği bir biçimde karşılık vereceğiz.

Bundan sonraki yaşamınıza ve görevlerinize bir böyle yaklaşıyoruz. Ben kendim de en iyisini yapacağım. Büyük tecrübemi, büyük yetki ve olanaklarımı bundan sonra daha mükemmel kullanacağım. Fakat bir insanın ömrü, takatı, gücü de bellidir. İlahlaştırmamak gerekir, abartmamak gerekir. Ama, aynı zamanda da hakkını vermek ve layık olmak gerekir. Eğer bütün bunları da doğru yaparsanız, belki uzun sürer, belki zorlanırız ama, mutlaka kazanırız ve kazanmaktan başka ne bir şey isteriz, ne de veririz. Sadece kazanmayı istiyoruz da değil, her zaman söylediğimiz gibi, kazanmanın mahkumu olan yegane halk biziz. Her halkın başka seçeneği ve başka yaşam biçimi olabilir, ama bizim için savaşı kazanmaktan başka bir yaşam seçeneği yoktur.

15 Tebaxê ji bo me welatêkî nû ye...

Baştarafı 30. sayfada

■ Elazığ-Bingöl yolu gerillalarca kesildi. Durmayan 1 otobüs tarandı.

■ Bagok'ta petrol boru hattı gerillalarca patlatıldı.

■ Nusaybin-Gire Erine karakoluna ait su boru hattı gerillalarca imha edildi.

■ Pinyaniş'te mayına çarpan 1 askeri araç imha oldu.

■ Başkale-Gülek köyüne gerilla baskını: 8 korucu gözaltına alındı. Eylemde 8 kalaşnikof ve 44 şarjörü, 1360 mermi, 5 askeri yelek, 2 parka, 3 termos.

■ Özalp-Bilize köyü korucuları silah bıraktılar.

■ Başkale-Bezlik karakolu yolunda mayına çarpan 1 jip tahrip oldu.

■ Bitlis'te çatışma: 6 asker, 1 korucu öldürüldü, 7 gerilla şehit düştü, 1 gerilla yaralandı.

■ Mutki'de çatışma: 4 asker öldürüldü, 1 asker yaralandı.

■ Bitlis-Hizan'da 10 korucu, gerillalar tarafından gözaltına alındı.

■ Genç-Akdağ'da mayına çarpan bir cemse darbelendi: 4 asker öldü.

■ Aralık'ta elektrik direkleri gerillalarca imha edildi.

■ Kurtalan-Siya karakolunun elektrik ve telefon hatları gerillalarca kesildi.

■ Pervari'de çatışma: 2 kobra gerillalarca düşürüldü.

■ Başkale-Buşan karakoluna gerilla saldırısı: 10 asker ve 1 bölük komutanı öldürüldü. 1 MG-3, 2 G-3, 1 BKC yedek namlusu, 1 telsiz, 1 gece dürbünü, 1 ışıldak tabancası, 15 şarjör, 130 mermi, 3 BKC sandığı, 1 radyo, 1 saat, 1 havan roketi, 200 BKC mermisi ve 2 çanta kamulaştırıldı.

21 AĞUSTOS 1994

■ Nusaybin-Cuha'daki petrol boru hattı gerillalarca bombalandı.

■ Nusaybin'de çatışma: 1 yurtsever katledildi, 1 kontra yaralandı.

■ Sason-Golaz'da çatışma: 5 asker öldürüldü, 1'i tabur komutanı 3 asker yaralandı.

■ Ovacık'ta halk 2 gün kepenk kapattı.

■ Doğubeyazıt-Çaldıran yolu gerillalarca kesildi.

■ Uludere'de çatışma: 3 korucu esir alındı. Çatışmada 3 kalaşnikof ve 1700 mermisi, 18 şarjör, 1 el telsizi, 16 çanta, 2 radyo, 4 yelek, 1 el bombası, 9 battaniye, 2 su matarası kamulaştırıldı.

■ Şemdinli'de çatışma: 7 korucu öldürüldü, 4 bin koyun kamulaştırıldı.

■ Çukurca-Kinyaniş taburuna gerilla saldırısı: 12 asker öldürüldü, 2 asker yaralandı. Saldırıda 7 G-3, 1 BKC, 1 B-7, 3 B-7 roketi, 230 BKC mermisi, 1 el telsizi, 1 dürbün, 7 el bombası, 29 G-3 şarjörü, 1 ışıldak, 5 yelek, 6 çanta, 2 parka, 2 kazak, 3 su matarası, 2 milyon 750 bin TL, 2 teypli radyo, 2 yağmurluk ele geçirildi.

■ Nusaybin'de **Hasanê Derikê** adlı yurtsever kontralarca katledildi.

■ Adaklı-Aznafer köyünde 1 ajan cezalandırıldı.

■ Ömeryan-Harbe'de elektrik hatları gerillalarca kesildi.

■ Çırav'da çatışma: 10 asker öldürüldü.

22 AĞUSTOS 1994

■ Garisa-Odasa'da çatışma: 5 asker öldürüldü, 2 asker yaralandı, 1 gerilla şehit düştü.

■ Raman'dan Batman'a giden petrol boru hattı gerillalarca bombalandı

■ Kerboran-Emora yolunda gerilla pusucu: 10 korucu öldürüldü.

■ Bitlis-Mutki'de çatışma: 3 korucu öldürüldü, 2 gerilla şehit düştü. 2 kalaşnikof ve 23 şarjörü, 1 bomba, 1 dürbün, 2 askeri yelek, 3 radyo, 1 saat kamulaştırıldı.

■ Sason'da düşman pususu: 1 gerilla şehit düştü.

■ Kiğı'da gerilla pususu: 3 özel tim elemanı öldürüldü. 1 M-16, 6 şarjör, 1 yelek, 1 tabanca kamulaştırıldı.

■ Malazgirt'te 1 yurtsever düşman tarafından katledildi.

■ Başkale'de mayına basan 1 asker yaralandı.

■ Hizan-Bitlis karayolu gerillalarca kesildi: 3 milyon TL yardım toplandı.

■ Nusaybin-Akarsu yolu gerillalarca kesildi: 2 milyon TL toplandı.

■ Lice, Hani, Kulp'ta telefon direkleri gerillalarca kesildi.

■ Botan-Dolasa mıntıkasında çatışma: 5 asker öldürüldü, 1 subay ve 3 gerilla yaralandı.

■ Şemdinli'de 1 dozer gerillalarca yakıldı.

■ Doğubeyazıt'ta YSE'ye ait 1 dozer gerillalarca yakıldı.

■ Sancak'ta 4 okul gerillalar tarafından yakıldı.

■ Şirvan-Gerzebel'de çatışma: 2 korucu ağır yaralandı.

23 AĞUSTOS 1994

■ Düşman uçakları Güney Kürdistan'ı bombaladı: 7 köylü yaralandı.

■ Şemdinli'de Beluka ve Geman köyleri gerillalarca basıldı: 5 korucu öldürüldü, 14 korucu yaralandı.

■ Midyat'ta petrol boru hattı imha edildi.

■ Hizan-Axkis'te gerilla pususu: 7 asker, 2 korucu öldürüldü.

■ Adaklı-Sağyen köyünde 1 ortaokul ve 1 ilkokul binası gerillalarca yakıldı.

■ Piro Dağı'nda düşman uçaklarının bombalamasında **Göçer** kod adlı 1 gerilla şehit düştü.

■ Botan'da 1 gerilla mayına basarak yaralandı.

■ Yüksekova-Rezke köyüne gerilla baskını: 5 ev yakıldı. 1 kalaşnikof, 4 şarjör, 3 av tüfeği, 1 dürbün ve 6 milyon TL kamulaştırıldı.

■ Kulp'ta çatışma: 1 gerilla şehit düştü, 3 gerilla yaralandı.

■ Pülümür-Dersim arasında düşman operasyonu: 2 asker öldürüldü, 1 gerilla şehit düştü, 1 gerilla yaralandı. 1 G-3 ve 6 şarjörü, 1 yelek, 1 çanta, 1 dürbün, 1 parka, 1 tulum, 1 saat ve 770 bin TL kamulaştırıldı. (Şehit düşen gerillanın künyesi: **Ahmet KARATAŞ** (Dijwar, Mardin-Derik, 1973, Nisan 1993'te mücadeleye katıldı, 23 Ağustos 1994'te Pülümür-Şexan köyünde şehit düştü.)

24 AĞUSTOS 1994

■ Adana'da **Lokman ALICIOĞLU** adlı 1 gerilla girdiği çatışmada şehit düştü.

■ Marinos'ta çatışma: 10 asker öldürüldü, 1 gerilla şehit düştü.

■ Hizan'da çatışma: 1 korucu öldürüldü, 1 korucu ise yaralandı.

■ Lice'de çatışma: 5 asker öldü. 1 MG-3, 1 60'lık MG-3 şeridi, 2 sırt çantası ve 9 M-16 mermisi kamulaştırıldı.

■ Diyarbakır-Bingöl yolunda mayına çarpan 1 karayel imha oldu. 1 asker öldü, 3 asker yaralandı.

■ Yedisu-Fem karakoluna gerilla suikasti: 1 asker öldürüldü. 1 M-16, 6 şarjör ve 1 radyo kamulaştırıldı.

25 AĞUSTOS 1994

■ Erciş'te mayına basan 1 asker öldü.

■ Esendere'de 1 ajan cezalandırıldı.

■ Uludere'de çatışma: 7 asker öldürüldü, 2 gerilla şehit düştü.

V.i.S.d.P.
Ayşe Çetinkaya
Stadion Alle 59, 2 th
7430 İkast / Danmark

Yazışma adresi:
Serxwebûn
Postfach 10 31 13
50471 Köln

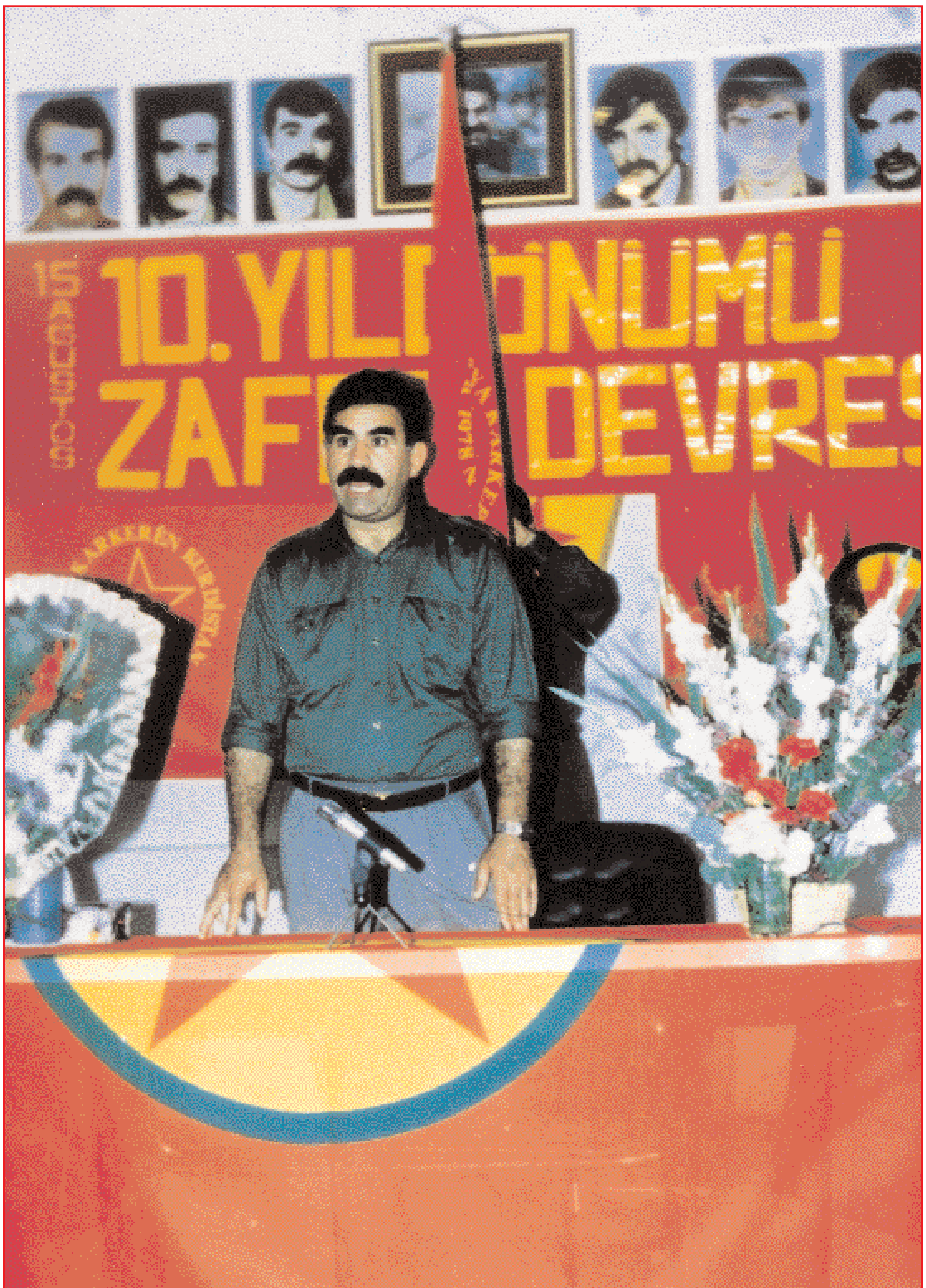
Hesap numarası
Kreissparkasse Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Avustralya	5,00	A$
Avusturya	30.00	s.
Belçika	90.00	bfr.
Danimarka	16.00	dkr
Fransa	14.00	ffr
Hollanda	4.50	hfl
İngiltere	2.00	£
İsveç	16.00	skr
İsviçre	4.00	sfr
Norveç	16.00	nkr

15 AĞUSTOS

15 Ağustos bir şans değil, yaşamın en gerekli ve herkese her an kendisini hissettiren, vazgeçilmez kılan ulusal ruhumuz, ulusal onurumuz, ulusal tutkumuz, hepimizin paylaştığı en yüce değerimizdir

"15 Ağustos Atılımı'nın ruhu, fedakarlığı, cesareti dar bir ulusal kurtuluşçuluk ya da sadece bir demokratik savaşım değildir. Büyük bir uygarlık, hak ve adalet savaşımıdır. Tarihe sahiplenme ve geleceği her türlü karartıcı egemenliklere karşı kurtarma savaşıdır. Kısacası bu köklü bir insani kurtuluş devrimidir."

"15 Ağustos Atılımı bir halkın ulusal direnişinin kesinleşmesi, ulusal imhasının önlenmesidir; toplumsal özgürlüğünün imkan dahiline girmesi, kendi kimliğini sahiplenmesi ve bunu en acımasız koşullar altında eşine az rastlanan bir mücadele tarzıyla kazanmasıdır."

İnsanlık devrimidir